

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

க நீ த பு ரா ண ச் சு ரு க் க ம்.

திருக்கைலாசபரம்பரைத் தருமபுரவாதினத்துச

சம்பந்தசரணாலயசுவாமிகள்

அ ரு ளி ச் சே ய் த து.

இ து

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ச தா சி வ ப் பி ள் வ ன யா ல்

சென்னபட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கிலகஞ் புரட்டாதியீ.

இதன்விலை அரை - ௮.

சம்பந்தச்சரணலயசுவாமிகள்

ச ரி த் தி ர ச் ச ரு க் க ம்.

திருக்கைலாச பரம்பரையில் விளங்காநின்ற தரும புரவாதீனத்திலே, ஆறுவது குருமூர்த்திகளாயெழுந்த ருளியிருந்த திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் காலத்திலே, அவருடைய மாணுக்கர்களுள்ளே சிரேட்டராகிய சம்பந்தச்சரணலயசுவாமிகள் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் கல்வியறிவொழுக்கங்களானும், குருலிங்கசங்கம பத்தியானும் மிகச்சிறந்தவர். தினந்தோறும் தமக்குரிய நியதிகளை முடித்துக்கொண்டு நிஷ்டையிலிருப்பவர். இதுநிற்க.

கன்னடம், தெலுங்கு, திராவிடமுதலிய பாஷைகளில் அதிசமர்த்தரும், சுப்பிரமணியக்கடவுளிடத்துமிருந்த பத்தியை யுடையரும், மைசூர் அரசருமாகிய கர்த்தர் என்பவர் சாஸ்திரவிஷயமாயுள்ள சிலசந்தேகங்களை வினவும்பொருட்டுப் பற்பல இடங்களினுள்ள வித்துவான்களை அனுப்பும்படி அரசர்கட்கும் மடாதிபதிகட்கும் நிருபங்கள் விடுத்தார். இத்தருமபுரவாதீனத்திற்கும் அந்நிருபம் வந்தது. அதனைக்கண்டு எழுந்தருளிய மஹாநாஸியாகிய சம்பந்தச்சரணலயசுவாமிகள் மைசூரையடை.

ந்து, அரசர்சமுகத்தில் எழுந்தருளும்பொழுது, அவ்வரசர் ஏனைவித்துவான்களினும் பார்க்க இவரிடத்து ஆச்சிரமத்திற்கு ஏற்ற காலோய்ந்த நடை உடை நிறம் குறிமுதலியவை இருந்தபடியைக் கண்டு, தம்மருகிருந்தாரை நோக்கி, “இவர் ஒரு அண்டங்காக்கையோ” என்றார். அதுகேட்ட சுவாமிகள் அவர் சமீபத்தை அடைந்து, “அது நானல்ல” என்று சொல்லி அதனால் அவருக்குண்டாகிய கோபத்தைக்கண்டு, மீட்டும் அவரை நோக்கி, “மகாராசாவே நான் சொல்லியதை ஏதோ விகற்பமாய் நினைத்தீர்போலும், அண்டத்தைக் காவல்செய்யுஞ் சக்தி உமக்கே அன்றி எனக்கு ஏது? ஆதலின் அவ்வாறு கூறினேன்” என்றார். உடனே அவர் அகமிகமகிழ்ந்து, அவரைத் தம் அருகிருத்தி, பற்பல வித்துவான்களையும் நோக்கி, தமது வினாக்களைநிகழ்த்தி அவைகளுக்கு இச்சுவாமிகள் சொல்லுஞ் சமாதானமே தமது புத்தியில் விசேஷமாய்த் தோன்றக்கண்டு, அவரொழிந்த விததுவான்களை அவரவர் தகுதிக்கேற்ப உபசரித்தனுப்பினர்.

இந்தச்சுவாமிகள் அவ்வரசருடைய அநுமதியின் படி அவ்விடத்தில் வசிக்கும்போது அவராலனுப்பப்படும் பதார்த்தங்களைப் பிறர்கொள்ளத் தாம் அற்பமேனும் உபயோகியாது மாதுகரிபிணை பண்ணிக்கொண்டு, தம்மை அடைந்த அன்பர்கட்குக் கல்வி யறிவொழுக்கங்களையுஞ் சமயத்தையும் போதித்துவந்தனர். அதனையுணர்ந்த அரசர் “எங்ஙனமாயினும் இம்மகாநுபாவர் எமது அன்னத்தைப் புசிக்கும்படி செய்யவேண்டு” என்று எண்ணி, ஒருநாள் அவர் பிணையேற்

கும் வீடுகடோறுந் தமது பதார்த்தங்களை அனுப்பி அவருக்குத் திருவழுது செய்வித்தனர்.

பின்பு ஒருநாள், அவ்வரசர் புலவர் திலகராகிய சுவாமிகளை நோக்கி, “சுவாமீ, கச்சியப்பசிவாசாரிய சுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய கடல்போற் பரந்து கிடக்குங் கந்தபுராணத்தை யாவரும் எளிதின் வாசித்து உணரும் பொருட்டுச் சுருக்கிச் செய்து தரவேண்டும்” என்று கேட்க; சுவாமிகள் அவ்வாறே ஒரு சுபதினத்திலே பாடும்படி ஆரம்பித்து அற்புத சின்மய அதிமதூர கவியாகிய கந்தபுராணத்தைக் கந்தபுராணச்சுருக்கம் எனப் பெயர்த்து பாடிமுடித்து, அவ்வரசர் முதலாயினாரோடு திருச்செந்தூரை அடைந்து, முருகக் கடவுளுடைய சந்நிதியிலே அதனை அரங்கேற்றினார்.

அப்பொழுது, அவ்வரசர் மனமிக மகிழ்ந்து, ஒரு பொற்றட்டிலே அனேகமாகிய நவரத்தினங்களை வைத்து, அவருக்குப் பரிசாகக் கொடுக்க: அவர் அதை ஏற்று “இது குருவுக்குப் பிரீதி யாகுக” என்று அப்பால் வைத்தார். மறித்தும், அவ்வாறே கொடுக்க, “இது சிவனுக்குப் பிரீதி யாகுக” என்று அப்பால் வைத்தார். மறித்தும், அவ்வாறே கொடுக்க, “இது அடியார்களுக்குப் பிரீதி யாகுக” என்று அப்பால் வைத்தார். அது கண்ட அரசர் “மும்முறைபுந் தமக்கென்று நான்கொடுத்ததை இவர் இப்படிச் செய்தாரே” என்று நீனைக் கும்பொழுது சுவாமிகளுடைய அநுபவந் தெரிந்தாரிற் சிலர் அவ்வரசரை நோக்கி, “மகாராசாவே! இதுவரையில்

இவர் தமக்கென்று நினைத்தது யாதாயினும் உண்டோ” என்றார்கள். அதன் பின் அவ்வரசர் சுவாமிகளை நோக்கி, சுவாமீ! அடியேன் தேவரீரை நகர்வலஞ் செய்வித்துத் தரிசிக்க விரும்புகின்றேன் என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, அவர் “தருமபுரவாதீனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் எனது குருமூர்த்திகளுடைய அனுமதியின்றி அதற்கு நான் இசையமாட்டேன்” என்றார். அது கேட்ட அரசர் அவ்வாறே தமது கருத்தை அவரது ஞானதேசிகருக்குத் தெரிவித்து, அவரதுமதிபெற்றுச் சுவாமிகளை நகர்வலஞ்செய்வித்தார்.

பின்பு ஒருநாள் சுவாமிகளை நோக்கித், “தங்கள் குருஸ்தானத்தில் வசிக்கும் பக்தகோடிகள் தினந்தோறும் செய்யுந தொழில் என்ன?” என்று வினவி, அப்பொழுது சுவாமிகள் இக்கட்டளைக்கலித்துறையைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

ஆய்வார் பதிபசு பாசத்தி னுண்மையை யாய்ந்தறிந்து
காய்வார் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையெல் லாங்கல்வி சேள்வியல்ல
லோய்வார் சிவானந்த வாரியுள் ளேயொன் றிரண்மிறத்
தோய்வார் கமலையுண் ஞானப்ரகா சன்மெய்த் தொண்டர்களே.

இதைக்கேட்டுணர்ந்த அரசர், “ஆண்டு வசிக்கும் அடியார்களுடைய தன்மையே இங்ஙனமாயின், அவ்வடியார்களை அடிமைகொள்ளுங் குருமூர்த்திகளுடைய பெருந்தகைமை எங்ஙனமாகும்” என்று, அத்தியந்த ஆச்சரியம் அடைந்து, அவர் முன்னே குருலிங்க சங்க மங்களுக்கென்று வாங்கி வைத்த நவரத்தினங்களையும் அந்தஸ்தானத்திற்கே அனுப்பினர் அம்மட்டோ! குற்ற

மற்ற இலக்கணங்களை யுடைய கோக்களைத் தானஞ்செய்தல் மிக மேலாகிய தருமமாதலால் மிகுந்த சிரத்தையோடு அவ்வாதீனத்திற்கு வருஷந்தோறும் பசுக்களுள் உயர்ந்த கபிலைகளை அனுப்புவதாகிய ஒருவழக்கத்தையும் உண்டாக்கினார். அது நெடுநாள்வரையில் நடந்து வந்தது. அதுநிற்கு.

சம்பந்தசரணலயசுவாமிகள் இப்படியே நெடுங்காலமாக யாத்திரைபண்ணித் தருமபுரத்தை அடைந்து, திரிகாலத்திலும் குருதரிசனஞ் செய்துகொண்டிருந்து, சிலகாலஞ் சென்றபின் சிவபதப்பிராப்தியானார்.

வேலுமயிலுந்துணை.

உ

கணபதி துணை.

நீ ரு சீ சி ற் ற ம் ப ல ம்.

க ந் த பு ரா ண ச் ச ரு க் க ம்.

பா யி ர ம்.

கடவுள்வணக்கம்.

விநாயகர் காபி |.

பொங்கு கந்த புராணச் சருக்கநா
லிங்கசைத்திட வின்பேர்டு முற்றுவான்
மங்கை பாலகன் மாதங்க மாமுகப்
புங்க வன்றுணைப் பொற்பதம் போற்றுவாம். (க)

சிவபெருமான்.

சீர்கொண்ட வானந்த மாகி யெங்குஞ்
செறிவாகிப் பரமாகித் திரமதாகி
யேர்கொண்ட கருணைதிரு வருவமாகி
யெழில்கொண்ட மலைகளை யிடத்திற் கொண்டோன்
கார்கொண்ட நிறங்கொண்ட முருந்தனாகி
கடவுள்வந் தடிபரவுந் கடவுள் கொன்றைத்
தார்கொண்ட முடியனவ னடியைத் தாழ்ந்து
தாழாத பெருங்கதியில் வாழா நிற்பாம். (உ)

சீ வ ச தீ தி.

மாற்கரிய செம்பதத்தோன் நேவியாகி
வல்வினையே நெனதாவிக் காவியாகி
மேற்கருணைத் திருவுருவ முடையாளாகி
வித்தகமாயைந்தொழிற்கும் வித்தாய்நின்ற
சேற்கருங்கட் டளவரகைக் களபக்கொங்கைச்
சிற்பரையிங் கெமையாளு முமையாள்செம்பொற்
காற்கமலந் தலைக்கமலம் பொருந்தத்தாங்கிக்
கைக்கமலந் குவித்தருந்துங் கமலந்தீர்வாம். (௬)

விநாயகக்கடவுள்.

மாவேலை யாலமதை யடக்கித்தன்னுண்
மண்டிலக மண்டமெலாம் வளர்ந்துதானோர்
காவேயின் முன்னுதித்த வரசிறுந்ரேன்றிக்
கடம்புபுனை குருந்தினுக்குத் துணையதாகித்
தூவேதந் தலைகாண்டற் கரியதாகித்
துன்பமுறு பிறவியெனுந் துகள்சேர்வெய்யி
லாவேனைத் தன்னடியா நிழலிற்சேர்த்த
வத்திதனைப் பத்திசெய்து முத்திசேர்வாம். (ச)

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

தேவர்குலப் பெருங்கமல மிடுக்கணை
திமிரமகன் றளியோடு சிறந்துவாழ
மாவலிசே ரவுணர்குலக் குவளைவாழ
மண்ணினிடைச் சுருங்கியிட வந்தபாணு
தூவடிவேற் குமரேச னடியனேன்புண்
சொல்லினுக்கு மிரங்கியருள் சுரக்கும்பெம்மான்
பூவடியா மிருபோது மூன்றுபோதும்
பூசுபுரிந் தன்பினொடு புகழ்ந்துவாழ்வாம். (௮)

வீரவாதுதேவர்.

பொங்குகிரி களிற்றலைமை யோதம்போது

பொற்புடைய பொற்கிரிமுன் னிற்குமாபோற்
றங்குதிற் புகழ்வீரர் தம்மையெண்ணிற்

முனேமுன் னெண்ணவருந் தலைமையாளன்
பங்கமிலா நீலகை மூடுமெவ்வின்

பகைவனவன் பகைவனவன் பகைவனானேன்
மககலிலாப் புகழ்வீர வாகுவாய

வரிசிலைக்கைக் குரிசிலையாம் வணங்கல்செய்வாம். (௪)

சைவசமயாசாரியர்கள்.

கெங்குருவிற் சற்குருவா யுதித்துக்கூடன்

மீனவன்மேல் வினையீர்த்தோன் விரைத்தாள்போற்றி
துங்கமுறு மலைகடலிற் சிலையதான்

தோணியில்வர் தவன்பாத தூளிபோற்றி
யெங்கள்பிரான் றனையிருளிற் பரவைவாசற்

கேவல்கொண்டோன் பூதப்பதும விருதாள்போற்றி
புங்கவர்கூழ் திருவாத லூரில்லந்த

புண்ணியனா ரிணையடிகள் போற்றிபோற்றி. (௫)

ஞானப்பிரகாசதேசிகர்.

கடியதிரி மலவீருளைக் கடியஞான

கரமுதவ வெதிர்செறிந்து கண்டோர்தங்கள்
வடிவுடைய விதயசரோ ருகங்களெல்லா

மலரவவ மதிநிலவு மழுங்கித்தாழப்
படியடியர் கண்டுதொழ மண்டுசீர்த்திப்

பரன்கமலை யெழுந்தவருட் பானுவெண்மைப்
பொடியணியு மெழின்ஞானப் பிரகாசன்றன்

புங்கமல மலரடிகள் போற்றிபோற்றி. (௬)

ஞானசம்பந்ததேசிகர்.

சீரணியு நுதலின்விழி மழுமானாகந்
 திருந்துமெரி பொருந்துவிடந் தெரிந்திடாமந்
 ஞரணியன் பரையாள வவர்போல்வந்த
 சைவசிகா மணியெவர்க்குந் தலைவனெங்கோன்
 காரணியு நெடியபொழிற் கமலேவந்தன்
 கருணைமழை பொழியுமிரு கடைக்கூளுண்
 பார்புகழுந் திருஞான சம்பந்தனெந்தை
 பரமனிரு சரணமலர் பரவிவாழ்வாம். (க)

கச்சியப்பசிவாசாரியர்.

போதமுறு சூதமுனி புகன்றகாந்தப்
 புகழ்க்கடலிற் படிந்ததன்கட் பொருளதான
 மேதகுவண் புனலருந்தி வையமும்ய
 வெய்யதுயர்ப் பிறவியெனும் வெம்மைதீரத்
 தாதவிழ்ப்பும் பொழிற்காஞ்சிக் குவட்டிலேறிச்
 சலதியமு தினைநிகர்செந் தமிழதான
 காதன்மழை பொழிந்தவருட் கொண்டலான
 கச்சியப்ப னிருபாத முச்சினைவப்பாம். (க)

நூல்வந்தவழி.

நன்புவி யிடத்துமிக்க நைமிச வனத்துவாழந்
 துன்பில்சீர் முனிவர்கேட்பச் சூதனங் குரைத்தகாந்த
 மின்புறு கச்சியப்ப னியம்பினன் றமிழாலன்றோ
 னன்புறு தமிழைப்போற்றி யறிந்தவா சுருக்கிச்சொல்கேன். ()

அவையடக்கம்.

கருக்கடன் முருக்கிமுத்திக் கரைதரு காந்தநூலேச்
 சுருக்கவே கல்வியில்லாத் தொண்டனென் றுணிர்தவாறு
 திருக்கில்வான் முழுதுமிங்கோர் செங்கையி லடக்குவேனென்
 றுருக்கர டில்லாநெண்ணு மூக்கமே போன்றதன்றே. (க)

அத்தமுஞ் சொல்லுஞ்சொல்லு மாதிமா தாதலானு
மெத்திய வனப்புவேலோன் வியன்கதை யுறுதலானும்
பித்தினேன் நனதுபாட்டிற் பிழைகள்வந் திடினுந்தீர்த்திட்
டுத்தமர் கொள்வரென்னு முரத்தினு லுரைக்கலுற்றேன். (௧௩)

தனக்கிணை தானையான சம்பந்தன் கமலைவேந்தன்
கனக்கவே யென்பாடென்பாற் கருணைவைத் திடுதலாலே
யுனற்கருங் காந்தந்தன்னை யுரைத்தனன் சுருக்கியல்லா
லெனக்குமிக் கதைக்குநாடி லெத்தனை தூரமாமால். (௧௪)

பாயிரமுற்றிற்று.

புராணவரலாறு.

வீரிகின்ற கடற்புனலுண் டிருண்டுமின்னி
விண்மூடி வருங்கருமைத் கொண்மூவீறி
யெரிகின்ற வெளித்தாவ யொளிப்பவோங்கு
மெழினந்தி வரையும்ப ரிம்பர்வாழச்
சொரிகின்ற வெள்ளமிகு பாலிகுழந்த
தொண்டைவள நாட்டுளது தொண்டைச்செவ்வாய்ச்
சரிகின்ற வளைத்தளிர்க்கைம் மடவார்மேவுந்
தடமாட நெடுவீதித் தமிழ்சேர்காஞ்சி. (௧)

இன்னபரி சென்னவெழி லன்னமேய
விதையாலு மெவராலு மியம்பவொண்ணு
வந்கரின் வளர்பெருமை சொன்னாலென்னு
லடங்குமோ வடங்காதா லதன்கண்முன்னுட்
பொன்னவிரூந் திருமார்பன் கமடமாகிப்
புரங்கடிந்த கடவுளடி போற்றிவாழ்ந்த

நன்னலஞ்சேர் கச்சபா லயமென்றோது
நாமவா லயமொன்று நண்ணிற்றன்றே.

(உ)

அனையசின கரமதனின் மதனைவென்ற
வமலனிரு கமலமல ரடிகள்போற்றிப்
புனையுநறுந் துழாய்மௌலிக் கடவுடந்த
போதனுறு போதுவளர் போதமேவு,
முனைவர்பல ரடைந்தவன்செம் பதங்கடாழ்ந்து
முண்டகமேன் முதல்வவொரு முதுசீர்க்கானந்
தனையினிதி யாங்கடவம் புரிந்துஊழச்
சாற்றுகென வனையானித் தன்மைசெய்வான்.

(உ)

ஒருதருப்பை யெடுத்துவனைத் தவனிமீதி
ஹருட்டியிது நின்றவனத் துறைதிரென்ன
வருமுனிவ ரெல்லோரும் பின்னரேக
வதுசென்று துன்றியவோ ரடவியூடே
மருவியவ ணின்றிடவங் கிருந்தாரன்ன
வனநைமி சாரணிய வனமென்றாகப்
பொருவில்புகழ் மாதவரோர் வேள்வியாங்கே
புரிந்தமலம் பொருந்தியினி திருந்தபோது.

(ச)

சூதமுனி யீதறிந்து வரஹநேர்போய்த்
தொழுதனரங் கிழுதனலிற் றோய்ந்தாலொப்ப
மேதகுமன் புளமுருக முகமன்கூறி
வீறுதம தாச்சிரம மேவச்சேர்த்திச்
சோதிமணிப் பெரும்பீட மொன்றுநாப்பண்
டுலங்குறவிட் டதன்மீது துகளிலாவம்
மாதவனை யினிதிருத்தி யருத்தியோடு
வல்லையிலர்க் கியமுதல வழங்கினூரால்.

(ரு)

மற்றதுபின் பின்னனெடுஞ் சமீலச்சென்னி
மன். னியமா தவரணையான் மருங்குவைகிப்

பற்றலர்தம் புரமெரிய நகைத்தசெவ்வாய்ப்
பாலவிழித் தனிக்கடவுள் பாலனான
செற்றநெடுங் கதிர்வேற்கைப் பெரியோன்காதை
சிறியோமிங் கறியவுரை செய்வாயென்னக்
கொற்றமுனி யதுவினவி விழிகள்வெள்ளங்
கொள்ளவவ ரோடின்ன கூறலுற்றான்.

(சு)

ஒன்னலார் சோரிகுடித் தொளிநஞ்செவ்வே
லொருவனது பெருங்காதை யுரைப்போர்கேட்போர்
முன்னெலாம் புரிந்தவினை யனைத்துந்தீர்த்து
முத்திதரு மதுகேட்ப முயன்றீர்மன்னோ
பின்னலான் மறைந்தபிடர் முனிவீர்நீவிர்
பெருங்காத லொடுகேண்மின் பேசுகேனென்
றின்னலா னவைநவைக ளெவையும்போக்கு
மேதமில்சீர்ச் சூதமுனி யியம்பலுற்றான்.

(எ)

முற்காலத் தரன்புகன்ற மறைகள்யாவு
முதன்முடிவு தடுமாற முனிவர்நேவர்
நற்காருந் தரையிருந்த மாக்களெல்லா
நல்லறிவு நீங்கிய நண்ணினாரா
யற்காள கண்டனையு மறந்துவீறு
மறமாற்றி மறமாற்ற வாற்றன்மாயோன்
விற்காமர் நெடுமபுருவ வாணிகேள்வன்
விண்ணவர்க்குத் தரக்கயிலை மேவினாரால.

(அ)

விண்ணவர்கண் மகுடமுடி தடவுஞ்செந்தாள
விறனந்தி தேவரொடு விமலன்பால்யா
நண்ணியது புகன்றருள வேண்டுமென்ன
நம்பனெதி ரடைந்திறைஞ்சி நவீற்றலோடுந்
தண்ணருளெம் பெருமானிங் கவரைவல்லே
தருதியென மீண்டுநெடுஞ் சார்ங்கபாணிங்

கண்ணன்முத லிமையவரை விடுப்பநாதன்
கழ்மொழுது பணிந்தின்பங் கலந்துநின்றார். (௯)

நின்றுபுகழ் மான்முதல்வா னவரைநோக்கி
நீமலனும் தரசபுரி நெறிகளெல்லா
நன்றுபெற நடந்தனவோ வென்னமாயோ
ஐதவுன தின்னருளி னடந்தவிந்நா
என்றுமெமக் களித்தருள்வ தொன்றுண்டன்ன
தியம்புவனம் புவிமாந்த ரெவருந்தென்றம்
கன்றுலவுங் குளிர்சோலைக் கயிலேமேய
கடவுணினை மறந்துமறங் கருதினாரால். (௧௦)

நற்போத மவர்படைத்து நினதுபாத
நணுகும்வகை யருள்கிறிது நல்குவாயென்
றற்போடு மொழிந்திடலு மொழியாச்சீர்த்தி
யருளாள னொருகலையோ டவனிமேனீ
பொற்போடு வியாதனென வுதித்துவேதப்
புகழ்க்கடலை நான்குவகை புரிந்தியாருங்
கற்போலுந் திரண்டபுயப் புயலெயின்பக்
கதியடையும் படிபுகறி கடிதின்மாதோ. (௧௧)

ஒங்குமறை யுணர்ந்துமுளந் தேறாதாரு
முணராரா முமையமகன் றுய்யுமாறு
பாங்குறுமொன் பதிற்றிரட்டிப் புராணமுண்டு
பண்ணொ நந்தியொடு பகர்ந்தாமன்னான்
ருங்குபுகழ் படைத்தசனற் குமரனென்னுந்
தவமேவு முனிதனக்குச் சாற்றினானால்
வாங்குதிரைக் கடலுடுத்த புடவியீது
மற்றவன்பாற் கேட்டினிது வாழ்தியென்றான். (௧௨)

இப்பணியை யப்பணியும் பணிசேர்சென்னி
யிறையருள முடிமேற்கொண் டிறைஞ்சியாங்கே

கைப்பதுமங் குவித்துவிடை கொண்டீங்கிக்
கடிதுதன திடத்தடைந்து கடைந்தவேற்கட்
பெப்பினைய துவரதர வாணிகொங்கைச்
சுவபெடும் புயனாதிச் சுரர்கள்யாரு
மொப்பகறம் பதம்புகுத விடுத்துவைகி
யொருகலையோ மிதித்திடவங் குன்னினாளுல்.

(௧௩)

புண்டரிகக் கடவுள்வழிப் பராசரப்பேர்ப்
புகழ்மேவு முனிவனிமம் பொழியும்போது
தண்டரளந் திரையிறைக்குங் கங்கைதன்னிற்
றன்னிகர்யோ சனகந்தி தடநதோடோய
வெண்டரங்கப் புவிபோற்ற வவர்பாற்றேன்றி
வெதரிசுமா வனத்திருந்து வேதம்யாவும்
பண்டையுணர் வாலுணர்ந்தி யாருமுய்யப்
பழிமிசைமா னாக்கராத் பரப்பினாளுல்.

(௧௪)

ஆங்கதுபின் சனற்குமரன் பாலீரொன்பா
னாபுரா ணங்களுணீர்ந் தடியேற்கீந்து
திங்ககல வனைவோர்க்கு முனூத்தியென்று
செப்பினா னன்னவற்றுட் டிங்கள்வேணிக்
கோங்கலர்மென் முலைப்பாகத் திறைக்கீரைந்து
கொலைத்திகிரிப் படையோற்கு நான்குகோலப்
பூங்கமலத் தவிசிருந்தோற் கிரண்டுசெர்தீப்
புகழ்த்தபனற் கோரொன்றாப் பொலிந்தவன்றே.

(௧௫)

புரமூன்று மெரிக்களி; தோற் போற்றுஞ்சைவம்
பொருவில்சீப் பவிடியமே பொற்புமிக்க
வரமாரு மார்க்கண்ட மிலிங்கங்காந்தம்
வராகமே வாமனமே மச்சங்கூர்மம்
பிரமாண்ட மிவைகள்சிவ புராணமாயோன்
பெருங்காலை காருடநா ரதமேவிண்டாங்.

கருண்மேவு பாகவத மாகுமென்ப

வயன்காதை பதுமமே பிரமமாமால்.

(கசு)

கூறுபிரம கைவர்த்த மிரவிகாதை

கொடுத்தழுவின் கதையாக்கி நேயமாமென்

நூறில்பரன் கதைபத்திற் பத்தர்போற்று

முயர்குமரன் கதைசுருக்கி யுரைத்தானென்ப

மாறில்புகழ் வதரிகமா வனத்துவைகி

வாதரா யணனாகி மறைகள்யாவும்

வீறுபெற நான்குநிலை புரிந்தவாற்றால்

வியாதனெனும் பெயர்ப்படைத்தோன் வியன்மாணாக்கன்.()

வளங்குலவு மலையரையன் மகளாயம்மை

வளார்த்தசெயன் முதலாக மன்னுஞ்செவ்வேள்

விளங்குகர ரரசளித்த கொம்பினோடும்

வேடர்குலக் கொடியோடும் வேழக்கூற்றின்

களங்கமில்செக் கர்த்தவிசி விருந்ததீராக்

கவின்முனிவன் றொகையாகக் கழறலோடு

முளங்குவிர்ந்து முனிவோர்கள் விரிவாலெங்கட்

குரைத்தருள வேண்டுமென் வுரைக்கலுற்றான்.

(கஅ)

புராணவரலாறு முற்றிற்று.

ஆகூ திருவிருத்தம் - கூஉ.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதலாவது

உற்பத்திகாண்டம்.

திருமருவு கயிலைமிசைக் கனகமான கினகரஞ்சேர் மட்ட
பத்துச் சிற்றத்தியப், பொருவிலெழி லீணமீது கலீணமீனாட்டப்
பூவையொடு புரமெரித்தோன் பொருநதுபோதின், முருகுமலர்க்
குழலுமையா ளெழுந்துநாதன் முண்டகத்தா ளீணவணங்கி
முன்ன நின்று, குருகுவனைக் குலநெருங்கு கரங்கள்கூப்பிக்
குமுதவாய் திறந்தினைய கூறலுற்றாள். (க)

இற்றைவரை வரைவிலைத்த கரத்தோய்நின்னை யெண்ணுத
தக்கன்மக ளென்னுநாமம் * ; பெற்றனன்மே லதுபரிப்ப வெரு
வினைனப் பெயரகல வருடியெனப் பேசலோடுந், தற்றுபொழி
விமயநெடுஞ் சைலவேந்தன் நன்மகளா யுனைப்பெறுவான் தவநூ
செய் கின்றான், மற்றவன்பால் வளர்த்திடுதி வந்தியாம்பின் மண
த்துமென விடைகொடிம மலையிற்சோந்தாள். (உ)

அங்கொருபூந் தடத்தினிடைக் கமலமீதி மலலநா யகிரு
ழலி யாகிமேவ, மங்கைதனை யாணடுதவம் புரிந்துநின்ற மலையகர
யன் கண்டெடுத்து மகிழ்ந்துவான்றோய், துங்கமனைக் கொடு
போகி மேனையான துணைவிகரத் தரிப்பவவ டொழுதுவாய
கிப், பங்கமற வளர்த்தனனை யாண்டுசெல்லப் பரணையுற வம்சம
தவம் பண்ணவெண்ணி. (ங)

* தக்கன் மகளுென்னுநாமம் - தாகூராயணி.

வென்றியுறு தந்தையொடு மிந்தவாறு விளம்புதலு மலைய
ரையன் விளம்புவானீ, யின்றுதவம் புரிந்திடவே பொருதுன்
மேனி யிளம்பருவ மிதுதவிர்தி யென்னவன்னை, மன்றலுறு
கொன்றைமுடிப் பரமன்காப்பன் மறுத்தறையே லெனவிசை
ந்து மாதரோடு, குன்றிலொரு பாங்கர்தவச் சாலையுடு கோதிற
வம் புரிந்திருப்பக் குயிற்றினாலு. (சு)

செல்லாரும் பொழிலிமயத் தரணைச்சேரத் திருந்துதவம்
புரிந்துமையா ளிருந்தகாலை, யெல்லாருந் தழனுதற்கட் பெருமா
ன்விண்ணு ரெல்லாரும் பரவவர மீந்தவாற்றால், வல்லாருந்
கனகநெடு மாடநீடு வீதிமகேந் திரமூதூர் மீதுவெம்மை, யல்லா
ருந் கடுவனைய தருவர்குழ வரசுபுரிந் திருஞ்சூர மைமர்ந்தா
னன்றே. (ரு)

சொற்றருமக் காலத்தின் ஞாலத்தின்பாற் ரொல்லைமறைப்
பொருளினமுன் சோதிபாங்கர்ப், பெற்றசன காதிமுதன் முனி
வந்நால்வர் பெருந்தவங்கள் பலபுரிந்து பின்னுமுன்னும், வெற்
றிநெடுங் கயிலையெனுஞ் சைலமேவி லீறுமெழி னந்திவிட விட
ஞ்சேர்க்கண்டக், கொற்றவன்ற னடிவணங்கி முடிமேற்செங்
கைக் கோகனதங் குவித்தினைய கூறலுற்றார். (சு)

அருமறையின் பலபொருடேர்ந் திந்நாஸ்காறு மடியரேம்
புத்திவிரிந் தலைந்தீண்டுப், பொருவிடையோ யறிவடங்கியாங்
களுய்யப் புரிந்தருள வேண்டுமெனப் புகறலோடுங், கருமறவி
யுரங்கிழித்த பதுமச்செந்தாட் கருணைநெடுங் கடலிருமின் காம
நன்னூன், மருளுறும் முணர்வொடுங்க வுரைப்பாமென்ன
மன்னுமவன் றிருத்தாண்முன் னிருந்தார்மன்னே. (எ)

சங்கரன்முன் னவரிருப்ப நந்திதன்னைத் தந்திதினை யுரித்த
கரத் தலைவனோக்கிப், புங்கவர்க ளெவர்வரினும் விடுவாயல்லை
போர்ந்தவேள் வரில்விடுதி போதியென்ன, வங்கவனே கினன்
முனிவர்மகிழ்ந்துகேட்ப வாகமத்தின் பொருண்மூன்று மாதி

யோத, வீங்கெமது புந்திவிரி .வொடுக்கஞான மிறைவபுகன்
றருள்வாயென் நியம்பிஞரால். (௮)

என்றிடலு நகைத்தருளி யாதுமாங்கே யிசைத்திலனப்
பொருளிருப்ப திவ்வாறென்று, துன்றுநெடுஞ் சடைமுனிவர்க்
குணர்த்துமாற்றற் றுலங்குமொரு கரமுரத்திற் றேயச்சேர்
த்தி, முன்றகுவர் புரமெரித்த பரமன்ஞானமுத்திரையாங் குறி
காட்டி முனிவரேபோ, லொன்றொருதுண் கணப்பொழுதி
யோகமாகி யுறைந்தனனங் கவரருள்பெற் றுய்யுமாறு. (௯)

பிள்ளைச்சந் திரமவுலிச் சிறுமான்செங்கைப் பெருமானிவ்
வாறிருப்பப் பெருமைசான்ற, வுள்ளத்தன் பினரநம் றவருந்
தத்த முணர்வொடுங்கி ஞானமுணர்ந் துறும்பேரின்ப, வெள்ள
த்துட் படிந்துசெய லொன்றுயின்றி மேவினரோ ரிதைப்போது
விமலற்காய, தள்ளற்றெண் டிரையுடுத்த புடவிமாக்கட் கமரர்த
மக் கெண்ணிலுக் மாயிற்றம்மா. (௧௦)

விரிபதுமத் திருமருமப் பெருமானாதி விண்ணவர்க்கு மண்
ணவர்க்கும் வேந்தனாகிப், பொருவிலவ ருயிர்க்குயிரா யுணர்வுந
ல்கும் பொருவிடையோ னுலகையோடு பொருந்தலின்றி, யருமு
னிவர் பொருட்டாக யோகிபோல வமர்தலா லணைவொரு மரி
வைமார்தோண், மருவிமுயங் குதலின்றி யிருந்தார்கஞ்ச மலர்
விதிக்கும் விதிக்குமுறை மாறிற்றன்றே. (௧௧)

இப்படியிப் படிவானத் திருந்துவாழு மெவ்வுயிரு முறுநா
காலத் திருணஞ் செய்க்குந், துப்பவுணர் பெருந்தகையாஞ் ஞா
ன்செய்யுந் துயரின லுயர்துறக்கந் துறந்துநீங்கிக், கைப்படுவென
குவிசநெடும் படையான்முன்னங் கனவரைக ளிறகறுத்த கடவு
ள்கோல, மைப்பொலியு நயனவயி ராணியோடும் வானவரோ
டும்புவியின் மருவினாளுல். (௧௨)

வெள்ளிவரை யடைந்தரணை வணங்குமாறு வேலையலா
திருந்திடலும் வேலைஞ்சங், கொள்ளுமடன் மிடறுடையோன்

குனித்தசெம்பொற் கோதண்ட வேதண்டங் கூடியாங்கே, சுள் ளுருதாரச் சயந்தனெடுங் கடவுளோரைக் காரவுணன் சிறைபுரி ந்த கடுஞ்சொற்கேட்டுத், தள்ளுமதற் கரியதுபர் கொண்டொ தன் றூட்கமல மலர்நினைந்து தவம்புரிந்தான். (க௩)

புரிந்திடலு மிறைதவள விடைமேற் றேன்றிப் பொருவிற் வத் தினைத்தனைப் புந்திதன்னில், விரும்பியதே தெனவறியான் போன்றுகேட்ப வெஞ்சூர்க்காய்ந் தெமையாள வேண்டுமென் னத், திருந்தலனால் வருந்தலெலாந் தக்கன்வேள்வி சேர்த்திரு ந்த தீமையெனச் செப்பிநந்த, முரந்திகழு மகனெருவ னவுணர் ச்சாடி யுமைப்புரப்பா னெனவருளா லுரைத்துப்போனான். ()

ஆங்கமல னீங்குதலு மமரர்கோமா னுகுலமு மின்பமுங் கொண்டினையவெற்பிற், றுங்குபுக ழயிராணி யென்னுநாமத் தன்மனைவி பொன்மனைவி தன்பால்வைத்துத், தேங்கமழுங் கமலந்திப் பொகுட்டின் மன்னுஞ் சென்னிநான் குடையா னைச் சேர்த்துதாழ்ந்த, தீங்குபெறு சூப்பியுந் துயருநாதன் செ ப்பியது மவனெடு செப்பினால். (க௪)

போயமரர்க் கிறையுரைதத வாறுதேர்ந்து புகுந்தபடி முகு ாதனுக்குப் புகலவெண்ணித், தூயகம லத்திருந்து திருந்துவே தன் சுரர்குழவு மகவானுஞ் சூழவேகி, மாயனுட னரன்யோகத் திருந்தவாறும் வானவர்க டானவரால் வருந்துமாறு, மேயபல வுட்கூற வரியுமோர்ந்து விதிபதம முகனோக்கி விளம்பலுற்றான்.

எம்பெருமான் முனிவோர்கட் காகயோக மிருந்திடுத நவி ருத்தருளி யிமயவெற்பி, லம்பிகையை மணம்புரிந்தோர் சுதனைந ல்க வரன்பான்மா ரனைவிடுகென் றறைதலோடு, மும்பர்பெ ருங் குழுவோடு மகவானெடு மொளிதருபா ரதிகேள்வ னுவந்து மீண்டு, செம்பதம வகத்தினிதுற் நகத்துவேளைச் சிந்தனைசெய் திடவவனுஞ் சேர்த்தானன்றே. (க௫)

வந்தமதன் றனைநோக்கி யேகன்யோசக மருவுதல்விட் டிமை யவனை மருவுமாறுன், கந்தமலர் சிந்திவரு வாயென்றோதக் கரங் கொடிரு செவிமூடி யரன்பேரோதி, யந்தமிலா வையனைச் சென் றெய்யவஞ்சி யனைகவித மறுத்தறைய வலரோன்றி, யிந்தமொழி மறுத்திழிற்கு ளறைவோமென்ன விசைந்தனனிவ் வாசகமங் கிசைக்கஹற்றான். (௧௮)

மண்டுபவக் கடற்படிய நினதுபாங்கர் வருஞ்சூளின் மாளு தலின் வாளுலாவந், துண்டமதிச் சடையோன்பாற் கணைகடு வித் துஞ்சினுநன் றுஞ்சுவருந் தொழிலுமுண்டா, முண்டா வண் டவிசுருந்த முனிவவென்பான் முனியலையா னிறைவ னொடு முரட்போராற்றத், திண்டிறவி னைகுவனென் றியம்பவ ஞ்சேல் செல்கவெனத் தனதுலகஞ் சேர்ந்தான்மன்னோ. (௧௯)

இருங்கிள்ளிப் பரித்தென்கா விரதமீதே யிரதியொடு புரு ந்துபடர்ந் திந்துவேணிக், கருங்கண்டன் கயிலைமலை கண்டு வ ல்லே கரஞ்சிரமேற் கூப்புபுதேர் கடிதுநீங்கி, மருங்குள்ள தன துபரி சனங்களாங்கே கிவகும்வகை நிறுவிறு மலர்த்தன் சோலை, நெருங்கத்த வரைமீதுமாதினொடு நெடுஞ்சிலேவே றே றியிது கினைந்துசெய்வான். (௨௦)

விண்டிவரு னைக்கணைவே ளனையதான விலங்கவிடை வில ங்காப்புள் விலங்குமோகங், கொண்டிடவெஞ் சரந். துண்ட நந் திசேறக் கொடுவாளி நெடுவானிற் குழுமிசிற்பக், கண்டுமத னினை ஞ்சுவர லென்கொலென்று காரணங்கேட் டணிமேலை வாசற ன்னா, லண்டர்பிரான் மொழிப்படிபோ கென்னப்போந்தாங் கரணையெதிர் கண்டாங்கே யயர்ந்துவீழ்ந்தான். (௨௧)

பின்னிரதி தேற்றவெழீஇப் பொருவானிற்பப் பிடமன் முத லோர்மதன்செய் பெற்றிகாண்பா, னன்னதிரிக் கொருபு டைபோய் மருவினார்வே னைக்கணைவிட் டானவைசென் தரன் பான்மேவ, வன்னிவிழி திறப்பமத னிறப்பத்தேவி வருந்து

மது தெரிந்தமரர் வருந்தினாதன், பொன்னடின் நேத்துதலு மியோகரீங்கிப் புந்திதனி னந்திதனைச் சிந்தைசெய்தான். (உஉ)

அண்ணனினைத் திடவறிந்து நந்தியேகி யடிதொழுது நின் றிடநீ யலரோனாதி, விண்ணவரைத் தருதியெனத் தருதலோ டும் வேண்டியதே தெனவுமையை விமலநீவேட், டெண்ணில்பு கழ்க் குமரனைத்தந் தருள்வாயென்ன விசைந்தவரை விடுத்திர திக் கிமயமாதை, வண்ணமணம் புரிந்துனது கணவனாவி வழந் குதுமே கெனவிமய வரையிற்சேர்ந்தாள். (உங்)

இன்னமொழி மொழிந்தருளிப் பின்னர்ச னிட்டமுட னிட்டடையனுட் டித்துவாழு, மென்னவுரைத் தருண்மேவுஞ் சனகனாதி யிருந்தவரா யிருந்தவர்க ளேகவோதிக், கன்னிதவங் காணமுது மறையோன் போலக்கெளரிபா லுறவெழுந்து கரங் கள்கூப்பி, யன்னவணின் றிடுதலுமோர் தவிசின்மேவி யருந்த வநீ புரிந்திடலே தறைதியென்றான். (உசு)

என்றிடலும் விசையையுமை பூரனைச்சேர்தற் கிச்சித்தா ளெனப்பரனை யிகழ்ந்துகூற, நின்றவுமை சினம்புரிந்து போதி போதி நீதியிலா வேதியநீ யென்னவுன்னை, யின்றுமணந் திட வணைந்தே னென்றுகூற விடர்மூழ்கி யிணையறுதா ளிணைக ணோவக், குன்றினொரு புடைபோக விடையின்மீது குழகனா யெதிர்காட்சி கொடுத்தா னன்றே. (உரு)

நாயகனும் பரம்பரனை யெதிர்கண்டம்மை நாணமொடு பணிந்துகர நளினங்கூப்பிப், பேயினையே னுணையறியா துரை த்தவெஞ்சொற் பிழைபொறுக்க வேண்டுமெனப் பேசலோடுந், தூயநதிச் சடைக்கடவு ளவைகளெம்மைத் துதித்தனவாக் கொ ண்டோநீ சோரேலுன்னை, நேயமொடு நாளைமணம் புரியச்சே ர்து நீயரிய தவம்புரித னீங்குகென்றான். (உசு)

பொன்றாங்கு கனகவரை குனித்தோனின்ன புகன்றகலச் சிலவரிது பொருப்பன் முன்போய், நின்றாங்கு மொழிந்திடலு

முவகையென்னு நெடுங்கடவி னிடைப்படிந்து நிமலைபால்வந்,
தென்றாயே வருகவென மனையிற்சேர்த்தா னிறைவனுயர் கயிலை
யடைந் திலங்குமோரேழ், பின்றுழ்செஞ் சடைமுனிவர் தம்மை
யுன்னப் பிஞ்ஞகன்முன் னடைந்திறைஞ்சல் பெற்றுநின்றார்.

வேறு.

அன்ன மாதவரை யாதி தெரிந்தே
மன்னு கின்றவிம வான்மக ளாகு
மின்னினைத் தரவி ன்ருவி ரென்னப்
பொன்னு லாவுமிம யக்கிரி புக்கார். (௨௮)

மாத வங்கொளிம வானெதிர் கொண்டே
யாத னங்கண்மிசை யன்பொ டிருத்தி
யேது வெஃகியிவ ணெய்திய தென்ன
வாதி யோதிய தறைந்தன ரன்றே. (௨௯)

கூறுதற் கிசைவு கொண்டது கண்டே
யாறுலாவு சடை யுண்ணலை நண்ணி
மாநிலாத விம வானையை வோதி
வீறு தத்தமிடை மேவின ரன்றே. (௩௦)

ஈது நின்றிட விமக்கிரி மன்னன்
காத லோடமரர் கம்மிய னைக்கொண்
டோதிமக் கிரியி லூர்புனை வித்தே
யாதி முன்புற வணைந்து பணிந்து. (௩௧)

ஒன்று பங்குனியி லுத்திர மாகு
மின்று நன்றுபொழு தென்றிரு மாதை
மன்றல் செய்யவரு வாயென முன்போ
வென்றி தன்னொடுபின் மேவுது மென்றான். (௩௨)

நார வேணியர னந்தியை நோக்கிச்
சீரு லாவிய சிறப்புடை மன்றற்

கியாரை யுந்தருதி யென்றலும் யாருஞ்
சேர நந்தியிறை சிந்தனை செய்தான். (கஉ)

உன்ன வக்கினி யுருத்திர ராதி
மன்னு ருத்திரர்கள் மான்முதல் விண்ணோ
துன்னு மாமுனிவர் துன்று கணங்கண்
மின்னுறுங் கயிலை வெற்பிடை வந்தார். (கச)

வந்து நந்தியுறு வாயிலி னண்ண
முந்து நந்தியரன் முன்பு விடுப்ப
வெந்தை தாளினை யிறைஞ்சினர் சூழ்தா
ரந்த வேலையல ரோனிது செய்வான். (கரு)

ஆசிலா மகுட மாதிக் கலன்க
ள்ச னங்கணிய விற்பொடு நல்க
மாசிலா முதல்வன் மற்றிது கொண்டா
நேச மோடென நெடுங்கரம் வைத்தான். (கௌ)

வைத்து மெய்ப்பணிகள் வீண்பணி யாக
நீத்த னன்பொடு நினைந்து தரித்தே
மொய்ததி யாவரு முரண்கொடு சூழ
வித்த கன்றிரு விடைப்புற முற்றான். (கௌ)

ஏற தேறின னெழிற் கயிலாய
வீறு கின்றதிரு வெற்பை யகன்றே
யூறி லும்பரொ டிருத்திரர் சூழ
மாறி லாவிம வரைப்புடை யுற்றான். (கஅ)

வேத மேவுதிரு வீதியி னண்ணிக்
காதன் ழாதந்நனி கண்டு மயங்கக்
கோதி லாதவிம வானுறு கோயின்
மீத வங்கொடலை வாயிலில் வந்தான். (கக)

ஏங்கு றுவிலை யிழிந்தவ ணிற்பப்
பாங்கு மேனையெதிர் பால்கொடு வந்தே
யோங்கு தாளினை யுவந்து விளக்கித்
தீங்கி னுணமொடு சென்றன ளன்றே. (சு0)

ஆறுலாவு சடை யண்ண லதற்பி
னூறில் யாவரு முவந்தயல் சூழ
மாநிலா தவது வைக்கள நண்ணி
வீறு சிங்கவனை மீதுறு போது. (சுக)
வேறு.

தென்பால்வடபா லுயர்ந்திழியத் தெரிந்துதேவர் வருந்துதலாற்
றுன்பாசகன்ற குறுமுனியைத் தொலைபாமலயந் தனிலேவ
முன்பானதுபோற் படியிருப்ப முனிவரமரர் முகமலர்ந்தா
ரன்பாயரம்பையர் கள்கூழ வரன்பால்வந்தா ளம்பிகையே. (1)

வந்துபரனைப் பணிந்திடலும் வள்ளறவிசி னிருத்தியென
வெந்தையோடு முமையிருப்ப விமவானடைந்தங்கெழின்மனைவி
யுந்துகரக நீர்வார்ப்ப வுயர்முற்கரிய வொளிப்பதத்தைப்
பந்தவினைக ளறவிளக்கிப் பார்த்துபூசை புரிந்தனனே. (சுந)

பூசைபுரிந்து நாரிகரம் புனிதன்கரத்திற் கொடுத்தரனாக்
காசைபொருந்து மம்பிகையை யளித்தேனென்ன வறைந்திடலு
மேசிலிமையோர் புகழ்ந்தார்க ளிருவர்ஜீத மிசைத்தார்கள்[தார்.
மாசில்கணங்கண்முழுவறைந்தார்மடவார்பல்லோர்வாழ்த்தெடுத்தித்

அங்கணியை நிகழ்த்ததற்பி னசலவேந்த னசலமுலைத்,
திங்கண்முகத்தம் பிகைகள்வன் நிருமுன்கணிபால் கொடுவ
ந்தே, யிங்கிடியில வேண்டுமென விவைகொண்டாமென் றவை
தம்மின், மங்குன்மிடற்றோன் கரந்தொடலு மலரோன்சடங்கு
தொடங்கினனே. (சுந)

மன்றற்சடங்கு முடிந்ததற்பின் மாலுமயனு மகபதியுந்
துன்றுஞ்சுரு மிமவானுஞ் சுற்றத்தோரு மற்றெவருங்

கொன்றைமுடித்த நெடுவேணிக் குழகன்றானும் குழகனிட
மென்றும்பிரியா வுமைதானுமிணங்குமன்பால் வணங்கினரே.()

ஈதுபுரிந்து முற்றுதலு மெமையாளுமையா ளிருந்தாதை
யாதிகரமுன் றொடுஞ்சேட மனை வர்தமக்கு மனித்தனனப்
போதிவிரதி வந்தெந்தாய் போர்வேடன்னை யளித்தியெனச்
சோதிமதனை நினைந்திடலுஞ் சுரர்கள்வெருவத் தோன்றினனாள்.

மருவாரிதழி மதிபொதிந்து வளர்ச்செஞ்சடில வானவனத்
திருமாலளித்த மலர்ப்பகழிச் சிலையான்வதனந் தெரிந்தருளி
யுருவாயிரதிக் கிருத்தியரோவொழிந்தோர்க்கெல்லாமுருவல்லா
தருவாயிருந்துன் னரசுபுரி கென்றேயவளோ டவன்விடுத்தான்.

கன்னற்சிலைவே டனைவிடுத்துக் கௌரியோடும் விடையேறி
மின்னுங்கயிலையடைந்தெவர்க்கும் விடையையுதவிவிடையையி
துன்னற்கரிய வரியணைமே லுமையோடிருப்ப வுயிரனைத்து[ழிந்
மின்னலகல விருங்காம வின்பமேவி யிருந்தனவே. (சக)

பின்னரொருநா ளரிமுதலாம் பெருஞ்சீரிமையோர் மேரு
வீன்பான், மன்னியிருந்தே யெமைவருத்தும் வலியுருரன் வலி
கெடுப்ப, வன்னநடைமா தினைமணந்து மரணீந்திலன்மைந் தனை
யெனவே, யுன்னிக்கயிலைப் பரம்பரனை ருற்றுவேண்ட நச்
சினரால். (௫௦)

வேளையெரித்த விழியாளன் வேளையறிந்து மீளுதற்கு
நானுலவுகாலைவிட நந்தினைக்கண் டஞ்சியது
மீளவரலுங் கயிலைதனில் விண்ணோரடைந்து நந்திவிட
வாளும்பரனைத் தொழுதேத்த வரனிகேது வேண்டுமென. ()

சுற்றுந்தகவில் கொடுஞ்சூரன் றன்னாலிந்நா ளின்னன்மிக,
வுற்றுவருந்தித் திரிந்தினைத்தோ முன்னைப்போல வொருசுதனை,
வெற்றிபொருந்த வளித்தெமது விழும்புரப்ப வேண்டுமென,

வற்றுன்றியசீர்க் களப்பெருமா னறுமாமுகங்கொண் டாங்கி
ருந்தான். (௫௨)

வேறு.

செம்மைகொளாறு முகத்தொடிருந்தே தீவிழியாறினு மா
றுபுலிங்கம், வெம்மையொடுத்தர வங்கவைசென்று வீறுலகத்
தும் விரிந்திடவஞ்சிப், பொம்மறநுங்கவி னம்மையெழுந்து புல
ம்புசிலம்பு பொலன்கழன்மோத, விம்மெனவோடி யிருக்கை
புகுந்தா னெங்கணுமாகி யிரிந்தனர்விண்ணோர். (௫௩)

ஓடியவிண்ணவர் கூடினர்வந்தே யுந்தியதானவ ரானவர்
தம்மைச், சாடியவிங்கொரு மைந்தனையெந்தாய் தந்தருளென்
றுனை வந்தனைசெய்ய, வீடுறுவெம்மைகொ ளங்கியளித்தா யெங்
ங்னமுய்வதி யாமெனவோதப், பீடுறுமோர்முக மாகியிருந்து
பெருந்தழன்முன்பு வரும்படிமுன்ன. (௫௪)

அன்னிலைதன்னின் விரிந்திடுசெந்தி யாறுபெரும்பொறி
யாகியரன்றன், முன்னுறவந்திட வண்ணமெரிந்தே மொய்ம்பு
ளதேயுகைவ வாயுவைநோக்கி மன்னியவிப்பொறி தன்னையெடு
த்தே மங்கலில்கங்கையுள் வைத்திடுமென்றே, யின்னலில்சத்
திகொ டுத்திடமாறி யெடுத்துயர்கங்கை யடுத்ததில்லைவப்ப. ()

மங்கலில்கங்கையு மப்பொறிதன்னை வண்ணமுறுஞ்சர
வணமிசைவைப்பப், பொங்கெழிலையிரு திக்கினுமான்முற் புங்
கவர்நீன்று புரந்தனரப்போ, தங்கதிலாறு முகத்தொடீரோ
றத்தமொடுங்கம லத்தினிடத்திற், சங்கரனேமுரு கேசனென
ச்சீர் தங்கவிருந்திட வண்டர்கள்கண்டார். (௫௫)

பன்னிருமொய்ம்பு நெடுந்தகைதன்னைப் பாலதருத்தி வள
ர்த்திடமார்பிற், பொன்னையிருத்திய பச்சருவத்துப் புங்கவன்
முற்படு புங்கவரெல்லா, மின்னறுமீனை விடுத்ததுகண்டே
வீறியவாறுசி றுரெனமேவ, வன்னமடந்தைய ரன்னமுலாவ
மன்னதடத்தி லடைந்துபுரந்தார். (௫௬)

ஒதிதுநின்றிட முன்னரெழுந்தே போடியசங்கரி பின்புதி
ரும்பிச், சோதியிடத்தி லடைந்துமடங்கல் சுமந்திடுகின்ற துலங்
கணைமேவக், கோதில்சிலம்பது டைந்ததின்முன்வீழ் கொன்ன
வமாமணி யன்னவள்சாயை, யேய்தலுமொன்பது மங்கையராகி
யெந்தைவிளித்திட விற்பொடுவந்தார். (ருஅ)

வித்தகமங்கைய ரெம்பெருமானே விருப்பொடுகண்டு கரு
ப்பமதாகச், சத்திசினந்து கருப்பயவாதே தாங்குமினென்றிட
வேங்கினரான்கே, மெத்தியமேனி வியர்ப்பிலிலக்க வீரருதித்
தன ராரியைசொல்லா, லுத்தமமாதர்கள் பிற்பொருநாளி
லொன்பதுமைந்தரை யன்பொடுதந்தார். (ருக)

மாசறுமன்னவர் தம்பெயர்வீர வாகுவெனுந்திரு வள்ளல்
வளைக்கைக், கேசவனும்பர் புகழ்ந்திடுவீர கேசரிவீர மகேந்திர
னென்போன், வீசுபுகழ்ப்பெறு வீரமகேசன் வீரபுரந்தரன் வீர
வரக்க, ஞாசுறுவீரதிவாகரன்வீரராந்தகன்வீர மடைந்திடுதீரன்.

மற்றவர்தங்களை யாதிதெரிந்தெம் மைந்தர்களென்றுமை
மாதொடுகூறி, நற்றிறல்கொண்ட விலக்கர்களோடு நந்திருமை
ந்தன தேவல்புரிந்தே, யுற்றிடுவ்ரென வோதுபுமாதோ டிந்துவி
டைப்புற மொல்லெபுகுந்தே, யற்றமறுஞ்சர வணமதடைந்தா
ஞாசுறுவானவ ரானவர்குழ. (ருக)

மாசிலிமக்கிரி யின்புடைதன்னின் மன்னுசெழுஞ்சர வண
முனமெய்தத், தேசறுமன்னதில் வைகியசெவ்வேள் சிற்பரனாரி
செறிந்ததுகண்டான், பாசமகற்றர னம்பிகையோடுண் பாலக
னைக்கொடு வாவெனவேத, வாசறுபூவி லிழிந்துநடந்தே
யாறுருமைந்தனை யம்மையெடுத்தாள். (சுஉ)

அம்மையெடுத்துழி யாறுருமைந்த ஞாறுமுகங்களு மாறிரு
கையுந், செம்மைபொருந்தொரு மேனியுமாகச் செப்பினை
யொத்த திருத்தனநின்று, பொம்மலுடன்சொரி பாலதருத்திப்

வேறு.

மற்றதனை நாரதனா மாமுனிகண் டண்டர்குரு
வுற்றுழிச்சென் றோதுதலு மும்பர்கடம் வாழ்வெல்லா
மிற்றதுகொ லெனவேங்கி யெழுந்துகுக னிடத்தடைந்து
பொற்றிருத்தா னிணைதொழுது புகழ்ந்தினைய புகல்கின்றான். ()

அத்தநினை யறியாம லுமர்புரிந்த வண்டர்கடம்
மெத்துபிழை பொறுத்தெழுப்ப வேண்டுமென வெண்மைகிறத
தத்தியையு மத்தியின்மே லரசையுமற் றனைவரையும்
வித்தகனன் கெழுப்புதலும் விழுந்தார்க ளெழுந்தார்கள். (௭௬)

உஞ்செழுந்த விமையோர்க ளுயர்குகனென் றுணராதே
வெஞ்சமராற் றினமெனவே மிகநடுங்கி யவனடிநாழ்ந்
தஞ்சலிசெய் தேத்துதலு மஞ்சலிரென் றருள்கூர்ந்து
குஞ்சரமா முகத்தினைய குமரவேள் கூறுவான். (௭௭)

சேயெனமுன் பெமைக்கருதிச் செருப்புரித்தீ ரினியெமது
தூயவிறல் காணுமெனத் தொல்லுலக மண்டமுயி
ராயவெலாந் தனதுருவே யல்லால்வே றில்லையென
நேயவொரு வடிவு * கொடு நின்றானெம் பெருமானே. (௭௮)

அன்பொடுமற் புகத்தோடு மமரரெல்லாந் தொழுதேத்தக்
கொன்பொலிமுன் னுருவாகிக் குமரவே ணின்றிடலு
மின்பொடுகீ வினையாட விவ்விடைவே றுற்றவெலா
முன்பெனவைத் தருடிமென முகிலூர்தி வேண்டினனாள். (௭௯)

மகவேந்தன் வேண்டவுமை மகவேந்த றம்பொருட்டான்
மிகவேவே றுற்றவெலாம் வேறின்றி முன்னுளவாந்
தகவேய்க வெனவெ டையுஞ் சார்த்தனவப் படிநவிரப் +
பகைவேலோன் குகன்றாள் பணிந்தினைய பகுகின்றான். ()

* இவ்வடிவு - விசுவரூபம். + நவிரம் - மலை.

இங்குநினை யருச்சிக்க வேண்டுமென விசைந்தருளிப்
பொங்குகயி லைக்கொருசார் பொருப்பினிடைவிருப்பொடுபோ
யங்கமரர் பூசனைகொண் டருங்கயிலை மருங்கடைந்தான்
நங்குபுகழ்ப் புலவருமத் தனிவரையைத் தணந்தனரால். (அக)

வீசபுக ழாறுமுக வித்தகனை யும்பரெல்லாம்
பூசைபுரிந் திடலாலே பொற்புறுமவ் வெற்புதுதான்
காசின்முரு கற்கிடமாய்க் கந்தவெற்பென் றொருநாமம்
பேசும்வகை பெற்றதினிப் பெருந்தகரே நியதிசைப்பாம்.(அஉ)

நாடுபுகழ் நாடுதனி னொரதன்செய் வேள்வியின்மாட்
டாடுபிறந் துயிர்கடமை யழித்திடலு மம்மகத்திற்
கூடுமுனி வருஞ்சுரநுங் கோதிலரு நாரதனும்
பீடுடைய கயிலையெனும் பிறங்கன்மிசை யுற்றனரால். (அங)

உற்றபொழு திலக்கமுட னென்பதுவீ ரருஞ்சூழ
வெற்றிபுனை யருட்குமர வேளிருந்த படிநோக்கி
மற்றிவனங் குறைமுடிக்க வல்லவனென் றெல்லோரு
நற்றிருத்தா ளிணைவணங் கம்பெருமா னவின்றருள்வான். (அ)

நொந்திணந்தீர் புகுந்தபடி நுவன்றிடுதி ரென்றருளச்
சிந்தைமகிழ்ந் தொருவேள்வி செய்யவொரு செச்சையதில்
வந்தெமையிங் கடநீனய மகந்தணந்து வந்தனமவ்
வெந்தகர்மண் ணுயிராகளொடு விண்ணுயிர்கொன் றுலவியதே.()

வெய்யவத னடலடக்கி வேள்விமுடித் தடியேங்க
ஞாய்வவளித் தருளெனவே யுயர்வீர வாகுவைப்பார்த்
தையவது தனைப்பிடித்திங் கணையென வவனெனிக்
கையில்விறற் றகர்பிடித்துக் கந்தனிடை வந்தனனே. (அசு)

அத்தகரைப் பரியாக்கொண் டவர்வேள்வி செயவிடுத்து
வித்தகனா முருகேசன் விளையாடி யுறுநாளிற்

றத்தைமொழிக் கலைமொது தலைவனுயர் கயிலையடைந்
தத்தனடி பணிந்துபுறத் தணிவாயி விடையடைந்தான் (அ.எ)

ஆலயத்தின் முன்பிருந்த வணிமணிக் கோ புரத்தலத்திற்
கோலமுட னிருந்தருளுங் குமரவேள் கண்டருளி
ஞாலமளித் திடுவோனை நம்முன்வரு கெனவேகிச
சீலமுறப் பணித்திடுதல் செய்யாமற் பரவுதலும். (அ.அ)

ஏதுபுரி வாமென்ன யான்படைப்பே னெனவருமோ
வேதமென வருமென்ன வியனிருக்கு விளம்பென்ன
வாதியினிற் குடிசையெடுத் தறைகுதலு மதன்பொருளை
யோதியபின் னோதெனவே யோதினா னுமைபாலன. (அ.க)

மன்னுகுடி லைப்பொருளை யறியாமன் மயங்குதலுங்
கொன்னுடைய நரசிங்கக் குட்டிதலைக் குட்டியுடைத
தின்னலுறக் கத்தவெற்பிற் சிறையிடுவித் ததி?லங்
யன்னநடை யுமைபால னாவிகள்பன் னுட்படைத்தான் (அ.௧)

அங்கதுபின் னொருநாளி லண்டீடரொடு முனிவரொடுந்
செங்கண்மால் கயிலைநெடுஞ் சிலம்படைநது நந்திவிடச்
சங்கரனைப் பணிந்தபனைச் சண்முகத்தோ ணிட்டசிறை
நங்களபிரான் நவிர்த்தியென நந்தியொடு நவின்றருளவானை (அ.௨)

வென்றியுறு குமரனிடையே மேவியாம் விடச்சொன்னோ
மென்றுவிதி சிறைவிடுவித் திங்கலைவா யெனவெதிர்போட
நின்றிதனைப் புகன்றிடலு நின்றிடிவிங் குன்றனையு
மின்றுசிறை படுத்திடுவே னென்றிடமீண் டிறைக்குரைத்தான்

இந்தமொழி கேட்டுநகைத் தேறேறிக் குமரனுறு
கந்தமலைப் புருநதிடலுங் கழல்பணிந்தென் வந்ததென
வந்தனை விடுத்திடென வதுசெய்யே னெனச்சினம்போ
லந்தமிலா னோதுதலு மடன்றனைமுன் புறவுய்த்தான். (அ.௩)

உந்தணனுக் கருள்புரிந்தே யறுமுகனைக் கவானிடைவைத்
தந்தகுடி லைப்பொருணி யுரைத்திடென வுரைத்ததுகீட
டெந்தைமகிழ்ந் தருங்கயிலை யெய்தினான் குறுமுனிக்குச்
சுந்தரமு லப்பொருளைச் சொல்லினான் குமரேசன். (கூசு)

வேறு.

சுணியார் முருகேசன் வளர்ந்ததடத் தழுதக் கொடிசு
தரி யென்றிருவோர், தணியா நகையிற் குகனைத் தழுவத் தவமு
றறது க ன் ட வ ர் த ன் க ணுறப், பணியா வெதிர்நீர்ப் விரும்பிய
சென் பகாலீரென வெம்மை மணத்தியெனப், பணியான தறு
ச செனை யாளுமருட் பெருமா னவரோடிது பேசுவனல். (கூடு)

பேரன்பு பொருந்திய நுங்கடமைப் பின்மன் றவியற்றுது
மவ்வளவுஞ், சீரிந்திரன் வேடர்கள் பான்மகவாய்ச் சென்றே
யிருமென்றரு ளோடுவிடுத்த, தாருந் தொழுகந்த விலங்கலில்வந்
தணிசேர் கயிலாய மடைந்தரனோ, டேருந் துமையான வணந்
தியவர்க் கிடையாக விருந்தன னெம்பெருமான். (கூசு)

அப்போதினி லண்டர்க ளிந்திடன்மா லயன்மா கயிலாய
மடைத்திடலுந், துப்பா ரருணந்தி தடுத்துவிடத் தோகைக்
கொருபாகனை யன்பொடுகண், டெப்போது மிடுக்கண் விளைத
திடுகு ரென்போன் புரிதுன்ப மிசைத்திடலு, மெய்ப்பார் குக
னோ டவுணன்றனைக் வென்றே வருகென்று விளம்பினனே. ()

அப்பான்மை புரித்திடு வேனெனவே யடல்சேர்பதினொ
னெந் னுருத்திரரை, மெய்ப்பார் பதினொற்படை யாவருளி
வே ளான்று குகன்கர மீதகொடுத்த, தொப்பா னதிலாத விலக்
கர்களோ டொன்பா னெனுமுத்தமர் கைத்தலமேற்,றுப்பார்பல
வெம்படை யந்தருளித் துணையாக வுறும்படி சொற்றனனே. ()

இத்தன்மை சிகழ்த்தபி னூறுடனே யெட்டாகியபூத விரா
சாதமைச், சுத்தன் பரிவோடு தெரிந்தருளித் தொல்பூத விரா
யிர வெட் ளமுட, னத்தம் பதினொன்றுட னொன்றுடையா னட

ல்சேர் படைபாவுறு மென்றருளி, மெத்துச் திறல்கொண் டிடு
மோரிரதம் வேலோனுறநல் கினன்வித்தகனே. (கூக)

இவ்வாறு கொடுத்து மதிச்சடையோ னேகென்ன வலங்
கொடி றைஞ்சுதலுஞ், செவ்வா னுரமீதி லீணத்தருளிச் சீர்தங்
கியநாரி திருக்கரமேன், மைவாழ் வறுகண்ட னளித்தருள மாந்
ன்பில் வயிற்றி லீணத்திமையோ, ருய்வா னவுணப்படை முற்
றுமழித் துறுவா யிவனென்ன வுரைத்தனளால். (க00)

நதம்மை யிசைத்திட லுத்தொழுதே யிருவோரையு மன்
புடனே விடைகொண், டோதும் புகழ்வேல னகன்றுயர்தே
ருற்றொன்பதுபேரு மிலக்கர்களு, மேதந் தவிர்சாரத மன்னவரு
மிமையோரு மிராயிர வெள்ளமெனும், பூதங்களு மெங்கனா
மங்கணுகிப் புடைசூழ வடைந்தன னம்புவிமேல். (க0க)

வேறு.

பாருலக மீதிலுமை பாலன்வரு போதிற்
றூரக னெனும்பெயர் தரித்ததொரு வெய்யோ
னோரண மானகிர வஞ்சகிரி கண்டார்
வீரமுறு வேலனயன் மேவிவரு வீண்ணோர். (க0௩)

கண்டனர் வெருண்டனர் கலங்கின ரிடுக்கண்
கொண்டனரு ளங்குலை குலைந்தனர் தளர்த்தார்
திண்டிறல்கொள் வேலனிரு சேவடி வணங்கி
யண்டர்புகழ் நாரத னறைந்திடுத லுற்றான். (க0௩)

உற்றகிரி யீதுகிர வஞ்சமிதி னோர்சார்
மற்றுநிக ரற்றதொரு மாயநக ருடே
சுற்றவுணர் சேனையொடு சூரிளவ லாகும்
வெற்றிபுனை தாரகன் விருப்புட னிருப்பான். (க0௪)

வென்றியுற வின்றிவனை வென்றிலை யாயின்,
வன்றிறல்கொள் சூரனை வதைப்பதெளி தென்னத்

துன்றுகதிர் வேலன்முனி சொன்னவை வினாவிச்
சென்றிவன தாருயிர் சிதைத்திடுது மென்றான். (௧௦௫)

என்றுபி னடற்பெறு மெழிற்புயனை வேலோ
ன்னொடு தெரிந்தினைய நாகமதி னோர்சார்
வென்றியுள மாயநகர் மீதவுண ரோடும்
வன்றிறல்கொ டாரகன் வயத்தொடு வந்தித்தான். (௧௦௬)

அம்புலி யழுந்தவரு மாயிரநல் வெள்ளத்
தும்பர்தொழு சாரத ருவர்க்கிறையி னோருன்
றம்பியர்க ளோடுமிரு தானவர்க ளோடு
மொய்ம்பொடு செருப்புரிய முந்துபட ரென்றான். (௧௦௭)

என்னவிது நன்றென விறைஞ்சிமுரு கேசன்
றன்னைவிடை கொண்டினிய தம்பியர்க ளோடு
மின்னுகதிர் வேலனருள் வீறிரத மேறி
மன்னுபடை யோடவுணன் மாயநக ருற்றான். (௧௦௮)

ஒற்றரிது சொற்றிட வுணர்ந்தவுணர் மன்னன்
செற்றமிக மூளவொரு தேரின்மிசை யேறித்
துற்றவனி கங்கள்புடை சுற்றவெதி ருற்றா
னற்றமறு பூதரு மவர்க்கெதிர் புகுந்தார். (௧௦௯)

தெண்டிரை கடுத்தவிரு சேனையு மெதிர்ந்தே
மண்டுபடை சிந்தியமர் வல்லைபுரி போதிற்
சண்டமிரு தானவர்கள் சாரதர்க டம்மா
லொண்டிற விழந்துதொலை வுற்றனர்க ளன்றே. (௧௧௦)

வாரண முகத்தவுணர் மன்னனிது கண்டே
தேரினு மிறங்கியொரு திண்கதை பிடித்தே
பாரிடர்கள் பாரிடை பதைப்புற வதைப்ப
வேருறு மிலக்கரு மெதிர்ந்துசமர் செய்தார். (௧௧௧)

போரினி லெதிர்த்துழி புழைக்கைகொடு சுற்றி
வாரியி லெறிந்தன னெழுந்துபினும் வந்தா
ரேருலவு கோளரி யெதிர்த்துகலை நூறாற்
கோரவவு ணன்றன்மொ டத்தைவிழ வெய்தான். (௧௧௨)

சென்னிமுடி வீழ்தலுமொர் திண்கதை யெறிந்தே
பொன்னிரத மீயிசை புருந்தன னெதிர்த்தான்
மன்னுகதை பட்டிட மயங்கவது கண்டே
துன்னுவிறல் கொண்டுவளர் தோளின னெதிர்த்தான். (௧௧௩)

வந்தெதிர் புருத்ததிறல் வாகுமிசை வெய்யன்
சுந்தர விறற்கொளொரு சூலமது கைத்தா
னுந்தெழி லுரத்தினிடை யுற்றிடலு மீசன்
மைந்தனின யோன்மிகு வருத்தமொடு நின்றான். (௧௧௪)

மொய்ப்புடைய வாகுமிகு மோகமொடு நின்றேழ்
தம்பிய ரெதிர்த்துடைவ தானது தெறிந்தே
வெம்பதகன் முன்பணுக வேய்யனு மெதிர்த்தா
னம்புமழை சிந்தியிரு வோருமமர் செய்தார். (௧௧௫)

பொற்சகடமீ திலுறு புல்லனது போதின்
விற்சமர் புரிந்திவனை வெல்வதரி தென்றே
கற்பொருவு தோளுடைய காளைமிசை செல்ல
விற்குலவு மும்பர்கள் விறற்படைகள் விட்டான். (௧௧௬)

விட்டிடலு மப்படைகள் விட்டருளி வெய்யன்
ரொட்டபடை முற்றமிகு துண்டமது கண்டான்
மட்டிலுரு வங்கொடு வளைந்துசம ராடக்
கட்டழகு கொண்டதொரு காளையிது செய்தான். (௧௧௭)

மெத்துமுரு வத்தவுணன் மீதுவிட வீர
பத்திர னெடும்படை பரித்திடலு மாயக்

கொத்தற வுடன்றனிமை கூடியொ ருபாயஞ்
சித்தமிசை கொண்டுகிர வஞ்சுகிரி சென்று. (ககஅ)

மற்றதி னொளித்திடலும் வாகைபுனை வாகு
சுற்றமொடு தம்பியர்க டோன்முக னொளித்த
பொற்றைபுக வாண்மெயல் பூண்டனர் கிடந்தா
மற்றமறு சூரிளவ லன்னது தெரிந்தான். (ககக)

தெரிந்துமகிழ் வாகியொரு தேரின்மிசை யேறி
யருந்திறல்கொ டண்டமொ டமார்க்கள மடைந்தே
விரிந்துசெறி பூதர்மிசை வெங்கலைகள் சிந்த
விரிந்தனர் னும்பரினு மிம்பரினு மன்னார். (க௨௦)

நண்ணினைய கண்டுபுகழ் நாரத னெனும்பேர்ப்
பண்ணவ னிடர்க்கொடு படர்ந்தமரர் செய்த
புண்ணிய முறைந்துழி பொருந்தியடி தாழூஉ
விண்ணவர் மெலிந்திட விளைந்தன விளம்ப. (க௨௧)

அங்கதை வினாவியெமை யாளுடைய செவ்வே
ளிங்கவளை நூறுவ னிறைப்பொழுதி லென்றே
துங்கமுறு பூதர்கடு வன்றியயல் சுற்றச்
செங்குருதி தங்கிய செருக்கள மடைந்தான். (க௨௨)

ஈடுசெறி பூதரு மிருந்தருவர் யாருஞ்
சாடுசம ராடமிரு தானவ ருடைந்தே
யோடவது கண்டன னுருத்தவுணர் மன்ன
னீடிய கரத்துறு நெடுஞ்சிலை வளைத்தான். (க௨௩)

வெங்கலை கரும்பல வியன்படையு நேரே
யங்கலை கணக்குழவி னங்கமுற வந்திக்
கங்கைழுடி யானுதவு கந்தனெதிர் வந்தே
சங்கையில் பவங்குலவு தாரக னுரைப்பான். (க௨௪)

மேதகு மரிக்குமலர் மீதிலய னுக்கு
மாதவள வும்பலிறை வற்குமல தின்னா
ளாதிபர னுக்குமெம ருக்குமம ராட
வேதுவிலை வந்தபடி யேதுமொழி கென்றான். (௪௨௫)

நற்றொழில் புரிந்திடு நதிச்சடில நம்ப
னற்றமறு வானவர்க ளானவர்க டம்மைச்
செற்றமொடு நீவீர்சிறை செய்ததை யுணர்ந்தே
மற்றெமை விடுத்தனனும் வன்மைவிறல் சிந்த. (௪௨௬)

என்றுபல வேலவ னிசைத்தமொழி கேளாக்
குன்றுறழு மொய்ப்புள கொடுத்தருவர் மன்னன்
வன்றனு வளைப்பவுமை மைந்தனும் வளைத்தான்
றுன்றிரு வருங்கிணை சொரிந்தமர் புரிந்தார். (௪௨௭)

கையன்விடு வெங்கிணைகள் கந்தனெதிர் சிந்துந்
துய்யன்விடு வெங்கிணைகள் குர்துணை யகற்றும்
வையமிசை யோர்வெருவ வையுமிசை நின்றே
வெய்யசம ரிவ்வகை விளைத்தனர் வெகுண்டே. (௪௨௮)

இந்தவகை விற்கம ரியற்றமது போதிற்
கந்தன புயங்களுள கந்தன்முரு கேசன்
வெந்திறல்கொ டாரகன் விடுங்கிணை விலக்கிச்
சிந்தினனொர் கோழிகிணை தீயன்மிசை செல்ல. (௪௨௯)

கோழிகிணை பட்டுழி கொதித்ததி னிரட்டி
நீடுகிணை விட்டிடலு நேசமுரு கேச
னாழிமிகு கோல்திறி நண்ணலன் விடுப்பக்
கூழுவரு வாளிகள் குறைத்தன னறுத்தே. (௪௩௦)

கன்னியிட நண்ணுமிறை கண்ணில்வரு மண்ணை
பின்னரு மிலங்கிரு பெருங்கிணை துரந்தே

யின்னல்புரி சூரணினை யானுட லினைப்பக்
கொன்னுறு முகக்கையொடு கோடுக ளறுத்தான். (கநக)

சந்துறு முகக்கைநெடி தானதன தந்தஞ்
சிந்தலு மனத்திடை சினத்தவுணர் செம்மல்
வெந்திறல்கொ ளாயிரம் விறற்கிணை விடுத்தே
கந்தனிர தத்துறு கவின்கொடி யறுத்தான். (கநஉ)

அப்பொழுது வேலவ னருங்கிணைக ளெட்டு
மெய்ப்புற விடுத்தவுணன் விறற்னை யொடித்துத்
துப்புடைய வாயிர நெடுங்கிணை தூரந்தே
யொப்பிலவ னேறிரத மொல்லைதுகள் கண்டான். (கநங)

தேரழிய வேறுமொரு தேரின்மிசை யேறி
வீரமுற மற்றுமொரு விறற்னை யெடுத்தே
சீரிய குகன்றனது தேர்கடவு கான்மே
லாரும்வகை யாயிர மடற்கிணை விடுத்தான். (கநச)

மன்னுகிணை மேனிபட மாருதம் வருந்த
வன்னது தெரிந்துகுக னாயிர நெடுங்கோல்
கொன்னவுணர் மன்னது குளத்தினு ளழுத்தப்
பொன்னினிர தத்திடை புலம்பினன் விழுந்தான். (கநரு)

சோரியொடு சோபமொடு சூரிளவல் வீழ
வீரமுற வன்படைஞர் வேலனை வளைந்தே
போரது புரிந்துழி பொலிந்தகிணை தூவிச்
சீரிய குகன்றருவர் சேனைக ளறுத்தான். (கநசு)

மையல தொழிந்திட வெழுந்தவுணர் மன்னன்
செய்யமுரு கண்புடை சிவன்படை செலுத்தக்
கைகொடு பிடிப்பவது கண்டுபல மாயை
வெய்யமலை யோடுசெய வேலினை விடுத்தான். (கநஏ)

வென்றிபுனை யெஃகமது விஞ்சைதரு குன்றை
வன்றிறல்கொ டாரகனை வல்லை யழித்தே
யொன்றுதிறல் வீரரை யெழுப்பியுயர் கங்கை
சென்றதனி லாடுபு திரும்பியதை யன்றே.

(௧௩௮)

வெந்திறல்கொள் வேலது விசாகனது கைமேல்
வந்தினி திருப்பவடல் வாகுமுதல் வீர
ரெந்தையெதிர் வந்திட விலங்குமுரு கேசன்
புந்திகள் களிப்பவ வருக்கருள் புரிந்தான்.

(௧௩௯)

மற்றதுபி னுந்துதிறல் வாகுவை விளித்தே
வெற்றியொடு தாரகன் விடுத்தழி பிடித்த
வற்றமில் ரன்படைய வன்கையி லளித்தான்
நற்றுமிகு தானவர்க டங்களுக்குல காலன்.

(௧௪௦)

இறந்தமிகு பூதர்க ளியாரையு மெழுப்பி
நிறைந்தபடை சூழ்தர நிவந்திடு கவந்தப்
பறந்தலை கடந்தடல்கொள் பன்னிரு புயத்தோன்
சிறந்தவிம யக்கிரியி னெல்லையிது தீர்ந்தான்.

(௧௪௧)

தென்றிசையி னேகியுயர் தேவகிரி நண்ண
வன்றிறல்கொ ளாதவன் மறைந்தனனவ் வேலைக்
குன்றுதலி லாவனைய குன்றின்மிசை வென்றிப்
பொன்றிகழு மெஃகமுள புங்கவ னிருந்தான்.

(௧௪௨)

ஆசிலருள் வேலவனை யவ்வரையின் விண்ணோ
பூசனை புரிந்தனர் புகன்றவிது நிற்க
வீசபுக மும்பன்முகன் வீடியது கேளா
மாசவுரி யென்னுமனை மாதுதய ருற்றாள்.

(௧௪௩)

மையுறு தடங்கண்மட மங்கையரொ டேகிச்
செய்யதொரு மின்னினைய செல்வமெனு மாயப்

பொய்யினில் விழுந்துபல புண்மைகள் புரிந்தோன்
மெய்யினில் விழுந்தலறி மெத்துதுய ருற்றான்.

(கசச)

அந்தவமை யத்தின்முன மாசுர மடைந்த
சுந்தர மிகுந்தவ சுரேந்திரன் வினாவி
வந்துதன தத்தன்மடி வானசெயல் கண்டு
வெந்துயர் பொருந்திட விழுந்தலறி னாளுல்.

(கசரு)

அங்குள கடன்செய்தவ னைத்தகன மாற்றித்
திங்கண்முக வன்னையர்கள் யாருமெரி சேரப்
பொங்குதுயர் கொண்டுசில போரவுண ரோடு
மங்கலக றென்கடன் மகேந்திர மடைந்தான்.

(கசரு)

அந்நகரி லுள்ளவ ரருந்துயர் பொருந்தக்
கொன்னுடைய குரனுறு கோயிலவை யுற்று
மன்னவ னடித்துணையின் வல்லையின் விழுந்தே
யின்னலொ டரற்றின னிகழ்தன விசைத்தான்.

(கசஎ)

தம்பிமடி வானமொழி தன்செவியி லேற
வெம்பின னரித்தவிசின் மீமின்ச யிருந்தோ
னம்புவி விழுந்தன னரற்றின னதற்பின்
மொய்ம்புடைய வேலனொ டமார்க்கெழ முயன்றான்.

(கசஅ)

அன்னசெயல் கண்டன னமைச்சரில மோகன்
முன்னுற வடைந்துசில புந்திகண் மொழிந்தே
மன்னவ னுமார்க்கெழன் மறுத்திட விருந்தே
யின்னல்புரி குரனவ ணின்னதை யியற்றும்.

(கசக)

மற்றிணையில் வேலவன் மருங்கினி னெருங்கும்
வெற்றியுறு சேனையை வினாவிவரு மாறங்
கொற்றரை விடுத்தவிட மொத்தவ னிருந்தான்
கொற்றமுரு கேசனது கொள்கையுரை செய்வாம்.

(கரு)

தேரினொடு வாரியிசை செங்கதி ரருக்க
னேரினொ டெழுந்தன னெழுந்தவது மானச்
சாரதர் குலாவவரு சையநிகர் வையம்
வீரநெடு வேலுள விசாகுனினி துற்றான். (கருக)

மாருத வலவ ஸ்விடு வையமிசை மேவிச்
சீரிலகு வானவர் செழுங்கிரி யுகன்றே
வீரமுறு சேனைபுடை மேவுற விறந்தே
தாரகிரி கண்டது தணந்தருளி னாளு. (கருஉ)

கருக்கடல் கடப்பவருள் காசுநகர் கண்டு
பருப்பத மெனும்பெயர் பரித்தகிரி கண்டு
விருப்பமுள வேங்கட வியனகுவடு கண்டு
மருக்குலவு தென்கயிலை வண்சுகிரி கண்டு. (கருங)

ஆலவன மாகிய வரும்பதி தெரிந்து
ஞாலமுயர் கச்சியெனு நன்னகர் தெரிந்து
சீலமுற முற்கிரி தெரி துநவ் நீதக்
கோலங்க ரோடுமுது குன்றது தெரிந்து. (கருச)

வல்லிய மிடற்பதன் மகிப்பணி துதிப்பப்
பல்லிய முழங்கவுமை பார்வைகளி கூர
வல்லனை கண்டமுள வண்ணனட மாடுந்
செல்லுறு பொழிற்குலவு தில்லைநகர் கண்டு. (கருரு)

சீரினொடு மன்னிவளர் சென்னிவள நாட்டு
வாரியிகர் காவிரி வடாதுதிசை தன்னி
லேரிலகு மண்ணிநதி யின்கரை யடைந்தான்
காரிலகு கண்டனது கண்ணில்வரு மண்ணல். (கருர)

அந்தவமை யந்தனி லருக்கன்மறை வாளுன்
கந்தனது போதமரர் கம்மியனை நோக்கி

யிரதவிடை யொன்றுநக ரின்றுபுரி கென்றா
ஹந்துமவ னப்பொழுதி லோர்நகர் புரிந்தான். (கரு௭)

தாரணியி னப்பதி தனக்கமரர் சேய்ஞ
லூரென வரும்பெய ருரைத்தன ரதன்க
ஹருமெழில் வேலவ னமர்ந்தினி திருந்தான்
சீருலகு விண்ணிறை செயற்கையை யிசைப்பாம். (கரு௮)

முன்னமொரு வைகலின் முரட்குவிச வேலோ
னின்னலொடு காழியி னிருந்தபொழு தங்கண்
மன்னுமொரு தெய்வத மருங்கணிகள் வைத்தா
னன்னது கலன்களை யளித்ததவண் வந்தே. (கரு௯)

அண்டர்புகழ் தெய்வத மளித்தவணி தன்னிற்
கொண்டலி னிருண்டிடு குழற்சசி யிடும்பூண்
கண்டவனை யுன்னிமிகு காமமெனும் வெந்நோய்
கொண்டவன் வருந்தியது கூறவரி தம்மா. (கரு௧௦)

ஆயதொரு வேலைதனி லாதவ னெழுந்தான்
ஹாயமுரு கக்கடவுள் சோதிவடி வங்க
ணையமொடு செய்துமிகு பூசனை நிரப்பி
நாயக னளிப்பவொரு நற்படை படைத்தான். (கரு௧௧)

வெற்றியளி கஞ்சலவ வீறிரத மேறி
மற்றிணையி லாதவிடை மாமருது மேன்மை
யுற்றமயி ளாடுதுறை யொண்பறிய லூர்கண்
டற்றயில் வளங்கொள்கம லாலய மடைந்தான். (கரு௧௨)

அந்தமில் வளங்குலவு மப்பதி தணந்தே
வெந்துயர் தருங்கொடிய பாலைதனின் மேவத்
தந்திழக வற்கிளவல் சாருதலு மன்ன
செந்தழில் வளங்குளிர்மை சேர்ந்தது சிறந்தே. (கரு௧௩)

பரிந்திடு வளங்கிளர் பரங்கிரியின் மீதே
யிருந்திடு பராசர னிரும்புதல்வர் வந்தே
திருந்தடி வணங்கவருள் செய்தவர்க ளோடு
மருந்துதிகொள் செந்திலி னடற்குமர னுற்றான்.

(௧௬௪)

அருந்திற் பொருந்தமரர் கம்மியனை யங்கண்
டெரிந்தருளி யெல்கழுள சிற்பரனி யாமிங்
கிருந்திடவொ ராலய மியற்றிடுதி யென்ன
விரிந்தபுகழ் மந்திரம் வியப்புற விதித்தான்.

(௧௬௫)

வாங்கழன் மிடற்புரவி வையமதி கத்தே
தேங்கமழ் பொதும்பர்செறி செந்தினக ருட்போ
யோங்கமரர் சேனேதொழ வொண்சினக ரஞ்சேர்ந்
தாங்குறு மடங்கலணி யாதன மமர்ந்தான்.

(௧௬௬)

மங்கலமொ டங்கணுறு மாமுருக வள்ளல்
புங்கவர் வணங்குறு புரந்தரனை நோக்கித்
துங்கமுறு நீதியறு சூரன்முதல் வெய்யோ
ரிங்குற வுதித்ததுவும் யாவுமுரை யென்றான்.

(௧௬௭)

என்றிடலு மின்னதை யிசைத்திடுதி யென்றே
வன்றிறல்கொள் பொன்னெடு மகத்திறை வீளம்பச்
சென்றுமுரு கக்கடவுள் சேவடி வணங்கி
நின்றவுணர் வந்தது நிகழ்ந்தது முரைப்பான்.

(௧௬௮)

உற்பத்திகாண்டமுற்றிற்று.

ஆட விருத்தம் - ௨௦௦.

உ

கணபதி துணை.

நீ நு சீ சி ற் ற ம் ப ல ம்.

இரண்டாவது

அ க ர க ண ண் ட ம்.

அற்றமறு காசிப னளித்தவறு பான்மே லாறுபடு கோடி
பவுணர்க்கரச னுனான், பெற்றசுர சைப்பெயர் மகட்குபர்
மழைக்கோள் டீடுபெறு மாயவகை பேசுபு தெருட்டி, மற்றதனி
லன்னமயில வல்லப முணர்த்தே மாபையென வோர்பெயர்
வழங்கின னதற்பின், னற்றிறல் கொணர்த்திமுன் மொழிந்த
மொழி யுன்னி நங்கைவரு கென்றிவை நவின்றிடுத லுற்றான்.()

மங்குல்புகர மாயன்முதல் வானவர்க டம்மால் வல்லவுண
ரெண்ணிலர் மடிந்தனர்கண் காத்தோ, விங்குன தருங்குல முயர்
ந்திட நினைத்தே யின்பமொடு காசிப னிருந்துழி பொருந்தி, யங்
கவ னெடுங்கலவி செய்தவுண ரைத்தத் தன்னவர் தவஞ்செய
விடுத்துவரு கென்னச், செங்கனக மானவொரு மேருவட
பாலச் சீர்முனி தவஞ்செயு மிடந்தனி லடைந்தாள். (உ)

மன்னீயிடு காசிப னிருக்கையி லடைந்தே வாவியொடு
தண்டலையு மண்டபமு மங்கண், கன்னிகடி தேபல வளத்துட
னியற்றக் கண்டன னியாவரிது கண்டவர்க ளென்றே, யுன்
னின னிருந்துழி யவன்றனது நேரே யுற்றிடலு மற்றவ னூர்
மது கண்டு, முன்னேவினை யாலிடர்செய் காமநதி யூடே மூழ்
கின னியாரெனினு முன்னேவினை போமோ. (ங)

ஆயவடன் முன்பணுகி யூர்பெயர் வினாவி யன்பினொடு
கூடியெனை யாளநினை யென்ன, மாயவள் புகன்றிடுவ ழுந்தர்
தலத்தேன் வண்மையுள கங்கைதனில் வல்லைபடர் கின்றே,
னீயுன தருந்தவ மொழிந்திது மொழிந்தாய் நீதிமுறை யல்ல
விது நில்லென நிசுழ்த்திப், போயின டொடர்ந்தனன் மறை
தனள் வருந்திப் பொற்புமுனி தேடுபு புலம்புபு திரிந்தான். (சு)

தேடிமயல் கொண்டுமுனி வாடுமது போதிற் செம்பரிதி
பச்சிமதி சைக்கட லடைந்தா, னீடுமிருள் வந்ததெழின் மாயை
தனை யன்னா னினைந்தற வரற்றுதலு தேர்பட வனைந்தாள
கூடியெனை யாளென விரந்தடி யிறைஞ்சக் கூறுவளி யான்வ
டிவு கொண்டபடி கொண்டா, லாடல்புரி வேனெனலு மங்க
னொரு புத்தே ளங்கமது கொண்டன னயன்றனது மைந்தன்.

அங்கவ ளிசைந்துமுத லானவொரு சாமத் தன்பினொடு
கூடலு மருந்திமல்கொள் சூரன், றுங்கமொடு திப்பவவ ரங்க
வியர் வின்கண் டிப்புடைய முப்பதெனு மாயிரவெள் ளத்தோர்,
பொங்கவுணர் வந்தன ிரண்டுபடு சாமப் போதினரி மேனி
கொடு புல்லுதலும் வல்லே, சீங்கமுக னாயிர நெடுந்தலைக ளோ
டுஞ் சேணிலுறு மண்டர்க டிடுக்கிட வுதித்தான். (சு)

அங்கவர்க ளங்கமிசை பொங்கிய வியர்ப்பி னற்றமறு
நான்குபதி னாயிரவெள் ளத்தோர், தங்கியவி நற்றகுவா வாத
னர்கண் மும்மைச் சாமமதின் மாயையொடு சைவமுனி வோ
னும், வெங்கரி யுருக்கொடு புணர்ந்துகளி கூர வேழமுக மோடு
முயர் தாரக னுதித்தான், றுங்கவெழின் மேனிமிசை வந்தகச்
வின்கண் டோன்றினர்க ணன்குபதி னாயிரவெள் ளத்தோர். ()

மற்றதுபின் ணன்குபடு சாமமது தன்னில் வன்றக ருருக
கொடு மகிழ்ச்சியொடு கூட, முற்றுமெழில பெற்றவச மாமுகி
யுதித்தான் முப்பதெனு மாயிர முரண்டகுவர் வெள்ள, முற
றது வியர்ப்பினிலி யாளிமுதலாகு முந்திய விலங்கின துருக்கள்

கொடு கூடப், பொற்றுதிகொ ளாறுபதி னாயிரவெள் ளத்தோர்
பொருக்கென வுதித்தன ரருக்கனு முதித்தான். (அ)

அப்பொழுது தொல்லுருவ மாயவள் பொருந்த வந்தண்
மலர் மீதுறு மயன்றனது மைந்தன், மெய்ப்படுத னுதுருவ மேவி
ணனவ் வேலை வேலைகிகர் தானையொடு மேவுமொரு குரன், றுப்
பரி முகத்தொடு தாரகனொ டேகித் துயமுனி மாயவ டிணைப்
பத மிறைஞ்சி, யெப்பரிசி யாயினி யியற்றுவ தெனச்சீ ரெய்தி
யிடு காசிப னிசைத்திடுத ஹற்றான். (ஆ)

மாதவ மெழிற்றொழி லனைத்தினு மினித்தான் மற்றது ருயி
ற்றிழின் மனத்திடை நினைத்த, தேதையு மனித்திடு மிடர்ப்பவ
மறுக்கு மின்பமுறு நற்கதியு மீயுமிதன் மிக்க, தோதிடி வியாது
மிலை யாதலி லனைத்தே யுள்ளமிசை யன்பொடு முவந்திடுதி
ரென்றே, மேதகு மருந்தவ முயன்றுபுகழ் மேனாண் மேவிய
பெருங்கதை விளம்பிடுத ஹற்றான். (க)

கொற்றமு நெழிற்கடக மேவுமறை யோனற் குச்சக னளி
த்தருள் கவுச்சிக னெனும்பே, நுற்றிடு புழும்ச்சுத னருந்தவ
மியற்றற் குன்னியொரு துன்னுமல ரோடையய லெய்திப், பற்
றலர் புரம்பொடி படுத்தவனை யுள்கிப் பற்றுமிகு முண்டிகள்
பகர்ந்திட லிகந்து, குற்றியி னிருந்தன னருந்தவ மியற்றக்
கோகனத மின்றழுவு கொண்டலவண் வந்தான். (கஉ)

மன்னிய தவம்பயிறல் கண்டுவகை கொண்டு மாதவனி
னாதுபெயர் மாமிருக கண்டே, யன்னென மொழிந்திட வெழுந்து
தொழ மாயோ னாகியரு ணின்புடையி னாகவென வோதித்,
துன்னுமிமை யோரொடு மறைந்தன னதற்பின் துயமுனி தந்
தையிடை வந்துதொழு தன்னான், பொன்னடி வணங்கலு மெடு
த்துநனி புல்லிப் பொற்புறு தவத்திடை புருந்ததுரை யென்றான்.

அழ்மொழி வழங்கலு நிகழ்ந்தசொல வின்புற் தன்பொ
டினி யில்லற மழர்ந்திடுதி யென்ன, வெம்மைசிறையந்தரு மடந்

தையர் துவக்கின் வீழ்கில னெனப்பல விளம்புத னு மன்னான்,
செம்மையுறு வீடுபெறு நன்னெறியி தாகுந் தீதல வெனப்பல
திறத்தினி லுரைத்தே, யிம்மொழி மறுத்தறைய லாணைம
தென்றா னென்றிட வீசைந்தன னிறைஞ்சின னிசைப்பான். (1)

மனந்தனின் முனிந்திடன் மொழிந்தநெறி நிற்பன் மற
றென துரைப்படி கிறுதவியல் புள்ள, கனந்தரு பெருந்தன
மடந்தையுள ளேலக் கன்னியை மணம்புரிதல் கண்டிடுவ னெ
ன்ன, வனந்தனி லிருந்தவ முழந்தவன் மகிழ்தே யன்னகுண
மேயுடைய வன்னநடை மாதை, நனந்தலை பொருந்திய பெரு
ம்புவியி னேடி நல்குவ னுனக்கெனலு நந்தை னவிற்பும். (க௮)

ஐயனை யிழந்தவர்க ளன்னையை யிழத்தோ ராதிநவை
யாயின வகன்றமட மாஞர், வையமிசை யுண்டெனில் வரைதி
டுவ லென்ன வல்லையது செய்வனெனவ ண் கமல மேவுந், தைய
ன்மிக மன்னிவளர் சென்னிவள நாடு தன்னிடைய னுமய மென
த்திகழ் வனத்தின், மெய்யிலகு சத்திய னிடத்தினொரு கன்னி
மேயது வினாவியவண் மேவினன் விருப்பால். (க௯)

அன்பினொடு குச்சக விருந்தவனை நேர்கண்ட சத்திய மக
ன்றிடு முசத்தியன் வணங்கா, வென்புடை யடைந்தபடி மொன்
னபுக லென்ன வென்னொரு மகற்குண தெழிற்புதல்வி தன்னை,
யின்பினொடு பேசும்வகை யுன்னியிவண் வந்தே னென்றிடலு
நன்றென விசைந்துமுனி யோடு, நன்குபெறு மவ்விடை யிருந்
தன னிருந்த நாளினிகழ் வுற்றது நவிற்றிடுது மாதோ. (க௯)

வன்றவவு சத்தியன் மகிழ்ந்தமனை மாதா மங்கலை விடுப்ப
வெழின் மாமகள் விருத்தை, சென்றுமட வாரொடு நறும்புனல
படிந்தே திரும்புமமை யத்தினனி சீறுமத வேழ, மொன்றெதி
ரடைந்திடலு மேவரும் வெருக்கொண் டொய்யென விரிந்தன
ருரக்கரி விருத்தை, பின்னொடர வோடியொரு கீடுபுதன் மூடு
பீடுபெறு கூவலிடை பெய்வனை விழுந்தாள். (௧௦)

விழுந்தனள் பொருந்துயிர் பிரிந்தனள் கிடந்தாள் வேறுள
மடந்தையர் விருத்தைதனை நேடி, யழுந்துதுய ரத்தினொடு கண்
டிலாக ளாகி யன்னவட னன்னையொ டறைந்திட வரற்றிச்,
செழுங்கணவ னோடிது புகன்றிடலு மன்னான் செல்லல்கொடு.
சென்றுநனி தேடின னெடுத்தங், கொழிந்திடுத லற்றதுய ருற்
றிடலு மிவ்வா றேரதரிசு குச்சக னுணர்ந்தவ ணடைந்தான். (1)

வந்துசில புத்திசொலி நாணையுயி ரீவன் மண்டுதயி லத்து
லை வைத்திடுக வென்றே, யுந்தொரு தடத்தணுகி யந்தகளை
யுளளத் துன்னின னருந்தவ முழந்திடலு மன்னான், முந்தவ
ணடைந்தகரி யெய்திமுனி தன்னை மொய்ம்பினொடு பற்றுபு
முரண்கொள்பிடர் மீதே, கந்தர முறக்கடிது கொண்டுவரை
பென்னத் தண்ணென நடந்தது வகந்தரை துளங்க. (கக)

தடந்திகழ் விலங்கல்கள் பிலந்தனி லழுந்தத் தாள்கொடு
பித்திததுயர் தருத்திரன் பறித்தே, மடங்கலு நெடுத்தல மடங்
கலு நடுங்க வலைவரு மும்மத வரைக்களியில் வாறே, நடந்தது
விருந்தவ நெடுத்தகை தெரிந்தே நம்மையி தெடுத்ததெவ னாடுது
மெனக்கொண, டிடந்தருத னுதறிவி னேடின னுணர்ந்தா
னவவக யுணர்ந்ததெனி லிவ்வகை யுணர்ந்தான். (உ0)

தத்துறு தடம்பல களுன்றிடு கலிங்க நாடுதனி னீடுபுகழ்
நன்னகர மொன்றுண், டத்திரு நகர்ப்பெய ரிலங்கரி புரஞ்சீ
ரப்பதியின் மேய்ய வருந்துதிகொ டேவ, தத்தனெனு நாய்க
னுத் புத்தரும் தத்தன் நனனையரு ளன்னையொடு தந்தையு மிற
பய, மெத்துவிழு மத்தினொ டினைத்துறு தினத்து மேவின னவ
ன்புடையொர் வீறித வாதி. (உக)

அருந்தவ னெனும்படி யடைந்தவனை நேர்கண் டன்பொடு
வணங்கின னுணர்ந்ததெவ னென்னத், திருந்துமொரு விஞ்சை
யுள தென்றுபல மேன்மை செப்பியொரு பொன்னைவளர் கோ
டரிதி ிசய்வா, மிருந்திடுகி னுதுபொரு டந்திடுனு னில்லை யில்

லேகிதி வைக்குமிட மென்னும்வகை யின்னே, புரிந்திடுது மென்றிடலு மாடைமனை வீடு பூணிவை பகர்ந்தெழில் பொருந்தும் மும் விற்குன். (௨௨)

அன்னபொருள் கொண்டுகர வன்றினை யடைந்தே யுங்
வன்முன் வைத்திட வருங்குகையு ளீட்டு, மன்னுதழ றாமமவ
னேர்நனி துரப்ப மற்றவன் மயங்கநிதி வண்குகை கரந்தே
பின்னொர்குகை யப்படி யிருத்தது தன்னைப் பீடுபெற வை
துயர் பெரும்புகை நணித்தே, யின்னதை யிருநகனலில வை
திடுக வென்றா னென்றிடலு நாய்கனு மெடுத்தழலின் வ
த்தான். (௨௩)

முப்பகன் மனத்தெமை நீனைத்துறைதி நீலி முன்னொரு
மகம்புரிபு முத்தின மகன்ற, லிப்புடை யடைந்திடுது மென்ற
வனை வைத்தே யேகுதலு நாய்கனும்வ் வெல்லையு மிருந்தே, யப்
படி நனைப்புவி யி னேடிநனி காணு தல்லல்கொடு வந்தன னரு
நுகுகை யெடுப்பக், கைப்படு மிருங்குகை யிரும்புருவ மாநக்
கண்டனன் மிகுத்துயர் சூலந்தன னிறந்தான். (௨௪)

நற்றருமம் விற்றதொரு குற்றமது தன்ன னாகவுரு நனை
ணின னெனக்கடி துணர்ந்தே, மற்றில்வுரு வந்தனை யகற்றுவ
னெனாவோர் வைகல்புரி தன்றவம் வழங்குதலும் வல்லே, வெற
றிகொள் களிற்றருவ மற்றமரர் மேனி மேவுபு புகழ்த்தெழிலின்
விண்ணுலக முற்ற, னற்றமறு பூசுரனு மோடையிடை முன்
பொ லருந்தவ முயன்றிடலு மந்தக னடைந்து. (௨௫)

விருத்தையுயிர் நல்குதலு மன்னவ ளெழுந்தாண மெய்த்த
வன் மகற்கவனை வீறுவது வைசெய், தருத்திகொள் வடாதுபுல
மேகலு மவன்சே யன்பினொடு மில்லற மமர்ந்துறையு நாளிற்,
பெருத்திடு வனப்புமிரு கண்டெனவோர் பாலற் பெற்றுவட
திக்கிட பெயர்ந்திடலு மன்னே, திருத்தகு மவன்குமரன் முற்
கல னளித்த சேயிழை மருத்துவதி யைவதுவை செய்தான். ()

மண்டெழில்கொள் காசிக நுற்றரனை யுன்னி மாதவ முயன்றமலன் மன்னருளி னான்மார்க், கண்டனை யளித்திடலு மன்னவன் வளர்த்தே கண்ணுத லருட்கொடியர் காலனையும் வென்று. திண்டிறல் படைத்தன னெனச்சொல மறுத்துச் செல்வமதி கம்மது பெறச்சிவனை நாடி, வண்டவமி யற்றிடுதி ரென்றுகடி தேவி வல்லைதனின் முல்லைநகை மாயவ ளெழுந்தே.

ஏற்று மருந்தவ விருத்தியகல் கின்றே னென்றவ ணடந்தி டலு மேகன்முறை யோவென், றுரிடர் பொருந்தியவள் பின் படர வன்னா ளன்பினொடு மைந்தரை யளிப்பது பொருட்டால், வாரிதி நிலத்திலுனை நண்ணினனி யானோர் மாயையென வோதி னண் மறைந்திடலு முள்ளஞ், சோர்வுற வருந்தவிதி வந்துசில புந்தி சொல்லிய கலத்துயர் துறந்தினி திருந்தான். (௨௮)

முன்னென வடங்குத ரெடங்கினன் மடங்கன் முகத் தனு மடங்கரி முகத்தனு முகத்தீர், நின்னலுற வேழ்கடலு மொன்றுபடு மாபோ லெங்குநிறை தானையு மிலங்குபுடை மேவ, வொன்னலர் நடுங்கவரு குரனொரு பாவி னெல்லையி னடைந்தி டலு முந்துபுகர் வந்தே, யந்நிலை மகத்தொழி லினத்தென வனை த்து மங்கவ னறிந்திட வறைந்தனன் மறைந்தான். (௨௯)

பண்டென வடாதுபுல மேவியசு ரேசன் பாங்குபுனை மாயைபொரு ளாங்குற வியற்ற, வண்டர்புகழ்வேள்விபதி னாயி ரம தாகு மாண்டுசெய வாண்டுநமை யாண்டவ ணடைந்தே, மண்டருள்செ யாதவது கண்டவுணர் மன்னன் வானிடை யெ டுந்துதசை யானவை யரிந்து, குண்டமதி லாயிர முருண்டுநனி சிந்தக் குன்றவிலி வந்திலன் மகத்தெரியில் வீழ்ந்தான். (௩௦)

தியிடை மடிந்தது தெரிந்தரி முகத்தோன் சென்னிக ளரி ந்துமக வன்னிமிசை சிந்தி, மாய்வுற நீனைப்பமறை யோனுருவ மாகி வந்துபர னெந்திடுவ தென்னெனலு மன்னா, னாயிடை நிக ழ்த்தசொல வீரமுறு குர னங்குற வெழுப்பிமறை யோனுருவ

கன்றா, காயமிசை பெற்றமிசை மாதொடு விளங்கக் கண்டடி
பணிந்தவுணர் காவலன் மகிழ்ந்தான். (௬௧)

இன்னருள ரன்புகல்வ னிங்கெமை நினைந்தே யெண்ணில்
பக னற்றவ மியற்றினை மனத்தி, லுன்னியது கேளென வுரைத்
திட வுரைப்பா னுந்துபுவி கொண்டபல வண்ட மரசாள, மன்
னியழி யாமலுற யாவரையும் வென்றே வாழ்வுற வெனப்பல
வரங்கள் திரப்பக், கன்னியொரு பாலுடைய கண்ணுதல் வினா
விக் கண்டுதொழு சூரனெடு கட்டுரைசெய் கிற்பான். (௬௨)

மண்ணதனி லாயிரம தாகிவளர் கோடி மண்டபுக ழுண்ட
முள மற்றவை தனக்கு, ளெண்ணிலகு மாயிரவொ ரெட்டளவை
நூறே டெட்டிக மிருந்தரசி யற்றிடுதி யென்றே, தண்ணெயி
னோடருளி நெஞ்சினும் விரைந்தே சாருமொரு தேருமொரு
சக்கரமு நல்கிப், பண்ணவர்க ளஞ்சுமொரு சிங்கமு மளித்துப்
பன்மையுறு வண்மைகொள் படைக்கலமு நல்கி. (௬௩)

வேறுபதி னாயிர முடன்றழுவு கோடி வெள்ளமுறு தந்தி
மிகு வெந்திறல்கொ டேர்ங்ள், பேற்று பரித்திரள் கடற்றகுவர்
சேனை பிஞ்ஞக னளிப்பவது பின்னரரன் முன்னர்ச், சீறரி முக
த்தனெடு தாரகன் வணங்கத் தீரமுறு சூரனென வீரம தளி
த்து, வீறுநம தானதொரு சத்தியல தும்மை வெல்லுமவர்
யாரென விளம்பியக லுற்றான். (௬௪)

கண்ணுத லகன்றிட வுகன்றபடை யோடுங் காசிப னிடத்
தவுணர் காவல னடைந்தே, யுண்ணய மொடும்பணிய வங்கவ
னுரைப்பா னுங்கள்ருரு வெள்ளியிடை யுற்றிடுதி ரென்ன,
வண்ணமுற வன்பத மடைந்து புகர்நேரே வந்திடவு வந்தடியில்
வந்தனை புரிந்தா, னண்ணியிடு தேசிகனு மாசிபல பேசி நஞ்ச
னைய சூரனெடு நன்மனை புகுந்தான். (௬௫)

மற்றொரு பெருந்தவி சளித்ததி லிருத்தி வீந்ததெவ னெ
ன்றிடலு மன்னவுணர் மன்னன், வெற்றிபுரி வேள்வியூதியற்றி

யது முக்கண் வித்தக னடைந்துபுகழ் மெத்திய வரங்க, ணற்
றிற லளித்தது மொளித்தது மதற்பின் னன்குபெறு தந்தை
யிடை நண்ணியது மன்னான், சொற்றது முரைத்தினி யியற்று
நெறி யெந்தாய் சொல்கவென மல்குபுகர் சூரனெடு கூறும். ()

ஆவியென வொன்றிலை யருந்தனையு மித்தை யண்ணலுரு
வங்கடொறு மங்கடவி னத்துண், மேவியு வியோமமென மேவி
யழி வின்முன் விண்ணென விருப்பன்வினை புண்ணிய முய
ன்றா, லீவதவை யென்னபலன் மித்தையத னானீ யின்னவற
மின்னமற மென்னவுள முன்னே, நேவரை வருத்துதி மகத்
திறை துமக்குத் தெவ்வனவ னைச்சிறைசெய் செய்தியிது செய்தி.

கூடரிய வாயிரவொ ரெட்டளவை யண்டங் கூடியவை
கண்டுவிறல் கொண்டனை திரும்பி, யீடுசெறி தேவரொடு தாப
தர்க ளிங்குண் னேவல தியற்றிட வியற்றுபு விருத்தி, நீடிய
கொலைத்தொழின் முதற்பவ மனைத்து நின்றனை யெனக்கருத
னீபுரிதி யென்றே, நாடுபுகழ் சூரனுட னிவ்வகை மழைக்கோ
ணல்லன விலக்கியவை யல்லன வுரைத்தான். (௩௮)

அற்றமறு மாயிரவொ ரெட்டளவை யண்டத் தங்கவ னறி
ந்திடவொ ரண்டவியல் போதிக், கொற்றமுற வேகுதியெ னப்
படைகண் மும்மைக் கோடியுறி யோசனை பரப்பி வரவேகி,
வெற்றிகொ ள்ருநத்திர னலாததிசை யோரை வென்றிகொடு
பாதலமி ழிந்தவரை வென்றே, நற்றுதி பெறும்படியின் முந்
தென வணைந்து நத்துறு கரத்தனுறு நற்கட லடைந்தான். ()

தற்றவுண ரக்கடல் கலக்குதலு மாயன் சாபநவிர் தண்டு
வனை சக்கர மெடுத்து, வெற்றியுவ ணத்தின்மிசை யேறிநனி
சீறி வீறுகொலை செய்யவுண வெய்யரெகிர் சென்றே, கொற்ற
முதி லென்னபிகு வாளிகள் சொரிந்தே கோளவுணர் சேனைபல
கொல்லவது கண்டே, செற்றமொடு தாரக னரிக்கெகிர் புகு
ந்தே தீங்கனை மாரிபல சிந்தியமர் செய்தான். (௪௦)

கண்ணனது போதுகளை மாரிகள் சொரிந்தே கையனுறு
சின்றசக டத்தினை யழிப்ப, வெண்ணுமொரு தேரணுகி மாயனு
டன் மீது மேறுவண மீதினுமி ராயிர நெடுங்கோ, றுண்ணென
விடுப்பவர வின்பகை வருந்தத் துங்கநெடு மாலளவி லங்கமது
கொண்டே, நண்ணியெதிர் போர்புரிய வன்னபடி கொள்ளா
நாலுதின மாலினொடு நம்சமர் புரிந்தான். (சுக)

அப்பொழுது மரீயனொரு கோடிகளை விட்டே யண்டர்
பகை வன்றன தருஞ்சகடும் வில்லுந், துப்பொடு துணிப்ப
வொரு தண்டமது கொண்டு தூயபுகழ் மாயனெதிர் குரிளவ
லேக, மெய்ப்புறு பெருங்களை திரிந்தரி சொரிந்தான் வீறுகதை
கொண்டவை விலக்கியெதிர் செல்லத், தப்பிறி கிரிப்படை விடு
த்திட விரைந்தே தானவன் மிடற்றினிடை தங்கியது மாதோ.

அங்கவன் மிடற்றினிடை யாபரண மாகி யாழியுற வாழி
யென வாசிக ளுறைந்தே, பொங்குதிநன் மாயவ னகந்தனில்
வியந்தே போகவொரு தேரின்மிசை போரவுண னேறித், துங்
கமுறு முன்னெதிரு நக்கூது புல்லிச் சூருள மகிழ்ந்துபுடை
துன்றுபடை யோடுஞ், செங்கதி ரருக்கன்முத லானவர் பழிச்
சத் தீதறு துறக்க நகர் சென்றனுகி னொலல். (சுக)

அங்கணிது கண்டில வொற்றர்க ளுரைப்ப வஞ்சியிடா
கொண்டுகுயி லாகமக வானு, மங்கையு மகன்றனர் கொடுத்தரு
வர் தேடி மம்மருற விண்ணவரை வன்மையொடு பற்றி, வெங்
கத மொடுங்கடி தடித்தனர் பிணித்து வீரமுறு குரனெதிர் விட்
டடலும் விண்ணோர், பொங்குபுக ழாசிமுக மன்ஞோல விடுத்
துப் போகமக லோகமிசை போயனுகி னொலல். (சுசு)

அந்தமக லோகமுத லானவுல கெல்லா மன்பொடு தெரிந்
தவ ணமர்ந்தவர் வழத்தக், கொந்தலர் நெடுந்தொடை கொடா
னவர்கண் மன்னன் கோகனத மீதிலுறை கோனகர நண்ண.
வந்தணனு மிவ்வகை யறிந்தெதி ரடைந்தே யாசிகள் - 'புகன்றி

டலு மங்கவனை வைத்துச், செந்திரு விளங்குதிரு மார்புடைய செம்மல் சேருமுல கத்தினிடை சேனையொடு முற்றான். (சுரு)

அவ்விடையின் மாயவ னுணர்ந்தெதிர் பொருந்தி யாசிக னுரைத்திட வருத்தியொ டிருத்தி, வெவ்விடை யுகைத்தருள் பரம்பொரு ளிருக்கும் வீறுல கடைந்தனிக வெள்ளம திகந்து தெவ்வர்புகழ் நந்திவிட வந்திநிற மேனித் தேவனை வணங்க வருள் செய்தருளி யேனை, யெவ்வமறு மண்டவகை கண்டரசு செய்தே யின்பொடுறை கென்னவிடை கொண்டபுற மெய்தி. ()

துங்கமுறு சேனையொடு கூடியதன் மீதே துன்றுபுக ழுண் டவகை தோறுமினி தேகிப், பொங்கவுண ரிற்சிலவ ரங்குற வீருத்திப் பொன்னுலகி னண்ணவவ னன்னையை யளித்த, செங்கண சுரர்க்கிறைதன் மேன்மைக ளனைத்துந் தீதிட்புகர் குரொடு தெருட்டிற் விடுத்த, மங்கலி னயப்பிடுவெடு வந்து தொழ லோடு மற்றவ னெடும்புவியின் மன்னவ னடைந்தான்.

வேறு.

இந்த வேலையிற் திரனய னமரர்க ளிலிங்குபாற் கடன்மேய வுந்தி பூத்தவ னனைவருங் குழுமியே யோர்ந்துதா னவனேரே வந்து வாழ்த்துரை சொற்றனர் நின்றலு மற்றவர் தொகையூடே யுந்துசீருடைப்பதினொருகோடியா முருத்திரர்தமைக்கண்டான்.

துண்ட மாமதி கடுத்தவா ளெயிற்றடற் குரளு மசுரேசன் வண்டு லாவரு மிதழியந் தொடையினுன் வடிவுள வலியோரைக் கண்டி யாவுரிங் கிவரென வலிர்மதிக் கலிகைவா னவற்றந்த தண்டுழாய்முடி முடிப்பவ னானவன் னுனவ னெடுசாற்றும். ()

முன்ன மோர்பக லகந்தையாற் பரமனை முளரியந் தவிசும்பர் மன்னு நான்முக னயர்த்தலு மவன்றொழின் மல்கிய திலையற்றாற் கன்னி பாகனை மறந்தன மெனவவற் கருதியே பலவைக லின்ன ஶீர்தவ மியற்றிட வடைந்தருள் புரிந்தில னிறையோனே

மன்னு பற்பக லருந்தவஞ் செயப்பரன் வந்தில னெனமா
ழ்கி, யன்ன வாகன னடூதனன் விழியினீ ரலகையா யெழக்
கண்டு, துன்னி டுந்துயர் கொண்டவ ணயர்ந்திடத் தொலைவிலா
வுயிர்க்கெல்லா, மன்னை பாகனங் கவனது கனவில் வந்தினை
யனவறை கின்றான். (ருக)

இங்குநீ யெமை மறத்தலால் விதித்திடு மியல்புனக் கிலதாய
தங்க ணம்பதத் திருப்பவர் தமையுன தகத்தினில் விடுப்பாமென்
றெங்க ணாயகன் கழறலு மெழுந்தினி திருந்தன னதுபோதிற்
பொங்குசீர்ப்பதினென்றெனுமுருத்திரர்விதி துதற்புடைவந்தார்

மன்றன் மாமதுக் கமலவான் றவிசின்மேல் வதிந்தநான்
முகவேத, னென்று மேவிய பதின்மராய் விளங்கிய வருத்திரர்
தமைநோக்கி, யின்று நீரிவ ணடைந்ததென் னெனவெம திறை
வன தருளாலுன், னன்று றந்தொழின் முடிப்பது பொருட்
முன னண்ணின மெனச் சொற்றார். (ருக)

சொற்ற வாசகங் கேட்டலு மகிழ்ந்துயிர்த் தொகையுத
வுதிரென்ன, வற்ற சீர்பெறு பதினொரு கோடியா முருத்திரர்
தமைநல்கிக், கொற்ற நான்மறை யயன்றனக் கவன்றொழில்
கொடுத்தகன் றனரன்னார், முற்றருந்திற் றுருத்திர ரிவரென
மொழிந்தனன் முகில் வண்ணன். (ருச)

இன்ன வாசகங் கேசவ னேசமோ முசைத்தலு மிவைகே
ளாப், பொன்னு லாம்புக ழுவுணர்கோ னிகமயவர் புனைவனை
முகநோக்கி, நன்ன லம்பெற யாமிருந் திடவொரு ககரது புரி
கென்னக், கொன்னு லாம்புக ரெல்லாக றிடவவன் குமுறுதெ
ன்கடல்சேர்ந்தான். (ருரு)

ஆங்க தற்கிடை யெண்பதி னாயிர யோசனை யுடலத்தோர்.
தீங்கி னற்பதி வளத்தொடு புரிந்தனன் நிறன்மகேந் திரமென்
றோர், பாங்கு றம்பெயர் சிறுவினன் வடகடற் படர்ந்தன னதி

னோரூர், தூங்கு கைக்கரிப் பகைமுகற் காசுரத் தொன்னகர்
புரிந்திட்டான். (௫௬)

மற்று முள்ளதெண் டிரைதொறு மிடையிடை வயங்குநீ
வுகடோறும், பொற் றெழுக்கர மங்கீல கேசிதன் புதல்விதந்
திடுகூரன், கொற்ற நால்வகைத் தானைக ளிருந்திடக் குலவுபன்
னகராற்றிக், கற்று ணர்ந்தசீர்ப் புனைவர்கோன் கதுமெனக்
கருங்கடற் புவிசேர்த்தான். (௫௭)

பின்பு நாவலந் தீவின்மா யாநகர் பெருங்கரி முகன்வாழ்
தற், கன்பி னோடுசெய் தவுணனுக் குரைத்திட வடன்மகேந்திர
மெய்திப், பொன்பு ணைந்தநற் றெண்டிரை நீரினாற் புலவராட்
டிடவாடி, யின்ப வேதனான் முடிபுனைத் திருந்தன னேவருந்
தொழுதேத்த. (௫௮)

மால வன்றனை வினித்திடும் பொழுதெலாம் வருகென
விடையீந்து, கோல மாமலர்க் கடவுண்மா முகந்தெரீஇக் கும
ரர்தம் மொடுநீவந், தேனு மங்கமோ, ரைந்துநா டொறுமுரைத்
தேகுதி யெனவோதிச், சீல மேவிய வருக்கனோ டுணையன செப்
புவன் றிறற்கூரன். (௫௯)

இன்ன வாணகர்ப் புறத்துறு புரிசைமீ தேகனிற் கரிதா
கும், பொன்னு லாமணிச் சிகரியு னெறிக்கொடு புருந்துவான்
மிசையேகி, யின்ன றீர்தரு மிளங்கதிர் நடத்தியே யில்வகை
திரிவாயென், தன்ன பின்னரே யவிர்மதிக் கடவுளுக் கறைகுவ
னடற்கூரன். (௬௦)

வளரு சின்றதுங் குறைவது மறைவது மறந்துநீ நிறைவா
கிக், னளரு மின்னகர் நாடொறும் வருகெனக் கிளத்தியே யது
பின்னர், முளரி வானவற் றெரிந்துநம் பதியினோர் முன்னிலங்
கவர்பாலும், 'றுளப ணித்தி மியற்றுபு தொழிற்குளிர்த் துறை
கென ஷுரைசெய்தான். (௬௧)

கொற்ப கட்டிலும் நெதிர்த்தவ ருளங்குலை குலைந்திடப் புலிமாந்தர், முற்ப கட்டிலவந் திடுங்கொடுஞ் சமன்றனை முகண் மலை முலைமாயை, பொற்ப கட்டில்வந் துதித்தவன் நெரிநாதரும் பொருகரி பரியாதி, நிற்ப கட்டிய கழற்றகு வர்களுகப் புந்ந திடே னீயென்றான். (சூஉ)

விரித்தி டம்புகழ்ச் பவனனை நோக்கியிவ் வியனகர் மிசை வாழுவார், தரித்தி கழந்திடு தொடைமுத லாயின தள்ளுதி யெனச் சாற்றித், திருத்தி கழந்திடு வருணனை நாவிமுற் சிறந்தன பணி நீரிந், பொருத்தி யின்னக ரெங்கனுந் தெளியெனப் புகன்ற னன் புகழ்ச்சுரன். (சூஉ)

நீனி நக்கட மழைசொரி தருகவு னெடியநாற் பெருங் கோட்டு, வானி நக்கரிக் கடவுளை நோக்கிநீ வானவர் குரு னீவாடு, மேனை மாதிரத் தலைவந்தங் குருவொடு மிடுபணி புரிகெ ன்று, னூன முற்றிடு மிகவமறுத திடவெரிது யுரைத்தவா ரெழுஞ்ஞர். (சூஉ)

மரும வர்த்தொடைப் பதுமகோ மனைமுதன் மாதகா மணஞ்செய்தே, யரிமு கற்கெழில விபுதைகைய மணஞ்செய்வித் தானைமா முகததோனுக், நிருமை பெற்றசீர்ச் சவுரியை மணஞ் செய்வித் திருவரு மிருகோடி, விரிவு சேர்ப்படை வெள்ளமோ டவரவர் பதிபுக விடுததானுல. (சூரு)

தண்ட ருந்தொடை யினையவ ரகன்றபின் நகுவரிந் பலா தம்மை, மண்டு சீருள நாலிரு திசையினும் வானகத் துலகத்து, மொண்டி றற்பெறு பாதல வரைப்பினு மொழிந்தபல் விடந் தோறு, மெண்ட ரும்பெருந் தானையோ டிருநதிட விடுத்தன னிருஞ்சுரன். (சூசூ)

ஏவல் செய்துழ நேவரை யொருபக விருங்கடற் பெரு மீன்க,ணீவிர் நாடொறுந் தருதிரென் றுரைத்தலு நெடுந்துயர்க்

கடன்மூழ்கிப், பாவ வப்பணி நாடொறும் புரிந்தனர் பது
மகோ மனைதன்பாற், சேவ கத்தனி மைந்தன்வந் துதித்தனன்
றிசையெலா மிசைவீச. (௬௭)

உற்ற மைந்தனை மாயவன் மகன்றெரிந் துவகையங் கடன்
மூழ்கி, வெற்றி சேர்தரு மவுணர்தங் கிளைக்கெலாம் வெறுக்கை
கண் மிகவீந்தான், மற்ற தற்பினக் குமரனை மடந்தையர் வளங்
கொடொட்டிலிலேற்ற, வற்ற மற்றிடுஞ் சிறப்பொடு மதிற்று
யின் தமருநா னொருநாளில். (௬௮)

வான கத்தெழு மிரவிதன் கதிரவன் வடிவினிற் படப்பா
ய்ந்து, தான வன்றனைப் பிடித்துவந் தணிமணித் தொட்டிலிற்
றனைசெய்தே, யீன மற்றவா னவரொடு விதியடைந் திரப்பவிட்
டதனாலே, பானு கோபனாய் வளர்ந்தொரு பகலிலைம் படைகொ
ண்மா லையும்வென்றான். (௬௯)

பின்னு மக்கினி முகத்தனே யிரணியன் பீடுவச் சிரவாகு,
வென்னு மைந்தர்கள் பதுமகோ மாயகட் டிடத்துவந் துதித்
தார்க, டின்னு மற்றுள மனைவியர் தங்கள்பாற் றேன்றினர்
றொகைசொல்லின், மன்னி டிம்புகழ் கொண்டமூ வாயிர மைந்
தர்க ளெனலாமால். (௭௦)

அரிமு கன்னதி ருரனைநூறு மைந்தர்க டமையளித் திட்
டான், கரிமு கன்றிறல் பெறுமசு ரேந்திரக் காவலன் றிணையின்
றான், மருவு மின்னவர்க் கினையளா மசமுகி வலிதுபோய்த் துரு
வாசப், பெரிய வன்றனைப் புணர்ந்துவில் வலனைவா தாலியைப்
பெற்றாளால். (௭௧)

அன்ன மைந்தர்க ளிருவருந் தவம்புரிந் தயன்றரும் வரந்தன்னாற்
பின்ன வன்மறி யுருக்கொள முன்னவன் பெருமுனி வரனாகி
மன்னு மாதவர்க் கமுதொடு கறியென மறிதனைச் சமைத்தூட்ட
வின்னல் சேர்த்திட வவர்குட ரதுகிழித் தினையவன் வருமாதோ.

இன்ன பான்மையி னளவிலர்க் கிறுதிசெய் திருந்தன ரிது நிற்கப், பின்ன ரோர்பகற் சூரனா மவுணர்கோன் பெருகெழி லயிராணி, தன்னை வவ்வியே சிறையிடை மகபதி தனையிட மன மீதி, லுன்னி மன்னிய தானையந் தலைவரி லொருவனோ டெரை செய்வான். (எஃ)

இந்தி ரற்பிடித் தீண்டுமீண் டிடுதியென் றேவியொன் பது கோடி, பைந்தொ டிக்கரத் தருவர்தந் குலத்துவெம் பாவை யர் தமைக்கூவி, யந்தமற்ற சீர்ச் சசிதனைப் பிடித்திவ ணடைதி ரென் றவண்ணேட்ச், சுந்த ரந்தரு துறக்கவா னுலகினிற் றுன் னினா ரவரெல்லாம். (எசு)

பொங்கு தானையுந் தானையந் தலைவனும் பொற்றொடித் தளிர்ச்செங்கை, மங்கை மார்களும் வருவன வொற்றர்போய் வாணநா யகற்கோத, வங்கணீ துணர்ந் தருஞ்சசி யொடுங்கரந் தவனியினிடைச் சேர்ந்தான், றுங்க வெய்யவர் துருவினர் தெரி ந்திலர் சூரன்முன் னுரைசெய்தார். (எடு)

ஈது சூரநிந் தமரர்கோன் றுணையியோ டிருந்துழி யறிந் தெய்தத், தீதிலொற்றரை விடுத்தன னிந்திரன் சேயெனுஞ் சயந்தன்றான், கோதி லாதவை குந்தமுற் றிருந்தனன் குறுகிய விவைகளா, வேத மற்றதோர் பொன்னுல கடைந்ததி லிருந் தன னரசாற்றி. (எசு)

மஞ்ச வாகன நாகர்கோன் புகலியாம் வளமுறு நகரெய்தி யெஞ்ச ருதவோர் நந்தன வனம்புரிந் திறைவனை யருச்சித்தே வஞ்சி யோடுற வொற்றர்க ணேடியே வருவதை யறிந்துள்ளத் தஞ்சி மாதொடுங் கழைய தாய்ப்பரமனையருச்சனை புரிந்துற்றான்.

வேறு.

அந்நாளி னந்தாத நந்தன வனம்பூவி லம்பற்று வாடவிமை யோர், மன்னா லிந்திரன் வருந்தா விருந்திட வணங்கூர் புரா ரியுருளா, னன்னா ரதன்பெரிய விந்தா சலத்தினிடை நண்ணித்

தனதுயர்வினம், தன்னோடு வேறுநிக ரில்லென்று பொன்வரை
தருக்குற்ற தென்புருகல. (எஅ)

விந்தஞ் சினந்துவிதி யூர்காறு நீள்வுற விசம்பூ டருக்கன்
முதலோர், தந்தம் பொருந்துநெறி யில்லாது மேருவிடை சல்
லாப மோடுமருவு, மந்தண் கடத்துமுனி தன்னைப் புகழ்ந்திடலு
மன்னு னறிந்தருளியே, யுந்தும் பரன்றனை நினைந்தே தவம்புரிய
வுற்ற னுயிர்க்குளுயிரான். (எக)

நிற்கேது வேண்டுமென விந்தத்தை வென்றிட நிருத்தா
பெருத்தவிறவின், நெற்கேய வேண்டுமென விந்தா சலத்தட
விறுத்தே யிறுதமலயக், கற்கே யிருத்தியென வோர்பொன்னி
ன்னதி கவின்குண்டி கைக்குளுதவத், தெற்கே நடந்தரி முகன்
றம்பி வென்றியொடு சேர்மாய ஆக்குறுகினான். (அ௦)

கேடற்ற முனியங்கண் வருகின்ற செயல்கண்டு கிரவுஞ்ச
னென்னுமவுண, நீடுற்ற விமையோர்கண் முனிவோர்க ணனி
வாட வெந்நாளு மின்னல்புரிவான், கோடுற்ற கிரியாதி யதனாடு
சரியொன்று கொண்டங்க ணண்டவதனுட், நீடுற் றிடுஞ்சா
கரத்தைக் கரங்கொண்ட பெரியோ னடந்தருளினான். (அ௧)

சங்கோ விடுந்தென் டிரைச்சா கரத்தே தருக்கோ டெழு
ந்தவிடநேர், வெங்கோப நிருதர்க்கு நிருபன் புரிந்திட்ட வியன்
மாயை தன்னையுணரா, னங்கோர் குரோசஞ்செல் பொழுதந்த
வழிமாழ்நி யயலொன்று காணவதன்மீ, தெங்கோ னடந்தா
னடந்திட்ட போதங் கிறந்திட்ட தவ்வதருமே. (அ௨)

வீரென்று சும்பமுனி வல்லே திரிந்துவதி வேரென்று
கண்டபடரச், சேறங்கி சுற்றவொலி சுற்றவிருள் சுற்றமுகி நின்
மாரி தூவமுனிவன், மாறங் குருவறிவி னவுணன் புரிந்திட்ட
மாயந்தெரிந்து வெகுளாப், பேறங் கரங்குலவு கதைகொண்டு
குத்திப் பெருஞ்சாப மோதுவனரோ. (அ௩)

நலனுற்ற புலனற்ற கொடியோயிவ் வடிவாகி நாட்டாறு
நண்ணியதன்மேல், மலைபெற்ற வுமைபெற்ற குமரேசன் வடிவின்
லின் மடிவாதி யென்றவுணர்வோ, னலஹ் நழுங்கப் புகன்ற
யகன்றே யடற்கொள்வின் தங்குறுகினான், செலவிற் றிடந்துநி
வஞ்சஞ்செய் வஞ்சஞ் செயங்கொண்ட துண்டிறலினான். (அசு)

வீரமவ் வெற்றிஞாடு தெற்கேக வெற்குலழி விரிவா
யெனப்புகறஹ், மாறாவி விர்தம திகழ்ந்ததாத் தவதபத மட்டி
கரத்தினையெடாப், மேரம தன்றலையழுத்தக் குலைந்தது பிலத
துடு போகியதுவெண், னீரமு யன்பரொடு வன்பெய்தி னுர்நி
ரைய நெறிவீழ்தல் காட்டுந்லைபோல. (அசு)

தாதார் மலர்க்கைகொடு வெற்பைப் பிலத்தினிடை தன்
ளிப் படர்ந்தபொழுதின், வாதாவி வில்வல னெஹ்மேபர் படை
த்துமிரு வஞ்சந் குயிற்றுக்கொடியோர், தீதான தற்றமுனி தன்
னைத் தெரிந்துயிர் செகுப்போ மெனக்கருதியப், போதாட தாயி
ளவ லுறவில் வலன்முனிவர் போலப் பொலிந்தனனரோ. (அ)

குன்றத்தை வென்றமுனி முன்பாக விற்பான கோலஞ்
சமைந்தகொடியோன், சென்றத்த வென்றடி பணித்திற் கொண்
ர்த்தமுது செய்தேக வேண்டுமெனவே, நன்றத் தொழிற் புரிவ
மெனமுழ்கி வந்தடிவி னயமோடு செய்துதகரைப், பொன்றத
தடிந்துகறி யாகச் சிறப்பொடு புரிந்தே படைத்தனனரோ. (அ)

இன்பான வமுதங் கருந்தா வருந்தவ னிருந்தா னிருந்த
பொழுதின், வன்பாவி வாதாவி வருகென்ன முனிவன்றன்
வயிறா டெழுந்திரையவே, கொன்பா வகட்டிற் கருங்கொண்
டுரங்கொண்ட கொண்டற் களத்தனடிகட், கன்பா னவன்ற
டவ வாதாவி கோதாவி யழிவுற்ற தன்னபொழுதே. (அஅ)

பின்னான தன்றம்பி மடிவான செயல்கண்டு பெரிதுஞ்
சினந்துதருவன், முன்னாக மதுகொண்டு முன்னாக வருபோது
டு

முனியோர் தருப்பையதனைக், கொன்னாரும் விடையா. ளிபடையாக விடுபோது கொடியோனு முடிவாகவே, யன்னா ரிடந்தனை யகன்றே நெடுங்கட லயின்று னடந்தருளிளுன். (அக)

முடிவான கொடியோர்க டவமேவு துருவாச முனிமைந்த ரானமுறையாற், படியோர்கள் புகழ்கும்ப முனிபின்பு முனி வோர்கள் படிவங்கள் கொண்டுதொடரா, விடிபோ லிரைப்ப வுயர் கொங்குக் கணித்தா யிருந்தோரி லிங்கமதனி, லடியார் மனத்தனை யருச்சனை புரிந்தங் ககன்றா னவர்க்கொல்பவமே. (அ)

கொங்குப் பொழிற்குலவு கொங்கிற் பெருந்தவர்கள் கோமா னிருந்தருளுநாண், மங்குற் களத்தனடி சிந்திக்கு நார தன் வயற்காழி நண்ணவதனிற், நங்குற்ற விண்ணிறை தெரிந்தே யெழுந்துமுனி தாண்மீ திறைஞ்சவினிதே, யிங்குற் றிருந்தனெகொ லென்னவுன தின்னருளி னின்போ டிருந்தனெனா.

ஒப்பான தற்றபொழி லப்பான தற்றுலர்வ தோதக் கடத்துமுனிபால், வைப்பான வாறுவரின் மெய்ப்பாதி நந்தனவ னந்தான் வளர்ந்திடுமெனச், செப்புா யுபாயமென மெய்ப்பாணி யைந்துடைய சீரோனை யர்ச்சியெனவே, பொய்ப்பாச மற்ற முனி யுரைசெய்ய வவ்வகை புரிந்தான் விசம்புபுரிவான். (கஉ)

அக்காலே வேழமுகன் வந்தேது வேண்டுமென வந்தண் கடத்துமுனிபான், மிக்கான குண்டிகை வனத்தைக் கவிழ்த்தருள வேண்டுங் கணைசவெனவே, மைக்காக மேனிகொடு சென்றுந்து குண்டிகையை மண்ணிற் கவிழ்க்கவதனிற், புக்காசி லாதிவகு தன்பொன்னி நன்னதி புறம்போகி யோடியதரோ. (அ)

அவ்வேலை யோர்சிறுவ னைப்போல வத்திமுக வத்தன் றிரிந்தருளவும், மைவேலை தன்னையொரு கையூ டடக்குமுனி வன்றான் வெகுண்டுதொடரா, மெய்வே தனைப்பட விளைப்பத்த னாதுருவ மேவிப் பயந்தமுனிவற், குய்வே தரும்பல வரந்தா னளித்த்வ னொளித்தான் மிகுத்தவொளியான். (கச)

துதியார் கடத்துமுனி கொங்கைத் தணந்துமிரு துங்கம் பொருந்து திருமால், பதியா யிருந்ததொரு குற்றால் முற்றளவில் பாவங்கொள் பாகவதருட், கொதியா விசுழ்ந்திடலு மவர் போ லுருக்கொடரி கோயிற்புகுந் தரிதனைப், புதிதா யிலிங்க வடி வாகப் புரிந்துபொதி யத்திற் பொருந்தி னனனோ. (கூரு)

வேறு.

இதுநிற்க முனமைங் கரப்பிள்ளை தள்ளு மெழில் கொண்ட நதிவந்திருங்காழி தன்னிற், பொதுளுற்று மெலிகின்ற நவநந் தனத்திற் புகுதத் தழைப்பவர னைப்பூசை செய்தே, துதியுற்ற மகவா னிருக்கத் திருக்கச் சூரன்ற னாலே வருந்தமரர் சில் லோர், கதிருற்ற கனகத் துறக்கந் துறந்தே காழிப் புறத்திற் கலந்தார்கண் மன்னே. (கூரு)

ஆண்டுற்ற தவளக் களிற்றண் ணலைக்கண் டவனம்பொ னடிமீதி னடைவிற்பணிந்தே, யீண்டுற் றிருந்தாய் பிரிந்தெ ம்மை யாமங் கிகல்கொண்டு லுருசூர னிடுமேவ லெல்லா, மூண் டுற்ற துயரிற் புரிந்தே மெலிந்தே முடியா தினிச்செய்ய முடியா தெம் மையா, மாண்டுற்ற விறல்கொண்ட சூர்கெட்டி யாழு ம்ய வகையொன்று புரிகென்ன மகவண்ணல் புகலும். (கூரு)

துன்றேர் வளைச்செங்கை யெழின்மாயை நல்குஞ் சூர்மா மகந்தான் றொடங்குற்ற வன்றே, யின்றே யிழந்தோ மிரும் பொன்னி னன்னா டென்றேது மக்கங் கிசைத்தே னுயர்ந்த, குன்றே யெனுங் கொங்கை யுமைபங்க னல்குங் குறைவற்று வளர்வெற்றி கூடுற்று நம்மை, வென்றே பதங்கொண்டு பன் னொரு மன்னோன் மிடலோடு படிமீது மிகுமேவல் கொண் டான்

மிடல்கொண்ட நஞ்சென்ன வெஞ்சூர னொ மீனஞ் சம ந்தே மெலிந்தோம தல்லா, விடர்கொண்ட புன்செய்கை யாவும்

புரிந்தே மிலையன்றி யயிராணி யெனுநாம மேவு, மடமங்கை
+ னைவவ்வி யெனையுஞ் சிறைக்கண் வைப்பா னீனைந்துந்து
வானத்து வஞ்சன், படையுந்த விவ்வா றுணர்ந்தே கரந்தே
படரோடு மாதோடு பதியைத் தணந்தேன். (௯௯)

முந்தே பொருந்தற்ற தீதன்றி யீதோர் முரண்மேவு வசை
மேவின் முடியா தெனக்கொண், டிந்தே புரைந்திட்ட முகம
நுகையோடு மிடா கொண்ட துமைவிட் டிருப்பூ தலத்தே, வந்தே
+ ரந்தே வதினே துதற்கண் மந்தா கினிச்சென்னி மன்னன்
ப, த்திற், செந்தே னறுமபொது தூவிப் பணிந்தே சீர்பெற் றிடு
+ ப்புசை செய்தே யிருந்தேன். (௧௦௦)

துன்பந் தருந்தா னவக்கையர் சொல்லுந் தொழில்செய்து
நம்மேன்மை தொலைவுற்ற தினிநா, மின்கொண்ட வெள்ளிக்
குவட்டின்கண் மேவி மேவா புரஞ்செற்ற விமலந் குரைத்
தெம், புன்கண் டணந்துப் ப வம்மின்க ளென்னப் பொன்னு
டர் மன்னே மகிழ்த்தார் புகழ்ந்தா, ரின்பங்கொ ளிமையோரை
யிறையிங் னுறுமென் றெழின்மேவு மயிராணி யிடைமேவி
னாவுல. (௧௦௧)

சீர்கொண்ட வயிராணி கண்டாள் பணிந்தாள் சேர்வுற்ற
தென்னிங்கொ ரெண்ணத்தொ டென்ன, வர்கொண்ட முலை
மங்கை யிடரும்ப ரொடுவிண் மதிகங்கை நதிதங்கு மௌலிப்
பிரான்வா, தேர்கொண்ட கயிலைக் கிரிக்கேகு கின்றே னிது
கூற வந்தே னெனாவங் கிசைப்பச், சூர்கொண்டு மண்மேல் விழு
ந்தா ளயர்ந்தாள் சுரர்மன்ன னதுகண்டு துண்ணென் றெடு
த்தான். (௧௦௨)

தன்னூரு விற்கொண்டு தெளிவிப் பவங்கண் டளர்து
ன்பு சிறிதே தணநதென்னை விட்டுப், பொன்னூரின் மன்னி
பிரிந்தா லெனைத்தான் புரப்பாரி யாராவி போமல்ல தூய்யே,

ஹன்னோடு வருவே னெனுகிற்ப வைய ஹனையிங் களிப்பா ன் ள
த்தஞ்ச லென்ன, வன்னா னிடத்திற் சிறப்பென்னை யென்றா
ளதுகே ளெனாவின்ன தவளோ டிரைப்பான். (க௦௩)

அல்லோடு நிகர்கண்ட னருளின்றி முன்னா ளரியாதி யிமை
யோர்க ளடன்மேவு மவுணர், கல்லோல மேவுஞ் செழுநசா
மாரக் கடலைக் கடைந்திட்ட காலத்தினாலம், பல்லோரு மிட
ருந் திறப்பப் பிறப்பப் பயங்கொண் டிரிந்தே பரன்சேர் குவட
டுந், நெல்லாரு முக்கட் கருங்கண் டனைக்கண் டெழில்கொ
ண்ட துதிசெய்ய விருநஞ் சயின்றான். (க௦௪)

கன்மா திடங்கொண்ட கங்காள னின்னுங் கடைமின்க
ளமுதங்க னெழுமென்று கழற, முன்மான வேகிக் கடைந்
தார்க ளும்பன் முகத்தானை வழிபாடு முன்னஞ்செய் தில்லா,
பொன்மேரு மத்தங் குலைந்தே கடற்குட் புருந்திட்ட தவனைப்
புகழ்ந்தா தரிப்ப, மின்மாக நீள்வெற் பெழுந்திட்ட தெழலும்
மிகுமின் படைந்தே மிடைந்தே கடைந்தார். (க௦௫)

கடைகின்ற பொழுதின்ப வழதங்க னெழுலுங் கண்டன்
டர் திண்டான வக்கையர் குழா, வடைகின்ற வழதிங் கெமக்கே
யெமக்கென் நடலோடு பொரமுன் னவப்போதி லப்போர்,
கெடவுன்னி யெழுன்மேவு முருமாய னொருமோ கினியாநி வந்
தின்ன கேண்மின்க ளென்னா, மிடைகின்ற திரைவேலை யழு
தோவி யானோ வேண்டிற்ற திவனென்ன வெய்யோ ரிசைப்பார்.

எங்கட்கு நீயென் றுரைத்தார் விரைத்தா ரிமையோர்க
ளமுதெங்க ளிடமாக வென்றார், சங்குற்ற கையானை வெய்யோ
ர்கள் கொண்டோர் சார்நண்ண வென்மேனி தழுவற்கு வல்லா,
ரிங்குற்று ளார்தம்மி லாரென்ன வப்போதி யானென்றி
யானென் றிரும்போர் புரிந்தே, மங்கும் னெழுந்தார்க ளவர்த
ம்மி லிருவோர் வானோரு ளவர்போல வடிவுற் றடைந்தார். ()

விண்ணோர்க ணரிநண்ணி யமுதங் களிப்ப வெய்யோர்கள்
கடிதுண்ண வதுகண்டு விறல்சேர், தண்ணோவின் மதிசெய்ய
கதிர்கண் டரிக்குத் தங்கன்கொ டோதத் தடச்சட்டு வங்
கொண், டிண்ணோவ முடிதள்ளி யமுதுண்ட நீரா லுயர்கோளி
னிலைநல்க வுவர்நாக மாகி, விண்ணோடு சசிதன்னை யென்றாகை
முன்சொல் வெஞ்சத்தி னால்வான மீதே முறைப்பார். (௧௦௮)

அறைகின்ற விவைநிற்க வமுதம் பகிர்ந்தே யணிமா துருக்
கொண்ட வடன்மாய னுறலுங், கறைதுன்று கண்டத் தனவன்
முன்னர் வந்தே கலவித் தொழிற்செய்தல் கருதற் றழைப்ப,
முறையன் நெனுமாய னிசையாது நிற்ப முரனோட வற்பற்ற
முன்னிச்செல் போதி, னறைமன்னு துளவண்ண லோடத்
தொடர்ந்தே நம்பன் பிடித்தோ ரிடத்தெய்தி னானால். (௧௦௯)

எங்கோலு மாலும் புணர்ந்தார்க ளப்போ தெழிலோ மிதி
த்தா னிருங்கொற்ற வையன், சங்கோ வெனுங்கந் தரத்தைய
லவனுன் றனையாள்வ னென்றச் சயுத்தோனை முன்ன, வங்
கோர் கணத்தெய்த மனையாளை யுனையா னரனாக வைத்துந்து
திரனாக ரோடும், பொங்கோத வேலைக் கடுக்கொண்ட கண்டப்
புனிதன் பொருப்பிற் பொருக்கென் றடைந்தான். (௧௧௦)

இன்பான கயிலாய சைலத் தடைந்தே யெம்மானி யோகத்
திருக்குந் திறத்தா, லன்பாக வேகாண லில்லாது பன்னு ளரு
ணந்தி தலைவாச லதினமேவு நாளின், வன்பாவ வழவாண மறிமா
முகத்தாள் வளர்துன் முகங்கொண்ட மடமாதினோடும், பொன்
பாவு சசினற் றவஞ்செய் திருந்த புகழ்மேவு காழிப் பொழிற்பா
லடைந்தாள். (௧௧௧)

மாணுன வெழில் கொண்ட வினையோரைநாடி வலிதே
புணர்ந்தேகு மறிமா முகத்தாள், சேணுன பொழிலுடு சசியைத்
தெரிந்தே திறல்கொண்ட ரூரோடு சேர்தற் கழைப்பப், பூணர்
பெருங் கொங்கை மடவான் மறுத்தே புகனிதி யலவீது

போவென் நிசைப்ப, வேணுன வலியோடு வலிதே பிடித்தே யிடரோடு மவளோல மிடவே படர்ந்தாள். (ககஉ)

பாகுற்ற மொழிதன்னை யசமா முகத்தாள் பற்றிப் படர்ந் திடலு மையன்ற னாளாய், வாகுற்ற சசியைப் புரந்திட்ட வீர மாகாளர் போகாது தீல்லென்று சொல்லிக், காகத்தை நேரான வாகத்தி னுண்முன் கடிதேக வவளுங் கறுத்தே திரும்பி, வாகைப் புயங்கொண்ட வீரன்ற னேனரே வலியோடு மொருகுல வைவேல் விடுத்தாள். (ககங்)

வன்புற்ற குலத்தை வாள்கொண்டு வீரன் வலியோடு மிரு துண்ட மருவத் துணிப்ப, முன்புற்ற வறிவற்ற மறிவத் திரத் தாண் முரணுற் றிடுந்துன் முகத்தாள் கரத்திற், கொன்பெற்ற குலங்கொண் டயிராணி தனையக் கொடியா னெடுங்கைக் கொடுத்தே யெதிர்ந்தே, யின்புற்ற மாப்பூடு தைக்கச் செலுத்த வெழில்கொண்ட வாள்கொண் டெறிந்தே துணித்தான். (ககச)

உந்துற்ற வொருகுல மிருதுண்ட மாக வொருவாத வொரு வெற் புரத்தோடு கொண்டே, மைந்துற்ற வீரன்ற னேனரே விடு ப்ப வலிகொண்ட வாள்கொண்டு வருகின்ற குன்றஞ், சிந்துற்று வீழத் தடிந்திட்ட போதிற் சீர்கொண்ட வாளுஞ் சிதைத்திட்ட தம்மா, முந்துற்ற வயிராணி தன்னைப் பிடித்தே முன்போ னட ந்தாண் முரண்கொண்ட வெய்யாள். (ககரு)

அப்போது மாகாளர் கடிதேகி யவடன் னணியுற்ற வளக த்தை யடலோடு பற்றித், துப்போடு முடைவாள் பிடித்தோர் கரத்தைத் துண்டம் படுத்தித் துலங்குற்ற மாகை, மெய்ப்போடு விடுவித் தடற்றுன் முகத்தாள் வீறுங் கரத்தொன்று வீழத் துணித்துச், செப்போடு சிகர்கொங்கை யவண் மண்ணில்வீழச் சீர்கொண்ட தாள்கொண்டு திறலோ னுதைத்தான். (ககசு)

கரந்தா னிழந்திட்ட சூர்தங்கை சோரிக் கடலோடு படி
விது கழிதே விழுந்தே, வருந்தா வரற்றா மருண்டா னுருண்
டாள் வயமுற்ற வுரையங்கண் வரையற்ற சொற்றா, ளருந்தார்
நெருங்குங் குழற்றுன முகத்தா ளதுகண்டு பலபுந்தி யறையத
தெளிந்தே, திருந்தாா வணங்குங் கழற்குர னேரே சேரற் குள
நகொண்டு தென்பா னடந்தாள். (கக௭)

எண்ணர் வழுத்துந் திறற்கொண்டவீர னெழில் கொண்ட
விராணி யெனுமாது தன்னைத், தண்ணாரு மருளோடு வதனந
தெரிந்தே தருவாச்சு நெஞ்சுடு சற்றேனு மஞ்சேல், கண்ணா
யிரங்கொண்ட விண்ணாட ரண்ணல் கவினுற்ற வுனைமேவு
கூறும் புரப்பன், பண்ணாரு மொழியிங்ங னுறைகென்று போ
டபட்டென்ன வவளும் பரிந்தே யிருந்தாள். (கக௮)

மேவுற்ற விதுதன்னை யருணா ரதன்போய் வெள்ளிப்
பொருப்பின் விருப்போடு விண்ணோர், தேவுற் றுழிச்சென்
றுரைப்பக் கலங்கிச் சேணுற்ற விமையோர்க டிரளோடு காழிக்,
சாவற்று மாமா ளனைக்கண்டு புல்லிக் கவினமாதி னொடுமேரு
வரையிற் கலந்தான், பாவற்ற படரோடு கரமற்ற மடவார் பத
தேச னரசாளு நகறிற் படர்ந்தார். (கக௯)

அங்குற்ற பேர்கண்டு மறிமா முகத்தா ளணியுற்ற கரமா
றுத்தாாக ளென்றே, பொங்குற்ற பலவான வெண்ணங்க
பொண்ணப் பொற்புற்ற குருற்ற பொற்கோயி லுட்போய்த்,
தங்குற்ற வவையிற் புரண்டே புலம்பித் தகர்போல வதனந் தரி
ததாள ரற்றக், கொங்குற்ற மாலேப் புயச்சூர் தெரிந்தே கூறார்
கரத்தைக் குறைத்தார்க ளென்றான். (க௨௦)

ஆடான முகமுற்ற கொடியா னுரைப்பா ளயிராணி புலியு
டமர்ந்தா னுணக்கென், நீடாக வேபற்றி வருபோது மகவா
னேவற் புரிந்தே யிருந்திட்ட வொருவன், பாடாக வென்பாணி
கொய்தா னெனச்சூர் பயமுற்ற முகிலூர்தி பணிசெய்யு மவனோ,

நாடாம விவர்கைத் தலத்தைத் துணிப்பா னன்றென்று விண்
னோர் நடுங்கச் சினந்தான். (கடக)

அப்போது மகனாகிய யுறுபாணு கோப னடலோ டெழுந்தி
யவன்றாள் பணிந்தே, மெய்ப்பான மகவாண யயிராணி தன்னை
விண்ணோரை யெல்லாம் விரைந்தே பிடித்திங், கிப்போதி வி
ண்மீள்வன் விடுகென்ன வன்னா னேவத்த னாதான விற்பா
லடைந்தான், மைப்பாவு கடுவன்ன சூரொற்ற ரோடு மலர்வே
னைக்கொண்டு வம்மின்க ளென்றான். (கடஉ)

வேறு.

என்றிட வயனைநாடி யேகியே கொடுவந் துய்ப்பத்
துன்றுசீ ரிவர்தங் கையைத் தொன்மைபோற் புரிதியென்றான்
மன்றல்சேர் வனசமேலோன் மற்றிவர் கரங்கள் வலிலே
நன்றுற வளர்கவென்று நவின்னிட வளர்ந்தவன்றே. (கடங)

அங்கது சூரன்காணாஉ வயன்றனை மகிழ்ந்தேயுநிற்
றங்கையை யிருப்பச்செய்து தடங்கொடுன் முகத்தினுளைச்
செங்கதிர்ப் பகைவனோடு சென்றிட விடுத்தப்பின்னர்ப்
பொங்குச் சொற்றந்தம்மோ டினையன புகலலுற்றான். (கடச)

வெற்றிகொ ளருக்கனாதி விண்ணகந் தன்னினாளுந்
சுற்றியே திரிவோர்தம்மைத் துண்ணெனக் கொணர்திரெ ன்
மற்றவர் கொடுவந்துய்ப்ப மறிமுகி கரமோர்வீர
னின்றிடத் தடித்தோக்கி யிருந்ததென் னியம்புமென்றான். ()

என்றிட வணையர்சொல்வா ரெங்கணம் பரத்தின்மீது
சென்றதி தறியோமென்னச் சீரியே சிறையிற்சேர்த்தித
துன்றிய கால்கடம்மைத் துண்ணெனக் கொணர்திரெ ன்
வனறிற் றாதரேகி மற்றவர்க் கொடுவந்துய்த்தார். (கடரு)

தானவ னவரைச்சீறித் தகர்முகி தனதுகையை
யீனமி லொருவன் வாளா லெறிதல்கண் டிருந்திரெ ன்

யுணமார் சிறையிற்சேர்த்தி யொற்றரைத் தரணிகாக்கு
மானவர் தம்மைக்கொண்டு வம்மினென் றுரைத்தான்மன்னே.

எண்டவி ரவரையுய்ப்ப வெங்கைதன் செங்கைதுண்டங்
கண்டன னொருவனீவிர் காத்தவா நன்றென்றேறுதித்
துண்டமா மதனைத்தானைத் தோளினைத் துணிப்பித்தின்ன
சண்டமங் கியற்றிச்சூரன் றவிசினு மெழுந்தானன்றே. (௧௨௮)

எழுந்துதன் மருங்குநின்ற வினையனை விடுத்துச்செந்தேன்
பொழிந்திடு கமலத்தோனைப் போகெனச் சிறையாந்துண்பத்
தழுந்துவா னவரைவிட்டிங் கருளென விரப்பவிட்டிச்
செழுந்துதி யனையரெல்லாஞ் சென்றிடப் பணித்தான்நீயோன்.

அன்னது பின்னர்மைந்த ரமைச்சர்கண் முனிவராநோர்
துன்னுறு படைஞர்க்கெல்லாஞ் சூர்விடை கொடுத்துப்போன
னின்னது நிற்கமுன்ன ரெழுந்துதன் மனையிற்சென்ற
கொன்னுறு பாணுகோபன் செயலினைக் கூறலுற்றும். (௧௩௦)

நீடுபல் படைகள்சூழ நெடியதேர் நிரதமேறித்
கூடுதுன் முகத்தாள் காட்டக் குறைவில்சீர்ப் புகலிமேவித்
தேடினன் மகவான்மாதைத் தெரிந்திலன் புவனியாண்டு
நாடினன் காணாதுகி நாகமேற் சென்றானன்றே. (௧௩௧)

சண்டவெங் கிரணப்புத்தே டனைச்சிறை பிணித்தநீயோ
னன்டிய தண்டர்காணு வருந்துயர் பொருந்தியெங்கி
மண்டுசீர்ச் சயந்தன்முன்போய் மற்றிதை யுரைத்தலோடுங்
கொண்டலூர் சூரிசின்மைந்தன் கொண்டன னுளத்திவ்வாறே.

தந்தையு மில்லைபெற்ற தாயிலை குரவனா
வெந்தையு மில்லைசெய்வ தென்னென விதயத்துன்னி
முந்தையில் விதியையாரே முடித்திட வல்லாரீண்டு
வந்தது வருகவென்னு வானவ ரோடும்போனாள். (௧௩௨)

வெள்ளைவா ரணத்தின்மீதே விண்ணர சாளுமண்ணல்
பிள்ளைவா னவர்களுக்குப் பெருஞ்செருப் புரிவானெண்ணிக்
கொள்ளையா மவுணர்நேரே குறுகலு மவுணர்தாழு
மெள்ளிச் சீ ரிமையோத்தாழு மெதிர்ந்தம ரியற்றினூரால். (௧௩௪)

மண்முரு திறத்தினோரும் வன்சமர் புரிந்தகாலே
யண்டர்க ளுடைந்தேயோட வவுணர்க டொடர்ந்துபற்றிப்
புண்டரு கயிற்றூலன்னார் புயம்பிணித் தகலவீது [பான்.
கண்டனன் வெகுண்டான் வெள்ளைக் கயந்தனிற் சயந்தனென்

கைத்தனு வளைத்துத்தீய கணையெனு மழைபொழிந்து
பத்தின்மேற் றெண்ணூறுற்ற படைவெள்ளம் விள்ளச்சிந்தி
மெத்திய தலைவர்தம்மை வென்றிகொண் டிடச்சூர்மைந்த
னத்தொழில் கண்டுநெர்வந் தசுர மாரிதூர்த்தான். (௧௩௫)

இந்திர குமரன்காணு வெண்ணில்கோ றுரந்தூர்க்கி
வந்தவன் விசிகமாரி விடவிட வதனான்மாற்றி
யந்தமில் வன்மைகொண்ட வாயிரங் கணைகள்சிந்திச்
சிந்தின னவுண்ணேந்துஞ் சிலைப்பெரு நாணிதன்னை. (௧௩௬)

நல்லதோர் நாணிபோக நாணியோர் நாணிவிற்கொண்
டொல்லையா யிரங்கோல்சிந்தி யுரந்திகழ் சயந்தன்மீதே
வல்லையி லழுத்தவன்னான் வாளியாயிர நேர்துண்டிச்
சில்லியந் தேருமாவுஞ் சிதைத்தனன் தேவர்துள்ள. (௧௩௭)

மற்றொரு தேரில்வாவி வஞ்சகன் சிலையைக்கோட்டி
யற்றமில் சரங்கடாநா றுயிரங் கோடிதுண்டி
வெற்றிசேர் மகவான்மைந்தன் மெய்யெலா முழுத்தநொந்து
சற்றும் கறிவிலாது தந்திமேற் சயந்தன்வீழ்ந்தான். (௧௩௮)

வீறிய மகவான்மைந்தன் வீழ்தலும் வெள்ளைத்தந்தி
சீறியொன் னலன்றோர்பாய்ந்து சிதைத்தவ னுரத்தின்மீதே

கோறுநாற் கோட்டினுலுங் குத்தலுங் கோடுநாலும்
வேறுவே ரொழிந்துவல்லே மேதினி விழுந்தவன்றே. (௧௪௦)

கையுடைத தவளமேருக் கவளிகைப் பாணிகொண்டு
வெய்யவ னடிப்பனொந்து வீழ்த்தது சயந்தன்றன்னைச்
சையமே யனையமொயம்பிற் றுனவர்குற்றிப் பற்றி
மயல்சேர் கயிற்றாற்கட்டி வானவ ரோடுஞ்சேர்த்தா. (௧௪௧)

அங்கது பின்னரன்ன வாடகத் துலகத்துற்ற
மங்கையர் தம்மையேனே வானவர் தம்மையெல்லாம்
பொங்குச் சுவணர்பற்றிப் புயங்களைக் கயிற்றால்வீக்கித்
துங்கவா னகரைத்தியாற் சுட்டனர் தூரியாக. (௧௪௨)

இன்னது நிகழ்ந்தபின்ன ரிரவியைத் தனைத் தவைய்யோன்
றன்னுள மகிழ்ச்சியோடுந் தானவத தானையோடு
மன்னிய புலியின்மேவி மகேந்திர மூதூருந்நுக
கொன்னுறு தந்தைமேவு கோயிலுட் போயினான். (௧௪௩)

தந்தையை வணங்கிநின்று சசியெனு மடநதையோடு
மித்திரன் றனையுங்காணே னேனைய வாறோர்தம்மை
யுந்துசொச் சயந்தன்றன்னை யொல்லையொண் டெற்றேனாரைச்
செந்தழந் தேனென்னத திருமகந் தழுவிக் கொண்டான். (1)

புல்லியே தங்கைகாணப் போந்திடு சயந்தனாதி
பெல்லவர் தமக்குந்தண்ட மியற்றுவித் தவரையெல்லாம்
வல்லிசோ சிறைசேர்வித்து மைந்தனை மனையிற் போகென்
றொல்லையில விடுத்தசூர னுனறயுளிற் சென்றானன்றே. (௧௪௪)

ஆலமுங் காலவேலு மடுங்கொடுங் கணையும்வாளு
நீலமு மாணமு னெடுவிழி ய ரம்பைமாதர்
சாலவுங் கொடியரான தருவாதம் பணிகளாற்றிச்
சீலமுந் தவமுமில்லாத் தீவ ருந்நகரிலுற்றார். (௧௪௫)

இன்னவை நிற்கமுன்ன பிரணிய வுலகந்தன்னிற்
கன்னவில குலவுத்திண்டோட் கதிர்ப்பகை புடைப்பவீழ்த்
மன்னெடுங் கரிவெண்காட்டு வரதனை யருச்சித்தேத்திப்
பொன்னுறு கோடுநாலும் பொருந்தியாங் கிருந்ததன்றே. (௧௪௭)

தறிந் திடரின்பூழ்ச் சிறன் றவஞ்செய்கின்ற
தாதி 11 தாகவாதி யறுபுக ணுதித்தேரு
லோதி 11 வடைவினோடு மொளிதரு வியாழப்புத்தேள்
சோதி 11 வமரர்போற்றுங் குமரவேண் முன்னஞ்சொன்ன

அசுரகாண்டமுற்றிற்று.

ஆ. விருத்தம் - ௩௪௭.

உ

கணபதி துணை.

தீநக்சிற்றம்பலம்.

மூன்றாவது.

மகேந்திரகாண்டம்.

சொன்னவை யனைத்துங்கேட்டுத் துலங்கிய வருளினீரா
லொன்னலன் றனதுமாட்டோ ரொற்றனை விடுப்பாமென்றே
மன்னிய புழச்சிவீர வாகுவை யருளானோக்கி
யென்னையா ஞுடையசெவ்வே ளினையன விளம்பலுற்றான். (க)

நாட்டிய புகழ்ச்சூர்முன்போய் நாகர்தஞ் சிறையைக்கி
வாட்டமி லறத்தில்வாழ்தி மறுத்தியேல் வந்துநானே
வீட்டுவ நாமென்றோதி மீள்கெவ வீரவீரன்
முட்டுணை பணிந்துவேலோன் றனைவிடை கொண்டுபோளுன்.

பெற்றசீர்க் குலிசவேலோன் பின்புபோ யும்பரோடுஞ்
செற்றவெஞ் சூரனூரிற் சிறையிடைச் சயந்தனென்போ
னுற்றன னவன்பாலெய்தி யுளந்தனை யுவந்துதேற்றிக்
கொற்றநின் செயலைப்பின்னர் சூயிற்றுதல் வேண்டுமென்றான்.

அங்கதற் கிசைவுகொண்டே யவன்றனை நிறுவீரம்
பொங்குதம் பியர்கடம்மைப் பூதமன் னரைநிறுத்தித்
துங்கவெண் டிரைசேராழித் தூயதண் கரையின்மேவி
மங்குறா துயர்ந்தகந்த மாதனக் குவடுசேர்த்தான். (ச)

அங்கதன் மீதுலேறி யவுணனூர்க் கடைவானீட்சி
தங்குமோர் வழவங்கொள்ளத் தடவரை பொறுதுதாழ்ந்து

பொங்குசீர்ப் பிலத்தினூடு போயதெவ் வலகுஞ்சூரன்
றுங்கவா ணகருங்கண்டான் சுடர்விடு வழவாள்வீரன். (டு)

அண்டர்குழ் குமரவேளை யன்புடன் ரொழுதுபோற்றித்
துண்டவெண் பிறையான்மைந்தன் ரொல்லுரு வமைந்துகூராங்
கண்டக னூரைநாழக் ககனமா நெறியூடேகிப்
பண்டுபோ லெழுதிபென்ன வெழுந்தது படிந்தகுன்றம். (சு)

சென்றிடு வீரன்கூரன் றிருநகர் வடாதுபாங்கர்
வன்றிறல் படைத்தயாளி மாமுகத் தவுணன்போற்றும்
வென்றிகொ ளிலங்கையான வியனகர்க் கணியனாளு
னன்றவன் சூரற்காண வனிகமோ டகன்றானன்றே. (எ)

அங்கவன் நனதுமைந்த னாயிர வெள்ளமான
துங்கவெம் படையினோடுந் துலங்கதி வீரனென்போன்
றங்கினன் வடாதுவாச நன்னிடை மன்னுவீர
சிங்கனைஞ் ஞாறுவெள்ளஞ் சேனையோ முருந்தான்மாதோ. (ஐ)

கண்டனன் வீரவாகு ககனமேல் வருதல்சீற்றங்
கொண்டன னெமதுகாப்பிற் குறுகின னிவன்றனாவி
யுண்டிடு வேனென்றெண்ணி யுரந்தரு மடங்கற்பேரோன்
மண்டிய படையினோடு மாகமேல் வளைந்துகொண்டான். (க)

உற்றசீர் வீரவாகு வுறைகழித் தொளிர்வாள்கொண்டு
செற்றவெங் கரிகளுடு சீயமொன் றடைந்தவாபோற்
தற்றிவந் தெதிர்த்துபோர்செய் தண்டமுந் தலைவன்முனு
மற்றிடக் கடிதுலாவி யறுத்தனன் செறுத்துமன்னோ. (க௦)

மின்னுலாந் தனிவாள்கொண்டு வீறிவந் தெதிர்த்துகுழ்ந்த
மன்னிலா வெயிற்றுப்பேழ்வாய் வன்மைசே ரவுணற்செற்ற
பொன்னுலா மலங்கற்றிண்டோட் பொருவிலா வீரவீரன்
கொன்னுலா மிலங்கையென்னுங் குன்றின்மேற் குப்புறாளுல்.

வேறு.

குப்புற் றிடுதலு மதுதன் புடையுறு கொடுவன் றகுவர்க ளொடுதாழா, வுப்புற் றிடுகடல் புகவேயவனுறை யொருவா விருவிற் லதிவீரன், றுப்புற் றிடுபடை யொடுவந் தடலொடு சூழத் தனதொரு சுடர்வா ள்கொண், டப்புக் கடலென வுதிரம் பெருகிட வட்டா னவர்தமை யடலவீரன். (க௨)

பேரா விற்ன்மலை கடன்மே லெழும்வகை பின்விண் ணி டையி னெழுந்தேநீச், சீரார் சுரர்பகை நகரத் திடைவட திசை வாய் தலினுற வதிகோர, வீரா திபனவ னுறா யிரமெஹு மவெள்ளப் படையொடு முறவேகண், டேரார் கரிமுக னினையோ னினையவ னிவ்வா றுரையது செய்வானுல். (க௩)

வற்றா துறுகட லெனவிந் கவுணர்கண மருவுற் றனர்மிக வாய்தற்பா, ழற்றா லவாபொர வருவா ரவாதமை யொழியப் பொருதிடி லொழியாதே, செற்றார் வருகுவ ரவர்தந் களைப டல் செய்தற் கரிதது செய்தாலுஞ், சுற்றா நிறைவுறு திறல்வெம் படையொடு சூரன் சமர்செய வருவானுல். (க௪)

ஆதிக் குகனவ னழியப் பொருதிட லல்லா தெவரட வல லாரென், றேதிக் குணதிசை வாய்தற் றனிவ்வள ருரமே விய புய னுறுபோதின், மேதிக் கணனொடு மாதிக் கதனிடை வீரத தினகரன் வடதிக்கா, றேதப் படைநீக ரனிகஞ் சுலவவி ருநதா ரிருவர் தெரிந்தானே. (க௫)

பேரா விற்லுறு வீரா திபனது பின்றென் றிசைவழி பெயர் போதின், சூரா னவனது நகர்மேல் வெளிமிசை தோய் வோ னமர்புரி தொழில்வல்லோ, னோராயிரமுக மீராயிரமெனு மொண்கைக் கசமுக வசுரன்றான், பாரா விவனுயி ருண்பே னெனவெதிர் படவந் தனணிது பயில்கின்றான். (க௬)

வீரூ மொருகிரி பறியா மிடலொடு வீடவே வளர்புய மிசை பட்டே, நீரூ யதுதச தூரூ மலைவிட நிமலன் றிருவுரு நிலை

மேவி, வேறு யளவறு துகளா யினகதிர் மிகுவே விறையவ
னினையோனுட், சீரூ மினிரொளி வாள்கொண் டவனெதிர்
சென்றா னடுதிறல் குன்றாதான். (௧௭)

வாள்கொண் டிடுநெடு வாள்கொண் டவன்முக வண்கைத்
திரனினை வலிமேவுந், தோள்கொண் டிடுமிறை தடியக் குகன்
விடு தூதன் றனையிரு தசநூறு, நீள்கொண் டிடுகர மேகொண்
ட்டலுட னேசுந் றிடவவை நிலமீதே, வீள்கொண் டிடும்வகை
வாள்கொண் டடலொடு வெட்டா வழிவுசெய் திட்டானால். ()

துன்றுங் கரநிறை தரைமேல் விழவமர் தோளான் முய
றலு நீளாகத், தொன்றும் படியொரு சுரணு லவனை யுதைத்தே
கடிதில் வதைத்தேழும், பொன்றும் படிசம னுரமீ துரமொடு
புவியூ டெதபுரி புனிதன்போற், கொன்றுன் றியவிறல் மொய்
ம்பன் மகிழ்வது கொண்டா னமரர்கள் கொண்டாட. (௧௯)

வேறு.

அன்னவனை யட்டபின் ரிந்கரின் வாய்தலெலா மவுணர்
சேனை, துன்னியதா தலினூலே வேற்றுருக்கொண் டேகுதலே
துணிபாமென்றே, மன்னுமணு வருவாகிக் கீழ்த்திசைக்கோ புர
த்திருந்தூர் வளங்கனோக்கி, மின்னுபுகழ் மகேந்திரமாஞ் சூரு
ருட் போயினன்சீர் வீரவாகு. (௨௦)

பங்கமுள கொடுஞ்சூர்க்கு முதன்மைந்த னுனதொரு பாணு
கோபன், றுங்கமுள வக்கினிமா முகத்தோனே யிரணியஞ்
துலங்குபேரோ, னங்கடல்வச் சிரவாகு மற்றுமூ வாயிரவர் தம
தின்னோக்கி, வெங்குணமந் திரிதரும கோபன்மனைச் சிகரமிசை
மேவினாலை. (௨௧)

சாற்றியவிக் கிதுநீர்க்கக் கறையுறுவெஞ் சிறையினிடைச்
சயந்த னென்போ, னேற்றமுள வமரொடு மிவுணர்புரி சிறை
யதனா விடரின்முழ்கி, யாற்றமெலிந் தரனைநினைந் தேத்தியயர்ந்

எசு

கந்தபுராணச்சுருக்கம்.

திடவறிந்தங் கருண்மீக்கொண்டு, சீற்றமுறு வேற்றடக்கைக
குமரனவன் கனவினிடைச் சென்றானன்றே. (உஉ)

கிந்தைமகிழ் வோடுதொழு தையநீ யாரெனவே திகழ்மீ
சன், மந்தருளு மைந்தனியாந் தன்குறைநீன் குறைபுகன்றுன்
ருதையான, விந்திரன்வந் தெமைவேண்டத் தாரகனைக் கதிர்
வேல்கொண் டெறிந்துசாடிச், செந்தினகர் வந்ததனி லிருந்த
னமிந் திரனயன்மா நேவர்குழ. (உஉ)

வீரவா கென்னுமொரு தூதுவனை யிங்குவர விடுத்துவீ
ரச், குரளு மவுணன்மக னொருவனொடு பலவவுணர் தொலையச்
சாடிச், சீருலா நகரழித்து வரப்புரிந்து நாளையிவண் சேர்ந்துகு
ர்மும், போருலா மவுணரெலா மைந்திருவை கலின்மாளப் புரி
துமாதோ. (உசு)

பின்புனது திருத்தருது மென்னவவன் நனக்குரைத்துப்
பெயர்ந்துமோகத், துன்பினுட னுறுமமரர் கனவினிடை மன
மகிழத் தோன்றித்தோன்றி, யன்பினுடு சயந்தனுக்குப் புகன்
றதுபோற் புகன்றுபுகன் நகன்றுபோக, வின்பமுறு கனவினை
விட் டெழுந்து துயர் பொருந்தாம லிருந்தாரன்றே. (உரு)

வேறு.

கொன்பாவு திறல்கொண்ட குமரேச னமரர்
முன்பாக வந்தேகு முறையிங் குரைத்தா
மின்பான புகழ்கொண்ட டெழிலவீர வாரு
பொன்பாவு நகருடு புரிசெய்கை சொல்வாம். (உசு)

தண்டாத விறல்கொண்டு தருமங்கொல் கொடியோன்
விண்டாவு சிகரத்தின் மிசைநின் நிழிந்தே
யெண்டான வர்களுக்கு விமையோர் உள் சிவபகீசர்
சுண்டார்கள் பயமேவு களமீ தடைந்தான். (உஊ)

முற்றுணர்சிங்க முகத்தினுனன்மை மொழிந்ததற்கிழிந்
தோன் முனிந்துரைத்திடலுஞ், சற்றுநம்மொழியுட் கொண்டில
னந்தோ தலையினில்விதியையார் தவிர்த்திடவல்லார், மற்றிவன்
மடித நிண்ணமாமதன்முன் மடிதலேகடனென மனத்திடைநி
னைத்துச், சிற்றறிவுடையேன் சொற்றனபொறுத்தி சேரலார்த
மையடச் செல்குவனென்றான். (௧௦௩)

என்றுவன்றிறல்கொண் மடங்கன்மாமுகத்தோ னின்புற
விசைப்ப விருந்திறற்குர, னன்றுநன்றெனவே மகிழ்ந்தவன்ற
ன்னை நயமொடுபுல்லிப் புகழ்ந்துநின்னகர்போ, யொன்றுதிருக
னின் டடைந்திழல்விளிப்ப னொல்லேமேவுதியென் றுவப்புடன்
விடுப்பச், சென்றுதன்புரம்புக் கமர்ந்தனனெவருஞ் செலவுரை
த்துறையுள் சேர்ந்துருந்நான். (௧௦௪)

இன்னவாறவுணர் தொழுங்கழற்கொடுஞ்சு ரெழிலிவந்தெ
ழிலினோ டினிதுகண்படுக்கும், பொன்னுலாம்புரிசை மகேந்திர
புரியிற் புரிந்துவீற்றிருந்தது புகன்றனமன்னோ, மன்னுமாலயன்
முன் னிமையவர்வணங்க*மடங்கலந்தவிசின்மேல் வனசமாளி
கைமே, லன்னம்வாழ்கழனிச்* செந்தின்மாநகர்வா முறுமுகத்தி
றைசெய லறிவுறவறைவாம். (௧௦௫)

மகேந்திரகாண்ட முற்றிற்று.

ஆட விருத்தம் - ௪௫௨.

உ

கணபதி துணை.

நீ ரு சீ சி ற் ற ம் ப ல ம்.

நான்காவது

யு த் த க ண் ட ம்.

முதனாட் பானுகோபன்யுத்தம்.

மின்னிகர்சடிவத் தவிர்மதிமுடித்த வித்தகன்மத்தக விழி
விழித்தாங்குப், பொன்னுறுமருணத் தடமலர்மிடைந்த பொது
ம்பர்குமுதயவான் பொருப்பினதும்பர், துன்னுசெங்கிரணத்
திரவிவந்தெழுவந் தோகையோர்மருங்குடைத் தோன்றன்முன்
றோன்று, கன்னல்விற்படக்கைக் கடவுண்மாண்டதுபோற் கது
மெனவழிந்தது காரிருட்கங்குல். (க)

இவ்வகையுலகிற் றுணங்கறலகல விரவியாமொருவன்வந்
திருவிசும்பெழுவ, மொய்வளரவுணப் பேரிருண்மடிய முருகனு
ம்பரிதியு முரனெடுமெழுந்து, செவ்வொளிக்கனகத் தேரின்மே
ற்புகுந்து சேனையோர்வானுளோர் செறிந்துகும்ந்தேத்தப், பௌ
வகீர்கடந்து சூரன்முதுரிற் பாங்குறுவடதிசைப் பாலடைந்
தனனே. (உ)

அங்கணவமையத் திமையவர்புனைவ னுறுமாழகமுடை
யன்னறன்னருளாற், கொங்கலரிருங்கா மருங்குமுழை கூட
மாம்பெயருடைக் கோனகர்குயிற்றச், சங்கரன்மதலை கொடிநெ
டுந்தடந்தேர் தணந்துசீர்மந்திரத் தணந்ததுதன்னிற், பொங்
கெழின்மடங்கற் சேகரத்திடையே பொருந்தியவணமேற் பொ
ருந்திவீற்றிருந்தான். (ங)

வேறு.

வீறுகொண்ட தானையோடு மேன்மைகொண்ட வேலவ
னீறில்பா சறைத்தலத்தி லிந்தவா றிருப்பவீ
துறிலாத குரன்முன்ன ருற்றுநா ரதன்சொலச்
சீறியின்ன தொற்றரோடு செற்றமோடு சொற்றனன். (சு)

வாரிமன் னவற்பிடித்து வாருமென்ன வேகியே
கோரமோடு பற்றிமுற் கொணர்ந்திடச் சினந்துநீ
வீரமோடு மாறுகொண்டு வீறுகொண்ட தெவ்வரைச்
சேரவிங்கு விட்டதென்ன செப்புகென்று செப்பினான். (ரு)

அந்தவேலை வேலைமன்ன னமரரோடு குமரவே
ளுந்துவானி னேகினு னுயர்ந்தபூத ரென்கணை
வந்திடக் கலங்கினேன் மலங்கினேன் வருந்தினேன்
பங்கிகொண்ட பூதர்தம் பரட்டினுக் கமைந்திலேன். (சு)

ஏழையேன் நடுப்பதெங்ங னென்றுகூறி நின்றிடத்
தாழ்விலாத வெற்றர்வந்து சண்முகக் குமாரவேள்
வாழநம் பெரும்பதிக்கு வடதிசைக்க னெய்தினான்
சூழ்பதாதி யோடுமென்று சொல்லவீது சொல்லினான். (எ)

இரவியைத் தனைந்துளான யிங்கழைத்தி ரென்னலும்
பரவியேகி யொற்றர்சொற்ற பாணுகோப னைத்தரச்
சிரமொரைந்தன் மைந்தனோடு சேனையோரை வென்றுநீ
விரைவிலிங்கு வருதியென்று விடைகொடுப்ப வேகினான். (அ)

ஆங்குதன் மனைக்கணுற் றடற்படைக் கலங்கள் கொண்
டேங்குறாத தானவெள்ள மிருபதான வாயிரம்
பாங்கினோடு பாங்கினிற் பரந்திரைந்து சூழவே
திங்கிலாத விசயனாகி யனிகமன்னர் சேரவே. (க)

கந்துகங்கண் முப்பதான வாயிரங் கலந்ததோர்
சந்தரஞ் செறிந்திலங்கு துய்பவைய மேறியே

வெந்திற் பெருஞ்சமார்க்கு மேவுகின்ற வாறுகண்
நெதுநா ரதன்குண்க னெல்லவைந்து சொல்லினான் (௧௦)

எந்தையான கந்தவே ளிலங்குவீர வாகுவாஞ்
சந்தரன் றனைத்தெரிந்து சூரனிவ் விடத்தியாம்
வந்தவா றுணர்ந்துதன் மகன்றனைப் பதாதியோ
முந்தவேலை நம்மொடே செருத்தொடங்க வேவினான். (௧௧)

சேனையான துன்றவின்று சென்றுவென்றி யொன்றிநீ
யூனமின்றி வருதியென் றுவப்பினே நெரத்தது
மானனங்க ளாறுகொண்ட வண்ணலைத் தணந்துபோய்த்
தூநலங்கொள் படைகள் கொண்டு துய்யவைய மேறினான். (12)

சந்தரங்கொ ளெண்மருந் துலக்கமா மிலக்கரும்
வெந்திற்றொள் பத்துநூறு வெள்ளமான பூதருந்
தந்திரங்கொள் சுப்பிராதி தானைமன்ன ருங்குழிஇ
வந்துசூழ வேகினுன் மகிழ்ச்சிவீர வாகுவே. (௧௩)

தலைமையொண்ட பாசறைத் தலத்தினைத் தணந்துபோய்
நிலைமையொண்ட சூரனூரி னீண்மதிற் புறத்துறத்
தொலைவில்பூத ருஞ்சினங்கொள் சூரன்மைந்த னனிகழும்
பலபடைக்க லஞ்சொரிந் தெதிர்ந்துபோர் பயின்றவே. (௧௪)

தெண்டிரைக்கு நேரெனத் திரண்டிரண்டு சேனையு
மண்டியோதை செய்துநின் றடுஞ்செருப் புரிந்திடச்
சண்டமுற்ற வவுணருஞ் சலந்தரித்த பூதரு
மண்டுசோரி வாரிநேர மட்டிலார்கள் பட்டனர். (௧௫)

மேனலங்கொள் பூதர்தாம் வெகுண்டுசென்று மேவலா
ராணையோடு மரண தன்னை யாளினோடு மாளினைச்
சேனையான தேரினோடு தேரைவாரி மோதலு
முனமுற்ற வவுணர்தா முடைந்துவாடி யோடினார். (௧௬)

அற்றவேலை யவுணர்தம்மி லனலியென்னு மன்னவன்
செற்றமோடு வந்தெதிர்த்து தீதிலாத பூதர்மேல்
வெற்றிகொண்ட கணைகள்சிந்த வெந்திறற்கொள் பூதரு
நெற்றசிக்கன் முனிவினோடு மொல்லெசென் நெதிர்த்தனன். (1)

மிண்டுகொண்ட வனலிதேரில் விரவீநின்ற புரவியைத்
தண்டுகொண்டு மோதலுந் தளர்ந்திறப்ப வெய்யவன்
கண்டுகொல் சொரிந்திடக் கனன்றவன்றன் வையமுற
நண்டலன்கை விற்பறித் தடற்கொள்சிக்கன் வீசினான். (கஅ)

அற்றமற்ற சிக்கன்மீதி லனலிதண்டின் மோதலும்
வெற்றிகொண்ட சிக்கனங்கண் வெய்யன்மார் படித்தவற்
பற்றினின்று சுற்றிநற் படித்தலத் தடித்திடத்
தற்றுகின்ற வவுணருடு சண்டனீது கண்டனன். (கக)

கண்டசண்ட னடுவனென்று கழறும்வேலை சிக்கனங்
வண்டலன்றன் வையமுற் றவன்றடம் புயத்தின்மே
லொண்டிறற்கொள் கதைமீன்மோத வவனுமுந்து சிங்கன்மேற்
நண்டின்மோத விருவருந் தளர்ச்சியெய்தி வீழ்ந்தனர். (உ0)

மற்றிவ்வேலை யவுணர்தம்மின் மாயனோடு பூதரிற்
செற்றமுற்ற நீலனான சீலனங் கெதிர்த்துநீ
ஞற்றதண்ட முந்தமாய னுந்துமார்பில் வந்துபட்
டிற்றுளா னெனக்கலங்கி யித்தவா றியற்றுவான். (உக)

நீலன்மீது சூலமொன்று நீசன்விட் டிடப்படச்
சாலவே வருந்தினின்று தக்கமாயன் முன்புபோய்க்
கோலமார்பின் மீதுபாணி கொண்டுமோது யண்டர்த்தங்
காலனைப் பிடித்தவன் களத்தினிற் கறித்தனன். (உஉ)

கண்டமீது விண்டிடக் கடித்திரத்த முண்டியிர்
கொண்டபோது சண்டனோடு கோதில்சிக்க னங்கெழுந்

தொண்டிறற்கொ டண்டுகொண் டிருத்தெழுந்து சிங்கனவ்
வண்டலன் கவுட்கரத் தடித்தனன் முடித்தனன். (௨௩)

அன்னகாலை யவுணர்தம்மி லசமுகத்த னனுகவே
மன்னுகின்ற பூதர்தம்மின் மதுவெதிர்க்க வஞ்சகன்
மின்னுனைச் சரங்கள்சிந்த வெய்யன்வைய மீதுபோ
யொன்னலன் கலங்கவேலை யோதைபோ லொலித்தனன். ()

ஆத்த்போதி லசமுகத்த னயர்வதாக வன்னதைப்
பார்த்துவீர னல்லையுய்ந்து போகெனப் பகர்ந்துநீள்
சீர்த்திகொண்ட மண்ணிடைத் திரும்பவல்லை நிலெலா
வார்த்தைபேசி வந்தெதிர்த்து மறிமுகத்த னிதுசெய்வான். ()

மையிலாத பூதன்மீது வன்சரம் பொழிந்திடக்
கையினால் விலக்கல்செய்து கையன்முன்பு சென்றவன்
கொய்யுளைச் சகடழினைக் கொதித்தெடுத்து வேலையிற்
றுய்யன்வீச வையமீது துண்ணெனக் குதித்தனன். (௨௪)

குதித்துவந்து பூதன்முன்பு கூடிமற் றொழிற்செயப்
பதத்தினா லுரத்தொடம் பரத்தின்மீ தெறிந்திடக்
கதித்தபூவின் மேவியே களங்கமற்ற மதுவின்மேற்
கொதித்துமாயை யான்மறைந்து கொடியநேமி விட்டனன். ()

தந்திரங்கொண் மதுவின்மீது தார்முகத்தன் வீட்டிடும்
வெந்திறற்கொ டிகிரிதான் விரைந்துசென்று பூதனங்
குந்துகின்ற படையிலாம லுறுதலிற் றிரும்பியே
வந்துநீயன் முடித்தடிந்து மாவிடத் தடைந்ததே. (௨௫)

ஆயகாலை யவுணர்மன்ன ரனிகமோடு மணுகலா
லையபூத ருடையவே யிலக்கர்மேவு தண்டகன்
பொயெதிர்த்து பல்லவம் பொழிந்தழிப்ப வீதெலாந்
தீயகுரன் மாமகன் நெறிந்தெதிர்த்து வந்தனன். (௨௬)

வந்தெதிர்த்த குறளினோர் மடிந்துடைந் திடச்சரஞ்
சிற்குமுந்தி வந்திடச் சினத்தினோடு முக்கிர
ஊந்துகூரன் மைந்தன்முன்ன ருற்றவன்ற னுதுதே
மந்தரத்தின் மீதுபோகுவங்கெடுத் தெறிந்தனன். (௧௮)

நண்ணுதேரி னோடுபாணு நாடுமட்டு மேகியே
மண்ணில்மேல் விழுந்துசென்று வன்றிறற்கொ ளுக்கிரன்
றிண்ணமுற்ற வங்கமீது செங்கையா லடித்துநீர்
விண்ணின்மீ தெடுத்தெறிந்து வேறுதேரி லேறினான். (௧௯)

காசிலேழு லோகமுங் கடந்துபின்ன ருக்கிரன்
வீசுசீர்கொள் படியின்மேல் விழுந்தனன் கிடந்தன
னேசிலாத தண்டிநீ டிரும்பினுகி யேனையோர்
பூசலான வெந்தொழிற் புரிந்திரிந்து போயினார். (௨௦)

ஈதுகண் டிலக்கர்வந் தெதிர்த்துகோல் சொரிந்தவன்
நீதுகொண்ட தேரினைச் சிதைப்பவேறு தேரின்மே
லுதைபோல வாவின் றுறுஞ்சரங்கள் கோடிவிட்
டேதமற்ற வீரர்வில் விலக்கமுந் துணித்தனன். (௨௧)

வீற்றுணித் தளப்பில்வாளி வீரர்மே லழுத்தலு
மற்றுகே ரிலாவிலக்கர் வாடியஞ்சி யோடினா
ருற்றவிச் செயற்றெறிந் துரங்கொள்வீர கோளரி
செற்றமோடு மெற்றனைந்த தீயன்முன்பு வந்தனன். (௨௨)

வந்தளப்பில் கோல்சொரிந்து வஞ்சன்விட்ட கோலொலாஞ்
சுந்தியாயி ரஞ்சரஞ் செலுத்திவெய்யன் மாற்பையங்
குத்துசா ளரம்படுத்த வுள்ள நொந்து மாயவன்
வெந்திறற் படைக்கலத்தை வீரன்மீது வீசினான். (௨௩)

வீசலுற்ற படைவிரைந்து மேனியுட் பொருத்தலு
மாசிலாத வீரனுண் மயங்கியே விழுந்தன

நீனசில்வீர பாணுவந் தெதிர்ந்துவெய்யன் வையமுந்
நீருசைநாணி விற்பறித் தொடித்தெறிந்த வெல்லையின். (௩௬)

தூயவீர னாகமீது சோரிநீர் குதித்திட
மாயவஞ்சன் வாளினான் மனஞ்சினந்து குத்தலுந்
தீயன்மீ தணிந்தவச் சிரக்கவச மற்றிட
நேவாய்வில்வீர பாணுவு முரத்துவாள் செலுத்தினான். (௩௭)

சூரன்மைந்த னுட்சினந்து தூயனெந் நிருத்தலும்
வீரபாணு வீழவே வெகுண்டுவிர் ராந்தகன்
கோரமோடு வந்தெதிர்ந்து கோல்களா யிரங்கயே
வாரமோடு மவுணனிட்ட மவுலியங் கறுத்தனன். (௩௮)

நேவதன்முன் கொடுத்தவேலை வெய்யன்விட் டிடப்படப்
நீபாதநொந் தயர்ந்தனன் பொருந்திமற்றை யைவருந்
தீதினா னெடுத்தனுச் செருப்புநீர் துடைந்திடக்
காதல்வீர வாகுவீது கண்டுசென் றெதிர்ந்தனன். (௩௯)

தீதில்வீர வாகுவைத் தெரிந்தெரிந்து தீயவன்
நேவதனல்லை மாலுமல்லை வேலினானு மல்லையோர்
தூதனியே னேடுபோர் தொடங்கவல்லை கொல்லென
மாதிறற் பரித்துயர்ந்த வாகுவீது கூறுவான். (௪௦)

வீரம்வீரர் சிறிதுமே விளம்புவார்கொ லோவெனச்
சூரன்மைந்தன் முனிவுகொண்டு சோனைமாரி மானவெந்
நீகாரவாளி தூவலுந் குவட்டைவென்ற மொய்ம்பலு
நேருலாவு கணைசொநீர் திருஞ்செருப் புரிந்தனன். (௪௧)

மண்ணிலோடு மெட்டதான மாதிரத்தி லோடுநீள்
வண்ணிலோடு நீலவேலை மீதிலோடு நேமியின்
கண்ணிலோடு மண்டமுன்பு கடிதிலோடு மீளுமா
வெண்ணிலாத வன்மைகொண்ட விருவரேறு மிரதமே. (௪௨)

சூரன்மைந்தன் விசேரங்க மெய்யவன் நடுத்திமெ
வீரவாகு விசேரங்கள் வெய்யவன் நடுத்தி
மாருமஞ்ச வந்தவா நருஞ்சரம் பொழிந்து
உரமேவு மிருவருஞ் செருப்புநித் துலாவினார்.

(௪௬)

வெந்திறற்கொள் வீரன்விட்ட விசிகமாரி சிந்திவன்
கந்தவாகை வாகுவின், கரத்துவில்லை வல்லையங்
கந்தமற்ற சூரன்மைந்த னாயிரஞ் சரங்களாற்
சிந்தவே துணிப்பவீர னிந்தவாறு செய்குவான்.

(௪௭)

பின்னுமோர் நெடுத்தனுப் பிடித்தொரா யிரஞ்சரந்
துன்னவே விடுத்தவன் றுலங்குவிற் றுணித்தபோ
தன்னவெய்யன் வேறுவிற்றொ டாயிரஞ் சரங்கடான்
மன்னிரும் புகழ்ச்சீவீர வாகுமேல் விடுத்தனன்.

(௪௮)

விட்டபோது வீரவாகு வெஞ்சரங்க ளேழினு
லொட்டலன்றன் மௌலிதள்ளி யொல்லைபத்து நூறுகோ
றொட்டுவெய்ய னரணமுந் துணித்திடத் துலங்கிய
மட்டில்சீர்கொள் பரிதிசுண்டுமண்டுமோகை கொண்டனன். ()

கோரமான வாயிரங் கொடும்பெருஞ் சரங்கடாம்
வீரவாகு நெற்றிமீது வெய்யன்மைந்த னெய்யவே
சோரியுண் டழுந்திடத் துலங்குசெங் கரத்தினு
லீருமம் பினைப்பறித் தெறிந்துவீர னிதுசெய்வான்.

(௪௯)

சித்திரங்கொள் பானுவைச் செயிர்த்தவீறு சேவகன்
வத்திரத்தி லாயிரம் வயங்கொண்மார்பி லாயிர
மெத்துதோளி லாயிரம் விற்றகரத்தி லாயிர
மத்திரங்க ளொல்லைசென் றழுந்துறத் துரீந்தனன்.

(௫௦)

கந்தனெந்தை யிளவல்விட்ட கடியவாளி கொடியவன்
வெந்திறற்கொ ளங்கமெங்கும் வீரவியங் கழுந்தலால்

வந்துவந்து சோரிமூட வாடிநொந்து கந்துகப்
பந்திகொண்ட தேரின்மீது பானுகோப னின்றனன். (௯௯)

அன்னபோதி லீதுகண்ட வன்றனாது சேனையோர்
மன்னுவீர வாகுமுன்பு வந்தெதிர்த்து போர்செயத்
துன்னுவிற்கொள் வாளிகொண்டு துற்றசேனை முற்றவுஞ்
சின்னபின்ன மாகவே செறுத்துநின் நறுத்தனன். (௧௦)

பின்புமுன் புடைந்திறந்த பெருகுபூதர் யாவருந்
துன்பிலா விலக்கருந் துலக்கமான வெண்மரு
மின்பமா மகிழ்ச்சியோடு மீடினோடு கூடியே
மன்பெரும் புகழ்ச்சிவீர வாகுவின்ன ணேகினார். (௧௧)

துற்றசோப மற்றபின்னர் சூரன்மைந்தன் வீரனோர்
செற்றமோ டெதிர்த்துநூறு நூறுகோல் செலுத்தியே
வெற்றிமொய்ம்ப னேறுகின்ற வீறுதேரை நூறஊ
மற்றுமோர் சகட்டில்வீர வாகுவல்லை வாவினான். (௧௨)

வாவிநூறு நூறுகோலில் வஞ்சகணிகை வில்லுடன்
மேவுகின்ற தேரழிப்ப வேறுதேரி லேறிவெம்
பாவிமற்று மோர்தனுப் பரித்திரா யிரஞ்சரந்
தூவிலீர னாகமீது தோயவங் கழுத்தினான். (௧௩)

ஆகமீது பகழிவந் தழுந்தவீர வாகுவஞ்
சோகமந் குணர்ந்திரேழு துங்கவாளி தூவியே
மாகர்தெவ்வன் வில்லொழித்து வாளியா யிரங்கடா
மேகவிட்டு வெய்யனேறு மிரதமுங் கெடுத்தனன். (௧௪)

மற்றுநூறு வாளிகொண்டு மார்பைவாயில் செய்யவோர்,
வெற்றிலையம் வெய்யனேற வீரவீரன் விசிகமங்
சூற்றவா யிரந்துரந் தூரந்திறந்த நெறியினான்
நுற்றிடுஞ்சி லீழுகங்கொ ணேரியங் கறுத்தனன். (௧௫)

இந்தவாறு கண்டிவிலி னிவனைவெல்வ தரிதென
முந்துபாண வவந்தனைந்த மொய்ம்பன்வீர மொய்ம்புசே
ரந்தவீர னுதியான வாருமோக மாகவே
வெந்திறற்கொண் மோதமான வேல்விடுத்து நின்றனன். (௫௬)

வந்தவந்த வேலினான் மயங்கிவீறு பூதரு
முந்துசீ ரிலக்கரும் முரண்பொருந்து மெண்மருங்
கந்தனேவு தூதனும் தளர்ந்துகந்தி னிற்றலு
மந்தமற்ற கணைகள்சிந்தி யவருருத் துனைத்தனன். (௫௭)

ஆயகாலை முருகனீ தறிந்தமோக வேல்விடுத்
தேயுமோக வேலழிப்ப வேருலாவு வீரரோ
டோய்வில்வென்றி மொய்ம்பனங் குளந்தெளிந்து தானவன்
செயின்மீதி லாகிவேல் செலுத்துமா நெடுத்தனன். (௫௮)

கண்ணுதற் பரன்படைக் கலந்தொடுக்கின் மாய்வுறப்
பண்ணுமந்த வுந்துவேல் பரித்துவந்தி லேனென
வெண்ணிமாய மாயொளித் திருக்கைவெய்ய னேகலும்
விண்ணினிற்ற கன்றருக்கண் மேல்கடற் படிந்தனன். (௫௯)

நண்ணலன் கரந்துபோன செய்கைதன்னை நாடியே
திண்ணமுற்ற தண்டமோடு திண்டிறற் புயத்தினென்
றுண்ணெனத் திரும்பியே துலங்குவெற் பெறிந்தவேற்
பண்ணவன்றன் முன்பணிந்து பாசறைக்கண் மேவினான். (௬௦)

வேறு.

இந்த வாரிவ ணின்றிட விரவியம் பகைஞன்
புந்தி தன்னிடை யளவிலாப் பெருந்துயர் பொருந்த
நொந்தி ருந்தன னிவையெலா மொற்றார்போய் நுவல
வந்த வேலையி லறிந்தனன் குரனா மவுணன். (௬௧)

அறிந்த தானவ னுனையான் படையொடு மணுகிச்
செறிந்த சேனையும் பெருங்கிர வஞ்சமாஞ் சிலம்பை

யெறிந்த வேற்படைக் குமரனுஞ் சமரில்வந்துதெதிர்த்து
மறிந்தி மும்படி பொருவனென் றுன்னியே லுதிந்தான். (சு.உ)

வண்டு லாவரும் வண்டுழாய் மிலேச்சிய மௌலித்
திண்டி றற்பெறு மரியுரத் திலங்கிய திருப்போ
லெண்ட விரந்தவெண் சீகரச் சாகரத் திடையே
சண்ட வெங்கதிர் பரப்பிவந் தெழுந்தனன் றபனன். (சு.ங)

சந்த மாமலர்ப் பொதும்பர்கூழ் கமலைமா நகர்வா
ழெந்தை ஞானசம் பந்ததே சிகன்றனை யெதிர்த்தார்
பந்த வாணவப் படலம்விண் டிரிந்திடும் படிபோ
லந்த ரம்புவி மறைத்தபே ரிருளகன் றதுவே. (சு.ச)

இரண்டாநாட் சூரபன்மன்யுத்தம்.

அன்ன காலையி லிலக்கவெள் ளம்படை யணுகத்
துன்னு சீரசு ரேந்திர னுடனதி சூர
னென்ன நின்றிடு தம்பியர் மைந்தரா மிருவர்
மன்னி மும்படைத் தலைவரா யிரதீமேஸ் வரவே. (சு.ரு)

சீர் புரிந்திடு மொருபெருந் தேரின்மேற் றிறற்கு
ஞர் பிரிந்துபோர் புரிந்திட வருதல்கண் டோழிக்
கூர் புரிந்திடு குலிசவேற் கரத்தினுன் கூற
வேர் புரிந்திடு குமரவே ளறிந்தன னிதனை. (சு.சு)

அறிந்து மாருதச் சாரதி யியற்றுதே ரணுகிச்
செந்த சீருள வினையவ ரிரதமேற் செல்லப்
புறந்த ராதவீ ராயிர வெள்ளமாம் பூதர்
செறிந்து சூழ்ந்திடத் தானவன் படைக்கெதிர் சேர்ந்தான். (சு.ஃ)

சேர்ந்த காலையிற் பூதரு மவுணருஞ் சினங்கொண்
டார்ந்த புற்பல படைக்கலஞ் சொரிந்துகின் றூர்த்து

நேர்ந்து கிட்டியங் கிருஞ்செருப் புரிந்தனர் நெடுஞ்சீர்
சார்ந்த சாரத நின்னன பின்னர்செய் தனரே.

(சுஅ)

ஆயி ரம்பெருந் தேரினைக் கரங்களா லள்ளி
யாயி ரங்கரி கெட்டிட மோதுவ ரதம்பி
னாயி ரங்கரி பாணிகொண் டெற்றியே யடற்பத்
தாயி ரம்பரி யழிவுறப் புரிசுவ ரடலால்.

(சுசு)

கோடி வெம்பரி பாணிகொண் டாயிரங் குலவுங்
கோடி யாகிய வவுணரை யடித்துயிர் குடித்தார்
வாடு றுவிறற் றகுவரும் பூதரை வளைவுற்
றீடு சேர்ந்திடு பற்பல படையினு லிறுத்தார்.

(எ0)

வீறி வந்திடு தானவ ரானவர் வெகுண்டு
சேறு சாரத ருடல்பதை பதைத்திடச் சிதைத்த
வீறி லாவிறற் பூதமன் னவர்தெரிந் தெதிர்போய்
மாறு றும்படி தானவர் தானையை வதைத்தார்.

(எக)

பிணங்கள் சோரிவெற் பாறுபோன் மேவுறப் பெருஞ்சீர்க்
கணங்க டானவர் கணங்களை யடுதிநங் காணுஉ
விணங்கு சீரதி ருரன்வந் தறுமுக னிருநாள்
வணங்கு பூதர்மேற் பொழிந்தனன் பகழியா மாரி.

(எஉ)

அந்த வேலையிற் பூதரி லுக்கிர னனுநித்
தந்தி மாமுகன் முன்னவன் சுதன்மிசைத் தண்டொன்
றுந்த வந்துமக் கதையதி ருரன துரத்து
வந்து சாலிகை சிந்திய தவுணர்கண் மயங்க.

(எங)

மூடு சாலிகை சிந்தலுஞ் சிந்தையுண் முனிந்து
பாடி லுக்கிரன் மீதுநா றுயிரம் பகழி
கூட விட்டுழிக் குருநீ ரெழுந்தது கொதித்தோ
ரீடு வெற்புவிட் டவுணர்கோன் நேரினை யிறுத்தான்.

(எச)

மற்றொர் வையமேற் பாய்தலு முக்கிர வலியோன்
செற்ற மோடுதேர்ப் பரிகளை யுதைத்திடத் தீயோன்
மற்று நூறுகோல் விடுத்தலு நெடியகைத் தடியா
லிற்றி மெம்படி விலக்கவே நிரதமே நினனே. (௭௫)

வேறு.

ஏறிநின்றவதி சூரனுக்கிரனை மீறுசெய்வனென வெண்
ணியே, சேறனற்படை யரும்புனற்படை திறற்சமன்றனது திண்
படை, வீறுகின்றதொரு காலினுந்துபடை மின்படைத்தவிதி
தன்படை, மாறனொண்படை விடப்பிடித்துடல் வருந்துறுதவை
யருந்தினான். (௭௬)

விட்டவிட்டபடை முற்றுமுற்றுதிறன் மிக்கவுக்கிரன்
விழுங்கலுந், துட்டனாவதி சூரனாதிபடை தொட்டிடப்படினை
யுக்கிர, னிட்டமோடுதொழு தஞ்செழுத்தினை யியம்பிகின்றி
டலு மெந்தைதன், னெட்டிரும்படை திரும்பிமுக்கனாடை நின்
மலன்புடை யடைந்ததால். (௭௭)

ஈதுகண்டரி முசுத்தன்மாமக னிலங்குதேரினு மிறங்கியே,
கோதுசெய்யுமொரு தண்டுகொண்டுமிரு கூளிமன்னனெதிர்
கூழுவண், போதுகொண்டதொடை கொண்டதோண்மிசை
புடைப்பவக்கதை பறித்தவன், நீதுகொண்டவர மீதடித்துழி
சிறந்ததொல்லுயிர் துறந்தனன். (௭௮)

இன்னவாறது தெரிந்துநெஞ்சக மெரிந்துதானவர்க னிந்தி
ரன், மன்னுபூதர்கள் பதைத்துமாளுமவகை வாளிசிந்தியெதிர்
வந்தபோ, நின்னவற்றகுறண் மன்னறிந்கனக நென்னுமன்னவ
னெதிர்ந்துநின், நன்னவஞ்சனொடு போர்புரிந்திடலு மாயிரங்
களை விடுத்தனன். (௭௯)

மெத்துமத்திர முருத்தனிற்பட மெலிந்தனன்கடிது வீறு
முன், மத்தனென்பவ நெதிர்ந்துபோர்புரிய வஞ்சனெண்ணில்
பல வாளிதூஉ, யெய்த்திடும்படி யிழைப்பமந்தனெதி; ரெய்தி

வெய்யசமர் செய்திடப், பத்துநூறுகலை சிந்திமந்தனு மயர்ந்தி
டக்கடிது பண்ணினான். (அ 0)

வீறுசிங்கனது பின்புமுன்பணுகி வெஞ்செருப்புரிய வஞ்
சக, னூறுவெங்கலை விடுப்பவன்னவனு நொந்துநின்றிடலு
முந்துசீ, ரேறுசாரதர்கண் மன்னர்பின்னுள ரியாவரும்பொரு
தினைத்திடச், சீறிவந்தீன னிலக்கர்தம்மியுயர் திண்மிறற்குலவு
தண்டகன். (அ 1)

தாரகன்றன்மகன் வத்திரத்திலுயர் தண்டகன் கலைகளாயி
ரம், வீரமோடுவிட நொந்துதந்திரு வெய்யனெண்கலைக ளெ
ய்யவே, சீருலாதுதல் படப்பெருந்துயர் செறிந்திடக்கடிது சோ
முகன், கோரமோடணுகி யாயிரங்கலைகள் கொண்டுதேரழிவு
கண்டனன். (அ 2)

தேரழிந்திடலு மாணைமாமதலை சீறிவேறிரத மேறியே, வீரமோ
டுவரு சோமுகன்றன்மிசை வென்றியோர்படை விடுப்பவன்,
கேருலாவுமவ னுந்தளர்ந்தன னிலங்குசீர்விசயன் வந்துநீ, டார
கன்றன்மகன் விஸ்லைவல்லைகலை யாயிரங்கொடு தமிழ்தனன். ()

கொண்டவில்லிய வந்தெதிர்த்துபொரு கொற்றவீரன்வி
றல்பற்றலன், கண்டதண்டது விடப்படத்தளர் கலக்கமுற்றன
னிலக்கரி, லண்டுமேனைய ரடைந்துவிற்சமர் புரிந்துடைந்திடலு
மாசிலா, மண்டுவீரமுள கந்தனுக்கிளவல் வந்துவெய்யனொ டெ
திர்த்தனன். (அ 3)

கைத்தனுத்தனை வளைத்துமெத்திய கடுஞ்சரஞ்சிதறி வெய்ய
வன், மைத்தனுத்தனை மறைப்பவன்னவனு மன்னுமாயிரநல்
வாளிதான், சுத்தன்மீதுபட விட்டொரேழுகலை தொட்டுவிற்
றடிய விற்கொளாப், பத்துநூறுகலை சிந்திவெய்யனுறு தேரை
வில்லொடு படுத்தனன். (அ 4)

வேறுதேரவுண னேறிவிற்கொடியர் வீரவாகுவறு தேரினை, தூறு
கோலதனி னூறுகாலதனி னூபுரத்துவரு சேவகன், மாநிலா
விறல்கொள் பாவிதேரினிட வாவிமேவுதிறல் வானினும், பே
றதாமொரு கரந்துணித்துழி பிடித்ததண்டுகொட்டித்தனன்.()

ஊறில்வீரனவு ணன்சிரத்திடை யுதைத்துமீளுதலு மொன்
னலன், சீறிவாள் கொடு தொடர்ந்துவந்துழி திரும்பியங்கவனை
வானினு, னூறினானவுண ரஞ்சியோடினார் நுவன்றிடம்கரிய
சீரினல், வீறுகுரணிது கண்டுபூதர்குழு மீதுவெம்மையொடு
மேவினான். (அஎ)

முந்திவந்துயர் தனுக்குனித்தனன் முழங்குநானொலி வழங்
கலுஞ், சிந்தினார்சில ரிரிந்துளார்சிலர் திகைத்துளார்சிலர் செக
த்தின்மே, வந்தவாறுமிகு பூதர்நொந்தனர்கள் யாண்டுபத்துட
னிரண்டுதா, னந்தநானொலி யொழிந்ததில்லையெனி லாரவன்ற
ன்விறல்கூறுவார். (அஅ)

இன்னசெய்கைதனை மன்னுசாரத விராசர்கண்டவ ணெதி
ர்ந்தபோ, தன்னவஞ்சனொரு புத்துநூறுதொட ராயிரந்தழுவு
கோடியா, யின்னல்வெங்களை பொழிந்தபோதவ ரழிந்தபோது
நல் விலக்கராம், வெந்நீடா தவிறல் வீரர்வந்தனுசி வெந்திறற்க
ளைகள் சிந்தினார். (அக)

ஆடல்கொண்டவ ருரக்கரத்தனு வனைத்தையுங் களைக
ளாயிரங், கோடிசிந்தியவை சிந்தியத்தொகைகொள் கோல்விடு
த்தவர்க டேரெலாம், பாடுறும்படி புரிந்திலக்கமொடு பத்துநூறு
செறி பல்லவ, மீழினோடுதவி வீரர்மேனிகள் னைத்திடும்படி
துளைத்தனன். (க0)

ஈதுகண்டுதிரு லெண்மர்தங்களி லிருந்திறம்பெறு திவாகரன்
நீதிலாதகளை, சிந்திவந்திடலு நூறுநூறுகளை சிந்திய
யோதுவீரனது விற்றுணித்தவனுரம்பிளர்துழிவிழுந்தனன்[ன்.
கோதினாவிற லரக்கன்வந்தவுணர் கோவின்முன்புகளை தூவினா

தூவியங்கதனில் வென்றியின்றிமிட றுன்றுவாளினொடு
 சூரர்கோன், மேவுதேரணுகி வில்லைவெட்டவவன் வில்லொழிந்
 ததிலை வல்லையே, யோவிலாதகதிர் வானொழிந்ததட லுந்தரக்க
 னையொர் தாளினும், பாவியண்டமிசை செல்லவுந்தலும் விழுந்
 தனன்கடிது பாரின்மேல். (க௨)

வீழுமன்னதை வெகுண்டுகண்டுமிகு வெற்றிபெற்றிடு மகே
 ந்திரன், றுழ்விலாவிறல்கொள் சூரன்முன்புபல சாயகஞ்சிதற
 வெய்யவன், சூழுதூறுகணை தூயனங்கமிசை தோயவிட்டுழி
 விழுந்தனன், வாழ்வுகொண்டபுகழ் வீரதீரனெதிர் வந்துபல்க
 ணைகள் சிந்தினான். (க௩)

சமசேரவரு வீரதீரன்மிசை யேழிதோடவுண னேழுமுகோல்
 கூடவிட்டுழி விழுந்தனன்கடிது கொற்றமுற்றிடு மகேசனு
 நீடுசூரனெதிர் வந்தெதிர்ந்தொரு நெடும்படைக்கலம் விடுப்பவே
 டீடுகொண்டவுர மீதுபட்டுமிகு தூளிபட்டது பிறங்குவேல். ()

வந்துபட்டகதிர் வேலழிந்திடலு மன்னுதானவர்கண் மன்னவ
 னுந்துகின்றகணை யேழுவிட்டிட வுரம்பொருந்திய மகேசனீள்
 கந்துழந்திடு புயங்கலந்துடல் களைப்பமொய்ம்பது துளைப்பவே
 சிந்தைநொந்தன னிகழ்ந்தவிச்செயலை வீரகோளரிதெரிந்தனன்.

கண்டிதண்டர்புகழ் வீரகேசரி கடுஞ்சரஞ்சிதறி வந்து
 பின், பண்டலன்றனது வையமுற்றுர மடிக்கவேகரம் வெடிக்க
 வே, மண்டுசூரனொரு கையினுவிவனை மாலுறுங்கடலில் வெஞ்
 சினங், கொண்டெறிந்திட விழுந்துபின்னரு மெழுந்துசேனை
 யொடு கூடினான். (க௪)

மால்படைத்தவிற லிந்திரன்குறுகி வன்சமன்படை வீடுத்
 தலும், பால்படைத்தமொழி மாயைமைந்தன்மிசை பட்டுமட்டி
 றுகளாகவெங், கோல்படைத்தவனூ றுயிரங்குலவு கோடிவெ
 ன்கணைகவேலுங், கால்படைத்தவிசை போலமேவிய கலந்துளை
 த்திட விளைத்தனன். (க௫)

மன்னுவெற்றிபுனை யந்தகன்கழிது வந்துபல்கலைகள் சிந்தலும், மன்னவன்கலை விலக்கிவெந்தருவ னாயிரங்கலைகள் ளாலவன், மின்னுதேரினொடு விற்றுணித்துமரு மம்பிளந்திட விழுந்தனன், வெந்நிடாதவிறல் கொண்டவண்டர்புகழ் வீசவாகுவது கண்டனன்.

கனத்தேரினொடு வந்தெதிர்ப்பவது கண்டுமொயைதரு கண்டகன், மனத்திலொற்றனென வுன்னிவின்னமுமென் முன்ன ரொற்றனென வந்தியே, லனத்தமெய்திலை தனுப்பிடிக்கிலுன தாவிகொண்டிடுவ னென்னவே, சினத்தபாவிமக னாவிகொண்டிடு லாளனின்னமொழி செப்புவான். (க௦௬)

உற்றதூ தனு மமைச்சமாகுவ னுரங்கொடெவ்வர்மிசை செல்குவன், வெற்றிவேலுடைய கந்தனெந்தையருள் வேறுமுள்ள பணி செய்குவன், முற்றும்வல்லவனி யானமர்ப்புரிதி யென்னவொன்னலன் முனிந்துநீள், கொற்றவாளிகளொ ராயிரங்குலவு கோழுவீரனெதிர் தூவினான். (க௦௭)

வீரவாகுவும் ளப்பில்வெங்கலை 'விடுத்தவெய்யன்விடு வெய்யகோல், சேரநூறியொரு நூறுகோலுதல் செறித்திடக்கலை சிதைந்திட, மூரிசேரவுண னெட்டுவெங்கலைகண் மொய்ம்பன் மொய்ம்பிடை யழுத்தலுஞ், சோரியுண்டிபடர் தன்னையன்னைவ துனைத்தவும்பர்க ளுளக்கவே. (க௦௮)

வென்றிகொண்டபுய வண்ணல்பின்னர்பல வெய்யகோலவுணன் வையமேற், றுன்றியொன்றுபல பாகரங்கமிசை சோரிகண்டிட' வழுத்தல்கண், டன்றுகாசிப னளித்தானவனொ ரைம்பதொன்கலையின்மொய்ம்பினா, னின்றதேரதனை நூறவேறுமொரு நீடுதேரின்பிசை கூடினான். (க௦௯)

கூழுவாயுவொடு தேயுவின்படை கொடுஞ்சமன்குதிர் நெடும்படை, யீடுசேர்வருணன் வாடுறுகிருதி யிந்திரன்புடை யிலங்குசீர், சூடுவேதனொடு மாதவன்படை தொடுத்தமொய்ம்பினன்

விடுத்திடப், பாழ்ஞரன்மிசை வந்துவந்தவைகள் பட்டுமட்டி
றுகள் பட்டவே. (கரு)

மட்டுலாவுதொடை யண்ணலங்கதுபின் மங்கைபங்குடைய
வள்ளறன், நெட்டிநும்படை விடுப்பவன்னபடை நேரிலாவிற
ல்கொள் ஞரனும், விட்டுமொய்ம்பொடு விலக்கியாறினொடு வீறு
மொன்பது விறற்சரந், தொட்டுவீரனது கைத்தலச்சிலை துணித
தனன்றகுவர் துள்ளவே. (கரு)

மூண்டகோபமொடு மொய்ம்பனங்கொரு முரண்கொள்
வேலினை விடுத்தலு, மாண்டுகுரன்மிசை பட்டுவல்லையி லழிந்து
போகுதலு மன்னவன், பூண்டவன்மையொரு தண்டமுந்தவது
வந்துமாற்பிடை புகுங்கிட, வீண்டசோரியொடு நீண்டதேரின்
மிசை வீரவீரனும் விழுந்தனன். (கரு)

செய்கையின்னது தெரிந்துதேரினொடு சீருறுஞ்சர வணப்
பெயர்ப், பொய்கைதன்னிடை வளர்ந்தநங்கடவுள் போயெதிர்
ந்திட வழத்தினர்க், குய்கைதந்தருள் குமாரவேள்வடிவ முற்று
நோக்கிமிகு செற்றமாய், கைகொண்டதொழில் கொண்டவ
ஞ்சணிது நம்பிரானொடு விளம்புவான். (கரு)

உன்றனொடுவரு சேனையானவ ரொழிந்துபோயின ருவர்
க்கெலாம், வென்றிகொண்டவிறை யாகிவந்தவனும் வெந்தயர்க்
கொகி விழுந்தன, னின்றிளங்குமர னானீகொலம ரென்றொ
டேபுரிய வல்லைநின், வன்றிறற்றனை யழிப்பனிற்கொரு கணத
தினென்றனன் மறத்தினான். (கரு)

வஞ்சனீதுசொல வேளுரைப்பனிள மைநதனென்றெமை
மதித்தனை, நஞ்சலாவிய களத்தனெற்றிவிழி நண்ணுகின்ற
பொறி யொன்றுகாண், விஞ்சுகின்றவுல கங்கெடுப்பது விவேக
மற்றவொரு பேதை, யஞ்சுறுத்திறல் வீரர்பாலர்பொரி யோர்க
ளெனீறமதி யார்கள் காண். (கரு)

யாவரேனுமமர் செய்யவந்திடி லெதிர்ந்துபோர்புரிவ ரிங்கி
னிச், சேவகத்தொடு பெருத்தநின்வலி சிறுத்தநம்பெரிய திண்
மையர், லோவரும்படி கெடுப்பமென்றிட வருத்தளப்பில்கிண
யொ ன்னலன், றாவவேலவனு மெண்ணில்வெங்கிண தொடுத்து
விட்டவை தடுத்தனன். (௧௦௯)

தடுத்துவேன்முருக னேழிரண்டுகிண தானவன்றனது
தோளின்மேல், விடுத்தபோதுகிண பட்டொடிந்துவிழ் வேறு
மாயிரம் விறற்சரந், தொடுத்தவன்சிலை துணிப்பவஞ்சனெரு
துங்கவேல்விடவு மேழொடேழ், வடித்தவெங்கிணயி லந்தவே
லையுற வந்தவேலையெதிர் சிந்தினன். (௧௧௦)

வீறுகின்றதொரு வில்லெடுத்தவுணன் வேலன்விட்டபல
கோலெலா, நூறியேழ்க்கிண புயத்திலெய்யவவை நுண்டுகட்பட
லும் வேலவன், சீறியையிரு சரத்தவன்சிலை சிதைத்தொராயிர
நல் வாளியா, லேறுதேரழிய நூறிவேறுமவ னேறுதேர்களற
வெய்தனன். (௧௧௧)

வண்மைகொண்டசிலை வையமற்றிடலும் வையமுற்றவுணர்
மன்னவன், நிண்மைகொண்டதொரு முத்தலைப்படை செலு
த்தவீரிரு சரங்கள்விட், மண்மைகொண்டருக னன்னதைக்கடி
துருத்தறுத்துமிரு கோல்கயேத், தண்மைகொண்டதொழில்
கொண்டவன்புனை மதாணியானவை தடிந்தனன். (௧௧௨)

ஈதுகண்டவுண ராரும்ங்கணுகி யெந்தைகந்தனை வளைந்து
நின், ரோதுபோர்புரிய வாழிவேலன்விட வுற்றசேனையவை முற்
றவுந், கோதுறும்படி கெடுத்துமற்றது குமாரவேள்கையுற வெய்
யசூர், வேதன்மால்படை விடுப்பவேலவை விழுங்கவாதிபடை
விட்டனன். (௧௧௩)

விட்டவெம்படை குமாரவேளொரு விறற்கரங்கொடு பிடி
த்தவன், கெட்டிடாதவகை புந்திசிற்சில கிளத்தவங்கதை மதித்
திலன், மட்டில்சேனையொடு பின்புசேர்துமென மாயமாமிமனை

யேகலும், பட்டசோகமொடயர்ந்தயாவரு மெழுந்துவேலனயல்
பரவினார். (ககசு)

மற்றிவ்வேலையிடு பூதர்கூர்நகர் வடாதுவாசறனி லேகியநு,
குற்றிருந்தவதி சூரனைப்படை யொடுங்கெடுத்தெயி லுடைத்து
வின், குற்றிருந்ததொரு கோபுரங்கடிது தொட்டுவேலையிடை
யிட்டவூர், சற்றழித்தனர் திரும்பினார்கடிது சண்முகத்தனயல்
கூடினார். (ககரு)

வெந்திறற்கொண்மிடு சாரதக்குழுவும் வீரரும்புடையின்
மேவவே, யெந்தைகந்தனுயர் பாசறைப்பதியி லேகம்ந்திரம
தெய்தியே, சிந்துரப்பகை சுமந்துநீடொளி திருந்திடுத்தவி சிரு
ந்தன, னந்தரம்படி யிருண்டிடும்படி யருக்கன்மேல்கட லடை
ந்தனன். (ககசு)

நலந்திருந்துமரு ணக்கதிர்க்கமல நாயகன்கடிது வந்தெ
னைக், கலந்திருந்தவ னகன்றுபோனசெயல் கண்ணீதிமுறை
கொண்டிடா, துலம்புரைந்தபுய விந்துவென்னையுற வுன்னிவந்
தன னெனாநினைந், திலங்குமம்பூர மடந்தைநக்கென வெழுந்த
தாரகை யினங்களே. (ககசு)

ஓடியுற்றசெய லொற்றர்சொற்றிட வுணர்ந்துபானுவை
முனிந்துளா, னீடுதந்தையிடை வந்துமுற்பக னிகழ்ந்தவச்செய
னிகழ்த்தியின், நீடுகொண்டவரை நாளைவென்றிடுவ னென்ன
வன்னவன் விடுப்பீண், மாடமாளிகைகொள் வீடடைந்தத
னில் வைகிவைகறை யெழுந்தனன். (ககசு)

முன்னாநாட் பானுகோபனியுத்தம்.

எழுந்துமாயைதனை முன்னமுன்னனுகி யேதுவேண்டு
மென வோதலு, மிழிந்தவன்புதல்வன் முன்னிமென்னொடம
ரெய்திவென்றவனை யின்றுநா, னிழிந்திடும்பரிசு வெல்லவோர்

படை யளித்தியென்றிடலு மார்வமே, பொழிந்தமாயெயொரு
மாயவெம்படை கொடுத்தவிண்ணினிடை போயினான். (ககக)

அன்னவஞ்சனது பின்னர்பின்னுள வடற்படைக்குல மெடு
த்துநீண், மின்னுதேரணுகி யைம்பதாயிரமென் வெள்ளமான
படை சூழுவே, மன்னுமப்பதி மதிப்புறத்தணுகி மாவின்மாடு
கமொ ராயிரந், தன்னுதாதன்வத னந்தெரிந்தினைய வாசகங்க
டிது சொல்லுவான். (கஉ0)

வீரவாகுவெதிர் சென்றியானிவண் விரைந்தடைந்தது விள
ம்பியே, போரியற்றவவன் வந்திடும்படி புகன்றுமீள்கென வக
ன்றுபோய்ச், சீருலாவிவளர் பாசறைப்பதி செறிந்துவீரனை யறி
ந்துகண், டிரமற்றிடு மனத்துவெய்யவ னிசைத்தவாசக மிசை
த்தனன். (கஉக)

இயம்புபோதுக திரைத்தனைந்தவனை யின்றுகொல்லவரு
வேனெனாப், பயம்பொருந்துவகை தூதனோடிவை பகர்ந்துவிட்
டினைய ரோடுநீர், வயம்பொருந்தாகும் ரேசன்முன்பணுகி வந்த
னைத்தொழில் புரிந்துபின், னயம்பொருந்துவிடை கொண்டுசெ
ன்றுகவி னன்னுதேரின்மிசை நண்ணினான். (கஉஉ)

கொன்னுறுந்தனது சேனையோடணிகொள் கோதில்பா
சறை யகன்றுபோய்ப், பன்னரும்புகழ்கொ டெவ்வனின்றிடு
பறந்தலைக்கள மடைந்திட, வின்னலற்றமிரு பூதர்தானவ ரெதி
ர்ந்துவெஞ்சம ரியற்றினார், மன்னுபூதரொடு வெய்யதானவர்கள்
வல்லைசிற்றிலர் மடிந்தனர். (கஉஐ)

தானவத்தலைவ ராரும்வீரமுறு சாரதத்தலைவர் யாவரு
மீனமற்றிடு மிலக்கரெண்மரு மெதிர்ந்துவெஞ்சம ரியற்றவே
யூனமுற்றவ ரிறக்கவெற்பகைவ னுந்துதேரினொடு வந்திட[னன்.
மானமுற்றதிறன் மொய்ப்பனுங்கடிது வந்துதேரினொடு டெதிர்ந்த

அற்றவேலைதனி லுற்றவில்லினை வளைத்திலங்குபிறை யாசு
கம், வெற்றிமேகமென நாகர்தெவ்வன்விட வீறுகொண்ட
தொரு வில்லினை, மற்றுநேரிங்கும ரன்பதத்தினை வணங்குவீர
னும் வணக்கியே, துற்றிமேம்பிறை நெடுஞ்சரம்பல தொடுத்துநே
ருற விடுத்தனன். (௧௨௫)

காரிலேகுவன விண்ணிலேகுவன கஞ்சனோடரி கலந்துவா
மூரிலேகுவன பாரிலேகுவன வந்துசீகர முலாவுமுந்
நீரிலேகுவன வெற்பிலேகுவன நீள்வுகொண்டபுக முண்டமுன்
சீரிலேகுவன தூயவன்றனெடு தீயவன்றனது செய்யதேர். ()

சையமொத்தவவர் வையமிந்தவகை சாரிவட்டம துலாவலும்
வெய்யனாயிர நெடுஞ்சரஞ்சிதறி வீரன்மார்பிடை யழுத்திடத்
தூய்யனாயிர மெனும்பெருங்கணைக வேவென்றியுறு சூர்மகன்
செய்யதேரதனை தூறவேறுமொரு தேரின்மீமிசை செறிந்தனன்

செறிந்துவில்லினை வளைக்குமுன்னருமை செம்மலுக்கிளைய
சேவகன், முறிந்திடாதகணை யாயிரங்கொடவன் மொய்ம்புரந்
துளை படுத்தலும், பிறிந்திடாதவிற லும்பர்வேல்கொடு பெருந்
திறம்புனை திருந்தலன், மறிந்திடும்பரிச வெல்வனென்றவுணன்
வாருணப்படை விடுத்தனன். (௧௨௮)

மேயுமப்படையை வீரனங்கிபடை விட்டழித்திடலு மொ
ட்டலன், வாயுவின்படை விடுப்பமொய்ம்பெனரு மாசணப்
படை விடுப்பவே, போயுரத்துவரு வாயுவின்படையை யுண்டு
வஞ்ச னெதிர்போதலு, மாயனூர்திபடை தீயனுந்தவெதிர் வந்த
வெம்படை முறிந்ததே. (௧௨௯)

உந்துந்நிபடை பின்புமொய்ம்பன்விட் ளுதைபோலது
விரைந்துபோய், வந்தகாருட நெடும்படைத்திறலை வல்லைசிந்து
தலும் வஞ்சக, னந்தகண்படை விடுப்பவக்கதையுமட்டதொட்
டல னயன்படை, வெந்திறற்கொள விடுப்பந்நிபடை முன்பு
வந்தது விளிந்ததே. (௧௩௦)

மிக்கவெற்பகைவன் மாயவன்படை விடுப்பநந்திபடை முன் புவந், தக்கணம்பொரலு மாடன்மொயம்புடைய வண்ணலங்குது தெரிந்துபின், நக்கன்வேள்வியை யழித்தவன்படை விடுப்பமா ல்படை தகர்ந்திட, நக்கனார்படை யெடுத்துவெந்தருவ னண்ண லார்வெருவ விட்டனன். (ககக)

முரண்டரும்புயனு நம்பன்வெம்படையை மொயம்பினோடு விட வங்கெதிர்ந், திரண்டுவெம்படையு நீள்பெருஞ்சம ரியற்றி விட்டவரை யெய்தவே, திரண்டகந்தினை புரைந்ததோளுடைய தியசூரனரு டியவ, னரண்டருந்தனது மாயையாலிலகு மம்பர த்திடை யொளித்தனன். (ககஉ)

ஆயபோ துகதி ரோன்மறைந்தன னருந்திறங்குலவு தானவன் மாயைதன்படை விடுப்பவள்ளன்முத லானசேனையை வளைந்து லேயவேகழிது கட்டியேகியினி தாயகீர்க்கடலி விட்டிடத் [மா தியநின்பெரிய தியனங்குது தெரிந்துநெஞ்சக மகிழ்ந்தனன். (]

மகிழ்ந்துதாதையுறு கோயினண்ணியவன் வண்ணவொண் கழல் வணங்கியே, நிகழ்ந்தவாறுதனை யோதவன்னவ னிறைந்த வார்வம துறைந்திடப், புகழ்ந்துமைந்தனை யவன்றோதுமனை புக்கிருந்திட விடுத்தன, னிகழ்ந்திடாநெறிக்கொ ணுரதன்குமர வேண்முனுற்றிவை யிசைத்தனன். (ககச)

அற்றவேலைதனி லாறுமாழுக னடற்கொள்வேல்விட வள க்கர்வாய், வெற்றிவேல்கழிது ஹற்றுமாயையை விலக்கியேகவ டல் வீரனுந், துற்றயாவரு மெழுந்துவந்தணிக்கொள் சூரனாரை யெதிர் கண்டபின், கொற்றமேவுகும் ரேசனுக்கிளைய காணையின் னமொழி கூறுவான். (ககடு)

கரந்துமாயைகொடு வென்றுசென்றதொரு கள்வனைத் தலை யறுத்தலா, ஹரந்தருங்குமர வேண்முனைகில னுரைத்தலீ துமுடி யாதெனி, லிருந்திடேனெனது வில்லுநானுமெரி யெய்

துவேனென வியம்பியே, விரிந்தசேனையொடு குரனூரரண
மேலைவாசலிடை மேவினான். (க௩௬)

அங்கிருந்தபுலி மாமுகன்பொரு தமிழ்நிடக்கனலின் வாயு
வின், ஹங்கவெம்படை செலுத்திவாணகர் தொலைப்பவும்பரை
யலைப்பவன், மங்குலேழையும் விடுப்பவக்கவைகள் வந்துமா
மழை சொரிந்துநீள், வெங்கனற்றனை யழிப்பவன்னசெயல் வீர
வாகுவெதிர் கண்டனன். (க௩௭)

இ ர ணி ய ன் யு த் த ம்.

கண்டான்வெகுண்டான் வடவைப்படை விட்டகாலே
விண்டாளிறைந்த புயனீர்தனை யுண்ணவீழ்ந்து
தண்டாமுகங்கள் கடலோடிய வீதுதன்னை
யண்டார்க்கழுந் திறற்றுதார்கு ரோடறைந்தார். (க௩௮)

அப்போதுசீறி யமர்க்கேகுவ நென்னவங்கண்
டுப்போழலங்கு மறையா பிர மோர்ந்த தூயன்
மெய்ப்பானகூரன் மகனாடக நென்னுமேலோ
னிப்போதுகேனென் றவன்றாள்பணிந் தீதிசைப்பான். (க௩௯)

வில்லார்கனகத் திருநாடதி னுற்றவிண்ணோர்
பல்லோர்தமை யாஞ்சிறைசெய்தது வீறுபாவ
மல்லாதுநன்றி படுமோவவர் தம்மைவென்ற
தெல்லார்நயநப் பெருமான்வர் மன்றியாதே. (க௪௦)

ஏறுற்றதேவ னொடுமாறுகொண் டார்களெல்லா
முறுற்றிறந்தா ரிருந்தார்தமை யோதவுண்டோ
மாறற்றசெல்வ மளித்தோன்மகன் மேவின்மாறு
மாறற்றவனைப் பணியாதமர் செய்யலாமோ. (க௪௧)

மன்னாருகனம் பிழையாலமர் செய்யவந்தான்
பொன்னாட்டமரர் சிறைவிட்டவன் முன்புபோதங்

கென்னுயகனே கொடியோம்பிழை யெண்ணலென்றே
சொன்னாலுறு மாமுகன்மீண்டிடு மென்றுசொற்றான். (கசஉ)

ஈங்கீதுபால னுரைசெய்திடும்போ திடும்பான்
நீங்கானகோப முடனேசில வார்த்தைசெப்ப
வாங்காதன்மைந்த னறியேன்பிழை யெண்ணலண்டார்
நீங்காவிறப்ப வமர்செய்குவ னென்றுநின்றான். (கசஉ)

இன்பாகிவெய்யோ னனையான்றனை யேவவேகிக்
கொன்பாவுதன்னி லணுகிப்படை யானகொண்டு
மின்பாவுநாலா யிரவெள்ளவெஞ் சேனைமேவப்
பொன்பாவுபூத ரூறுசெம்புல முன்புபோனான். (கசச)

வேறு.

முச்சிர முள்ளவன் வச்சிர முள்ளவன் மொயம்பினன்
முன்பினன் முரணுறு மிரணிய, னச்சமில் சேனை வெள்ளத்தை
நாற்றிக்கிணு மாயிர மாயிர மாகவே யேகவிட், டெச்சமில் குட
திசைச் சேனையோ டேகிணு வீடுசேர், வீரனு நால்வகைத் திக்
கிணு, மெச்சதன் றானையைப் பெரரவிடித் தவுணர்கோன் மேவு
றுந் திக்கிலே மேவினன் றுணுமே. (கசசி)

சாரதத் தானையுந் தானவத் தானையுந் தங்குளிற் போர்செ
யச் சண்முகற் றினையவன், நீரமுற் றிரணியன் றன்னொடும்
வந்தவெஞ் சேனையிற் பல்லவச் சோனையைச் சிந்தியே, கோர
முற் றடிதலுந் தருவர்கோ னாயிரங் கோல்விடித் தாயிரங் கோடி
யாய் நீடிய, பாநிடச் சேனையைப் பாநிடத்தே யடப் பாங்குறும்
பூத்தா மேங்கியே யோடினார். (கசசு)

சாரதந் திறையவ னீலனும் பேரினான் றுனவன் முன்பு
போய்த் தனவன் மேவிய, தேரெடுத் தம்பரத் தெறியவே
தேரெடுஞ் சென்றுமீண் டிடுதலுஞ் சீலனா நீலனு, நேருறச்
சினமொடே மாகமேல் வேகமாய் நில்லுகில் லென்றுபோய் நீச

பானுகோபன்வதை.

இருந்தகாலையி லிறையவன்கறையடி யிருந்தோலாற்
பரிந்துமத்தகங் காறுகெய்ம்மறைந்திடும் படிபோர்த்துத்
திருந்துசெஞ்சடை காட்டிநின்றிவெதோர் திறம்போலக்
கருந்தண்வேலையிற் செங்கதிருதித்தனன் கதிர்வீசி. (௨௦௩)

அற்றவேலையிற் காசிபனுதவிய வசரேச
னீற்றுளானெனத் துயருழந்தயர்வுறு மியளேக்கி
வெற்றியுதையுஞ் சிந்தையும்பிற்பட விரைந்தோடி
யெற்றினைந்தவற் பணிந்தனரொற்றர்தா மெழுந்தார்பின். (௨௦௪)

சிறந்தவீரரை மாயையாற்கட்டிமுன் நிரைவேலை
யுறைந்திடும்படி யெறிந்தபினிகழ்த்தன வுரைசெய்ய
வறந்தவிர்த்தவன் றவிர்த்திடாப்பெருந்துய ரதின்மூழ்கி
யிறந்ததேயினி நம்பெருவாழ்க்கையென் றெழுந்திட்டான். ()

எழுந்ததந்தைதன் கோயிலுட்புகுந்தவ னீருதாண்முன்
விழுந்துகின்றவேற் குமரனைத்தூதினை மிகவேநா
மழிந்துபோவதே யன்றிவென்றிவெதிங் கரிதண்ட
ரொழிந்திடச்சிறை விடுப்பதேநன்றென வுரைசெய்ய. (௨௦௫)

மஞ்சநெஞ்சகத் தஞ்சினைபோலுநின் மனையேகித்
துஞ்சிவைகுதி யென்னயானுரைத்ததைத் துகடீர
நெஞ்சகொண்டிலன் வெகுளிகொண்டானென நினைவாகி
வஞ்சனைன்பிழை பொறுத்தியென்றுரைத்தனன் மகிழ்வாக. ()

அறைந்துபோர்க்கவன் றனைவிடைகொண்டவ னகன்றேபின்
குறைந்திடாப்பெருந் தேர்மிசையேறினன் குழுநாகி
நிறைந்தவெண்ணிலாச் சேனைகள்சூழ்தர நெடுங்கூனிப்
பறந்தலைக்களஞ் சென்றனனிரவிதன் பகையானான். (௨௦௬)

வேறு.

அந்தவேலையிற் பூதவீரரு மவுணவீரரு மடலினோடெதிர்த்
தூந்துபோர்செயத் தூசியாகிமுன் புற்றபூதரங் குடைவதாயினார்
வந்துபின்புறம் பூதர்தானவர் மாறுமாற்றமா றுனபோர்செயச்
சந்தரந்தருஞ் சூரன்மாமகன் றூவினன்கணை தூயபூதர்மேல்.()

வாளிபட்டிடப் பூதராயினோர் வாடியோடினார் மங்கைபா
லகன், றுளினன்புறந் திறல்கொண்மொய்ம்பினான் றுனவப்பெ
ருந் தானையானதைத், தூளியாகவெங் கணைபொழிந்திடச் சூர
ன்மாமகன் றூயன்முன்புபோய்க், கோளிருங்கரச் சிலைவளைத்த
னன் கோரவாயிரங் கோல்விடுத்தனன். (உக௦)

ஆயிரஞ்சர மகலமுழ்கிவெந் நகலவேயக லாதமொய்ம்பி
னான், நீயதுன்பமோ டாயிரஞ்சரந் தீயன்மொய்ம்பிடைச் செல
விடுத்தலு, நோயுழந்துபின் பண்ணல்வல்லையோர் தூறுகோ
லின னூறிநிற்கவோர், மாய்வில்வேலினைத் தீயனெற்றியுண்
மன்னவய்த்தனன் வாகைவாகினான். (உக௧)

பெருகுசோரிநீர் மிகவெழுந்திடப் பெருகுதுன்பமாய்ப்
பின்மெளிந்தனன், முருகுகொண்டிடுந் தொடையல்வீரனோர்
மூரிவெஞ்சிலை முரனோடும்பிடித், தருகுநின்றிடுந் தருவரஞ்சவே
யனிலமன்படை யங்கியின்படை, கருகுமெய்யுடைக் கொடிய
னோர்விடக் கடியனும்மவை கடவிமாற்றினான். (உக௨)

மாற்றிவஞ்சகன் கதிரவன்படை மலரினன்படை மால்பெ
ரும்படை, சீற்றமாகியே விடலுமன்னவை செலுத்திவீரனாந்
தடுத்துகின்றிட, லாற்றல்கொண்டிடுந் தனதுமாயையா லரியதே
ரினோ டம்பரத்தினிற், ரோற்றிடாதொளித் திறுதிமாரிபோற்
றூவினன்சரந் தூயவீரன்மேல். (உக௩)

கள்ளவஞ்சகன் முன்புபின்புமாய்க் கணைசொரிந்திடக்
காமர்மெய்யெலாம், வெள்ளமானசெங் குருதியோடவே வீரவா

குவும் வெகுளிகொண்டபின், நள்ளரும்புகழ்ப் போதகப்படை
தனைவித்தலுந் தருவன்மாயமங், கெள்ளியாவரு நகைசெயும்
படி யிரியவிண்ணிடைத் தெரியின்றனன். (உகசு)

மற்றவன்றனைக் கண்டுசீறியே வஞ்சகாவினி யெங்கணை
குதி, நின்றிரிற்றியென் றம்பரத்தின்மே னெடியதேரொடுங் கடி
திலெய்தியே, கற்றுணைப்புயன் கொண்டலாமெனக் கணைசொரி
ந்திடக் கண்மெண்டுகோ, லெற்றனைந்தஞர் மைந்தனுந்தவங் கித்
வாறுபோ ரியற்றினாரோ. (உகடு)

கிட்டவந்திடுஞ் சேணிலேகுறுங் கிளருமொன்றையங் கொ
ன்றுசென்றுநேர், முட்டுமெட்டதா மாதிரத்தினு மூரிவானினு
முடுகியேகுறு, மிட்டமானதே ரிருமைவீரரு மிகமுவார்செருப்
புகழுவார்சரந், தொட்டுவால்விறந் சங்கழுதுவார் குளியம்புவார்
சூழுவாரோ. (உகசு)

வரையிலோடுமா முகிலிலோடுமேல் வானமோடுநீர் வளமு
லாவுதெண், டிரையிலோடுமூ தண்டமோடுமெண் டிசையிலோ
டுமத் திசைகள்சூழுமித், தரையிலோடுநீர் பிலத்திலோடுமெய்த
தானவர்க்கெலா மரசனாகிய, விரையுலாந்தொடைப் பானுகோ
பனும் வீரவாகுவும் விசெரங்களே. (உகஎ)

பாங்குகொண்டுநூ றுயிரந்தொகைப் பல்லவங்களாற் பல்
லவம்புரிந், தோங்குசூர்மகன் வீரனேறுதே ரொழிவுசெய்யவோ
ராயிரஞ்சரத், தாங்குவெய்யவன் நேரைவீரனு மழிவுசெய்யவில்
லமர்புரிந்துபின், நீங்கில்வாள்பிடித் திருமைவீரருஞ் சென்றெ
திர்ந்துநேர் நின்றுபோர்செய்தார். (உகஅ)

மன்னிடும்புகழ்ச் சூரன்மாமகன் வள்ளன்மாமகன் வாள்
விலக்கியே, கொன்னுறுந்திருத் தோளில்வெட்டிடக் குருதிவீழ்
தரக் குமரவேன்பத, முன்னிவீரரிற் நலைமைபெற்றுளா னென்
னலன்வலத் தோனையொல்லையின், மின்னுவன்னதாய் மின்னு
வானினால் வீழ்வுறும்படி வெட்டினாரோ. (உகக)

ஈருலாவுதன் வலதுகைத்தலஞ் சிதைவதாகவே தீயன்மா
மக, னேருலாவுறு மிடதுகைத்தலத் திலகுவாள்பிடித் தெதிரவீ
ரஹ, கோரவாளினால் வாமபாணியைக் குறைவுசெய்தவன்
கொடுமையுன்னவே, சூரன்மாமகன் றலைவையின்னுளார் துள்
ளியாடவே தள்ளினாரோ. (உஉ௦)

வேறு.

மான்மகன் மகன்மகன் மகன் மடிந்திட
லான்மக பதிமுத லமரர் துள்ளினார்
வேன்மகி பனைநீனை வீர வாகுவந்
தான்மன மகிழ்ந்தனன் சபத முற்றியே. (உஉ௧)

உற்றசீர் முடியற வொளிகொள் பானுவின்
பற்றலன் மடிதலும் பாரின் மேவியே
சுற்றிய படையெலாஞ் சூழ வேலன்முன்
வெற்றியோ டுணைந்தனன் வீர வாகுவே. (உஉ௨)

தின்புறு முருகனை யிறைஞ்சி நின்றலுந்
துன்பொடு வருந்திநீ சூரன் மைத்தனைக்
கொண்புனை புயத்தினோய் கொன்று வந்தனை
யன்பொடு வேண்டிய தறைதி யென்றன். (உஉ௩)

என்றிவைக்குமரவே ளிசைப்பக் கேட்டலு
முன்றனை யலதியா னோர் செயற்கையு
மின்றுசெய் ததுசிறி தில்லை யாயினு
மொன்றொரு வரந்தனை யுதவ வேண்டுமால். (உஉ௪)

ஆண்டர்பொய் வாழ்வையு மயன்பொய் வாழ்வையும்
விண்டுவின் வாழ்வையும் வெஃகிலே னியான
றண்டைக ளாணிந்தநின் சரணத் தன்பையே
கொண்டிட வேண்டுவ னென்று கூறினான். (உஉ௫)

என்றுழி யளித்தன மென்று வேலவன்
றுன்றிய புகழுடைத் துணைவர் தம்மொடும்

வென்றிகொ ளிருக்கையில் வீர வாருவைச்
சென்றிட விடுப்பவவ் விருக்கை சேர்ந்தனன். (௨௨௬)

பாஜுவின் மாற்றலன் பதைத்து வீழ்ந்துயிர்
போனதை நாடியே போந்தங் கொற்றர்தாந்
தானவன் நனக்கிது சாற்றக் கேசரி
மேனிமிர் தவிசிணும் வீழ்ந் தரற்றினான். (௨௨௭)

அன்னதோர் காலையி லமார்க்க ளத்திடைச்
சின்னம தாகிய சேயைத் தானவர்
முன்னமே கொடுவர முகில் புரைந்திடு
வன்னமே யானவன் வருந்தன் மேயினான். (௨௨௮)

சிரத்தினைக் கரத்தினைத் திருந்து மாப்பினைப்
பொருத்திடும் பார்த்திடும் புரளுஞ் சோர்வுறு
மருத்திகொள் வாய்புடைத் தலறு மன்றவன்
பரித்திடுந் துயரையார் பகர வல்லரே. (௨௨௯)

மற்றிதைப் பதுமகோ மனையென் பாளறிந்
திற்நிடு மைந்தன்முன் பெய்தி மேல்விழந்
தற்றமி றுன்பொடு மரற்றி னுணகர்
முற்றினு மழுகுரன் முதிர்ந்த தந்தநாள். (௨௩௦)

சிங்கமுகாசுரன்வதை.

தீயவ னன்னபின் சிலரை நோக்கியே
மாயநம் பகைஞரை மடிவு செய்துபின்
சேயினை யொருமகஞ் செய் தெழுப்புவன்
காயமிங் கொருபுடை காத்தி ரென்றனன். (௨௩௧)

ஒங்கிய விதுபுகன் றுற்ற வொற்றரைத்
திங்கின னோக்கியே சென்னி யாயிரந்

தாங்கிய வெம்பியைத் தருதி ரென்னலு
மாங்கவர் வடதிசை யளக்கர் மேவினார். (உ௬உ)

ஒவிலா வதனிடையுயர்ந்த விண்ணுளார்
பூவினார் புகழ்தரு புரத்துட் கோயில்போய்
மேவினார் நிகழ்த்தன விளம்பினா ருனைக்
கூவினான் சூரனைக் கூறி னாரரோ. (உ௬௩)

என்றலு மரிமுக நெழுந்து சேனையோ
டொன்றுசீர் மகேந்திர மணுகி யும்பரை
வென்றவ னடிமிசை வீழ்ந் தெழுந்துநீ
யென்றனைக் கூவிய தென்னை யென்னவே. (உ௬௪)

முந்துற நிகழ்த்தன முறையிற் கூறியே
கந்தனா முருகவேள் கருதிப் போர்செய
வந்தன னவனை நீ வல்லை யேகிவென்
றுந்துசீர் படைத்திவ னுறுதி யென்றான். (உ௬௫)

தானவன் விடுத்தலுந் தனதின் மேவியுன்
போனக முண்டுதேர் புருந் திலக்கமாஞ்
சேனைவெள் ளப்படை சேர வேகினான்
வானவ ரிதுதெரீஇ வாடி யோடினார். (உ௬௬)

எங்கனா யகனெதி ரிறைஞ்சி நின்றரோ
துங்கமா ரரிமுகன் சூரன் பின்னவ
னங்கவன் தனிலும்வீ ருற்றல் பெற்றவ
னிங்கமர் புரிந்திட வெய்தி னானென. (உ௬௭)

இன்னதை யறிந்துபோர்க் கெழு நினைத்தலு
மன்னதை யறிந்துசென் ருடன் மொயம்பினான்
பன்னிரு புயத்தனைப் பணிந் தெழுந்துநா
னென்னலன் றினையழித் துறுகின் றேனென. (உ௬௮)

அன்பொடு வீடுத்தலு மகன்ற கன்றிடாக்
கொன்புனை படைக்கலங் கொண்டு தேரின்மீ
தின்புட னேறியே யெழில்கொண் மொய்ம்பினுன்
றன்பெரும் படையொடுந் தருவார்ச் சேர்ந்தனன். (உ௩௯)

ஆயிர மியோசனை யான மெய்யுடைச்
சீயமா முகத்தவண் சேனை யானதும்
போயெதிர் மலைத்திடும் பூதர் சேனையு
மாயிடை யெதிர்ந்துநின் றமர் புரிந்ததால். (உ௪௦)

திண்டிறற் படைக்கலஞ் சிதறிப் போர்செய
வண்டிய வீரரு மவுண வீரரு
மண்டனிற் சிலர்சிலர் மாயத் தானவர்
தண்டமன் னவரெதிர் சார்ந்து போர்செய்தார். (உ௪௧)

வேறு.

அன்னகாலையிற் பூதர்களுடைய வடற்கொள்பூதரிற் சிங்க
னென்றொருவன், நன்னெடுங்கையிற் நண்டினாலவுணர் தலைக
ள்கிட்சிட்டுச் சாடியேருதலு, முன்னர்நின்றிடு மவுணர்கடம்மின்
முரண்கொளுந்தச முகனெனுங்கொடியோன், பொன்னெடுஞ்
சிலை பிடித்துவந்தெதிர்ந்து புங்கவம்பல சிங்கன்மேற்பொழி
ந்தான். (உ௪௨)

வீறிவந்திடுங் கணையெலாங்கதையால் வீற்றகணத்திறை
விலக்கலுங்கொடியோன், சீறியோர்பெருங் கதையினைவிடுப்பச்
சிங்கன்மார்பகஞ் செறிந்தொடிந்திடலு, மாறிலாவொரு மழுப்
படைவிடுப்ப வரங்கொள்சார்தன் மற்றதைக்கதையோ, ஊறுசெ
ய்திடக் குந்தமொன்றெறிந்தா னுந்துமாழியோன் றுந்தினு
னிவனும். (உ௪௩)

குந்தவேலினை யாழிபோயழிப்பக் கொடியினோர்கதை குறி
ப்பொடுவீடுத்தா, னுந்துசிங்கன துரத்தின் வந்தமுந்த வுதிரமே
ல்வீழ்ந் தோடவங்கோடி, வெந்திறற்றச முகனுரத்தழிப்ப வீழு

ந்துவெய்யவன் வீந்திடவதுகண், டந்தமற்றிடுந் தருவர்களெவரு
மமர்புரிந்திட வடலொடுமடைந்தார். (உசச)

அன்னகாலையி லிலக்கர்தங்குழுவி லாற்றல்பெற்றுள வன
கனாமொருவன், மன்னுதானவர் தானைமுன்பணுகி வாளிகொ
ண்டவர் மாளவேயழிப்பத், துன்னுதானவ ரோடினரவரிற் றுன்
முகத்தினன் றுண்ணெனவெதிர்த்து, கொண்ணுறும்படி பலபல
வடிவங் கொண்டுபூதர்முன் கொடுஞ்செருப்புரிந்தான். (உசரு)

ஆயகாலையில் வாகையங்கதிரோ னதுதெரிந்தன னறிவெ
னும்படையான், மாயமானதை யழித்தலுந்தனித்து வஞ்சனையிர
வாளிகள்விடுப்ப, வாயிரங்கலை விடுத்தவைதடுத்தங் கவனுடம்
பினி லழுந்திடவளவில், சாயகந்தொட விழுந்தயர்ந்தருவாய்த்
தருவனொடினன் சாரதர்மகிழ. (உசசு)

அந்தவேலையி லிந்தவாறறிந்தா னரிமுகத்தின னெரிமுகமா
னன், வந்தெதிர்த்தன னெதிர்தலும்பூதர் மரக்குலங்களும் வரை
களும்விடுப்ப, முந்துமன்னவ னாகியிலுயிர்ப்பான் முரிந்துபோ
யின முனிந்துவெம்பூதர், மந்தரங்களு மரங்களும்பிறவு மாகர்
தெவ்வன்மேல் வவியொடுவிடுத்தார். (உசஎ)

விட்டவின்னவை மாகமேனிறைந்து வேகமோடுபோய்
விறலரிமுகனா, மொட்டலன்றன்மேற் பட்டனபடலு மூறுசெ
ய்தில வுடைந்திலவிழுந்த, வட்டிடும்படி கரியினந்தனிலோ ரரி
புகுந்தென வடற்கணக்குழுவின், வட்டமானதன் றேரினுமிற
ங்கி வந்துபுக்கனன் மாயைதன்புதல்வன். (உசஅ)

பற்றினன்சில பூதர்கடம்மைப் பதைத்திடும்படி பாரவண்
டத்தி, லெற்றினன்சில பூதர்கடம்மை யெயிறுதுன்றிய விடிக்கு
ரல்வாயிற், குற்றினன்சில பூதர்கடம்மைக் குறைத்தனன்சில
பூதர்கடம்மைச், சுற்றினன்சில பூதர்கடம்மைத் துவைத்தனன்
சில பூதர்கடம்மை. (உசக)

வேதனூரினீற் சிலவரைவீசம் விரிகடற்களிற் சிலவரை
வீசு, மாதிரங்களிற் சிலவரைவீசு மறவ்யூரினீற் சிலவரைவீசு,
மீதுபோலவே யமர்பலவியற்ற வெருவைநீர்விரிற் திருங்கடற்பு
குதப், பூதலந்தனிற் பூதர்கள்பல்லோர் பொன்றிராவன் புருந்
தனன்றேர்மேல். (உரு௦)

ஈதுகண்டனன் பூதர்மன்னவரி லெரிகொள்கண்ணினு
னெதிரணைந்தவுணன், மீதுதண்டமொன் நெறிந்திடவதுபோய்
வெய்யன்வையமேன் மேவுசீர்வலவன், நீதுகொண்டிடு சிரந்த
ணைக்களையச் சிங்கமாழுகன் சீறியேயொருதன், டாதிமாமகன்
பூதமன்னவன்மே லழுந்தவிட்டுழி யயர்ந்துகின்றனனே. (உரு௧)

தேரின்மீதொரு பாகணைநிறுவிச் சிங்கமாழுகன் சீறிவந்த
ணுகப், பாரினோர்புகழ் சுமாலியென்பவனோர் பருப்பதந்தனைப்
பறித்துநேர்விடுப்பச், சீருலாவுதன் கரத்தினுற்பிடித்துத் தீதில்
பூதன்மேற் றிரும்பவிட்டிடலும், வீரமுற்றிடு சுமாலிதன்னுரத்
தில் விரைந்துபட்டிட மெலிந்தனன்விழுந்தான். (உரு௨)

அனையகாலையிற் றண்டியென்றொருவ னவுணன்னையமுற்
றவன்நனதுரத்திற், கனமுறுங்கரக் கதையினுலடிப்பக் கதை
யொடிந்தது கரங்கொடுபுடைத்தான், நனதுதாளினு லவுணன்
ங்கிவனைத் தள்ளவீழ்ந்துபின் றண்டிவிண்ணெழுந்து, சினமதா
யவன் றோளின்மேற்பாய்ந்து செய்யதாளினுற் றிறலொடுந்து
வைத்தான். (உரு௩)

செறிந்ததோள்களிற் கரத்தினிற்சிரத்திற் சென்றுசென்று
வன் றிறலொடுந்துவைப்ப, வறிந்திலானதை யரிமுகத்தவண
னுகமீதிலோ ரீகொலென்றெண்ணிச், - சொறிந்துகையினுற்
றுடைப்பநொந்திரிந்தான் றுலக்கவெண்மரு டிலக்கருமெதிர்த்
தெண், ணிறந்தவானிகள் சொரிந்திடப்படிமே லிழிந்துவந்தன
னிழிதொழில்பயின்றோன். (உரு௪)

எடுத்தெறிந்தனன் சிலவர்தந்தேரை யிலங்குமொன்றிளே
டொன்றுதாக்குறவே, படித்தல்செய்தனன் சிலவர்தந்தேரை
யங்கையாற்சில தேர்தனையள்ளி, யொடித்தனன்சில தேர்களை
யுதைத்தா னுரைத்தவிப்படி யனேகமங்கியற்றப், படித்தலம்
புகழ் வீரர்களிரிந்தார் பரிந்துதேரிலப் பதகனேறினனே. ()

வேறு.

காரிலரு பூதரொடு தம்பிய ருடைந்தசெயல் கண்டான்
வீரமுரு கற்கினைய நாதனுள் மீதினில் வெகுண்டான்
கோரமொ டிருந்ததொரு கைச்சிலை தனைக்குணிவு கொண்டா
னோரிறையின் முன்கிணை சொரிந்தவுணர் தானையுயி ருண்டான்.

கரங்களை யறுப்பன பதங்களை யறுப்பன கவின்றோ
யுரங்களை யறுப்பன புயங்களை யறுப்பன வுரக்கந்
தரங்களை யறுப்பன கலன்களை யறுப்பன சயஞ்சேர்
வரங்களை மிகப்புனையும் வாளின்மொய்ம் பாளிவிடு வாளி. ()

மாறவுணர் சேனைபல தூளிபட வாளிகொடு வள்ளல்
சேரியமர் செய்தலு மரிப்பெரு முகன்றனது சேயோர்
தூறெனு மிலக்கமுடை யாரவ ரெதிர்தனர் துதிக்கோல்
வீறுமுகி லாமென விடக்கிணைகள் வீரனும் விடுத்தான். (உருஅ)

விடுத்தவை தடுத்தவ ரெடுத்தசிலை தேரையிடு வெங்கோ
ரெடுத்தவ னழித்திட மனத்திடை சினத்தவர்க ளோள்
பிடித்தம ரியுற்றுற விளிக்கந விரப்புடை பிடித்தே
படித்தல மதிப்பொடு குதித்தவர் தமக்கெதிர் படர்ந்தான். ()

வாளது பிடித்துவரு மண்ணலெதிர் வந்தனர் வளைந்தார்
தோளிடை யுரத்திடை கரத்திடை யெறிந்தனர்க ளோன்
கோளுருவி லூறிலது கண்டனர் பிடித்தனர் கொதித்தே
யாளரி முகன்குமரர் சிந்திவிழ வாளிவிசிறி யட்டான். (உசு0)

அங்குலவு மைம்பதுட னைம்பதெனு மைந்தர்தமை யட்டே
துங்கமுறு வீரர்கட னின்றலைமை பெற்றதொரு தூயோன்
பொங்குமிகை யோர்புகழ வையமுறு வையமிசை பூக்கான்
சிங்கனிது கண்டெம் வெகுண்டனுகி மொய்ப்பொடு செப்பும்.

நனமில்லு மாரனை யெண்மர்களி லோவல திலக்க
மானவரி லோவலதெம் மூரினிடெ தூதுவரு வாளு
வானவீரர் தங்களிலி யாரெனலும் வீரமுறு மண்ணல்
வானவர் ஞாலத்தினை யலைத்தகொடி யோனொடு வகுப்பான். ()

ஆதியரு ஞங்குமர னாயக னடிக்கடிமை யானேன்
நூதனென் வரதுமது நற்பதியை முற்பக ரெழுலைதே
னீதமுறு மும்மையட நின்றனனி யானென நிகழ்த்திக்
கோதறுத் துதுபெய ரோதினன் மிகுத்தவிறல கொண்டான்.

என்றிடலு முன்றனை யுனக்கிறை தனைக்கடி திறைக்குள்
வென்றிடுவ னென்றிட வெகுண்டுபதி னெண்கலை விடுத்தான்
சென்றவ னுரத்திடை செறிந்தது முறிந்ததொரு தண்டந
துன்றரி முகத்தன்விட நாலுதலை கொண்டது துணித்தான். ()

வேறு.

திதில்வீர னாயிரஞ் சரத்தினைப் பகைத்தவன் சிரத்தினிற்
செலுத்தவே செறிந்தொடிது போயதா, லேதமான சிங்கனங்
கொர் ஞாலவேல் விடுப்பவே யிராயிரஞ் சிலீமுகங்க ளீனையவீர
னெய்யவச, சோதிக்கொண்ட சூலமச் சரத்தைநூறி வரதிடத்
தூயவீரன் வாங்கொடே துணித்தனை றுணித்தபின், பாதிதன்
படைக்கலத்தை யவுணன்மீதி லேவினா னவனுமன்ன தேவினா
னமர்புரிந்த திருமையும். (2௬௫)

வீறுகின்ற படைகள்பின்பு விட்டுளாரை மேலவே வீர
வாரு நெஞ்சமேல் வியரதுபததின் மீதினா, லேறுகின்ற கலைக
லேவி யரிமுகத்த னிராதமே விலகுபாகன் முடியறுப்ப வீருமை
கொண்ட தண்டமொன், நூறிலாத சிங்கனுந் வுநீதுமார்பில

வந்துபட் டொல்லைதூள் பொருந்தவே யொராயிரஞ் சரங்க
ளைச், சூறையென்ன விட்டுவெய்ய னேறதேரை தூறவே தூய
பூதர் கண்டுசென்று சுற்றினார்க ளவுணனை. (௨௬௬)

அந்தவேலை சீறிவெய்யன் வேறுதேறி லேறியே யாயிரந்
தனுப்பிடித் தருஞ்சரம் பொழிந்துநேர், வந்தெதிர்த பூதரைப்
பிணம்படுத்தி யெங்கணும் வாளியான் மறைப்பவீரன் வாளியா
லறுத்தவன், சிந்துகோல் விலக்கிற்ப வாயிரத் திரட்டிகோ
றியன்விட்டு வள்ளறன் றிருத்தனுத் தனைத்துணித், தூந்துவீ
ரன் விற்பிடிக்கு முன்னர்தூறு கோழிகோ லுரத்தழுத்த வீறு
சோரி யுததிபோ லெழுந்ததே. (௨௬௭)

வெய்யஞர் த னுதுதம்பி வெம்பிவிட்ட கோலெலாம் வேல
வன் றனுதுதம்பி விற்சரத் தறுத்தவன், செய்தேரையாயிரஞ்
சரத்தினு லழிக்கவே சிங்கமா முகத்தன்வேறு தேரின்மீதி
லேறினான், கையனுந்து கையிலுற்ற பத்துதூறு வில்லையுங் கந்த
னன்ப னெண்ணிலாத கணைசொரிந், தமிழ்த்திட, வையமுற்ற
வானமுற்ற சாரதக் குழாங்களும் வானவக் குழாங்களு மகிழ்ந்
தொலித்து நின்றவே. (௨௬௮)

மற்றிவ்வேலை வெகுளிகொண்டு சிங்கமா முகத்தினேன்
மாயமான பாசம்வீச மாசிலாத பூதரைக், கொற்றமுற்ற வெண்
மரைத் துலக்கமா மிலக்கரைக் கோளூறும் புயத்தனைக் கொதி
த்துவந்து கட்டியே, வெற்றிகொண்டு விண்ணெழுந்து துண்
ணெனப் படர்ந்துபால் வேலைதன்னி லுதயமான வெற்பிவிட்
டிருந்ததா, லுற்றதேவ ரீதுகண்டு வாடினார்க ளோடினா ருலவை
சென்று முருகனோ டிரைப்பவங் கெழுந்தனன். (௨௬௯)

மிக்கதேரின் மீதிலேறி வீறுபூத ராயிர வெள்ளமும் பரந்து
சூழ விண்ணுளார் புகழ்ந்திடத், தக்கபல்லி யந்தழங்க மன்னுசி
ன்ன மூகிடத் தானவன்ற னுதுமுன்பு சண்முகத்த னணுகவே,
மைக்கருங் கடற்புரைந்த வவுணர்ச்சேனை வெள்ளமும் வள்ள

இன்புறு பரன்றரு வரத்தியல்பி லெப்பொழுது மிப்படி யிருப்பனழியே, நென்பணி புரிந்துழலு மும்பர்மொழி மெய்ம மையென வெண்ணியம் ருக்கணுகளாய், வெற்படினு முன்றனை விடுப்பதிலை மைந்தனென விட்டிடுவ திலலைபெனவே, வன்பு மன வெய்யனீது கூறவெமை யாளுடைய உள்ளலுரை செய தருளுவான். (கூச)

உம்பரை யலைத்ததொரு வெங்கயவ வம்புரை யுரைத்த னையு னாதுருவினிற், செம்புனல் குதித்திடவி யாம்விடு பெருந கணைகள் செப்பிடு முனக்குமொழியென், நெம்பரம னேதலு நெடுஞ்சிலை வளைத்தன னிருந்திறல்கொள் பூதரெவரும், வெம் பியவு ணன்றனை வளைந்தவன் விடுங்கணைகளை மெய்ப்பட வுடைந்தனரரோ. (கூரு)

இன்னசெயல் கண்டுதிறன் மொய்ப்பனுட நென்மரு மில க்கரு மெதிர்ந்தவுண்மேல, மின்னுகளை மாரியின விடுப்ப மிசை பட்டவை விரைந்தவ னொடித்துவிழலு, மன்னவுளா னூறுபெறு கோடிகளை சித்தியவா வையமொடு விலலினைய றுத், தந்நிலையி னான்குபெறு மாயிர நெடுங்கணையை யனகமிசை விட்டனனரோ. (கூர)

எண்மரி விலக்கர்கள் கலக்கமொ டிரிந்தன ிருந்திறல கொள் வாகுவவுணன், நின்மையுள் தேரணுகி வாங்கொடவ னீள்கிலை சிதைக்கவனை யோனையவுணன், வண்மையுறு மாா பிடை யடித்துழி விழுந்தயர வான்மிசை யெறித்தனனநிர், துண்மையுறு கந்தனயன் மேவவவு ணன்கிலைகொீ டொலலை ருகன் முன்குறுகினன்.

வெந்திறல்கொள் வேலனொடு விற்சமர் புரிந்தவன் விடுந கணை விலக்கிவிறல்சேர், கந்தனிர தத்துறு விறற்கொடியறுத் துழி கறுத்தவன் விடுங்கணையெலாஞ், சிந்துமவகை செய்து கணை யேழுகொடு குரனுறு தேரினி லுறுங்கொடியறுத், துருது

திரை வேலைதனி லிட்டருள வானமுறு முய்பர்க ளொலித்
தனரரோ. (௩௦௮)

அன்னவ ரொலித்தலு மழன்றிரத மோடவுண் ரண்ணலு
யர் விண்ணிடையடைந், தின்னலுற வும்பர்மிச்ச வெம்பகழி
தூவலு மிளங்குமர னின் றுபுவிமேற், றுன்னுகண் விட்டவை
யறுத்திலகு வையமொடு துய்யகக னத்தின்மிசைபோ, யொன்
னல னெடுங்கிணை பொழிந்தமர் புரிநதன னுமைக்கினிமை
யானபுதல்வன். (௩௦௯)

பிலத்தினிடை போவன நிலத்தினிடை மேவுவன் பேச்சரிய
வாசைகளெனுந், தலத்தினிடை யோடுவன நீடுகடல் கடவுவன
சையமிசை யெய்துவனசீர், மலர்த்தவிச யன்புவிமி னண்ணுவன
மண்டுகடல் வாளகிரி தாவியழியா, நலத்தொடுந் மண்டமுன
மேருவன மீளுவன நண்ணுமவர் வண்ணவிரதம். (௩௧௦)

இன்னபரி சன்னவர்க ளேறுமிரு வீறிரத மென்கணு முலா
வுபொழுதின், மன்னவுணர் மன்னளவில் வெம்படை விடுப்ப
வை வாளிகொடு தூளிபுரியா, வன்னமுத மானமுரு கக்கடவு
ளேழினுட னேழுகிணை விட்டவுணர்கோன், பொன்னிரத கீறு
பட தூறுதலும் வில்லினொடு பூமிசை யடைந்தனனரோ. (௩௧௧)

வையமிசை வந்ததொரு குரன்மிகு வானிவிட வானிகொ
டறுத்தருளியே, யையனெதிர் குரனது வீரமுறு தோளின்மிசை
யாயிர நெடுங்கிணைகடா, நெய்யவவை பட்டவ னென்கணுவிழ
வெய்யவ னிராயிர நெடுங்கிணைவிடத், துய்யகுசன் மொய்யம்பி
னிடை, வானிகள் பொருந்திமிகு தூனிகள் பொருந்தினவரோ.

பின்னுமவு ணன்சொரி சரங்கனை விலக்குபு பெருந்தனைக
ளாயிரம்விடுத்த, தன்னவ னடற்றனு வொடித்திடலு மகந்தொ
ரருஞ்சில பிடித்தவுணர்கோன், பின்னுறு விசம்பினை மிகழக்க
டிது வேலவனும் விண்ணிடை யெழுந்துபொரவே, மன்னவு

ணன் மண்ணின்மிசை பின்னும்வர நம்பரனும் வந்தமர் புரிந்த
ருளிஞன். (நகந)

காகினியி னின்றவ னளக்கரிடை திக்கிடை கவின்றரு
பிலத்தினிடைசீர், வீசுபுகழ் மேருவிடை மாயனுல கத்தினிடை
மேவவவை தோறுமனுகிப், பூசன்முரு கன்புரிய வண்டமுறு
வாயிலிடை போகவவ னுங்குறுகியே, கீசனெ டெதிர்ந்துவிறல்
பட்டகணை விட்டவுண னெட்டிரத மட்டருளிஞன். (நகச)

தேரழிய முன்புரி மகத்தினிடை யாதியருள் செய்தமன
வேகமதுவாம், வீரமுறு தேரைநினை யக்கடிது வந்திட விளங்க
தனி லேறியருளே, யாருமுரு கன்கணைகொ டண்டமுறு
வாயிலை யடைத்தகத வைக்கணைகயே, வீரமொ டறுத்திடலு
மப்புற மிருந்தபடை மேவியது வேலனயலே. (நகரு)

வந்தபடை கந்தன்விழி பட்டிடலும் வல்லையின் மடிந்ததய
லண்டமருவு. முத்துபடை வந்திட வுரப்பின னுரப்பலு முடை
ந்ததய லண்டமருவும், வெந்திற லுறும்படை வரக்கர முறைம்
படையை வேலவன் விடுப்பவவைபோய், நந்தில்பல வண்டமுறு
சூர்படை யனைத்தையு நடுக்குற வடர்த்தவுலவி. (நகசு)

தந்திர முறும்படை கெடப்பர னளித்ததொரு சக்கர
மெடுத்தவுணர்கோன், கந்தன்மிசை விட்டிட வைதக்குமர வே
ளொரு கரங்கொடு பிடிப்பவதுகண், டந்தமி லுருக்கொடம
ராடமுரு கேசனறி வான்படை விட்டடையலான், வெந்திறல்
கொண் மாயம தறுத்துழி யொருத்தனென மேவினன் மிகுந்த
கொடியோன். (நகஎ)

வேறு.

அப்போதினின் மிகுதானவ ரரசாயிர கோடி யண்டத்
தினு மண்டக்கடி தண்டிக்குமரேசன், மெய்ப்பரம ராடப்பினு
மிப்பாரிடை வந்தே மிகநொந்து மனத்தாயை நினைத்தானது
போதி, னொப்பாரறு மவள்வந்திட சிகழ்வானவை. யவளோ

டோதிப்படை யிற்பட்டவ ருய்ந்தேயெழு மாறு, செப்பாயெ
னப் புறவேலையி னொருசாருறு மமுதத் திருவெற்பது வரிலாமெ
னச் செப்பிக்கரந் திட்டாள். (௩௧௮)

இன்பாகிய வவுணன்றன திரதத்தினை யொருவி யிறைவன்
றரு சிங்கத்தி னெருத்தத்தி னணைந்தே, கொன்பாகிய வமுதந்
திகழ் குன்றந்தனைச் சென்றே கொடுவாடுவனத் தேர்போயது
கொடுவந்தது படையின், முன்பாடுறு மரிமாமுக னிரவிப்பகை
முதலா முடிவற்றிடு படையுற்றவு முன்போலெழுந் தீண்டப்,
பொன்பாவிய வுலகத்தவர் வெம்பூதர்கள் கண்டே புலிகண்டிடு
புல்வாயது போலத்தளர் வற்றார். (௩௧௯)

கண்டானிது மண்டாறிரு கண்டானுடை வள்ளல் கடுவு
ண்டவ னெடுவெம்படை கைக்கொண்டு விடுப்பத், தண்டாவிற
லவுணப்படை முற்றுங்கடி தட்டத் தானுப்படை வேலன்புடை
சாரக்கொடுஞ் சூர, னண்டாசிடர் கொண்டானிடர் விண்டா
ரிமை யோர்க ளல்லற்புரி சூர்பின்ன ரருந்தேரை விடுப்பக்,
கொண்டாடு நெடுந்தேரது கண்டார்க ணடுக்கங் கொள்ளும்படி
பொள்ளென்று கொதித்தேகிய தம்மா. (௩௨௦)

வெத்திதல் வாருத்தனை வாருற்ற விலக்கத் தெட்டான
திறத்தோரை யிலும்பூதரை யெல்லா, மோகத்தொடு சோகப்பட
வாரிக்கடி தண்ட முகடுற்றது முருகேசன் முனிந்தோர்களை
விட்டான், வாகைக்களை சென்றிந்திர ஞாலச்சக டத்தை
வையத்திடை கொடுவந்திட வாருத்தனை முதலோர், சோகத்
தினை யற்றார்கு னிரதத்தினை நிற்பச் சொற்றானை தவணின்
றது சூர்கண்டு வெகுண்டு. (௩௨௧)

முதண்ட மளாவுற்றிடு கோதண்டம் வளைத்தேழ் முரண
ம்பு சொரிந்தான்று முகனுங்களை தூவித், தீதண்டிய சூர்வாளி
விலக்கித்தச நூறு திண்மைக்களை சிந்திச்சமர் சிந்தித்திடு சூர்
கைப், போதண்டிய வில்லைத்துணி கண்டானது போதிற் பொ

ருமுவிலை வேல்கொண்டு புகழ்ச்சிக்கும் ரேசன், மீதண்ட விடுத் தானது கண்டாயிர கோடி வெவ்வாளி சொரிந்தானருள் வீசும் முரு கேசன். (௩௨௨)

வேலன்சொரி கோன்முற்ற விறற்குல மறுத்தே விரைவோ டெதிர் வரவச்சிரம் விட்டானது சென்றே, குலத்தலை கவ்விக் கும ரன்பாணி பொருந்தச் சுடர்வேலவ னீராயிரந் துவாணிக லே, யாலக்கொடி யோணுற்றிடு சிங்கத்தை வதைப்ப வங்கத் துணை வெஞ்சத்தொடு வடலேமிகு கடலே, போலப்பொலி வெம்பூதர் வருந்தும்படி நேமிப் புள்ளாயுரு வங்கொண்டெதிர் பொருதானெறி கருதான். (௩௨௩)

துண்டங்கொடு கொத்திச்சிறை தன்னுன்மிக மோதித் துங் கம்பெறு வெம்பூதரைத் துயர்செய்தது திரிய, மண்டும்புக முறு மாமுகன் மகவான்மயில் வடிவாய் வரவுன்னலு மவனப்படி வந் தானவன் மிசையே, சண்டன்றனை யுதைசெய்தவ னருண்மா மக னேனிச் சயமோடு துரந்தேகொடி தாயுற்றிடு புள்ளைக், கண் டம்பட வாள்கொண்டு* துணித்தானது போதிற் கடலுற்றிடு விடமொத்திடு கடியோனிது புரிவான். (௩௨௪)

மண்ணாகியும் புனலாகியும் மனலாகியும் வங்கூழ் வடிவா கியு மண்டந்தொட வளர்ந்தேயவ னுறலும், வின்னாடர் வணங் காறிரு கண்ணார்முரு கேசன் வீரூயவை மாறாகிய வெங்கோல் கள் விடுத்தே, யெண்ணானது மாயத்துரு மாயும்படி செய்தா னிப்பான்மையி லிருநாளுட னிருநாள்வரை யவுணன், பெண் ணாரு மருங்கண்ணல் பெருங்கண்ணிடை வந்த பெருமானொடு பொருதேயிவை பின்னுஞ்செய லுற்றான். (௩௨௫)

கூற்றாமென வொருபால்வரு மொருபால்வரு மிருள்போற் குவடாமென வொருபால்வரு மொருபால்வருங் குறள்போற், காற்றாமென வொருபால்வரு மொருபால்வரு மனல்போற் கட லாமென வொருபால்வரு மொருபால்வருங் கடிபோனை, மாற்றா

வீற லீனையோரென வொருபால்வரு மொருபால் வயமைந்தர்க
ளெனவேவரு மைவேலையின் முன்னந், தோற்றுவரு விடமா
மென வொருபால்வரு மொருபாற் றுன்னும்படை யென்னும்
படி சூழ்வுற்றிடுஞ் சூரன். (௩௨௬)

இப்பான்மையி லவுணர்க்கிறை யெங்கெங்கு நிறைந்தே
யிரும்போர்செய வரும்போதினி லிருள்கொண்டிடு கண்டத்,
துப்பார்கனல் விழியோனருள் சுதனாயிர கோடி தூவாளிக வோ
வவை தொலையும்படி புரியா, மெய்ப்பார்கட லேழும்புவி யேழும்
பிற யாவும் வீறென்றிய தானல்லது வேறென்றிலை யென்ன,
வொப்பாகிய தில்லாவொரு வடிவங்கொடு நீன்றா னென்னொரு
நயனங்களு முளமெங்கணு முருக. (௩௨௭)

எங்குந்தன துருவாகி யிருக்கின்ற சொருப மெய்திக்குக
னிற்சும்பொழு தின்னம்புரி சூரன், பொங்கும்புக ழன்போடு
மதித்தேயது மாறப் பொள்ளென்று சினந்தண்டர் புலம்பும்படி
மாயந், தங்கும்பல வடிவங்கொடு சமராடலு முருகன் றனி
வேலை விடுத்தானது தருவற்கிறை கண்டே, சங்குந்திய வேலைப்
புடை தடமாமர மாகிச் சாரக்கதிர் வேல்சென்று தழந்திட்டது
மாதோ. (௩௨௮)

சங்கத்தியின் மேனின்றிடு மாவைக்கதிர் வேல்போய்ச்
சாயும்படி செய்திட்டுழி தருவற்கிறை கண்டே, துங்கத்தன துரு
வங்கொடு பொரவேவரை மார்பைத் துண்ணென்று பிளந்தண்
டர்க ளெள்ளும்படி தள்ளி, மங்கும்பொலி வானத்துறு கங்கைப்
புன லாடி லீந்தேகும ரன்பாணி புஞ்சீந்தேகதிர் வைவே, லங்குற்
றது வெஞ்சூர னிரண்டான பிளப்பு மடன்மாமயி லொடுகுக்
குட மாகிப்பொர வந்தான். (௩௨௯)

ஆறுந்திய முழுகொண்டவ னதுகண்டசு ரேச னமராடி
யிளைக்குஞ்செய லாலங்கவன் மீதே, யேறுஞ்செயல் போலப்
பொலி கீழீச்சுகி மேலே யேறிக்கொடி தானாக விருஞ்சேவ லுய

ர்த்தான், வீறண்டர்கள் கண்டேயறு முகனைப்பர வற்றார் வெஞ்
சூர்முதல் பட்டானென விட்டாளுயிர் தேவி, யீறின்றிய வேலை
ப்புடை மீனாமிரணியனங் கிதுகண்டு புலம்பிப்புக ரென்பாளை
யடைந்தான். (௩௩௦)

அனைவர்க்கு மவற்கொண்டு சடங்கானது செய்தா னறுமா
முக னடல்வாகுவையருளோடு தெரிந்தே, மனமுற்றிடு துயரத்
தொடு சிறையின்புடை வாழும் மகவான்மகன் முதலாகிய
வானோர்களை நந்தம், முனமுய்க்குதி யெனமுன்புற வுய்த்தான
வர் தொழுதே மொய்த்தார்மிகு சூரரினை முந்நீர்கொள நல்கிச்,
சினமெத்திய பூதப்படை விண்ணோர்புடை சூழச் செந்திற்பதி
வந்தானருள் சிந்தித்திடு கந்தன். (௩௩௧)

யுத்தகாண்ட முற்றிற்று.

ஆட விருத்தம் - எஅரு.

உ.

கணபதி துணை

நீ ரு சீ சி ற் ற ம் ப ல ம்.

ஐந்தாவது

தே வ க ண் ட ம்.

வண்மைதங்கு மயூரமிழிந்தே மந்திரத்திடை வந்துபுகு
ந்தே, திண்மைதங்கு மடங்கலணக்கண் டேவரஞ்சலி செய்ய
விருந்தான், விண்மைதங்கு துணங்கறல்கொள்ள வெள்ளைவண்
டிரை வேலையினூடே, யொண்மைதங்கு கனற்கதிர்வெய்யோ
னொய்யெனப்படி வுற்றுமறைந்தான். (க)

ஆசைகொண்டிய ரண்டர்களெல்லா மாறுமாழக வண்
ணன் மலர்த்தாள், பூசைசெய்து பராவினரிந்ற்பப் பொற்புலாவு
புகழ்த்தனிலேலோ, னேசமுற்றம ரர்க்கருள்செய்தா னீகெங்கு
னெடுத்திற்வெஞ்சூர், மாசறும்படி மாய்வுறவேல்போல் வந்தெ
ழுந்தனன் வண்மையருக்கன். (உ)

மற்றவ்வேலையில் வேலையில்வேலை வல்லையேவிய வண்கும
ரேசன், புற்றராவின நண்ணியசென்னிப் புண்ணியன்கழல்
பூசைபுரிந்தே, வெற்றிமஞ்ஞையின் மீதுபுகுந்தே வீறுபூதர்
மிடைந்தயல்குழ, வற்றமற்ற வெழிற்கொள்பரங்குன் றத்தின்மே
வின னண்டர்வழுத்த. (ஈ)

அண்டர்கழிய னன்னவரைப்பா லாலயத்துட னூடகமா
டங், கொண்டலீதி யிமைப்பிலமைப்பக் கோலமஞ்ஞையி னின்
றுமகன்றே, மண்டிசுந்தர மந்திரமுற்றே வண்மைகொண்ட மட

ன்மா மைந்தனைப், பாரமெய்த் தாளினு லுருளவே யுதையவே
பாரின்மேல் வீழ்தலும் பாய்ந்தனன் மேனிமேல். (கச௭)

தன்பதத் தாலவன் றனைமிதித் திடுதலுந் தாழ்ந்திடும் விற
லினன் வீழ்ந்திடுஞ் சோரியன், றுன்புடைத் தாகியோர் மேனி
தன் போலவே துஞ்சுறு விஞ்சையாற் றேன்றுவித் திடுதலு,
நன்புகழ்ப் பூதனுங் கண்டதைச் சாடவே நனிதொடர்ந் திருபத
நலியவே மெலியவே, மன்புகழ்த் தேர்மிசைத் துயரகன் நேறி
னன் வாளிபூ தன்மிசை வஞ்சனுஞ் சிந்தினான். (கச௮)

மண்டுதீ வாளிதான் வந்துபட் டிடுதலும் வாழுவெம் பூதனு
மண்ணின்மே னின்றிடக், கண்டனன் வீரனற் றேரொடுங்
குறுகியே கையன்மா யத்தினைக் கையினிற் கவினுறக், கொண்
டதோர் ஞானவே லாலழித் திடுதலுங் கொடியனோ ராயிரங்
கோல்விதித் திடவிரைந், தொண்டிறற் புயமுடைக் காளைதன்
மார்பகத் துந்துகோல் வந்துபட் டொல்லைதூ ளுற்றதே. (கச௯)

மாணுறுந் திறலுடைக் காளைபின் பாயிர வன்சரஞ் சிந்
தியே மன்னவன் பின்னுறுந், தூணியுந் தூணிசேர் வாளியும்
வாளிசேர் தூவிலுந் தூவிலார் துங்கவன் நேரையு, நாணுறும்
பழிகெழித் தவனுரம் பஃறுளை நண்ணவே செய்துபின் னண்
ணல னண்ணிய, சேணிநுந் தேரெலா நூறுநா றம்பினற் றேவர்
கொண் டாடவே சிந்திநின் றுனரோ. (க௫௦)

இச்செயற் கண்டுபின் னெண்ணலா னெண்ணுவா னீங்கி
யான் முடிசுவ னெந்தையு முடிசுவ, னிச்சயம் பிறர்களு முடி
சுவர் முடிவரே னீள்கடன் செய்யவோர் கிருதரிநீ கில்லையா,
லச்செயற் புரியநா னுறுவனென் றுன்னியே யருவமாய் மீனமா
யாழியுட் போயினான், பச்சிமத் திசைதனக் கெதிர்படுந் திசை
தனிற் பானுவந் தானிருட் பந்தியைச் சிந்தியே, (க௫௧)

ஆனவிச் செயலினை யொற்றர்கண் டேகியே யடலுடைச்
சூரன்முன் பணுகியங் கறையவே, யீனமுற் றிடுகொஞ் சூர

ன்மா மைந்தனங் கெரிமுகன் கடிதுவந் தெனையிடுத் திடுதியா,
நூனமுற் றழிவுறத் தெவ்வரைச் சீறியிங் கொல்லைவந் திடுவ
னென் றுரைசெயா நின்றிட, மாணமுற் றிடுவிறற் புதல்வபோய்
வென்றுபின் வருதியென் றோதினென் மன்னர்தம் மன்னவன்.()

அக்கினிமுகாசுரன்வதை.

என்றுசொற் றிடுதலும் புறமதிற் கடிதுவந் தேருலா வும்
பெருந் தேரின்மீ தேறியே, துன்றிமொய்த் திடுமடற் சேனையோ
ரெண்ணிலார் சூழவந் தேகியே தூயவெம் பூதர்சேர், வென்றி
யுற் றிடுநெடுஞ் செம்புலத் தணுகலும் வீறுசா ரதர்களும் விற
லுலா நிருதரு, நீன்றுபற் பலபடைக் கலமெறிந் தெதிருறு நீடு
வெஞ் சமரமா நிலைமைசெய் தாரரோ. (கருங்.)

அந்தவே லையில்விறல் வியர்வில்வந் துதயமா மரியசீர் வீர
ர்போ யவுணர்தஞ் சேனையிற், பந்திகொண் டிடுநெடுஞ் சாயகஞ்
சிந்தியே பாடுகண் டிடுதலும் பதகரங் கோடினார், நிந்தைதீர்
மேகனே சோமனே யாதியா நிருதமன் னவர்செருப் பொருத
வல் வாறுகண், நெத்துச் சேண்மறிற் றிறலுடைச் சதமக னெல்லை
சென் றெய்தினு னென்னலார் தங்கணைர். (கருசு.)

போர்புரிந் தெதிர்பொருந் திந்துகண் டகனையும் புயலி
னன் றன்னையும் பொன்றுறப் புரிதலு, மேர்புரிந் திடுமுரத்
தேனையோ ரோடினா ரெரிமுக னிதுதெரிந் தெரிமுக னாகியே,
கூர்புரிந் திடுநெடுங் கணைசொரிந் தடலொடுங் கொள்ளைவெம்
பூதரைக் கொன்றுநேர் நின்றிடச், சீர்புரிந் திடுதிறற் சதமகன்
கண்டனன் சீற்றமேல் கொண்டனன் சிலைகுனித் தானரோ. ()

வெய்யனுக் கெதிரணைந் தசெரம் பொழிதலும் விறலுடைத்
தருவனு மிசுசாஞ் சிதறியே, சையமொத் திடுபுயத் திறலுடைச்
சதமகன் றனுவையுந் தேரையுஞ் சாபவண் ணேனியும், வையகம்
புகழுவே தூறியோர் தூறுகோன் மார்பிடைச் சிந்தலும் வன்மை

போய் நிற்பவீ, தொய்யெனக் கண்டவன் றுணைவரா மெழுவரு
மொல்லெசென் நெய்திடு ரொன்னலான் முன்னரே. (கடு௬)

சிலைவளைத் தளவிலாக் கணைதனைச் சொரிதலுந் திறலு
டைத் தருவனுஞ் சிலசரத் தினையவர், மலையினைப் பொருபுயத்
தெய்யவே யவரவன் மாமுகத் தாயிர மார்பிலத் தொகைபுயந்,
தலையிடத் தாயிரந் கையிடத் தாயிரஞ் சாயகந் தொட்டவன்
நேரையுந் தழிதலுந், கொலையுடைக் கொடியனோர் தேரின்மீ
தேறினன் கோல்விடுத் ததனையுந் கூறுசெய் தாரரோ. (கடு௭)

தேரழித் தவனுடற் றுளைபடுத் திடலுமோர் தேரின்மீ
தேறியே சிவனருட் படையினைச், சீருடைத் தருவர்கோ நெழு
வர்மேல் விடுதலுந் தீநெடும் படையெனச் சிந்தைமீ தெண்
னியே, வீரமுந் றிடுபுனற் படைவிடச் சோதிவேல் விரைவி
னுண் டனுதியேழ் வீரரைக் கொன்றதால், வாரியிற் பொலித
ரும் பூதரா னவரெலாம் வாய்புடைத் தலறிஞர் வாழினு
ரோடினார். (கடு௮)

ஈதெலாந் கண்டனன பூதரைக் கையமைத் திங்குநீ ரஞ்ச
ன்மி நென்னவந் கோதியே, யாதிகண் டனில்வருந் குமரனுக்
கினையவ னன்னமுகக் கொடியன்முன் பணுகவே யிருவருஞ்,
சோதிவெந் கணைகடே யமர்புநிந் தார்களின் சூர்மகன் பரன்ம
கன் றூயமுண் டத்திடைத், தீதுறுந் கணைகளோ ராயிரந் தொடு
தலுஞ் செய்யவன் சீறியிச் செய்கைபின் செய்குவான். (கடு௯)

ஆயிரந் கணைகடே யவுணர்கோ னிரதமு மங்கையிற் சாபமு
மழிவுசெய் திடுதலும், வேயுறுந் தோளுடைப் பதுமைதன் பால
கன் வேறுதே ரேறியோர் வீறுதண் மிந்தீவச், சேழிருந் திறலு
டைக் கதையையோர் கணையினுந் சிதைவுசெய்து திடுதலுஞ் சிலை
பிடித் தவுணர்கோன், வாயுவின் படைசமன் படைகதிர்ப்
படைவிட மற்றவப் படைவிடஇ மாற்றினன் வீரனே. (க௯௦)

ஆனைதன் பின்னவன் பின்னவன் பின்னரு மனன்முகத் தவனுரத் தம்புதூ றுய்ப்பவே, யீனமற் றிடுமணித் தேரின்மீ தேயிமூர் தெருவைநீர் பெருகவங் கெரிமுகன் றுயருநீஇத், தான்முனம் வழிபடுந் தன்னகர்க் காளியைத் தன்னகத் துன்ன லுந் தானையோ டெய்தினுள், மானமுற் றிடுதிற்ற் றெவ்வரைக் கொல்லுவன் மைந்தவஞ் சேலென வந்தனள் பூதர்மேல்.(கசுக)

துங்கவெம் பூதர்மேற் சூலமொன் றுந்தவச் சூலமங் காலமே போலவர் திடுதலுஞ், சங்கரன் மாமகன் பின்னவன் சீறியேழ் சாயகங் கொண்டதைத் தடிதலுஞ் சண்டிகை, வெங் கொடுஞ் சினமொடே பின்புமோர் சூலவேல் விடுதலு மாயிரம் வெஞ்சரந் தூண்டியே, யங்கது தன்னையு மங்குவித் திடுதலு மண்ணல்சேர் தேரின்மீ தார்த்துவந் தெய்தினுள். (கசுஉ)

பாங்குறுங் காளியெண் கையுமோர் கையினுற் பற்றியே மார்பகத் தெற்றியே நின்றலு, மேல்கியே சோகமா யெருவைநீர் விழலிமூர் திடரகன் றிடவெழுந் தேத்தினுள் வாழ்த்தினு, ளாங் குளின் றிலள்விரைந் தேகினு ளீதுகண் டங்குமா முகனெழுந் தடல்பெறுஞ் சிலைபிடித், தோங்குநூ றம்பினுன் மொய்ம்பின்ன றேரறுத் தூதிய மாயதென் றுதினன் சங்கமே. (கசுங)

திதிலா வீரனீ ரேழுமோல் கொண்டுபின் றீமுகத் தீயவன் சிலையறுத் திடவவன், வேதனார் படைதனைக் கடவலுந் திறலி னுன் வீரபத் திரன்படை விடுதலுங் கடிதுபோய்ப், போதனார் படைதனைச் சிந்திவெந் தழன்முகன் பொன்றவே முடிகளைந் தண்ணல்கைப் புக்கதா, லாதரச் சுரரெலா மொய்ம்பன்மேல் மலர்சொரிந்தாடினா ருவகையா லவசமே யாயினார். (கசுச)

வன்னிசேர் மாமுகன் பட்டதைக் கண்டவன் மட்டிலாச் சேனையோர் மானமும் வீரமும், துன்னவந் தெய்தியே பலப டைக் கலமெலாந் தூலிவெம் பேர்செயத் தூயவன் சீறியே, மன்னிடும் புயலெனக் கலைசொரிந் திடுதலும் வாடினா ரோடி

ஞர் மாண்பொராயினு, ரன்னதன் பின்னரெண் பூதரு மெழு
வரல் லாததம் பியருமங் கருகுவந் தெய்தினார். (க௭௫)

அன்னபோ தெழுவரார் துணைவரைக் கண்டிலான் யாவ
தானுர்கொலோ வாவீபோ னுர்கொலோ, வென்னவே யுக்கிரன்
கனன்முகன் படையினு லெழுவரும் பொன்றினு ரென்றுகூ
றிடுதலு, மின்னுயிர்த் துணைவரா மவர்கிடந் துழியடைந் திருக
ணீர் சொரியவங் கெதிர்விழுந் தலறினா, னன்னயத் தம்பியீர்
தம்பியீ ரென்றன னனிபுலம் புற்றன னுடருந் திறவினான். ()

வேறு.

இன்னபான்மையிற் றுயருழந்தறுமுக னினையோன்பின்
மன்னிருந்திறம் றுணைவரையெழுப்புவான் மனங்கொண்டு
பின்னுறுங்கணைத் தூணியினொருகணை பிடுங்காவங்
கன்னதின்மலை யுகிரினுலெழுதுவா னடலோடும். (க௭௭)

வெற்றிவேலுடைக் குமரனுக்கினையவன் விடுத்திட்டே
ஹற்றவந்தகன் காண்கவென்றம்பிய ருயிர்கொண்டாய்
நற்றிறங்கொலோ விடுமதிக்கழுதென நனிதீட்டிச்
செற்றமோடுதன் சிலையிடைப்பூட்டியே செலவுய்த்தான். ()

மாற்றருங்கட லேழையுங்கடந்துபோய் வயமேவுங்
கூற்றன்முன்னரே வீழ்தலுந்தெரிந்தனன் குறித்துள்ளத்
தாற்றவஞ்சினன் நேடினன்கயிலையி னடைந்திட்டான்
வீற்றிருந்தன ரவ்விடையெழுவராம் விறலோரும். (க௭௯)

பூண்டபோரிடை யிறந்தவெங்கணமெலாம் புடைகுந்
வாண்டிருந்தன ரந்தகன்ருழுதன னடன்மேவி
நீண்டதோளினான் நேடினன்வம்மென நிகழ்வோத
வீண்டுதோளையோ டெழுவருமமாக்களத் திடைவந்தார். (௧௭௦)

இலங்குதத்தம் துருவினிற்புகுந்தன ரெழுந்தேபின்
னலங்கொள்வீரனை வணங்கலுமனையவ னாயமோடு

மலங்கன்மார்புறத் தழுவினன்மகிழ்ந்தன னதுபோதின்
விலங்குரூபி வந்தகன்வந்தனன் விறலோன்முன். (க௭க)

தொழுதுவீரகீ யென்றனைமுனிந்தனை துணையோரைப்
பழுதுசெய்வனோ வவர்பெருங்கயிலையிற் பட்டார்தாரென்
றெழுதுவாசகங் கண்டபினியற்றிய தெழிலோன்முன்
முழுதுமோதினன் முனியலென்றேகினன் முரட்காலன். (க௭உ)

ஈதெலாந்திற லொற்றர்கண்டேகியே யிருஞ்சூரன்
பாதம்வந்தனை புரிந்தனரெரிமுகன் பட்டானென்
றோதினாரவ னரற்றினன்புலம்பின னுறுபோதின்
காதன்மைந்தர்மூ வாயிரர்வந்தனர் கடியோன்முன். (க௭ங)

மூவாயிரம்பிள்ளைகள் வதை.

வந்துதந்தைவெந் துயரறச்சிலமொழி வகுத்தோதி
வெந்திறம்சமர்க் கேகுதும்யாமென விடைகொண்டு
பந்திகொண்டதே ரேறியங்களவிலாப் படைகுழ
வுந் துவீரனும் படைஞருமுறுகளத் துற்றாரால். (க௭ச)

மாயமேசெயு மவுணரும்பூதரு மலைவாகி
யோய்வில்பற்பல படைக்கலஞ்சொரிந்தம ருறுபோதின்
றியர்சேனையும் பூதர்தஞ்சேனையுஞ் சிலமாள்ப்
போயெதிர்ந்தனர் கடிதுமூவாயிரம் புகழ்வீரர். (க௭டு)

கதிர்கொள்வாளினாய்ப் பூதரையடுதலுங் கணமன்ன
ரெதிர்புகுந்தம ரிழைத்திடவவரிவ ரெழின்மெய்யிற்
பதிவுறும்படி கணவிடவிடரொடும் படிநின்ற
ரதிர்ந்தருங்கழ லிலக்கரிலாயிர ரதுகண்டார். (க௭சு)

கண்டுவீரனைத் தொழுதனர்விடைகொடு கடிதேகி
யெண்டரும்புகழ் விசயனையாதியா யிரவீரர்

மண்டுகோன்மழை சொரிதலுமவருமம் மழைதூவ
வண்டிருந்திற் றிருவகைக்கணையுநேர்ந் தமர்செய்த. (க௭௭)

ஆயகாலைமூ வாயிரராயிரத் தவர்தேரைச்
சாயகங்கொடு சிதைத்தலுந்தூயவர் சரந்தூண்டித்
தியர்தேரையுந் தனுவையுந் துணித்தனர் தேர்புக்கார்
மாயவந்தவர் சீறியேயீறிலா வரையுத்தார். (க௭௮)

வீறுவெற்பெலாங் கணையினாற்சிதறியே விறற்கோறுய்ச்
சீறியெய்யர்மெய் துளைத்திடவவுணரிற் சிலரின்தே
ரேறுதேரெடுத் துவரிமேலெறிந்திட வெழில்வீரர்
மாறில்பூமிசைப் பாய்ந்தனர்பின்னரும் வந்துற்றார். (க௭௯)

செற்றவெங்கணை சொரிதலுமவுணரிற் சிலரின்தே
ருற்றகைச்சிலை பறித்தொடித்திடவவ ருரம்தே
யெற்றினரவர் தாழுமககெற்றின ரிகல்கூடி
மற்றொழிற்றனைப் புரிந்தனரிருவகை வலியோரும். (க௮௦)

ஈதுசெய்தலும் விசயனையென்றிமற் றெல்லோரும்
போதநொந்தன ரவுணருக்குடைந்தனர் புறந்தந்தார்
தாதுலாந்தொடை விசயனுட்சீறியே சரஞ்சிந்தித்
தீதுலாவுருர் மைந்தரைத் துணித்தனன் சிதைத்திட்டான். (௮௧)

இறந்தபேர்களுந் துணீர்துளபேர்களு மெழுந்தேயின்
மறந்தருஞ்செருப் புரிந்திடவியந்தனன் மனநொந்தே
சிறந்தவேலனை றினைத்தலுங்ககனமேற் செவ்வேள்வர்
துறைந்துகின்றதன் றுடொழிவிசயனுக் குரைசெய்வான். (௮௨)

மாய்ந்தவஞ்சக ரறுவதுமெழுவது மலரோன்மு
னீந்தநல்வர மவரினிக்கெடவிதை யெறிக்கென்றே
காய்ந்தவெஞ்சினக் காரிவேலருஜினன் கரந்திட்டா
ளுய்ந்துணர்ந்தன னிதனையுன்மத்தன மகரேசன். (௮௮)

மிக்கமாயவள் படையினைவிடுத்தலும் விசயன்றூ
னக்கணந்தனிற் காரிதன்படைவிட வதுபோந்து
புக்கமாயவள் படையழித்தவுணர்கோன் புகழ்மைந்தர்
தக்கமும்மையா யிரரையுங்கொன்றது சயமாக. (கஅச)

மும்மையாயிரம் புதல்வர்கண்முடிந்ததை முரணெற்றர்
மம்மரோடுகண் டோடினர்குரன்முன் மருவுற்றீ
தம்மேவோதலு மரற்றினன்புலம்பின னதுபோதின்
வெம்மைகொண்டசெங் கதிரவனடைந்தனன் மேல்வேலை. ()

எண்டரும்புகழ் மதுரையேகதிர்விசும் பிருண்மேவுங்
கொண்டல்மண்டமண் குண்டரேதாரகைக் குலமெல்லா
மண்டர்நாயக ரடியரேசெக்கரே யழறிங்கட்
டுண்டம்வாதிவே காத்தெழுமேடெனத் துலங்கிற்றே. (கஅச)

தருமகோபன்வதை.

இன்னபான்மையிற் கங்குல்வந்திடுதலு மிருஞ்ஞரன்
றன்னைவந்தடைந் தறப்பகைபுந்திசுற் சிலசாற்றி
யொன்னலார்தம துயிர்குடித்தொல்லையீண் றெறுவேனென்
றன்னவன்றனை விடைகொடுபுறந்தனி லடைந்திட்டான். ()

புண்டரீகமா மாதிரப்போதகப் பிடர்புக்கே
யண்டரஞ்சுற வெண்ணிலாப்பெரும்படை யயல்குழ
மண்டிருந்திறற் பூதர்குழ்பறந்தலை வந்திட்டான்
சண்டமுற்றிடு மவுணரும்பூதருஞ் சமர்செய்தார். (கஅஅ)

இருதித்தரு மெண்ணிலாப்படையெறிந் திகல்கொண்டு
பொருதிற்ஞ்செய வவுணரிலமைச்சரும் புகழ்வேர்வில்
வருதித்தரு மேதிர்ந்தனர்சமர்த்தொழின் மருவுற்றார்
திருமிகுத்திடு மவுணரும்பூதருஞ் சிலர்மாண்டார். (கஅக)

இலக்கவீரரும் வன்மைபோய்நொந்தன ரிதுகண்டு
விலக்கரும்புகழ் வீரமார்த்தாண்டனும் விநலோன்சென்
றலக்கணுற்றிடக் கணைசொரிந்தமைச்சரை யடனோக்குத்
தலக்கணின்றிடந் தானவரெதிர்த்தனர் சமர்செய்தார். (கக0)

ஒங்குபூதர்கள் பலமலைவிடுதலு முடைந்தார்க
டங்குலாவிய வறப்பகைகண்டிது சினமேவித்
தாங்குரும்புகழ்ப் பூதர்மீதளவிலாச் சரஞ்சிந்த
வாங்குமேனிமேற் படுதலுமெவித்தன ரடனீங்கி. (ககக)

காலிற்கொன்றிடு மருப்பிறைக்கொன்றிடுங் கவின்மேவும்
வாலிற்கொன்றிடுங் கரத்திறைக்கொன்றிடும் வயப்பூதக்
கோலச்சேனையை யிவ்வகைகொடியவன் கொடுவெழஞ்
சாலக்கோறலுஞ் சாரதரோடினர் தரைமீதே. (ககஉ)

கண்டுவென்றிசே னின் மிகுமொற்றரேகு யி
புண்டரீகமீ தழுத்தலும்
தண்டர்மாற்றலன் சீறியேநூறுகோ லவையேவிக்
கொண்டசோரிநீ ரெழுந்திடவழுத்தினன் குளமீது. (ககஉ)

உதிரமோடுதன் நேருறத்தீயவ னொருவேலை
யெதிர்விடுத்தலும் வீரமாபுரந்தர னென்போனாற்
கதிர்நெடுங்கணை விடுத்ததுதடுத்துவெங் கணைமாரி
துதிபொருந்திய வவுணன்மேற்பொழிந்தனன் சுரர்போற்ற. ()

தருமகோபனே வாலவைவிலுக்கியோர் தண்டுந்த
மருமமீதது வந்துபட்டிடுதலு மயக்குற்றான்
கருமமீதுகண் டடல்பெறுந்தோளினன் கழிதேக
வருமவன்றன்மேற் பொழிந்தனனிழிந்தவன் மழைவானி. ()

விட்டவாளிபட் டொழிந்திடவீரனார் விநல்வேலை
யொட்டலன்றன்மேல் விடுத்திடச்சென்றவ னுரத்தூடே

பட்டுவெந்திடைப் பறிதலுமுளம்பதை பதைப்புற்று
மட்டில்சோரியோ டிருந்தனன்கரிமிசை மயலாகி. (கக௬)

அந்தவேலையி லவன்கரிமனஞ்சினந் தடன்மேவுந்
தந்திமாமுகற் கினையவற்கினையவன் நடந்தேரை
யுந்துநாற்பெருங் கோட்டினுற்றாக்கியே யுயர்பாகன்
சிந்துறம்படி புடைத்ததுகரத்தினுற் றிறலோடும். (கக௭)

ஆனகாலையில் வேறுதேரேறியே யடல்வீரன்
கானமாமலைக் கரிகரம்பிடித்தனன் கவுண்மோதி
யீனமுற்றிட வப்புறத்துலகிடை யெறியப்போய்த்
தானவர்க்குளந் துணுக்குறவிழுந்தது தரைமீது. (கக௮)

விழுந்துமண்மிசைத் துன்பொடுகிடத்தலும் விறல்வெய்யோ
னெழுந்துதண்டமொன் ————— யெழில்வீரன்
செழுந்தனி: டய்த்தா
னழுந்துசீருட னுடகாபன். முன். (கக௯)

வந்தவச்சிரம் பாணியிற்பிடித்துவஞ் சகன்மீதே
யுந்தவங்கது படுதலும்பதைபதைத் துடன்வீழ்ச்
சந்தரங்கெழு தாளினாலுதைத்திடத் துகடரு
மந்தரத்தரை யலைத்தவ னிறந்தன னவர்துள்ள. (உ00)

ஈதுகண்டவன் றண்டமங்கோடிய திடர்மூழ்கிப்
பூதலத்துறு வெங்கரியெழுந்துபின் புகழ்ந்தேத்தி
மேதருந்திறல் வீரனைவிடைகொடு விறல்சேர்தன்
மாதிரந்தலிற் படர்ந்ததுபூதர்கண் மகிழ்ந்தார்த்தார். (உ01)

செற்றமேவிய வறப்பகைமடிந்தவச் செயறன்னை
யொற்றர்நோக்கினர் வாடினரோடின ருரைசெய்ய
வற்றமார்துயர்ப் பரவையுளழுந்தின னறியின்றி
யுற்றபாவைபோ விருந்தனனவுணரி லுரமிக்கான். (உ02)

லோடு வந்தபூத மன்னர்சேனை வெள்ளமு, மக்கணம் படைக்க
லஞ் சொரிந்துபோர் புரிந்தபோ தவுணர்மாய வீறுபூத ரவருமா
ய்வ தாயினார். (உஎ௦)

வேறு.

இப்பான்மைகண்ட வரிமாழகத்த னிகல்கொண்ட பூதர்
குழுவைக், கைப்பேரதுகொண்டு மிகவாரியின்று கடிதுண்ப
னென்றுகருதி, மெய்ப்பானவண்ட முழுவைச்சிரங்கள் விற
லோடுசென்று தொடவே, துப்போடுமங்க னொருமேனிகொ
ண்டு சுரரஞ்ச வீதுபுரிவான். (உஎ௧)

கல்லாமனத்த னிருபத்துநூறு கரமுஞ் செலுத்திவிறல்சேர்
சல்லாபமோடு குகனோடுவந்த தசநூறு வெள்ளவனிக
மெல்லாமகட்டி னிடைசேரவாரி யினிதாய் விழுங்கவெழில்சே
ரல்லார்களத்த னெமையாளநல்கு மமலன் றனித்தருளினான். ()

இவ்வேலைதன்னின் மிகுமொற்றரேகி யிறையான குரனு
டனே, செவ்வேநிகழ்ந்த சொலவேமகிழ்ந்து சிகரத்தி னுச்சிமி
சைபோ, யவ்வேலைதம்பி சமங்கண்டிருப்ப வவனேவல் கொண்டு
திறல்சேர், மைவேலையென்ன மிகுசேனையின்னு மருவிறு யுத்
தகளமே. (உஎ௩)

ஈடானசிக்க னெதிராகவீறு மெழிலாக வேலன்னுகக்
கூடாநிறைந்த வவுணப்பதாதி குகன்முன் பணைந்துபடைதூய்,
வாடாவிறற்கொண் முருகேசன்வில்லின் வலியான நாணிஞ்
லியால், வீடாவழிந்த ததுகண்டுதீயன் விறலோடு வந்துமொ
ழிவான். (உஎ௪)

பொன்னாடரெங்கள் பகையாதல்கண்டு புலவோரை யின்
னல்புரிவோ, மன்னுரில்லை பகையல்லையென்கொ லமர்செய்ய
வந்தவகையென், ஞென்னுனிசைப்ப வெளியாரைமொய்ம்ப
ருறுகண் சூயிற்றிலவரைப், பன்னாளுநூறி யரசாள்வமன்ன
பரிசா லடைந்தனமரோ. (உஎ௫)

என்றீதுரைப்ப வலியாளனீயு மெனியார்க ளெங்களினமு
நன்றீதுவல்லை யமர்செய்தியென்ன நலமார் குமாரனொருகோன்
முன்றியவன்றன் மருமத்தழுத்த முதுகிற் பறிந்தததனால்
வன்றீகிர்த்த கொடியோனுடம்பின் மலிசோரி வந்ததவணை.

உள்ளூற்றபூத ரதுபோதில்வேல நொருகோ றுனைத்தவழி
யான், மெள்ளத்தலத்தி னீழியச்சினந்து 'வெளியைக் கரங்கொ
டடையாக், கள்ளூற்றதொங்கன் முருகேசன்மீது கதையொ
ன்று கைப்பவமலன், வள்ளூற்றநாலு கணைசிந்தவேகி வருத
ண்டை நூறியவைபோய். (உஎஎ)

மங்காதசிக்க னுதல்சென்றொளிப்ப மயலோடு வெய்யனு
றவே, சிங்காரமேவு மவன்முன்படைத்த திறல்கொண்ட பாணி
நெகிழ், வெங்காயமிஞ்சி யுறுகின்றபூதர் விறல்வாளி பட்டவெ
ளியா, லங்காயவேலை கடிதேயிறங்கு யமலன்றன் முன்பணுகொர்.

அப்போதுதன்னி லுதயச்சிலம்பி லருள்கொண்ட வேல
நொருகோ, றுப்போடுகைப்ப வதுசென்றுவீரர் தொகையைத்
தனதுமிசையே, மெய்ப்போடுகொண்டு கடிதேதிரும்பி விறல்
வேலன் முன்புவிடவே, மைப்பாவுகண்டன் மகனங்கவர்க்கு
மகிழ்வாக வோதினனரோ. (உஎக)

அக்கரலைதன்னி லிதுகண்டுசீறி யரிமா முகத்தனனிக
மிக்காரிலாத குமரேசன்முன்பு விரைவோடு வந்துவனைய
நக்காளனாய்பில் கணைமாரினூவி நவியத் தொலைப்பவிடரிற்
புக்காண்மையின்றியுறுகின்றவெய்யனிதுகண் டமுன்றுபுரிவான்

நூளுனபத்து நெடுவிற்பிடித்து நுதிவாளி சிந்திமுருகன்
சீருவிடுத்த கணையைத் தடிந்து திறல்கொண்ட சிங்கமுகவன்
மாறாகவேல னிரதத்திலுற்ற வலவன்றன் மாப்பினிடையே
வீரூயிரங்கொள் கணைசிந்தநொந்து மெலிவா யிருந்தபொழுதின்.

ஐயன்சினந்து கணைநூறுசிந்தி யரிமா முகங்கொளவுணன்
வையங்கெடுப்ப நிலசின்றளப்பில் வழவாளி வெய்யன்விடவே
கையன்றனுக்கடமையாயிரங்கொள் கணையாலொழிப்பவவுணன்
மெய்யன்றன்மீதி லொருகுலமுந்த விறல்வேல னீதுபுரிவான்.

ஈரேழுதான கணைசிந்திமுந்தி யெதிர்குல நூறியடுகோ
லோராயிரத்தை யவனோர்விடுப்ப வுரமேவு சிங்கமுகவன்
சீரானகையி லொருதண்டுகொண்டு சிதறப் புடைத்துவரவப்
போரார்சுரத்தை யெழுவாளிகொண்டு புனிதன் தழந்தருளிஞன்

மெய்ப்பாணிபின்பு மெழுவெய்யன்வையம் விழுதன் டெடு
த்துவிடலுந், துப்பாயிரங்கொள் கணைகொண்டுதண்டு துணி
செய்து வேலனுறவே, கைப்பாசமுந்த விறைபத்துநூறு கணை
கொண் டழிக்கவதஞன், மைப்பாவிதாறு முகனைப்பிடிக்க வலி
யோடு வந்தனனரோ. (உஅச)

ஆறுமுகத்த னதுகண்டுவந்த வவுணன் கரஞ்சிரமெலா
முறுகிவீழ விருபத்துநூற் றொ டொருபத்து நூறுகணையைச்
சீரூவிடுப்ப வவைபின்பெழுந்து செறிவாக வெய்யன்வெகுளா
மாறுகவெண்ணில் வரையைப்பிடுங்கி வலியோடு வீசதலுமே. ()

வரையற்றுவந்த வரையற்றுவீழ வலியற் றிடாதமுருகன்
புரையற்றவாளி மிகவேபொழிந்து புகழ்மேவு சின்னவவுண
னிரையுற்றசென்னியுரமுற்றகைகணிலமுற்றிடத்தடியவே [யே.
விரைவுற்றமண்ணில் விழுமுன்புபின்பு விறலோடெழுந்தவவ்வ

சிங்காரமேவு கரமுஞ்சிரங்கள் சிதறீத் திரும்பமுனையா,
துங்காரமோத விருபாணியோடு மொருசேன்னி யோடுமெதிர்
வந், திங்காரெனக்கு நிகரென்றொர்குன்ற மிகுலிப் பறித்துவி
டவே, கங்காளன்மைந்த னொருவாளிகொண்டு கழிதே துணித்
தருளிஞன். (உஅ௭)

மால்விட்டவும்பர் சிறைவிட்டிடாது மறமுற்றசூரனினையோன், வேல்விட்டுவென்றி கொளுமாறுமன்றி விடுகின்ற தொன்றைவிறல்சேர், கோல்விட்டழிக்கு மிதுவேயலாது குமரபயின்றிலைகொலென், ஞாலத்தையொத்த வொருதண்டுதன்னை யடலோடு விட்டபொழுதின். (உஅஅ)

வீரனதண்டு வருசெய்கைகண்டு விறல்கொண்ட கந்தன் வெகுளா, மாறானவஞ்ச னுயிருண்டுவல்லை வருகென்று கையின்மருவு, மூரனதற்ற குவிசந்தொடுப்ப வுரனோடு சென்றுகதையை, நீரகநூறி யரியாமுகத்த னெடுமார்பி னுற்றததுவே. ()

மார்பிற்பொருந்தி முதுகிற்பறிந்து வலியோடு செல்லவவுண் சோரிப்பெருக்கி னுடனேவிழுந்து துயரத்தி னோடுமடியக் கூர்பெற்றிலங்கு குவிசம்படர்ந்து குளிர்வான திக்குண்முழுதிக் கார்பெற்றகண்ட னருண்மைந்தனுந்து கரமீது வந்ததிறையின்.

நாகத்திலும்பர் மலர்மாரிதூவி நனிபாடி யாடிமகிழ வாகைக்குமார னிளையோர்கடாமு மலிகின்ற பூதர்குழுவு மோகைக்குண்மூழ்கி யயலேபொருந்த வுயர்பா சறைக்கணுகு னொற்றவேலை யிதுகண்டவொற்ற ரசரேச னோடிதறைவார். ()

உன்றம்பியான வரிமாமுகத்த னுயிர்போய் மடிந்தனனெ னாக், குன்றம்புகைந்த சிகரத்திருந்த கொடியோ னிலத்தின்மிசையே, துன்றம்புனற்கொண் முகில்போல்விழுந்து துயரக் கடற்குண்மூழ்கி, மின்றங்கெயிற்று விறல்வாய்திறந்து மிகவே புலம்பியழுதான். (உகஉ)

சூ ர ப ன் ம ன் வ னை து

ஓங்குதுயர் நீங்கியொரு கோடியெனு மாயிரமு றொற்றர் கனை யொல்லை விளியாத், தீங்ககலு மாயிரவொ ரெட்டளவை யுண்டமுறு சேனைக ளனைத்தும்வரவே, யாங்குற வணைந்துபு

கல் வீரன விரைந்தவர்க ளண்டமுள வண்டியறைய, வாங்கரு மிருந்திறல்கொ டானவர்க டானைபல வந்தவுய ரண்டவழியால். (உக௬)

வேதனெடு மாதவ னுறும்பதி நிறைந்தன விசம்பிடை நிறைந்தனவெழிற், பூதல நிறைந்தன பெருந்திசை நிறைந்தன புகழ்க்கட னிறைந்தனநெடும், பாதல நிறைந்தன வியாவையு நிறைந்தன பரந்துவரு தூசியனிக, மாதரவி னூறுபெறு கோடியுறு யோசனையிவ் வண்டமு நிறைந்தவிறையின். (உக௭)

இன்னபடி தானவர்க டானையுற வெற்றர்க ளிருத்தில பொருந்துமவுணன், பொன்னடி பணிந்திவை யுரைத்திட விருப்பொடு பொருக்கென விருக்கையிடைபோய், மன்னுபுன லாடியினி தாமடிசி லுண்டுதிரு ந்றுதுதல் வல்லையிலணிந், தின்னலக லுங்களப மின்னுகல னுனவை யிதம்பெற வணிந்தனனரோ. (உக௮)

ஆளிகளி லக்கெழுப தாயிர மரும்பரிக ளன்னதொகை யன்னதொகையே, கூளிக ளிழுத்திடு மிழுக்குலி ரதத்தின்மிசை கொற்றமொ டீணந்தவுணர்கோன், வாளில கெயிற்றவுணர் சேனைபுடை சூழ்தர மறந்தரு பறந்தலைதனிற், காளியொடு வாதுநட மாடிமக னோடமர் கலந்திட வீணந்திபாழுதின். (உக௯)

செங்கமல வேதனுட னுந்துமரி கந்தனது செம்பத மீளற ஞ்சியவுண, னிங்கமர் புரித்திட வீணந்தன னெனக்குக னெழுந்தனில சாரதிவீடும், பொங்கணிகொ டேரணுகி வீரரொடு சாரதர் புகழ்ந்தயல் பொருந்திவரவே, தங்கவுணர் சேனையெதிர் செல்லமிகு பூதரொடு தானவர் மலைந்துபொருதார். (உக௧௦)

வீறிவரு தானவர்க ளாலிலகு பூதர்கள் விஷிந்திட விலக்க முடனெட், டேறுதனி வீரர்க ளடைந்துடைய மொய்ம்புறு மிரும்புய னெதிர்ந்துகணைதூய்ச், சீறியவ ரிற்சிலரை னூறியழி

யாவது தெரிந்துமுரு கன்புடைவரக், கூறியிடு மிந்தவகை கண்டருளி வெஞ்சிலை குளித்தன னநித்தமணையான். (உக௮)

மன்னுதனு விற்கணை யளப்பில தொடுத்தருளி வானமொடு வைகமுமாய்த், துன்னுமவு ணப்படை பிணக்குவை படும்படி துலங்குமுரு கன்புரியவே, யன்னசெயல் கண்டுமிக வண்டகட கத்தின்மிசை யப்புற மிருந்தவனிக, முன்னென வணைந்துகும ரேசனைவனைந்திட முரட்குமர னீதுமொழிவான். (உக௯)

மையவுணர் சேனையிடை தேரினை விடுத்தியென மாருதியி னோடறையவே, யையவிது நன்றென நிலத்தினில் விசும்பினி லளக்கரில் விடுப்பமுருகன், பெய்யுமுகி லென்னமிகு வாளிகள் சொரிந்தருள் பிரிந்தவவு ணப்படையெலா, மொய்யென விறந்ததிர மோடுபிண மாயிடவு லாவியமர் செய்தருளினான். (உ௫0)

சீகர முலாவுமெழு சாகரமு மாகமொடு தேவர்க ணிறைந்தவுலகுஞ், சூகர நிறத்தவுணர் சேனைபிண மாகநனி துன்ற வெழு கின்றகுருகி, வேகமுட னேழ்பிலமு மண்டலமு மெண்டிசையும் விண்ணகமு நண்ணிநீறைய, வாகைமுரு கன்றகுவர் சேனைவரு மண்டவழி வாளிகொ டடைத்தருளினான். (உ௫௧)

பாலன மொழிக்கெளரி பாலனது பின்புதழல் பன்னிருக ளும்பொலியவே, மாலனுரு தானவர் பிணத்தினிடை கண்டறதலும் வாரிநிகர் சொரியதெலாஞ், சாலவும் வறந்தது நிறைந்திடு பிணக்குவை தணந்துபொடி யாகிபதுசீர், மாலயனு மிந்திர னு மும்பர்களும் வேலனை வழுத்தினர் மகிழ்ச்சியுறவே. (உ௫௨)

எம்பரம னின்னன புரிந்தது தெரிந்துள மெரிந்திட விரைந்தவுணர்கோ, னம்பக மிராறுடைய நம்பனெதிர் தேரினொடு மாலமென வந்தணுகலங், கும்பமத யானையுரி கொண்டவ னளித்தருள் குமாரனு மெதிர்த்தருளின, னும்பர்கள் பெருஞ் சிறை விடாதுயிர் விடுப்பவ னுருத்திவை யுரைத்திடுவனால். ()

ங்கலணைக்க, ணெண்டவிரந்த வுயிர்க்குயிராகி யிருக்குநாத
னிருந்தனன்மன்றோ. (ச)

துன்னுவானவர் தம்மைவிடுத்தே துங்கவீரர் சுலாவவிரு
ப்ப, வன்னபோது பராசரனல்கு மாறுமைந்தரு மாறுமுனே
சன் பொன்னுலாவிய புண்டரிகத்தாள் பூசைசெய்து புகழ்ந்திட
லோடு, நன்னலம்பெற வன்னவர்தம்பான் ஞானபோதக நல்கி
யிருந்தான். (ரு)

ஈதுநின்றிட விண்ணவரண்ண வின்பமுற்ற வெழிற்றெய்
வயானே, மாதெனுந்தன தொன்மகடன்னை மன்னிருந்திறல்
வண்குமரேசற், காதரத்தொடு நல்குவனென்றே யாழிமாலொடு
மம்புயனோடு, மோதினானவர் நன்றிதுநன்றிக் கொல்லைசெய்குதி
யென்னவுரைத்தார். (சு)

உம்பர்மன்னவ னுள்ளமுகந்தோ ரொற்றன்மாமுக மொல்
லைதெரிந்தே, செம்பொன்மால்வரை மீதுபொருந்தென் றேவி
தன்னொடு சீர்மகடன்னை, யிம்பர்நீகொடு வாவெனவோத வேகி
யின்ன திசைத்திடவன்னார், சூம்பமாமத வாரணமேறிக் குன்று
ரூப்பரங் குன்றமடைந்தார். (எ)

இத்திரன்ற னிருக்கையின்மாதோ டுந்திராணி யிருந்தன
ளங்க, ணுந்துசீருள சூரனதூரி லுற்றிடுஞ்சிறை யற்றிடுமாதர்,
வந்திறைஞ்சவு வந்தருள்செய்தே மைந்தனைத்தழு வுற்றுமகிழ்
ந்தா, ளந்தவிலை வரைச்சிறைகொய்தோ னுறுமாமுக னாலய
முற்றான். (அ)

சென்னியாறுள தேவனளித்த சென்னியாறுள தேவைவ
ணங்கி, யென்னையாளுடை நாயகநீயிற் கின்னகுன்றிடை யென்
றிருமாதை, மன்னமன்றல் புரிந்தருளென்ன வாகைவேலுள
மன்னவனோ, யன்னபான்மை யியற்றுதுமென்ன வண்டர
ண்ண லகத்துண்மகிழ்ந்தான். (ஊ)

அற்றமற்ற மகிழ்ச்சியடைந்தே யாலயத்தி னகன்கடைவ
ந்தே, கொற்றவொற்றர் முகங்கடெரிந்தே கோதிலாமுசு குந்தனு
மல்லா, வெற்றிமன்னரு மும்பருமிங்ஙன் மேவுமாறு விளங்கிய
வைவே, னற்றிறற்றிரு நாயகன்மன்ற ஞானையென்று நவின்றிடு
மென்றான். (க0)

எண்ணிலொற்றர் விரைந்துபடர்ந்தா ரீதுநிற்க வெழிற்ரு
விசக்கைக், கண்ணொராயிர விண்ணிறைதெய்வக் கம்மியற்
கொடு கந்தமுலாவும், வண்ணகீப நெடுந்தொடைமார்பன் மன்
றல்செய்திட மண்டபமன்றம், விண்ணுலாவிய சோலைகளெல்
லாம் வீறொடும்புரி வித்தனனன்றே. (கக)

மிக்கவினனது நின்றிடமுன்னம் வெள்ளிவிண்மலில் விண்
டொடுகாவி, லிக்குவேளை யெரித்தநுதற்க ணெம்பிரானுமை
யோடுமிருப்ப, வக்கணத்தின் முசுக்கலையொன்றங் காதிமீதினு
மாரியைமீதுந், தக்கவில்லுவ நல்லிலெரிந்தத் தையல்சேறலு மைய
ன்விலக்கி. (கஉ)

கடவினைத்தழை கொண்டெமையிங்ஙன் கோதில்பூசை ருயி
ற்றியபண்பா, னீவனைந்திட வேலைசலாவு நீள்புவிக்கர சாகுதி
யென்றே, மாவனைக்கை யிடத்தனிசைப்ப வையகத்திடை வந்து
பிறந்தே, காவனைத்த வயற்கருவூர்வாழ் காமர்சேர்முசு குந்த
னிடத்தின். (ககஉ)

மேகவாகன னொற்றர்படர்ந்தே வென்றிவேலவன் மன்றல்
விளம்ப, ணோகையெய்தி யெழுந்தனிகத்தோ மும்பர்நாத னுறு
ங்கிரியுற்றான், சேகரஞ்செறி சாகரமண்ணிற் சேருமன்னவர்
யாருமடைந்தார், மாதநேரிடை மாதர்கண்மைந்தர் வாவிக்காவி
லுலாவியமகிழ்ந்தார். (ககசு)

ஆனகாலையி லார்கலியூடே யாழியொன்றுள வாடகவை
யப், பாணுமூழ்கினன் வந்ததுகங்குல் பங்கமற்ற பரங்கிரிமீதே,

வேனில்வேண்முசு குந்தனுமல்லா வீறுமன்னரு மேறுபுவேள்
விக், கோனைவந்தனை செய்திடவன்னுன் கோதிலாமுக மன்கள்
புகன்றான். (கடு)

அன்னபோதினி லாதவனாதி யண்டர்மாதவ ராருமடைந்
தார், மன்னுவேல்விழி மங்கையரெல்லாம் வாரணத்திரு மாதை
யடைந்தே, பொன்னுலாமணி செய்தனரன்ன போதுகோபதி
போதினன்மாயோன், மின்னுவேலவ னாலயமுற்றே மிக்கவன்
பொடு முன்புவணங்கி. (கசு)

வாரணத்திரு மாமகடன்னை மன்றல்செய்திட வந்தருளென்ன
வாரணப்பொரு ளாகியபுத்தே ளங்கெழுந்து மயூரமடைந்தே
தோரணத்திரு வீதிபுகுந்தே துன்றுவானவர் தூமலர்தூவப்
பூரணக்கவின் மாதர்நடிப்பப் பொங்குபல்லிய மெங்குமுழங்க.

இன்னபோல வளங்கள்விளங்க வெம்பிரானினி தேகிம
ணஞ்செய், கொன்னுலாவிய சாலேமுனீலக் குன்றமைஞ்ஞையி
னின்றமகன்றா, னன்னபோது புலோமசைபால்கொண் டண்
ணருளை விளக்கியகன்றான், மின்னுவேலவன் மன்றனிலம்போய்
வாளரித்தவி சுற்றன்மன்னே. (கசு)

வேலனைவலின் மால்முதல்விண்ணோர் வீறுதங்க விருப்ப
விருப்பக், கோலமாமுக குந்தனுமற்றைக் கொற்றவானவ ருங்கு
மரேசன், பாலடைந்து பணிந்தனரங்கண் பாரிடங்கள் பரிந்த
யல்குழ, வாலமுண்ட மிடற்றினன்மாதோ டந்தரத்திடை வந்த
னன்மமா. (கசு)

மங்கைதன்னொடு மானமழந்தே மன்றிலெல்லையில் வந்திட
வென்றி, தங்குவேலன் மகிழ்ந்தெதிர்சென்றே தந்தைதன்னொடு
தாயைவணங்க, வங்கெடுத்தனர் புல்லினரன்போ முச்சிமோந்த
னர் மான்முதலும்பர், மங்குல்கண்ட மயூரமதென்ன வந்துவந்து
வணங்கிமகிழ்ந்தார். (உ௦)

பூமணம்புரி சாலையுள்வேலன் பூவையோடிதை வற்கொடு
போக, மாமலிந்தவ ரித்தவிசொன்று வள்ள லாணையின் வந்தவ
ண்மேவக், காமர்கொண்ட வதன்கணிநுந்தே கந்தனைத்தம
கைகொடுடுத்தே, தூமருங்கி லிருத்தினர்வேதன் சூர்மடிந்தது
முற்றுமுரைத்தான். (உக)

எந்தையன்னை வினாவிமகிழ்ந்தே யிங்குமன்ற லியற்றுக்கவெ
ன்ன, வந்தரத்திதை யேகிமகட்கொண் டங்கண்வந்திட வந்தம
டந்தை, நந்தியோடுமை யானைவணங்க நாரிமுற்படு நற்றவின்
கண், கந்தனோடவ டன்னையிருத்தக் கண்டுகண்கள் களித்த
னார்யாரும். (உச)

கற்பெருஞ்சிறை கொய்தவனங்கண் கன்னலொண்புன் ல்
பன்னிவிடுப்பப், பொற்புவேலிறை தாள்கள்விளக்குப் பூசை
செய்து புராரிசுமார, னற்கரத்து மடந்தையைநல்கி நல்கினே
னென நாரமுருப்ப, வற்கன்மான விளங்கியசெவ்வே ளங்கை
தன்னிடை யங்குகொண்டான். (உரு)

ஆண்டர்போற்றய னங்குவிதித்த வாசின்மங்கல நாணினை
மன்னாள், கண்டமீது தரித்தளகத்தோர் கந்தரீடு கவின்றொடை
சூடா, வெண்ணிறற்பெறு வன்னிலவன்கொண் டும்பன்மாதின
தோதிமழுட்க, மண்ணிசீர்நடை தந்திடுதானை வல்லையிற்சிலை மீயி
சைவைத்தான். (உச)

இன்ன தன்மையின் மன்றலியற்றி யீசனோடுமை யானைவண
ங்க, நன்னலம்பெறு பேரருள்செய்தே நாரிதன்னொடு நாதனக
ன்றான், மின்னுவேலவ னன்கொருவித்தன் மந்திரத்திடை
மாதொடுவந்தே, பொன்னினாளை வாதியையாதிப் போகவான
வர். போகவுரைத்தான். (உரு)

விண்ணுலாமிமை யோரைவிடுத்தே வீரர்வாயிலின் மேவ
விருத்தி, யெண்ணிலாவெழில் கொண்டவிருக்கை யெம்பிராட்
முயொ டெய்தியதன்கண், டண்ணிலாவிய மஞ்சமனைந்தே

தையறன்னொடு தன்னிகர்பெம்மா, னுண்ணிலாவு விருப்பொடு
வைய முய்யநற்கல வித்தொழிலுற்றான். (௨௬)

வேறு.

தாவி லும்பர் கிடத்த மிருக்கையின்
மேவி னூரடல் வேன்முசு ருந்தனு
மோவின் மன்னரு முந்த னிகத்தொடு
பூவி லுள்ள புரங்களிற் போயினார். (௨௭)

மன்னு வெற்பில் வரையகல் வைகலெம்
மன்னை யோடு மமல னமர்ந்தரோ
பின்ன ரோர்பகற் பீடுவின் னோர்தொழக்
கொன்னு லாமக் குவட்டினை நீங்கினான். (௨௮)

தவள நித்திலச் சங்க முலாவிய
வுவள கப்பரங் குன்றை யொருவியே
பவள வார்சடைப் பண்ணவன் மைந்தனுந்
துவள மேவு துறக்க மடைந்தனன். (௨௯)

அன்ன காலே யமரர்கீள் கம்மியன்
றன்னை யின்ன தலத்திடை முன்புபோ
னன்ன லங்கொ ணகர்புரி வாயெனத்
தொன்மை போலத் துறக்க மியற்றினான். (௩௦)

அந்த நாகத் தரசு புரிந்திட
வீந்திரற்கக் கெழின்முடி சூடுவித்
தந்தி வான்மதி யானை மாதொடு
மெந்தை யங்ங னிருந்தன னெண்ணினாள். (௩௧)

தேனு லாந்தொடைத் தேர்மிசை டீயறியே
வான மேன்மக வாலை யிருத்தியே
சேனை வீரருந் தேவியுந் தானுமாய்க்
கான மேவு கயிலையின் மேவினான். (௩௨)

மங்கை யீசன் மகிழப் பணிந்தெழுந்
தங்க ணின்று மருள்விடை கொண்டுசீர்
பொங்கு கந்தப் பொருப்பினின் மேவினான்
றுங்க வீரருந் தொன்மையில் வைகினார். (௩௩)

இன்ன பான்மை யிருந்திட வும்பர்கோன்
பொன்னி னாடு புரந்தர சாற்றுழி
மன்னில் மின்னிகர் வாழ்க்கை துறந்திடாத்
தன்னை நேர்க்கதி சார்ந்திட வெண்ணினான். (௩௪)

துறக்க வேந்த றுறக்க நினைந்ததைச்
சிறக்கு மும்பர்க டேசிக னோர்த்துவந்
தறக் கருத்துல காயத மாமதத்
துறத் திருப்பின னாழ்வினை போலவே. (௩௫)

வேறு.

அன்னவ னுரைத்தபொய்யை மெய்யெனக்கொண் டறிவி
லாமகபதிசயந்தன், நன்வசமாக வரசினிறுவிச் சசியொடு கல
ந்துவீற்றிருப்ப, மன்னரசியற்றுஞ், சயந்தனங்கொருநாள் வான
வர் குருவினைநோக்கி, யின்னநாளளவுஞ் குரனன்மெலிந்த
தென்கொல்யாமென வவனிசைப்பான். (௩௬)

தேவகாண்ட முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - அககூ.

உ

தணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறுவது

த ஸ்வி க ண் ட ம்.

முன்பொருபகவி விமையவர்பரவ முளரியந்தவிசுடை முட
ல்வ, னின்புறவிளங்குஞ் சத்தியவுலகத் திருந்தனனிருந்திடு
மேல்வைக், கொன்பொலியனைமான் நனையரோர்ப்தின்மர் குழு
வினிற்றக்கனாங் குரிசின், மின்பொலிநுகப்பு வாணிசேர்புயத
தோன் வியன்முகநோக்கியே வினவும். (க)

மொய்வளரமரர்க் கிஹையவனாகி மூவரிலுயர்ந்தவ னாகி,
யெவ்வகையுயிர்க்கு முயிரெனவிருக்கு மியல்பி னோன்யாவனென்
றிசைப்ப, மைவளருருவக் குரிசிலும்யானு மாறுகொண்டுழிய
ழல் வடிவாய்ச், செவ்வொளிபரப்பி யெழுந்துவானிமிர்ந்த தேவ
னையதிகமார் தேவன். (உ)

என்றயனிசைப்ப வொருதொழிற் புரிவா னிருதொழிற்செ
யுதுமக் கிறையாய், வன்றிறல்படைத்த தென்கொலோவெனலு
மைந்தகேளெங்களைச் சுரரைத், துன்றுபல்லுயிரை யீற்றின்மா
ய்த்துடலாற் றேற்றுவித்தவனவ னன்றோ, வன்றியுமவனே
யெங்கள்பாலிருந்தீண் டளித்தலும்புரத்தலு மருள்வான். (ங)

எம்மொடுமொருவ னாகியோர்கிரியை யியற்றுவான்போலவு
மியற்றும், பொம்மலதடைந்த வுயிர்தொறுமலரிற் பொருந்திய
விரையெனப் பொருந்துஞ், செம்மைகொளவனே ஸ்ஹைமுதற்

கலைக டெரிந்தெமக்குணர்த்தலாற் றெளிந்தே, மம்மர்கொண்
மனத்துப் பேதையாயினையோ வவனையெம்போலநீ மதித்தாய்.

எனவிதிபுகல வவன்மகனவில்வா னிறையவனரு ளியம
றைக, ளனைவருமனைத்தும் பிரமமென்றியம்பிற் றையவீதென்
கொலென் றறையத், தினகரச்செழுங்கட் பகவனைப்புகழ்த்
றிண்ணமற்றவையெலா முகமன், கனைகடற்புவியந் தணரையா
னெனவே கழறுதல்போலநீ காண்டி. (ரு)

ஆதலா லவனை பதியெனுங் கடவு ளருந்தனை பொருந்திய
வனுநாங், காதலா லவன தருள்பெறு மடியர் கருதில்வா ராத
தொன் றில்லை, சூதலா லனைய முலைகுழ லகட்டுத் தோகையோர்
மருங்கினிற் றுலங்குங், கோதிலா வரனை யடைதிரீ யென்றான்
குளிர்மலர்ப் பொருட்டில்வாழ் குரிசில். (சு)

அல்லிமா மலர்மே லிருந்தவன் மொழிந்த வமுதவா சகஞ்
செவி புகுதச், செல்லுறழ் மிடற்றே னிறையென வெவர்க்குந்
தெளிந்துமா னதத்தடத் தடைந்து, மல்லல்பெற் றிடுவான் பரம
னைக்கருதி வருடமா யிரந்தவம் புரிய, வில்லன புருவத் துமை
யொடும் விடைமேன் மேவினா னிணையிலா விமலன். (எ)

அன்னது தெரிந்து தக்கனெம் மடிக ளடிகளை வணங்கினின்
றேத்த, வுன்னது கருத்தி லருத்தியே தனைய துரைத்தியென்
றுரைத்திட வுரைப்பான், மன்னுமார் கலிகு ழுலகும்வா னுலகு
மலரய னுலகுமா னுலகு, மென்னதா னையினின் றிடவுநிற் புக
ழ்வோ ரெவரும்வந் தெனைப்புகழ்ந் திடவும். (அ)

எந்தைநின் னிடத்தி லிருந்திடு முமையா னெனதுமா மக
ளென வரவு, மந்தனன் வடிவா யிணைந்துநீ மணஞ்செய் தருள
வும் வேண்டிடுமென் றறையக், கந்தரந் கடுத்த கந்தரக் கடவுள்
கருணையா லிவையளித் தொளித்தா, னுந்துசீர் படைத்த சிறு
விதி மனத்தி லோகிம ஔந்தியை நினைத்தான். (கூ)

அன்னவா கனத்தோ னன்னவா றறிந்தாங் கடைந்துநின் றாகி ளறையப், பொன்னுலாம் புரிசைப் புரியெனக் கிவனீ புரி யெனத் தக்கமா புரியென், நின்னறீர் பதியொன் றியற்றவன கதிற்போ யெழிலரித் தவிசின்மே விருந்து, தன்னைவா னவர் கோன் முதலினோர் பரவத் தனியர சாற்றினுன் றக்கன். (க0)

மற்றவன் மனைவி யாயினுள் வேத வல்லியாம் பெயருடை மடந்தை, கற்றைவா ரளகத் தவடனை மலரோன் காதலன் காத லாற் கலந்து, முற்றவந் தனிலா யிரஞ்சிறுர்ப் பயந்து முப்புரி தூல்விதி முடித்துக், குற்றமின் மறையு மனையவர்க் குதவி யினையன வாசகங் கூறும். (கக)

நீவிர்க ளெவரு முயிர்த்தொகை படைப்பா னிமலனை நினை ந்துமா னதத்தின், மேவினோற் றுளத்தின் விழைந்தது பொரு ந்தி மீள்திரா லிவனென விடுப்பப், பூவிலவண் டிணங்க ளிரை க்குமத் தடத்துப் பொருந்தியாண் டருந்தவம் புரிந்தா, ரோவி ல்சீர் படைத்த நாரத னவண்சேர்ந் துயர்தவ நோக்கியீ துரைப்பான். (கஉ)

மெய்த்தவம் புரிவீ ரேதுகா ரணகீர் வெஃகிய வியல்பென வினவ, வுத்தம முனிகேள் படைப்பது பொருட்டா லுழந்தன மீதென வுரைப்ப, முத்தியைக் கருதா தவத்தொழில் புரிவான் முன்னினீர் பவமிதென் றவர்தம், புத்தியைத் திருப்பி யுண்மைவீ டளித்தான் பொருவின ரதனெனும் புகழோன். (கங)

சேயினோர் கதியிற் புகுந்தவா றுளத்தாற் சிறுவிதியறிந்து நோய் செறிந்தாங், காயிரங் குமரர்ப் பயந்தவர் தமகரு மவர்க்கு முன் னவர்க்குரைத் ததுபோ, னேயமோ டியம்ப வவருமா னத மபோய் நிகரிலா வருந்தவம் புரிந்து, தூயன ரதனான் முன்புவீ டடைந்த துணைவர்போ லின்பவீ டடைந்தார். (கச)

ஈதையு மறிந்து வெருண்ணோ ரதனை யெங்கணுஞ் சுழல்க வென் றிசைத்து, மேதரு புகழ்சேர் தக்கனோ ரிருபான் மேலு

மூன் றுகிய வேற்கண், மாதரை யுதவித் தருமனே முதலா மாத
வர்க் களித்திரு பானேழ், கோதையர் தமையின் நவரைமா மதி
க்குக் கொடுத்திது சசியொடுங் கூறும். (கரு)

எல்லவ ரிடத்து மருத்தியோர் படித்தா யிருத்தியென்
றிசைத்தனன் விடுப்ப, வல்லைவாண் மதியக் கடவுள்வா னனுநி
வளரொளி யிரலையே முதலாய்ச், சொல்லிய விருபா னெழுவரா
மடவார் துணைமுலைக் கிரிகண்மேற் றேய்ந்து, மல்லலங் கலவி
யர்மு தருந்தி வாழுநா னுழ்வினை வலியால். (கசு)

ஆரன்மா தினையு மவடனக் கினைய வணிகொண்மா தினே
யுமே யவாவிற், சேருதல் புரிந்து துறந்தன னெழிந்த தேவிமார்
தமையவர் சினம்பூத், தேருலாம் புகழ்தோய் தந்தைமாட் டனுநி
யிந்தவா நியம்பலு மனையா, நேரிலாச் சசிதன் கலையெலாங்
கலைய நிகழ்த்தினுன் கொடியரு ணிலையே. (கஎ)

ஐந்துட னொருபான் கலைகளோர்பகற்கொன் றுகியே யழி
யவோர் கலையோ, டுந்திரன் புடைபோய் நிகழ்ந்தன விளம்பி
யென்செய்கே னிதற்கென விசைப்பச், சுந்தரக் கமலத் தய
னொட துரைக்கிற் சொற்றரு தநயனை யிரந்துன், வெந்துயர்ப்
பெருஞ்சு ளகற்றுமென் நவன்பால் விடுத்தனன் குவிச
வேல் விடலை. (கஅ)

சீதள கிரணத் தவிர்மதிக் கடவு டிசைமுகத் தொருவனைச்
சேர்ந்தாங், கோதின னிகழ்ந்த வுனதுகான் முனைக்கீ துணர்த்
தினோ யொழித்தியென் றுரைப்பப், போதமில் கொடிய னென
துரை மதியான் புகலில்வெஞ் சீற்றமே புரியு, மாதாபா கனைநீ
யடைதியென் நறையு மருவினான் கயிலைமால் வரையில். (கக)

நந்தியெம் பெருமா னருளினுல்விடுப்ப நாதனை வணங்கி
நின் நயன்சேய், தந்தகு ளதனான் மெலிந்தன னிதனைத் தவிர்த்தி
யென் றுகிரத்தலுஞ் சடைமே, விந்துவி னழியாக் கலைதனைத்

தரித்தே யிதனைநா மணிந்ததா விதுதா, னிந்தனை பொருந்த
வழிந்திடா திதனி னீடுநின் கலையெலாங் கூடும். (௨௦)

ஐந்துட னொருபான் பகலெலாம் வளரு மன்னநாட் பின்
னரே சுருங்கு, மிந்தவா றொழுகு மெனவிடை கொடுப்ப வெழி
ன்மதி நிறைந்துவா னெழுவஞ், சந்தணி நெடுந்தோட் டக்கனீ
துணர்ந்து தனதுரை தடுத்தலாற் பரனைப், புந்தியின் முனிந்து
புலகன முனிசொல் புந்தியாற் கினமொரீஇ யிருந்தான். (௨௧)

வேறு.

நின்றிட வினையது நிமலன திடைசேர்
குன்றென வளரிரு குவிமுனை யுமையாள்
வென்றிய துறுகிறு விதிமக ளெனவே
வன்றவ நிலைமையில் வருசெயன் மொழிவாம். (௨௨)

விண்டொடு கயிலையின் மிசையரி யனைமே
லண்டர்க ளழுவெழு மழல்விட மமுதா
வுண்டவ னுறைபொழு துமையவள் பணியா
மண்டியவுனதுமெய் வகைபுக லெனவே. (௨௩)

செயல்குண முருவிலை செறிசில மெவணும்
மயலற நிறைகுவ மருவரு வருவென்
றியல்பொடு பலவடி விசைகுவ மெனவண்
கயல்வழி யுமையொடு கழறின னிமலன். (௨௪)

ஈதிறை புகறலு மிவணுரு விலையென்
றோதினை பலவடி வுளதெனு மியல்பின்
றேதென வையெயம தருள்வடி வெனுவிங்
காதவி னெனதுயர் வடிவவை யெனலும். (௨௫)

வேறு.

உன்னை நம்மெதிர் மனந்தனில் வியந்தனை கீயந்தா யுனதி
டத்தினு முனையலா தனைவர்க ளுள்ளு, மன்னி யாமிருந் தியற்

றுவ மியற்றுத நவிர்த்தால் மதியெ லாமொரீஇ மருவுவர் சடம தாய் மாதோ, வன்ன வாறுநீ தெரிதியென் நவனியுண் டவன் முன் னான வானவ ரானவ ரேனையோ ரகத்துட், மின்னி யாங் குணர் வளித்திடு மியற்கையை விடுத்தான் றேன்றல் பொன் றுத லின்றிவாழ் கின்றநந் தோன்றல். (உசு)

எங்க ணையகன் கணப்பொழு தினையவா நிருப்ப வேளை யோர்க்கெலா மெண்ணிலா வுகமதா யெவருந், தங்கள் செய் கீட் னாகிய முறையெலாந் தவறிச் சடம தாகியே சார்தலுங் கௌரியாந் தலைவி, கங்கை வார்சடைக் கருணையங் கடலடி பணிந்து கடிய னேன்புரி பெரும்பிழை கருத்தினிற் கருதே, லெங்க ணாதவிங் கருள்கரந் தெவரையு மெழுப்பென் றறைந் திரந்திட வெழுப்பின னுருத்திர ரவரை. (உ௭)

ஒன்று மேவிய பதின்மரா முருத்திர ரெழுந்தே யுவரி வாரணஞ் சலவுபூ வுலகில்வந் துலவாப், பொன்ற யங்கிய கொ ன்றையந் தொடைநெடுஞ் சடிவப் புனித நாதனை யருச்சனை யருச்சுனப் புவிமாட், டன்று செய்தலாற் பரம்பொரு ளெவ ரையு மெழுப்ப வனந்த னாதியோர் மனந்தெளிந் தெழுந்தன ரதற்பின், சென்று வானிறக் கயிலையஞ் சைலமேன் மருவித் திரிபு ராரியை வணங்குகின் றிவையுரை செய்வார். (உ௮)

எண்ணி கந்தநா ளறிவெலா மொருவியே சடமா யெங்க டங்கடன் மறந்தள விற்றத்தீ திசைந்தே, மண்ண லேயவை தீர வொன் றருடியென் றறைய வனை ய தீமைக ளுமையவ டனதி டத் தாகு, நண்ணு நும்பதத் தெனவிடை கொடுத்தன னதற்பி னக்க னாரியைத் தக்கன்மா மகளென நணுகி, மண்ணில் வாழுதி வந்தியா மணத்துமென் றிசைப்ப வணங்கி னுள்விடை கொண் டனள் கருணைசேர் வல்வி. (உ௯)

அணியு மிந்துவி னிளகிலா வெறிப்பது கடுப்ப வறல் பர ந்தசெஞ் சடைமுடிக் கடவுளை யகன்று, மணியு மாரமுங் கரை

களிற் றிரைகள்வந் திறைப்ப மருவு காளிந்தி வனசமேல் வலம் புரி வடிவாய்ப், பணிசு வார்பிறப் பறுத்தருள் பரம்பொரு ணுமம் பன்னி யன்னவன் பன்னியங் கிருந்தனள் பன்னா, டணிவி லாப்புதழ் மாசீமா மகப்புன லாடத் தக்க நென்பவன் மறைக்கொடி யொடுமவண் சார்தான். (௩௦)

அண்டர் குழ்தூ மேவிய தக்கனந் நகிரீ ராடி மீள்பொழு தாங்கொரு பாங்கரி னலர்மே, லெண்ட விரந்திடு முயிர்க் கெலா முயிரென விருப்போ னிடம் பிரிந்தவள் வலம்புரி யாகி வீற் றிருத்தல், கண்டெ டித்துழிக் குழலியா யினளவன் விய ந்தே கெளரி யெம்மக ளாகிவந் தனளெனக் களித்து, மண்டு சீருள மறைக்கொடி தளிர்க்கரத் தளித்து மன்னு தன்னக ரன் னவ னடைந்தனன் மன்னே. (௩௧)

காதன் மீக்கொளக் கெளரியை மறைக்கொடி வளர்த்தாள் கருணை வாண்முக வையை யாண்டவண் கடப்பச், சீத வாண்மதி யணிந்தருள் பரம்பொருள் வதுவை செய்ய வேதவஞ் செய்வலென் றுமைபுரை செய்யப், போத நீடிய தந்தைதா யுள ந்தனின் மகிழ்ந்து பொருவி லாவொரு மாடமப் புரிக்கயல் புரி வீத், தாத ரம்பெறு கன்னிமா ரொடுமதில் விடப்போ யாண்டு சென்றிருந் தருந்தவம் புரிந்தன ளமலை. (௩௨)

பத்தின் மேலுமக் கோரிரண் டாகிய பருவம் பருவ ரற்பி ர்ப் பறுத்தருள் பராபரை படைப்பத், தத்து வார்திரைக் கடற் கடு வடக்கிய மிடற்றோன் றக்கன் மாபுரத் துமையவ ளிருந்திடுந் தலத்து, மெத்து சீரொரு மீறையவன் போலவந் தீனுக் மிகவு மெம்பிராற் கன்பரிக் கிவரென விருப்பு, ஐவத்த சிந்தைய ளாகி யாக் கெழுந்தெதிர் நடந்து வணங்கி யேத்துபு நின்ன ளறமெ லாம் வளர்ப்பாள். (௩௩)

ஐம்பி ராட்டியை யெம்பிரான் நெசிந்தொரு பொருள் வேட் டிண்டு வந்தனந் தருதியே லுரைப்பமென் றிசைப்ப, நம்ப

கேட்டியெற் கிசையுமேற் றருகுவ னாதனை நவிறி நீயென வுனை
மணம் புரிந்திடு நயப்பா, லிம்பர் மேவின மதற்கிவண் மறுத்தினி
யுரையே லென்று கூறலு மிடர்நெடுங் கடலில்வீழ்ந் தெழி
ரோய், சும்ப மாமுலை செவித்துணை 'கரத்தினு லடைத்துக்
குமுத வாய்திறந் தமுதவா சகமிவை கூறும். (௩௪)

வேறு.

பெய்தே னிதழித் தொடையும் பிறையும் புனைவோன் வதுவை
செய்தே யருளத் தவமே செய்வே னுடனி் திசைத்தாய்
பொய்தோய் மனத்தோய் கடிதே போபோ வென்னப் புகன்று
வைதே யொருபா லகன்றான் மறுவில் கற்பின் மடவாள். (௩௫)

இவ்வா றமலை யகல வெவருந் தெரியா வண்ண
மைவாழ் களநங் கடவுள் வளர்தன் னுருவ மருவச்
செவ்வாய்க் கருங்கண் ணுமையா டெரியா விழிநீர் சொரியா
வொவ்வா வண்பிற் றெழுலு முயர்கண் னியரீ துரைப்பார். (௩௬)

மன்னுங் காதன் மறையோன் மாயம் வல்லன் கொல்லோ
வென்னே யிதுதான் கன்னி யெம்மை 'நோக்கி லாளென்
றன்ன நடையார் தம்மி லங்கண் சீலவ ரோடித்
துன்னும் புகழ்சேர் தக்கன் முன்ன ரிதனைச் சொன்னார். (௩௭)

அந்த வேலை யவனு மறிவா லரனென் றறிந்தே
சுந்தை மகிழ்ந்து பரன்முன் சென்றே போற்றி நின்றே
யெந்தை யெனது நகரி னெய்த வேண்டு மென்றே [தான்.
கொந்தார் குழலா னொடுதன் கொழமா ளிகையுட் கொணர்ந்

ஆதி முதல்வ னங்கோ ரரியா தனயீ தமர
மாது தன்னை வேதவல்லி புல்லி மகிழ்ந்தே
சோதி நன்னீ ராட்டித் துலங்கு கலன்கள் சூட்டிக்
கோதி லுயர்கட் குயிராங் குழகன் பாங்கர் விடுத்தாள். (௩௮)

கருந்தா முளகக் கெளரி கருணைக் கடலின் புடைவந்
இருந்தா 'ளிருந்த வமையத் திமையோ ரயன்மால் குறுகிப்

பொருந்தா தரவிற்பணிந்தே புரையிநிதழிப் பிரசஞ்
சொரிந்தார் சடையா னயலே சூழ்ந்தார் நெஞ்சம் வாழ்ந்தார். ()

வேறு.

தக்க னப்பொழு தெழுந்தனன் மறைக்கொழுதனீர்க்
கைக்க னுற்றசிர கப்புனல் விடக்கவினுலாஞ்
செக்கர் பெற்றகம லக்கழல் விளக்கிநுதல்சே
ரக்க நக்கனை யருச்சனை புரிந்தனனரோ. (சுக)

அருத்தி தன்னுட னருச்சனை புரிந்தபினரன்
கரத்தி லம்பிகை கரத்தினை யளித்தெனதுகண்
வரத்தில் வந்துமக ளானவுமை யானேமறையின்
சிரத்தி னிற்குமிறை நிற்குதவல் செய்தனனியான். (சுஉ)

என்று கூறியுத கத்தினை விடுப்பவிமையோர்
வென்றி யன்பொடு புகழ்ந்தனர் மகிழ்ந்தனர்விரைக்
கொன்றை வேணிபன் மறைந்தன னிறைந்ததுயர்கொண்
டன்று சங்கரி வருந்தியுரைப்பதரிதால். (சுக)

மன்னு தக்கனிலை கண்டழ லெனச்சினமீஇ
நன்ன லம்பெறு கரத்துனை புடைத்தனனகைத்
தென்னை யெண்ணலன் மறைந்துவசை தந்தனனென
முன்ன வன்றனை மொழிந்தன னிகழ்ச்சிமொழியே. (சுக)

பண்டு போலவுமை மாடம தடைந்துபரிவால்
மண்டு நற்றவ மியற்றின ளியற்றமகிழ்வாய்
விண்டு வன்னதன மங்கையெதிர் வந்துவிடைமேற்
கொண்டு போயின னெழிற்கயிலை மீதுகுழகன். (சுக)

கன்னி மாரிது தெரிந்தயன் மகன்புடைகலந்
தின்ன செய்கையுரை செய்யவிதை வன்றனையிதழ்ந்
தன்ன நான்முதல் மதித்தில னிருப்பவதனைத்
துன்னு வானவ ரறிந்தறைகு வாரிணையசொல். (சுக)

தக்க னக்கனை மதிக்கில னிறத்தல்சரத
மிக்க வன்னவ னிடும்பணியி னிற்கும்வினையா
லொக்க யாமுமழி வாகவரு மென்றவனுறும்
பொக்கின் மாநக ரடைந்தவனொ டின்னபுகல்வார். (சஎ)

வேறு.

பெற்றந்தனி லேறுபி ரானையுமே
ருற்றுந்துமை தன்னையு முன்னலை
குற்றங்க டெரிந்து குறித்திடினற்
சற்றம்பெறு வாரெவர் சொல்லுதியால். (சஅ)

என்றேபல புந்தி யிசைத்திடலு
நன்றேயென வுன்னி நயந்ததனுக்
கின்றேது குயிற்றுவ தென்றிடலு
கின்றேயிது தன்னை கிழ்த்தினரே. (சக)

விண்டோய்கயி லைக்கிரி மீதனுகித்
தண்டேன்மொழி யாளொடு சங்கரனைக்
கண்டேவரு கென்று கதித்தபுகழ்
கொண்டேசெறி யும்பர்கள் கூறினரால். (டு௦)

இவ்வாறிமை யோர்க ளிசைப்பவிசைந்
தவ்வானவ ரங்க ணமர்ந்திடவைத்
தொவ்வாரசி தக்கிரி யுற்றனனற்
செவ்வாய்மறை வல்லி திருக்கொழுநன். (டு௧)

வேறு.

சின்மயத்தனு வந்திருந்த திருந்துமனை சிலம்பின்மேற்
பொன்மவிந்திடு மந்திரத்திடை முன்புவாசல் புருந்திட
நன்மைதக்குற வங்குறுங்கண நாதர்நாதனை யெள்ளிய
புன்மையாயெம திசனுக்கெதிர் போகலென்று தடுத்தனர். (டு௨)

சேறுபுதர் தடுத்தல்கண்டு சினம்புரிந்து திரும்பியே
வீறுதன்னகர் தன்னில்வந்திது விண்ணவர்க்குரை செய்துபின்

னேறதேறிய சங்கரன்றனை யிந்தநாண்முத லாககீர்
மாறுகொண்டு மதித்திடாதிரு மெனவிசைந்தனர் வானுளோர்.()

என்சொல்கேனினைத யென்சொல்கேனெம தீசன்மேன்
மை யறிந்துமப், பொன்செயஞ்சடை யானையெள்ளிய புல்லர்
பட்டது கண்டுநீள், கொன்செயுந்துயர் மாயவாழ்வு குறித்திதற்கு
பிசைந்தனர், மின்செய்வானவ ராதலால்வினை வெல்லவல்லவ
ரில்லையே. (ருச)

அன்னபோதிசை வானவானவ ராருமேக வறைந்தரோ
வின்னபான்மை யிருக்குநாளி லிருக்குநான்முக னோர்மகந்
தன்னையங்க ணியற்றவுன்னுபு தன்னதேவல்செய் தநயரை
மன்னுமான்முத லும்பரைக்கொடு வம்மினென்று விடுத்தனன்.

மூளுகின்ற சினங்கொடன்மகன் முன்னிசைத்தது முன்னியான்
மாளவேவரு மேனுமன்னது வருகவென்று மனந்துணிந்
தாளுநாயகன் வெள்ளிவெற்பி லடைந்துநந்தி விடுத்திடக்
காளகண்டனை முன்பணிந்திரு கைகுவித்துரை செய்குவான்.()

எந்தைகேளொரு வேள்வியானதை யானியற்றுவ னங்கனீ
வந்தெனக்கருள் செய்தியென்ன மகிழ்ந்துநம்முரு வானசீர்
நந்திதன்னை விடுப்பமேகென நான்முகன்றொழு தேகியே
மைந்தனுக்கு முரைத்துநீதி மனோவதிப்புடை யுற்றனன். (ரு௭)

மிக்கவேள்வி யவன்றொடங்கலும் வீறுமான்முதல் விண்ணுளோ
தக்கனோடு மடைந்துவேள்விசெய் சாலையின்புடை சார்தலுஞ்
செக்கர்வேணியர் தூறுகோழியர் சீறுசாரதர் சூழவே
யக்கணந்தனி னந்திவந்தன னாதிதேவன தேவலால். (ரு௮)

எந்தைவந்தது கண்டிவேத நெழுந்துகைப்பது மங்குவித்
துந்துமாதன மீதிருத்த வுவந்திருந்தன னீதுகண்
டந்தமற்ற பவங்கொடக்க னழைத்துளாரெவ ரென்றுதன்
செந்தையுடு குறித்துணர்ந்து செயிர்த்துவேதனோ டோதுவான்.()

சோதிமுன்ன ரடைந்துவேள்வி தொடங்குகின்றது சொற்றனை
யாதிபுந்திய நந்தியைத்தொழு தன்பினென்மு னிருத்தனை
வேதகேண்மதி தாதையாதலின் வெட்டிடாதுனை விட்டன
னீதியோவிது செய்ததென்று புகன்றுபின்னு நிகழ்த்துவான். ()

எள்ளுநீர்மைகொள் பித்தனாகி யிருக்குமீசன் மகத்தவி
கொள்ளுதற்குரி மன்கொலீது குறித்திடாது கொடுத்தனர்
தள்ளுமற்றதை விண்டுவேயுயர் தாணுவென்ன மதித்துநற்
கள்ளுறுங்கம லத்தமுன்பவி காதறன்னொடு மீதிரீ. (சுக)

மற்றெவர்க்கு மளித்தியென்னலு மன்னுநந்தி மனஞ்சினந்
துற்றதக்கன் முகந்தெரிந்தணர் வோடுநீதியில் பேதைநீ
பெற்றமேலம லப்பழித்துரை பேசினாயவ னன்றியே
கொற்றவேள்வி குயிற்றுவோர்முடி போகவென்றுரை கூறியே.

சீறியெம்பெரு மாணியெள்ளிய தீயநின்றலை போகவென்
றீறிலாத பரம்பரன்றனை யெள்ளுகின்றொ டிருந்திடும்
வீறுமானமுத லும்பர்யாவரும் வீரமேவிய சூரனன்
மாறருந்துய ரத்துழங்கி வருந்தவென்று சபித்தனன். (சுக)

இந்தவாறு புகன்றுநந்தி யெழுந்துசாரதர் சூழவே
யந்தண்மாமதி வேணியாணை யடைந்தனைத்து மறைந்துபின்
மைந்துறுங்குண வாசன்மேலினன் மன்னுவேதன் மகங்குலைந்
துந்திடுந்துயர் கொண்டுதெத்த மிடத்தியாவரு முற்றனர். (சுக)

சொற்றருட்புகழ் நந்திமுன்பு சுளிந்துகூறிய சூரினா
லற்றைநாண்முதல் ழாரும்வேள்வி யியற்றவஞ்சி யமர்ந்தனர்
மற்றையோர்பக ரக்துனென்பவன் மாமகஞ்செய வுன்னியே
கொற்றநற்றொழில் கற்றவும்பர்கள் கம்மியற்கிது கூறுவான். ()

மகம்புரிந்திடு சாலையொன்று வருத்தியென்னலு மன்னவன்
நிகழ்த்தக்கங்கை மருங்கடைந்து திருந்துமாயிர யோசனை

யகன்றசாலைய தொன்றியற்றலு மங்கணேகி யயன்சுதன்
சகம்புகழ்ந்திடு காமர்கண்டுத னுதுளங்கனி கொண்டனன். ()

பின்னரொற்றர் முகந்நெரிந்து பிறைக்கொழுந்து மிலைச்சிய
மின்னிருஞ்சடை யண்ணலல்லது வேறுதேவர்கள் யாரையு [ஞ்
மன்னுமிவ்விடை யுய்த்திரென்னலும் வல்லையேகிய வர்க்கெலா
சொன்னபோதரி யாதிவானவர் யாரும்வந்தனர் துன்னியே. ()

வந்துதக்கன தியாகசாலையின் மாயனுங்கம லத்தனு
மிந்திரன்முத லானதேவர்கள் யாருமங்க ணிருந்தபோ
துந்திடும்புகழ் மாதவத்தரு வந்துஞ்முதர வந்தனன்
நந்திரம்புரி மாலைவென்றடன் மாலைகொண்ட ததீசியே. (சுஅ)

நன்றிகொன்றிடு தக்கன்மாமுனி நன்னுனுகின்றது கண்டரோ
வின்றெனக்கிவ னஞ்சிவந்தன னென்றுகின்றதயி லெண்ணியே
வென்றிமாதவ வருகவென்றொரு வீறுமாதன மீதலுந்
துன்றுமாதவ ரோடிருந்திது சொல்லுவான்வினை வெல்லுவான்,

எம்மையிங்நன லைத்தகாரண மென்னவென்னலு மீசனெம்
மம்மைதன்னை மணந்ததற்பி னிகழ்ந்தயாவு மறைந்தரோ
மைம்மலிந்திடு கண்டனுக்கவி மாற்றுவான்மக மாற்றுவே
லும்மையிங்கு விளித்ததன்மையு மின்றிதற்கென வோதினான்.

ஊறகன்ற ததீசிதக்க னுரைத்தபான்மை வினாவியே
வீறுகொண்ட பராபரன்றனி மேன்மைதன்னை விளம்பியே
யேறுதற்கு பதாகையண்ண லெவர்க்குமீச னவற்குநீ
மாறுகொண்டு மகஞ்செயேலென மாசிலானிது பேசினான். ()

மாசுநென்பு புனைந்துசேகர மாலையானது பூணுமோ
தேசநீறது பூசுமோதசை தீர்த்ததியுட லேந்துமோ
கேசமுங்கரு மாமருப்பொடு கேடுருமையி னோமீமே
நேசமோடு தரிக்குமோபர மாகிநின்றிடு நின்மலன், (எஉ)

கோலஞாலமொ மயிர்கள்செற்றல் சூயிற்றுமோபுவி தத்தியின்
 ரோலொடங்கிக ணிச்சிதாவுழை சூலமின்ன சுமக்குமோ
 சாலவும்பலி கொள்ளுமோநட மாடுமோமிரு சாரதர்
 சீலமேவிய படையெனும்படி திரியுமோடியர் தேவனே. (௭௩)

நஞ்செயிற்றட னாகம்வெண்டலை நவையெனாது தரிக்குமோ
 விஞ்சுகின்றதன் மேனியல்லது வேறுமோர்தனு மேவுமோ
 வெஞ்சுறாத விருந்திறப்பெறு மேறுதன்மிசை யேறுமோ
 வஞ்சுமாலம ருந்துமோகிக ரன்றிநின்றிடு மண்ணலே. (௭௪)

சுமமாட லொருத்தியைத்தலை யெய்தவைத்த லொருத்தியை
 வாமமீதினில் வைத்தல்பிள்ளை மகிழ்ந்துபெற்றிடல்வெங்குணங்
 காமரண்ணல் படைக்குமோவென வேதுவாகிய காதைகள்
 தாமமார்புன தக்கனோடு ததீசிமாமுனி பேசுவான். (௭௫)

வேதன்மான்முத லோரைநம்பன் விதித்தழித்திடு போதெலாந்
 தீதிலங்கவ ரென்பணிந்து சிரங்கள்கேச மணிந்துநீள்
 கோதிலாத்தொளிர் சூலமீதுடல் கொண்டுநீறது கண்டுபின்
 ிதுபூசுமி யாவருந்தனை மேவியுய்ந்திட வேண்டியே. (௭௬)

சுதுநின்றிட வாடகக்கண னென்பவன்புவி யுண்டுமுன்
 பாதலந்தனி லேகமாலொரு பாரவேனம தாகியே
 கோதினானை மருப்பினக்கொடுகொன்றுமுன்பெனவொன்றவே
 ிதுதலந்தனை வைத்தகந்தை பொருந்திமண்ணை யழித்தனன். (௭௭)

அந்தவேலையில் வேலைநஞ்ச மயின்றநம்ப னவன்றனேர்
 வந்தொர்கோடு பறிப்பமுன்புலன் வந்துவந்தனை செய்திட
 வெந்தையேனம ருப்பணிந்தன னெண்ணில்வானவ ரானவ
 ருந்துமாழி, கடைந்தவேலையின் மந்தரந்தளர் வுற்றதே. (௭௮)

மாலவன்சுமட்டத்துருக்கொடு மந்தரத்தை வெரிந்தனிற்
 சாலவன்னு பரித்தனன்க டறந்ததங்கமு தந்தனை

நீலமாயன கந்தைகொண்டு நிறைந்தவேலை யுழக்கவே
யாலமுண்டவன் வந்துபற்றி யவன்றன்வன்மை யழித்தனன். ()

உற்றமுன்னுணர் வெய்திமாய னுவப்பினோடு புகழ்ந்திட
வற்றைநாளவ னோடுமார்பி லணிந்தனன்னது நின்றிட
முற்றுவேள்விய தேதரும்பர முத்திபென்றுயர் புத்தியிற்
சற்றுமெம்பெரு மாணையெண்ணலர் தாருகாவன மாதவர். ()

இன்னபான்மை யறிந்துநம்ப னிலங்குசீருள மாலொடு
மன்னிடுங்கயி லாயவெற்பினை வல்லைதன்னி லகன்றுபோய்த
தன்னையுன்னலர் துன்னிவாழ்வுறு தாருகாவனந் தன்னினந்
கன்னியாகி நடந்திடும்படி கண்ணனுக்கருள் செய்தனன். (அக)

மாரவேளை யளித்தபச்சரு மாயன்மாதரு வங்கொளாச்
சாருநீடெழி லவ்வனத்துறு தாபதர்க்கெதிர் போகவிட்
டேரினோடவர் பன்னிமார்க ளிருந்தவீதியி லெம்பிரான்
வாரமோடு பலிக்கடைந்திடு வார்களைன்ன வணைந்தனன். ()

மாலைசேர்முழன் மாலைநொக்கினர் மாலையெய்தினர் மாதவர்
சாலவெம்பெரு மாணைமானினை மானுகின்ற தடங்கனூர்
கோலமோடெதிர் கண்டுமாமயல் கொண்டுகொண்டக லன்கள்
போய்ச், சூலபாணித னுதுபின் றுய ரத்தினோடு தொடர்ந்தனா.

அந்தவேலையி லிந்துதாரி யனேகமேனிய னாகியே
வந்துமங்கைய ரெணனுமாறு மகிழ்ந்துசெய்திட மாதரா
ரெந்தையாலவ ன்னுபத்துட னெண்ணுகின்றவெண் ணுயிர
மைந்தரைத்தர வந்தமைந்தர்கள் வள்ளறன்னை வணங்கினார். ()

சங்கரன்னமை யுன்னிவீவிர் தவழ்புரிந்திடு மென்னவே
யங்கணின்றிடு மைந்தரேகின ரந்தவேலை முருந்தன
மங்கைவந்திட மாதவத்தர் தொடர்ந்துவந்துதம் மாதரார்
பங்கமுற்றுயர் கற்பழிந்திடு பான்மைகண்டு சினந்தனா (அரு)

திதின்மாதர்கள் கற்பழித்தவ ினச்செருத்திடு வோமென
மாதழற்கொண் மகம்புரிந்த தின் வந்துவந்து பிறந்திடுங்
காதுவெம்புலி பரசுநவ்வி கடும்பணித்திரன் பூதர்கண்
மோதுவெண்டினை தின்மிறற்றுடி முயலகன்றனை யேவீனார். ()

வேங்கைதன்னை புரித்துடுத்தனன் மிக்கசாரதர் தானையாய்ப்
பாங்குறும்படி யோதினானொரு பாதவண்கீம லத்தினு
லெங்குறும்படி முயலகன்றனை யீடினோடு மிதித்தனன்
வாங்கருங்கவி னுற்றமேனியின் மற்றையாவு மணிந்தனன். ()

ஈடுகொண்டிடு விண்ணுளார்தொழுவெந்தைநாடக மாடினான்
வீழினாரென மாதவத்தர் விழுந்துபின்னு மெழுந்தவங்
கடுமெங்கள் கொடும்பெரும்பிழை கொள்ளலென்று வழுத்தவே
நாடியன்பருள் செய்துபின்கயி லாயமாமலை நண்ணினான். (அடி)

ஈதுநின்றிட வானைமேனியொ டிகொண்டக யாசுரன்
வேதனல்கு வரத்தினுலுயர் விண்ணுமண்ணு மலைக்கவே
மாதவத்தின ராருமஞ்சி வளங்கொள்கர்சியி லோடினார்
பாதகன்னவ ரைத்தொடர்ந்து படர்ந்துகாசி யடைந்தனன். ()

கண்டுமாதவர் காசியின்மணி கன்னியாகிய வாலயத்
தண்டநாத னருட்பதத்தி லடைக்கலம்புக வங்கனா
னொண்டிறற்கரி முன்னரேகி புரித்துமேனி தரித்தனன்
றுண்டவாண்மதி போனுதற்பெறு தோகையும்பய மாகவே. ()

மற்றிவாரிவ னிற்பமுற்பகன் மாயனந்தனன் மேருமே
லுற்றகான்முனி வோர்களும்பரு வந்துவந்து பணிந்துநீள்
வெற்றிபெற்றிடு முவந்தங்களின் வீறினாரெவ ரென்றிட
வற்றைவேலையின் வேதனானென வரிபுநானென வோதினான். ()

மாறுகொண்டிரு வோருமெண்டவீர் வைகல்பூசல் புரிந்திட
வாறுகேண்டிடு மண்ணலங்கொளி யாகியந்த வொளிக்குளே

வீறுகொண்டவ ணிற்பமாயன் விழுந்துபோற்றி யகன்றன
னீறுகொண்டிடு மேனியெந்தையை நீடுவேத னிகழ்ந்தனன். ()

எந்தையங்கு மனத்தினாலரு ளெய்துகாரியை நல்கவே
வந்துவேதன துச்சியாமுடி வள்ளுகிர்க்கொடு கிள்ளலுஞ்
சந்தைநொந்து வழத்தவங்கருள் செய்துமாலுல கெய்தினு
ணுந்துமாய னிறைஞ்சிமற்றிவ ணுற்றதென்னென வோதினான்.

உன்றலைப்படு சோரிநீரை யுருத்தியென்ன நகத்தினுற்
றன்றனெற்றி பிளந்துசோரி தனைப்பொழிந்திட நம்பிரான்
வென்றிசேரய னூர்பெருஞ்சிர மீதினெற்றன னூறுநூ
றென்றுகூறிடு மாண்டிசெல்ல வினைத்துமாயன் விழுந்தனன். ()

நீடுகைத்தலை பாதியேனு நிறைந்ததில்லை யவன்றனைப்
பீடுமேவிய காரியன்பொடு பின்பெழுப்பி நிறுத்தியே
யீடுகொண்டு பொருந்திமேலுல கெய்தியண்ட மியாவையு
நாடியங்க ணளித்திருந்தன னாதாரரு ளாலரோ. (கூடு)

பகர்ந்தவின்னது நிற்பமுற்பகில் பண்ணவர்க்கிறை யானவ
னகந்தைகொண்ட மனத்தொடுங்கயி லாயமந்திர முன்புற
வுகந்துசாரதர் போலவெண்குண னுற்றனன்குலி சத்தினுன்
மிருந்தபூதவ ரன்றனக்கென வேளையென்று விளம்பினான். ()

வேளைகேட்டுழி வேளைவென்றவன் வெஞ்சினங்கொடு நின்றிடக்
கோளுறிந்திர னுஞ்சினந்துயர் குலிசவேலினை யெறியவே
யாளுமெம்பெரு மாணமேவியருந்துகட்பட வங்களு
னீளுருத்திர மேனிகொண்டு நெடுஞ்சினங்கொடு நின்றனன். ()

அன்னகாலையி லுன்றன்மாய மறிந்திலெனறி வற்றயா [ரோ
னென்னிரும்பிழை யெண்ணலென்ன விறைஞ்சுகிற்க விடுத்த
மின்னுதன்சின மானதீயினை மேலைவேலையில் வீசுது
மன்னுகின்ற சலந்தரப்பெயர் மைந்தனாகி வளர்ந்தனன். (கூடி)

வளர்ந்தபின்பவு ணக்குலத்தொடு மண்ணிலுற்றுயர் விண்ணு
தளர்ந்திடும்படி செய்திரண்டு சதங்கொளாயிர வற்சரம் [ளோர்
வனைந்துமாலொடு போர்புரிந்திட மால்புகழ்ந்து படர்ந்தனன்
கிளந்தவும்பர்க ளோடினார்கயி லாயமாகிய கிரியின்மேல். (கௌ)

வெள்ளிவெற்பிடை வின் னுளாரவர் மேவியுற்ற தறிந்துபின்
றள்ளுதற்கரு மொய்ப்புகொண்ட சலந்தரன்படை சூழவே
யெள்ளரும்புகழ் மேவுறுங்கயி லாயவிண்டுவி லேகலும் [னன.
வள்ளல்வாசவன் வேண்டவேதியன் வழவுகொண்டவன் வந்த

எங்கனாயக னெங்கணேகுதி யென்றுகூறவ ரன்றனோ
டிங்கமர்ச்செய மேவினேனென வீண்டுநின்வலி காண்டுமென்
றங்கண்மண்ணிலொ ராழிதாளின மைத்தெடுக்குதி யென்னவே
மங்குதன்சிர மீதெடுப்ப வுடற்கிழிந்து மடிந்தனன். (க0க)

வீறுமின்னது நிற்கமாயன் விளிந்துயாவு மழிந்தபோ
தூநிலாம லிருக்கநச்சி யுரந்தருந்தரு மத்தினை
யேறதாமுரு வெய்திராதன்முன் னேகிவந்தனை செய்துசீர
கூறியிங்கெனை யூர்திகொண்டருளென்னவப்படிக்கொண்டனன்

உற்றவின்னது நிற்கவொற்க மிலுந்துபாலுறு வேலையில்,
வற்றிடாவழு தம்பெறும்படி மந்தரந்தனை மத்தெனக், கொற்ற
வெம்பணி நானெனுமப்படி கொண்டொன்முத லண்டருந், துற்ற
தானவ ருங்கடைந்தனர் தொன்மைவகலின் வன்மையால். (1)

நாகவாயினு மாழிவாயினு நஞ்செழுந்து தொடர்ந்திட
மேகமேனிய னுதியாகிய விண்ணுளார்கள் வெரீஇயிரிந்
தேகராயகன் வாழ்பெருங்கயி லாயவிண்டுவி லேகியே
சோகமோடர னைப்பணிந்துறு துக்கநக்கனொ டோதினார். (1)

அந்தவேலையில் விண்ணுளார்களு மாருமய்ய விரங்கியே
யுநதுமேவல்செய் சுந்தரன்றனை யொல்லெசென்று விடங்கொடே

வந்திடென்ன நடந்துகைக்கொடு வந்தரன்கையி லுய்ப்பவங்
கெந்தையுண்டன னுண்டிலானெனில் யாவர்பின்ன ரிருப்பவர்.

முக்கனையகன் மிகுமுயிர்த்தொகை யநிலம்பாவு முடித்தபோ
தக்கணந்தனி லீமமாயிடு மன்னதாகிய லீமமேன்
மைக்கருங்கண் மடந்தைபங்குள வள்ளலாடுமி தன்றியுந்
தக்கங்கையை யேசங்குமாமுடி தாங்குகின்றது சாற்றுவாம். ()

முன்னரோர்பக லம்மைதம்பன் முரண்டரும்வீழி பொத்தலு
மன்னகாலையி லெங்குமுச்சுட ரற்றுலீறிரு ளாகவே
மின்னுநெற்றியி லுற்றகண்ணை விழிப்பவெங்கும் விளங்கியே
தொன்மைபோலுற வஞ்சிவஞ்சி துணைக்கரத்தை விடுத்தனர்.

அம்மைதன்கர வங்குலிப்புடை யங்குவேர்வை யெழுந்துபின்
செம்மைகொண்டிடு பத்ததான திருந்துகங்கைக ளாகியே [ளோ
வெம்மையோடு லகங்கள்கொண்டிட மேவமான்முதல் விண்ணு
ரெம்மையாளுடை யண்ணல்வாழ்கயி லாயவண்குவ டெய்தினா.

கண்ணுதற்பர மற்பணிந்துலகங்கள்கொண்டிடு கங்கையை
யண்ணலேயிவ ணீயணிந்தெமை யாள்தியென்று வழுத்தலும்
விண்ணுலாவிய கங்கைதன்னை விளித்தொளித்திரு வேணியிற்
றண்ணிலாவொரு ரோமமீது தரித்தனன்றனை நேரிலான். ()

இன்னதல்லது தொல்லைநாளி லிலங்குபங்கய வாழ்வினான்
மன்னுகின்ற படைத்திடுந்தொழின் மாறிவீறிய மாயவன்
முன்னரேகி மொழிந்தபோதுவன் முண்டகத்திறை தன்னொடு
மின்னிருங்கயி லாயமுற்றர னைப்பணிந்து விளம்புவான். (௧௧0)

ஆதிநின்னரு ளால்விதிக்கு மயன்றொழிற்சிறை வாயதா
லீதியென்றிட மாலயன்றனை யெங்கனூயக னோக்கியப்
போதுநீறு கண்டிடங்கொள் புயந்தரித்தன னீவ்விடை
மாதுதோன்றினள் பின்பெழுப்பி வரங்கொடுத்து விடுத்தனன்.

சொற்றவின்னது கிற்கமுற்பக றேன்முகம்பெறு தானவ
 னற்றவம்பல நாள்புரிந்தர னல்குயர்ந்த வரத்தினு
 லுற்றசீரிமை யோர்கள்வந்துதன் னேவல்செய்ய வுறைந்தனன்
 மற்றுமோர்பணி யிந்திராபியர் வந்துசெய்திட வோதினான். ()

இங்குநம்முன டைந்துநுங்க ளிருஞ்சிரங்களின் மும்முறை
 செங்கரங்கொடு தாக்கியேயிரு செவிகளுஞ்செழுங்கரந்
 தங்ககீன்று கிலத்திலன்பொடு தாழ்ந்தெழுந்திடு மென்றிடப்
 பங்குமுற்றிடு மன்னபுன்றொழில் பற்பகற்புரிந் தாரரோ. (கக௩)

பரிந்தயர்ந்தயன் மாலினோடிது புகலவானவ ரைக்கொடே
 திருந்திடுங்கயி லாயமேவிய சிற்பரன்றனை நண்ணியே
 பரிந்திதைஞ்சின ரும்பரின்னல் பகர்ந்தபோதொரு பாலனை
 விரைந்தளித்தவுணன்றனைக்கொலவிடுவமென்று விளம்பினான்.

என்றபின்பரன் மாதினோடு மிலங்குசோலையுன் மேவவே
 குன்றுறாத பெரும்புகழ்ப்பெறு குடிசைதானிரு தந்தியா
 யன்றுநற்கல வித்தொழிற்செய வைங்கரத்த னுதித்துள்
 வன்றிற்பர னோடுமாதை வணங்க்மார்பி லீணத்தனர். (கக௫)

அந்தவேலையி லாதிநோக்கி யருந்திறற்பெறு தோன்முகன்
 சிந்தவேபொரு தும்பர்த்தந்துயர் தீர்த்தியென்றருள் செய்திடத்
 தந்திமாழக னோடுவெய்ய சமர்ப்புரிந்தவ னைக்கொலா
 வந்தனன்கயி லாயவெற்பினில் வானுளார்கள் வணங்கினார். ()

சேறுதோன்முகன் மாளவேயமர் செய்தநிற்கடி யேங்கன்கைம்
 மாறுசெய்வதெ னென்றுதாமவன் முன்புரிந்திடு வன்பணி
 யீறிலைங்கரன் முன்புரிந்தவ னேவவானக ரேகினு
 ருறிலாத பரன்கனோர்குண முற்றதன்மை யுணர்த்துவாம். ()

மருமலிந்திடுபங்கயத்தனை மாயவன்றனை நல்கியே
 திருமலிந்திடு சரத்திகத்தொடு சீரிராசத மாகிய

விருமைகொண்ட குணங்கொடுத்தபின் னீதலோடு புரத்தலுந்
தருவன்யாவு மழித்திடுஞ்செய மன்னதென்று தரிக்குமே. ()

ஏதமற்றிடு தானலாதவு ராலுமற்றதி யற்றொணை
தாதலாலது செய்வனன்னதி லன்னவன்புடை தாமத
மோதுவாரல தங்கவன்கண் ணுமைந்திடுங்குண மன்றரோ
வேதமானவை சிற்றுணத்தினன் விமலனென்று விளம்புமால்.

என்றுபற்பல வாசகங்க ளிருந்ததிசி யியம்பலும்
வென்றிநான்மறை நான்முகன்றரு வெய்யதக்கன் வினாவியே
பொன்றுகால மடுத்தலாலவை புந்தியென்று நினைந்திலன்
குன்றவில்லி பதத்திலன்புறு கோதிலானொடி தோதுவான். ()

பெண்ணினுக்குரு நல்குமுங்கள் பிரானெவர்க்கு முயர்ந்தசீ
ரண்ணலாயினு மாகவிங்கவி யன்னவற்குத வேனியா
னெண்ணியாது மியம்புறாதினி யேருவாயென வோதலுந்வான்.
துண்ணெனச்சின முற்றெழுந்திது சொல்லுவான்வினை வெல்லு

இந்துலாவு நெடுஞ்சடாடவிமெம்பிரான விலக்கியிங்
குத்துசீரொடி யற்றுமிம்மக மொல்லையின்னழி வாகுக
புந்தியற்றிடு முன்றனோடு பொருந்துமும்பரு மிவ்விடை
யந்தமேவுக வென்றுபின்னிஃ தந்தணர்க்கு முரைத்தனன். ()

வீறுதங்கிய துங்குலத்தி னியற்கைதன்னை விடுத்துநீ
ராறுதங்கிய சென்னியானையு மன்னவற்கடி யாரையு
நீறுகண்டுகை மாலைதன்னைபு நீங்கிவெந்துயர் தாங்கியே
பேறுதங்கிய வீடுறாது பிறந்திறந்திடு மென்றனன். (௧௨௩)

இன்னல்கொண்டிட வின்னசாப மெவர்க்குமங்கணிகைத்தயின்
மன்னுநன்னெறி மாதவத்தர் மருங்கிரண்டு நெருங்கவே
தன்னிருக்கையி லேகினுனையர் சங்குதங்கு கரத்தனை
முன்னர்வெந்நது கண்டவன்பிறை முடியவன்றன தடியவன். ()

வேறு.

மாசில் பெரும்புகழ்சேர் மாமுனிவன் போனதற்
 னாசு லயினியளித் தாடகமு மாகடைகளு
 நேச முறைய நிறைய மறையோர்பால்
 வீசி விதிபுதல்வன் வேள்வி புரிந்தனனே. (கௌ)

அவ்வாறு கண்டா னகல்வான் றனிற்றிரியுஞ்
 செவ்வார் சடிலத் திருநா ரதமுனிவன்
 மைவாழ் பெருங்குவட்டு வண்மைக் கயிலையிற்போய்ப்
 பைவாழ்ந் துத்திப் பணியான் பதம்பணிந்து. (கௌ)

கின்றான் பரன்பாரா நீள்புவியி லேதுநிகழ்
 வென்றா னெனனு மிறைவ வமரொடு
 மென்றா மரைமேல் விதிபுதல்வன் வேள்விபுரி
 கின்றா னெனவெழுந்தாள் கெண்டையங்கட் காரிகையே. ()

எழுந்தாள் பரம னெழிற்கமலத் தாண்முன்
 விழுந்தாண் மகந்தெரிந்து மீள்வே னெனுமாற்ற
 மழுந்தா தரவா லவன்புகலப் பின்னர்ச்
 செழுந்தா தகிச்சடிலத் தேவன் விடைகொடுத்தான். (கௌ)

பொன்றங்கு மானம் புகுந்தாள் புகழ்மாதர்
 துன்றா வயலே சுலவத்தன் றுதையிடைச்
 சென்றா ளனையான் நெரிந்திகழ்ந்து போதிகழ
 தென்றான் பலநிந்தை யீசனையும் பேசினனே. (கௌ)

நக்கன் றலைப்பழிக்க நாரி யதுகேள்
 மிக்க சினம்படைத்து வெள்ளிப் பொருப்படைந்து
 முக்கட் பரன்பாத முன்பணிந்துன் றன்னையெண்ணுத்
 தக்கனது வேள்வி தனையழிக்க வேண்டுமென. (கௌ)

அம்மை பணிந்திரப்ப வன்ன செயன்முடிப்பா
 னெம்மையினிதாளு மிறையோ னினைத்திடலுஞ்

செம்மை துதல்விழியிற் சென்னிகளோ ராயிரத்தோ
ழம்மெனவே வந்தா னெழில்வீர பத்திரனே.

(௧௩௧)

அப்போது தன்னிலெழு தன்னை பெருஞ்சினத்தார்
கைப்போதி ராயிரமுங் காமர்முக மாயிரமுந்
துப்போ டிலங்கத் துலங்குவிறற் காளியுதித்
தொப்போரில் வீரண்பாற் றேவியா யுற்றனளே.

(௧௩௨)

அன்ன பொழுதரனை யன்னநடை யம்பிகையைப்
பன்னருஞ் சீர்வீரன் பணிந்தே பணிபடியேற்
கென்னை யெனலு மெமையெண்ணுத் தக்கன்மகந்
தன்னை மருவியவி தந்திடெனச் சாற்றுதியால்.

(௧௩௩)

தந்தா லிவண்வருதி தாரானே லக்கொடியோன்
சிந்தா குலஞ்சேரச் சென்னிதடிந் தாங்கிருந்தோ
ருந்தாவி கொண்டுமக மொல்லை யழித்திடுதி
மைந்தாவி யாமும் வருகின்றோ மென்றனளே.

(௧௩௪)

என்ன விடைகொண் டெழின்மேவு காளியொடுந்
தன்னுருவில் வந்துதித்த சாரதர்கள் சேனையொடு
மன்னுபுகழ்த் தக்கன் மகச்சாலை வந்தனுஃப்
பொன்னிலகு செஞ்சடிஸப் பூதர்க் கிதுபுகல்வான்.

(௧௩௫)

ஆலமிடற் றெம்மானை யன்றிமகஞ் செய்யுமிந்தச்
சாலை யெயில்வாச றனைக்காவல் கொண்மினெஞ்ச்
சில மிகும்பூதர் சிலவர் சலவவெழில்
வேலனகட் காளியொடு வேள்விக் களம்புருந்தான்.

(௧௩௬)

தண்டா மரையான் றநயன் மகம்புரிதல்
கண்டான் வெருண்டா னுருமே றெனக்கலித்தான்
வண்டார் நெடுந்தார் வயக்கொம் பிணக்குறித்தாநீ
கண்டார் வெருவ வடலோடு நின்றனளே.

(௧௩௭)

ஈடுசேர் வீர னிசைத்த விசைகளோ
வாழினார் சிந்தை வருந்தினார் வல்லையெழுந்
தோழினார் மீண்டா ருலைந்தா ருறுதுயரங்
கூழினார் விண்ணோர் கொடியோ னிதுதெரிந்தான். (௧௩௮)

வீரன் றனைநோக்கி வேதன் றருங்கொடியோ
ஞரை யிவணீ யடைந்ததெவ னென்றிடலுங்
காரிலரு கண்டக் கடவுள்விட வந்தடைந்தே
னேரி லவனவிகீ நேர்வா யெனவுரைத்தான். (௧௩௯)

காவி நயனக் கலசமுலைக் காளியெனுந்
தேவியொடு கின்ற திறலாள் னீதிசைப்பக்
கோவின் மிசையேறுங் கோவை யிகழ்ந்துமொழிந்
தாவி கொடுப்பா னவிகொடே னென்றனனே. (௧௪௦)

தன்னை மதித்தகொடுந் தக்கனிது சாற்றுதீலு
மன்னுதிறல் வீரன் வாறோர் தமைநோக்கி
யின்ன துமக்கு மிசையோ வெனவிசைப்பு
வுன்னிபொன்று மோதாம லுமர்போ லுற்றனரே. (௧௪௧)

தே வ று.

இவ்வாறு வானவ ரிருப்பச்
செவ்வாய் திறந்துநகை செய்தே
மைவாழ் களத்தனருண் மைந்த
னவ்வா யியற்றுமிகை யம்மா. (௧௪௨)

தண்டா விற்றஞலவு தண்டால்
வண்டார் நறுந்துளவ மாலைப்
புண்டா னுறும்படி புடைப்ப
விண்டா னெனப்படி விழுந்தான். (௧௪௩)

மட்டுறு விரைக்கமல மன்முள்
கிட்டுநி னத்தெழில் கெடுத்துக்

கட்டழகு தங்கிய கரத்தாற்
குட்டினன் முடித்திரள் குலங்க.

(௧௪௪)

வேறு.

விழுந்தான் வேதீனும் வெண்மை மாமதி
யெழுந்தா னோடலு மீசன் மாமகன்
செழுந்தாள் ஷொண்டுட நேயு மாறுசெய்
தொழிந்தார் தம்மையு மூறி யற்றினான்.

(௧௪௫)

அறந்தா னோவிய வண்டர் யாவரு
மிறந்தா ராயு மிலங் குணர்ச்சிகள்
மறந்தா ராயு மகக் களத்தின்வா
யுறைந்தா ராட லுகந்த வீரனாள்.

(௧௪௬)

கண்டா னீது கலங்கி வெந்துயர்
கொண்டா னெஞ்சு குலைந்து மொய்ம்பினிற்
றண்டார் கொண்டுள தக்க னிற்றலு
மண்டார் கூற்றிஓ தாற்று வானரோ.

(௧௪௭)

செறுத்தா னேறிய தேவை யெள்ளிய
மறுத்தா னெஞ்சுடை வஞ்சன் மாமுடி
யறுத்தா னங்கிய ருந்த நல்கினன்
வெறித்தார் மொய்ம்புள வீர வீரனே.

(௧௪௮)

மாலே தங்கிய வஞ்சன் மாய்தலும்
வேலே யன்னகண் வேத வல்லிதன்
பாலே மாதர் பரம்பி லுந்திடக்
காலே போன்று கழதின் மேவினாள்.

(௧௪௯)

துன்பங் கொண்டு துளங்கி வந்துளாண்
முன்பங் கெய்தி முரண்கொள் காளித
னன்பன் னேர வணங்கின் வார்குழை
மின்கொள் கேள்வி யறுப்ப வீழ்த்ததே.

(௧௫௦)

பிடித்தான் மற்றுள பேதை மாதரைக்
கடித்தார் கொண்ட கவின் குழற்றலை
வடித்தார் வாங்கொடு வல்லை கொய்துப்
தடித்தா னெம்மை யளிக்கு மன்னையே.

(கடுக)

வேறு.

வீர னேவலின் விரைந்தெயி லுடைத்தே
தாருலா வுமகச் சாலையை யழித்தே
கோர மோடுபல் கொடுத்தொழில் புரிந்தார்
போரெ னிற்களி பொருந்தியிடு பூதர்.

(கடுஉ)

முந்து நொந்திடு முருந்தனெனு மேலோன்
சிந்தை வெந்துயர் தெளிந்திவை தெரிந்தே
யுந்து கின்றவுவ ணத்தின்மிசை யுற்றே
மைந்து கொண்டகலை மாரிகள் சொரிந்தான்.

(கடுஉ)

நின்ற பூதரு நெருப்பெழ விழித்தே
துன்று வானிகள் சொரிந்தமர் புரிந்தார்
வென்றி கொண்டபுய வீரணிது கண்டே
சென்று மாலொடு செருச்செய நினைந்தான்.

(கடுச)

அன்ன போதிவெம தண்ணலரு ளாலோர்
மின்னு தேரணுக வேதனதன் மீதே
துன்னுவீர னெதிர் சூதனென வந்தே
யின்ன வையமிசை யேறென விரப்ப.

(கடுரு)

வீறுகாளி யொடு வீரனதன் மீதே
யேறி ஞாண்முக னிலங்கிரத முப்பப்
மரறு கொண்டிபொரு மாயனெதிர் வல்லே
சேற லோடுமிசை செப்புவன் முராரி.

(கடுசு)

வேறு.

தன்னிக ரண்ணலை யெள்ளுந் தக்கனை யட்டிட லல்லான்
மன்னிய ரின்னைவ ரெல்லா மாள வியற்றிய தென்னோ

வென்ன ஹமக்கொடியோனோடெய்துதல்கண்மியிர் கொண்டோ
முன்னையு மின்னுயி ரின்னே யுண்குவ மென்ன வுரைத்தான்.()

வண்டு படிந்த நெடுந்தார் மார்பின் மிடைந்த வளைக்கைக்
கொண்டல் வெகுண்டு கரத்தே கொண்ட நெடுஞ்சிலை கோட்டித்
திண்டிற னொனோவி காட்டித் தீய சரம்பல பூட்டிப்
புண்டரு வெய்ய படைக்கைப் பூதர்கள் மீது பொழிந்தான்.()

வேறு.

கண்டனனிருண்ட கண்டன்மகனுந்து கார்முகமிசைச்
சீலீமுகமிசைத்து, வண்டுளமகிழ்ந்த வண்டுளவலங்கன் மாயவன்
விடுத்த வாளிகண்முருக்கி, யொண்டிறல்பொருந்த விண்டுநுத
லின்க னோர்கணையழுத்த வோகையிலிடுக்க, ணன் டினனகன்று
மொய்ம்பனெதிர்பின்பு மாசுகமளப்பி லாதனவுகைப்ப. (கடுக)

உத்தமனுமெத்து மத்திரமுரத்தோ நெதியரியுந்து முந்துக
ணைசுந்தி, நத்துறுகரத்த னற்றனுவையொற்றை நன்கணைதுர
நது நந்திடல்புரிந்து, யிகாத்துமுவணத்த டற்சிறகையிடுக்க கொ
ன்கணையிரண்டு கொண்டரிதல்கண்டு, மைத்திருநிறத்தன் மற்
றிகிரியுப்ப வந்ததுவிரைந்து மண்டலநடுங்க. (கசூ)

வேறு.

அங்காழிப் படைவருத நெரிந்தா னடல்வீரன் கடிதுபி
டித் தயின்றான், கொங்காரு நறுந்துளவ நெடியோன் கொடு
வாள்கொண் டிறையோன்முன் குறுக, வுங்காரஞ் செய்தன
னெம் பெருமா னோவியம்போன் மாயவனுங் குறைந்தான், மங்
காத பெருஞ்சினமென் னினைந்தோ மருவினா னுதல்விழி
யான் மதலை. (கசுக)

எம்பெருமான் சினந்திடலுஞ் சினவே லெனவிசும்பில்
வாசகமொன் றிசைப்ப, வும்பர்பிரான் நனதுசுத னைதுகேட் டுள்
ளெழுவுவஞ் சினமகன்றாக் குறனுஞ், செம்பதுமத் தீணங்குரத்

தோன் புகழ்ந்தே சிதடனேன் புரிந்தபிழை செழுந்தீ, யம்பகநா
யகன்புதல்வ பொறுத்தீண் டளித்தியென வருள்புரிந்தானமலன்

அவ்வேலை வேலைவிட மருந்தி யமர்த்தம துயிர்காத்த வம
லன், வைவேலை முனிந்தநெடுந் தடங்கண் மாளோடு வான்மீது
வரலுஞ், செவ்வேணித் திறல்வீரன் றெழுதான் நிருமாலு மய
னுமமர் செய்யுங், கைவேழ முரித்தபிரான் நிருத்தாட் கமலமல
ரெதிர்பணிந்து களித்தார். (க௬௩)

ஒங்குமகக் களத்தினிடை மடிந்தே யுறுகின்றோர் தமையெ
மையா னுமைகண், டங்கிவர்க ளெனதுபொருட் டிறந்தா ரிறை
வபிழை பொறுத்தெழுப்பென் றிரப்ப, நீங்கருந்திண் டிறல்பு
னைதன் சுதனா னிமலனெவ ரையுமெழுப்ப நிலமேற், றாங்கியெ
ழுந் தெனவெழுந்தார் மறையோர் துகடரு முனிவரொடு
சுரர்கள். (க௬௪)

உஞ்செழுந்த வமரர்மா விடைமே லுயர்விசும்பி லிறைவ
னைமா தொடுங்கண், டஞ்சிமிக நடுங்குதலு மதிரு டருளாள
னஞ்சலிரென் றருள, நெஞ்சமகிழ்ந் தடிபணிந்தார் புகழ்ந்தார்
நெடுமலரோன் மகற்காணா கிமலன், கஞ்சமலர்க் கழல்பணிந்
தென் மகனாங் கயவனெழுந் திலனெனவே கழறி. (க௬௫)

ஐயவவ னுய்யவருள் செய்யென் றயனிரப்ப வுமைபாக
னருளாற், சையனிகர் புயவீரன் கடிதே தக்கனுடன் மீதுமறித்
தலையொன், றுய்யவிசைத் தெழுதியென வெழுந்தாங் குளநாணி
வெருவவிட முமிழும், வெய்யபணிச் சடையாளன் தக்க வெரு
வேலென் றுள்புரிந்தான் மிகவும். (க௬௬)

ஆசுறுநல் லறிவொருவி மையா மறிவுறலா லானனமு மனை
த்தாய்க், காழினியி டெழுந்தவனம் பெருமான் கழல்பணிந்து புக
ழ்ந்திடலுங் கருணை, நேசமொடு புரிந்தருளி யமர்க்கு நிகரிலா
வீரனொடு கிம்லன், வீசுபுகழ்க் கயிலையடைந் தடல்சேர் வீரனு
க்கோ ருள்ளித்து விடுத்தான். (க௬௭)

வேறு.

மற்றிது நிற்க மகக்களத்தி னூடே
யுற்றிடு மும்பரி லுந்துமலர் வேதன்
பெற்றிடு மைந்தன் முகந்தெரிந்து பேதா
யெற்றையி யற்றினை யென்றினைய கூறும். (கசஅ)

ஈசனை யெள்ளிய வின்னபிழை தீர
வாசறு மன்போ டவன்றனது பொற்றாள்
பூசனை புரிந்து புகழ்ந்துதி யென்றே
பேசுவ னிவ்வகை பின்னுமல ரோனே. (கசக)

தேனமர் கொன்றைச் செழுஞ்சடைமு டித்த
வானவன் மேன்மை மறந்தொருப கற்க
ஹுனிதை யென்றன ஹுண னெவர்க்குந்
தானிதை யென்று தருக்குட னுரைத்தான். (கஎ௦)

வெஞ்சமர் செய்குதும் வென்றவ ரெவர்க்குந்
தஞ்ச மெனப்படி தாணுவென வோதித்
கஞ்ச மடக்கொடி சாதலனும் யானு
நெஞ்ச முனிந்து நெடுஞ்செருவி னைத்தோம். (கஎக)

அந்தரி தங்கிய வங்கனெமை யாள்வான்
வந்தெரி யாகியு மண்ணும்விண்ணு மொன்றாய்
யுந்துபு நின்றிட வெல்லையது கண்டே
வெந்திற லாடல் விளைப்பதுவி டித்தேம். (கஎஉ)

திண்டிற லின்ன சிலம்பினடி சென்னி
கண்டவ ரேயுயர் காரண ரெனச்சீர்
கொண்ட பதத்தொடு கோதினமுடி தேடித்
கண்டிலம் வன்மை கழிந்தகந்தை விட்டேம். (கஎங)

சம்புவை யன்பொடு தாழ்ந்தடி பணிந்தே
மெம்பிழை யெண்ணல னின்னருள் புரிந்தீர்

னம்புவி யின்புடை யன்னவனை நீயு
நம்பி வணங்குதி நல்குமரு ளென்றான். (கௌச)

இன்ன விசைப்ப விசைந்தடி பணிந்தே
கன்ன நெருங்கிய காசினக ருற்றே
மன்னிய வாயிர வற்சரம ரன்றாள்
நன்னெறி யர்ச்சனை செய்திடலு நம்பன். (கௌசு)

வந்துக ணப்படை மன்னவ நெனுஞ்சீர்
தந்தன னும்பர்க டத்தமிடை யுற்றே
யீந்து நெடுஞ்சடை யெந்தைபெரு மானைப்
புந்தியி லன்பொடு பூசனைபு ரிந்தார். (கௌசு)

என்றிலை யாவு மிருங்குவிச வேலாற்
குன்றி நெடுஞ்சிறை கொய்தவன் மகற்கு
வென்றி பொருந்து வியாழமெனு மேலோ
னென்றொழி யாம லுவப்புட னுரைத்தான். (கௌசு)

வேறு.

கூறிது நின்றிட வேறொரு நாண்முசு குந்த நெனுந்தலைவன்
மாறுத லற்ற விசிட்ட மடைந்த வசிட்டனை வந்துபணிந்
தாறு முடித்த வருட்கட னல்கிய வாறு முடிப்பெருமான்
வீறு புகழ்ப்பெறு விரத முரைத்தரு ளென்று விளம்புதலும். (1)

வெள்ளியெ னுந்தின மாரல தன்றியும் வென்றி யுறுந்துலையா
மொள்ளிய திங்களி லிந்து வளர்ந்திட வோங்குமுன் வைகன்மு
கெள்ளரி தாமறு நாளு மெழிற்பர சேந்திய வேந்தறரும் [ஓ
வள்ளன், மகிழ்த்தருள் விரத மெனப்புகழ் மாதவ னோதியரோ.

ஆன்னதி யற்றலு மன்னது தன்னி லருத்தி பொருத்திமுடித்
தன்னரு மேன்மை யடைந்தவர் தம்மையு மோதின னோதுதலு
மின்னலின் மன்னவ னப்படி பற்பக லிப்புவி யிப்புரியா
வொன்னவர் வந்து பணிந்திட வைய முவந்து புரந்தனனே. (1)

மேவொரு நாடனின் மண்ணுல கத்தினும்விண்ணுலகத்தனுகித்
தேவர் வணங்குறு கோவை வருத்து திருக்கவு ணப்படைவென்
றோவில்பெரும்புக மேழுவிடங்கரையொண்புலி மீதுகொணர்ந்
தேவரு மன்பொடு காண விருத்தி யிருங்கதி யுற்றனனே. ()

சொற்றிடுமின்னதிருக்கவிருப்பொடுதொண்டைநன்னுடதனின்
மற்றொரு வெற்பிடை பொற்புறு நற்சிவ மாமுனி மேவியகா
னற்றிற நவ்வி யடைந்திட வன்னதை நச்சின னச்சியதே
யுற்றிடு மோர்கரு வாயது நவ்வி யுலாயதம் மால்வரைமேல். ()

குன்றவர் வள்ளியின் மூல மெடுத்த குழிப்புடை வந்தணுகா
நன்றி பெறுந்திரு மங்கையை யங்கதி னல்குபு தன்னதின
மன்றி யிருத்தது கண்டு வெருண்டத கன்றத கன்றிடலும்
வன்றிறல் கொண்ட கிராதர் பெருந்தகை வந்து தெரிந்தனனே.

தெரிந்து மகிழ்ந்து கரங்கொ டெடுத்துயர் செல்வ மனைப்
புடையுற், திருந்திறல் கொண்ட விருத்தர்கள் வள்ளியெனப்பெ
யா சொற்றிடவே, படித்து சிறப்பொடு குன்றவர் மன்னது பா
ரில் வளர்த்திடுநா, டிருந்தில யாண ரிளங்குயி லாறிரு திருவய
துற்றனளால். (கஅச)

ஏவை முனிந்தொளி ரெஃக நெடும்படை யென்ன விலங்கியகட்,
பூவையை வேடுவ ரானவ ரேனல் புரத்திட வைத்திடலுங்,காவல
புரித்தி தணத்துறு நாளுயர் கத்தவி லங்கலொர்இச், சேவனெடு
ங்கொடி யண்ணல் பெருத்த செருத்தணி யுற்றனனே. (கஅரு)

வந்து செருத்தணி யற்புத*வெற்பிடை வள்ள லிருந்தருளச்
சுந்தர வள்ளியை நாரத னாகிய தொன்மைகொண் மாமுனிகண்
டெந்தை குகன்க ணிணங்கி வணங்கியிசைத்திடமாமயல்கொண்
டுத்திய வேலவன் வேடுவர் போல வருக்கொடு சென்றனனே.()

விண்டொடு வள்ளி விலங்கலி னேகி வலங்கு விலாவெழி
லோ, டண்டரி தாமித ணத்தி விருந்தவ ருக்குற ிதாதுதனைக்,
கஉ

கண்டனன் மாமயல் கொண்டிடர் கொண்ட கருத்தொடுந்
றுபுகழ்ச், தொண்டிற லோன்விர கத்துரை பற்பல வோதினன்
மாதினொடும். (கஅ௮)

ஆங்கது காலையில் வேடுவ ரோட வளத்த னடைந்திட லும்
வேங்கை யுரித்த பரம்பரன் மாமகன் வேங்கை யுருக்கொளவே
வாங்கல் புகழ்ப்பெறு கானவ ரானவர் வந்து வளைந்துசினச்
சிங்கது வல்லி பறித்து முறித்திடு மென்று புகன்றனரே. ()

அன்னவர் தம்மை விலக்கி யவர்க்கிறை யன்பு மகட்டெரியா
வின்னதி யாதென வேது மறிந்தில னென்று புகன்றிடலு
மன்னிய வின்னது நின்றிறை யாகி வளர்ந்திவ ணிற்கவெனா
வந்திலை தன்னி லகன்றன் முன்பென வண்ணலு கின்றனனே.

இன்பொடு நின்றவ னுன்றனை யன்றி யெனக்கொரு தஞ்சமில்
யன்புட னாளுதி யென்றனை யென்றமதன்னையோடோதலுமே
பின்பு மிருக்குற வர்க்கிறை யான பெருந்தகை வந்திடவே
பொன்புனை சைவ விருத்த னெனும்படி போயின் னங்கவனேர்.

ஆதர விற்றிரு நீறு கொடுத்தன னாசி புகன்றிடலு
மேதமில் கொற்றவ னச்சின தேதென விவ்வரை யிற்சுமரி
தீதற வாடுற வந்தன மென்றருள் செய்யவ தாடுபுகம்
மாதினொடுத்துணையாயிரு மென்றவண் வைத்தகல் வுற்றனனே

வள்ளியை நோக்கி விருத்த னெனும்படி வந்திடு மெந்தைபிரா, னு
ளாறு நீரில் விடாயுடை யேனென வோதவ தற்கொருசா, ரெ
ள்ளில் புகழ்க்கொடி நற்குண யின்கரை யெய்த மெலிந்தவர்போ,
வள்ளியரும்புன லுண்டெமையாளுடையண்ணலறைந்தருள் வான்

ஏதமி னீரின் விடாயை யகற்றினை யென்னை யினித்தழுவிக்
காத லகற்றுதி டென்று புகன்றிரு கைகள் குவித்திடலு
மாதிரி னென்று பட்டர்த்தன ளத்தியின் வத்திர னைக்குமர
னாரச வோயி நீனைப்ப வெதிர்த்தன னானைய தாயெதிரே. (கஅ௯)

கண்டனள் வள்ளி வெருண்டு திரும்பினள் கத்தனை வந்து
புழிஇக், கொண்டன னும்பல கற்றிடி னீர்நகை கொண்டது
செய்வனென, வண்டர் பிரானிரு கைகள் குவித்தன னத்த
வெழுந்தருளென், மென்முறல் வேழமொ டோதலு மன்ன துவ
ப்பொடு சென்றதுவே. (க௯௬)

அன்னது பின்பறு மாமுகன் வள்ளியை யாகையொடும்
புணராப், பன்னிரு கையொ டிருந்திட மங்கை பணிந்து புகழ்
ந்திடலு, மன்னு தினைப்புன மேருதி யாமவண் வந்திடுவோ
மெனவே, தன்னிய வேன லுறும்படி யுற்றன டோழியு மெய்
தினனே. (க௯௭)

வனல ழிந்திட வெங்நன மேகினை யென்று விளம்புதலும்
பூநறு மென்சுனை யாழுவ ரும்படி போயின னென்றிடவே
மேனி வியர்ப்ப முலைத்துனை விம்ம வெளுத்திட வாய்புரியு
மூன மிறன்சுனை யெவ்விடை யுற்றுள தோதென வோதினனே.

நன்றிது நன்றி தெனக்கு மொச்சுற்ற நலின்றனை யென்று
வெருண், டொன்றி யிருநதுழி வேலவன் வேட ருருக்கொடு
வெய்யமதர், துன்று விறற்கரி யொன்றென தம்பொடு சோரி
சொரிந்திடவே, யின்றிவண் வந்துள தோவென வோதின னேத
மின் மாதர்கண்முன். (க௯௮)

அவ்விடை யிற்குகன் மங்கை புணர்ந்ததை யங்கவர் பார்வை
யினான், மைவிழி நண்பி யறிந்து பிறிந்தயல் வன்புன மீதுறவு ன்
கவ்விய வேலவ னன்னவண் முன்புக லந்தெழில் வள்ளியையெ
ய், கிவ்விடை யீருதி யல்வதி யான்மட லேறுவ னென்றன்னே,

என்னலு மன்னவள் வள்ளியை பழய்தி யினங்குறு மாறு
ரையா, மன்னிய வேல னிடைக்கொடுவந்திட வள்ளியும், வேல
வனு, மின்ன லறுங்கல வித்தொழில் செய்துபி னேனல் புரந்தி
டவே, பொன்னுறு வேலன் விடுத்தலு மெமீமனை போயினள்
சேடியொடும். (க௯௯)

வென்றிகொள் குன்றவ ரேன றழந்திட மேவினர் மாதீனையிற்,
சென்றிடெ னத்துணை மாதொடு வீடு செறிந்து வருந்தியுறப்,
பொன்றிகழ் வள்ளியை நாடி மெலிந்து புலம்பி யிருட்பொழுதி
ன்,வன்றிறல் வேலவன் மங்கை யிருந்த மனைப்புற முற்றனனே.

வேலனை யன்பொடு கண்டனள் சேடி விருப்புறு வள்ளிதனைக்,
கோலமொ டுங்கொடு வந்தனள் பாணி கொடுத்தன ளின்னவ
ளைச்,சாலவு மன்பொடு காத்தரு ளென்றுரை சாற்றனுநம்மிடைசீ
மாலேநறுங் குழல் வைத்திடு மன்பு மறக்கில மென்றனனே. (1)

என்று புகன்றவ ணின்று மகன்றெழி லெய்திய மாதினொ
டுஞ், சென்றொரு காவிலி ருந்தனன் வைகறை சேர்தலும் வள்
ளிதனைத், துன்றெயி னர்க்குகை கண்டிலன் மண்டிய சுற்றயொ
டுக்குழுமிப், பொன்றி லடிச்சுவ டொற்றி நடந்து பொழிற்புடை
யுற்றனனே. (202)

கண்டனள் வள்ளி வெருண்டன ளன்பொடு கந்தனை வந்தனை
செய்தண்டினர் வேடுவ ரென்செய்தென்றிட வன்றெதிர் குரு
யிரைக், கொண்டிடு மெஃக மிருந்து தஞ்சலை கொல்லுதும் யா
மெனவே,மண்டிய வேடுவர் வந்து வளைந்து வடிக்கணவீசினரே.

மாரியெ னும்படி வாளிசொ ரிந்திட வள்ளற னாதருளாற்
சீரிய கையிலு றங்கொடி யாகிய சேவலொ லித்திடவே
யாருமி றந்தனர் வேலவ னங்க ணகன்று நடந்திடலுஞ்
சோர்வி லெழிற்பெறு குன்றவர் மாதா தொடர்ந்துபடர்ந்தனளே

மேதஞ் நாரத னவ்விடை வந்தனன் வேலவ னைப்பணியா
வோதுதி யிங்ங னியற்றிய தென்ன வுலப்புறு வள்ளிபொருட்
டேதமில் வேலவ னிங்ங னியற்றிய யாவும் னைந்திடவே
தீதறு நாரத னாகிய பேருள சீர்முனி கூறுவனால். (203)

எம்பெரு மானிவண் வேடுவர் யாரு மிறப்பவி யற்றினையிச்
கொம்பினை வவ்வி யகன்றிட னீதிகொ லோவென வோதுதலு

மும்ப ரீடுக்கண கற்றிய வேலனு வந்து தீரும்பியரோ
வம்புறு சோலையின் வந்தனன் மாதவன் வள்ளி பொடுங்கடிதே.

ஒலையில் வேலவன் வள்ளி மடந்தையொடுன்றமருய்ந்தெழுவே,
சொல்லுதி யென்னலு மன்னையு மவ்வகை சொற்றனள் சொற
றிடலும்,வல்லை யெழுந்தன ராறு முகம்பெறுவள்ளலையன்பொடு
கண்,டெல்லையிலாத்வேருக்கொழிநைஞ்சயிசைத்திடுவாரிவையே

எங்கள் பிரானினி பெம்மனை யுற்றெழி லெம்மனை தன்னை ம
ணந், தங்கொரு நீன்பதி யேகுதி யென்னலு மன்ன செயற்கி
சையா, மங்கு னெருங்கிய குன்றுறை கானவர் மன்னவ னிற்கு
றுகித், துங்க நெடும்புலி யாதன மீது துலங்க விருந்தனனே. ()

அங்கது காலையில் வள்ளியை யன்பிடு டண்ண நெறித்திடலுங்,
கொங்கு நறுந்தொடை வேடுவர் மாதர் குயிற்றிய கோலமொரீஇ
மங்கில வளம்பெறு தெய்வ வனப்புடன்மன்னினனின்ன துகண்,
டிங்கில ளெம்புடை வந்தது நந்த மிருந்தவ மென்றனரே.(உ0க)

கொற்றம துற்றிடு கானவ ரானவர் கொற்றவன் முற்றெழிலான்
மற்றினை யற்றுயர் வள்ளி கரத்தினை உள்ளல் கரத்தினில்வைத
துற்றிடு மென்மக னைக்கும ரேச வுணக்கருள் செய்தனனென்
றற்றமி லன்பொ டறைந்து சிறந்த வரும்புன லுய்த்தனனே. ()

அன்னது காலையி லெல்க நெடுங்கர வண்ணந னாதருளாற்
றன்னிகர் நாரதன் மன்றலி னுள்ள சடங்கு புரித்திடலுந்
துன்னிய விண்ணவர் கண்ணன யன்புடை சுற்றி வழத்திடவே
கன்னி மடந்தையொ டந்தர மீதிருள் கந்தரன் வந்தனனே. ()

தந்தையு மன்னையும் வந்தது கண்டொரு ஞந்தி முகத்திளவல்
சிந்தை களித்தெவ ரும்முண ராவகை செய்ய கரங்கள்ருவித்
துந்து பெரும்புக மும்பர் தமக்கு முவந்தருள் செய்தியுதும்
புந்தி மகிழ்ந்துயர் விண்ணவ ரோடு புராந்தக னேகினை

சம்புவ கன்றுழி நாரத் னொறு சடங்கு முடிந்திடலு
மம்பு நெடுஞ்சில வேடுவர் மாதர்க ளாசி புகன்றிடவே
வம்பு பொருத்து கடம்பு தடம்புயன் மங்கையொ டங்கணெழுந்
தும்பர் புகழ்ந்திடு குன்றவர் மன்றொ நெரத்திடு வானிவையே.()

அருத்தி பொருந்தி மவுன்ற னியற்கை யனைத்து மியற்றுபுவின்
கருத்தி யெனக்கடி தங்க ணிறுத்தி யிலங்கெழில் வள்ளியொடும்
பெருத்திடு மன்ன சிலம்பை யகன்று பிறங்கு வளநகுலவுஞ்
செருத்தணி மால்வரை வந்தன னுத்திய சேவ லுயர்த்தபிரான்.

அண்டர்கள் கம்மிய னன்னதின் முன்ன ரமைத்திடு மாலயமுற,
நெண்டொடி யோடு மிருத்தலு மங்கையுவந்து வணங்கியெழிற்,
கொண்டிடு மின்ன சிலம்பி னியற்கைகள் கூறுதியென்றிடலு,
மணடிய வக்கிரி மேன்மை யனைத்தையும் வள்ளல்புகன்றனனே.

உடவகை தந்திடு கந்த னாதற்பி னுரக்கிரி வில்லுடையோ
ணைவகை மேனியி லோர்வடி வங்கண மைத்தமை யாமகிழ்வான்
மெய்வகை யர்ச்சனை செய்தி னாள்பல மேவிவிளங் கெழில்சேர்
மைவிழி மாதொடு கந்த விலங்கவின் மந்திர முற்றனனே. ()

வேறு.

வண்டார் தொடைக்குழன் மருத்துவ னளித்ததிரு மங்கை
கண்டா ளெழுந்தெதிர் நடந்தாள் பணிந்தனள் கரத்தா
வண்டார் தமக்கரி யெடுத்தே யுரத்திடை யனைத்தான்
விண்டா னுறழ்ந்தவிடை வள்ளியவ டாண்மிசை விழுந்தாள்.()

ஈரூன தற்புகழ் யாணருள வள்ளியை யெடுத்தே
மாறா நெடுங்கிரி யிரண்டுட னிரண்டுபொரு மாபோல்
ஈரூன கொங்கையொடு கொங்கைக ணெருங்க வுரமீதே
பாருணி கந்தமொழி புல்லிமுக மன்பல பகர்ந்தாள். (உகஅ)

மின்னு துகம்பனைய மாதரொ டரித்தவிசின் மீதே
யொன்னுருட்டம்பிடி யுடம்பிடி பிடித்தவ னுறைந்தான்

பொன்னா டன்மங்கை யிவள்வந்த பரிசென்ன புகலென்ன
வன்னா டனக்கிவை யுரைக்கு மெமையாளுடைய வண்ணல். ()

முன்னாண் முருந்தனிகை வந்தீரெமைத் தழுவ முன்னிப்
பன்னா டெனெஞ்சர வணத்தே தவத்தொழில் பயின்றீ
ரநா ளினும்புடை யடைந்தே மகத்திறை யகத்து
மின்னார் படைப்புளினர் கண்ணும் வளர்வீரென விடுத்தாம். ()

மருந்தான வீன்பொழி யிந்திர னிடத்து மகளாய்நீ
யிருந்தா யிருந்துழி மணந்தா முனக்கிளைய வின்னா
முருந்தார் வணக்கெயினர் பால்வளர யாமினிது சென்றே
பொருந்தா சையோடு பலசெய்துவ துவைத்தொழில் புரிந்தாம்.

செத்தே னறும்பொழின் மருத்தரு செருத்தணி வரைக்கண்
பந்தே பொருந்திய சரத்தா யிருந்தொளி பரப்பு
மித்தே புரிந்தமுக வின்னமட மங்கையோடு மிகநன்
வந்தே மியாமென மகிழ்ந்தான் மருத்துவன் மடந்தை. (உஉஉ)

சீரா ரடற்குலிச பாணிமுக ளானதிரு மாதும்
வாரார் முலைக்குறவர் மாதபீரு பாலினும் வயங்கப்
போரா ரரித்தவிசின் மீமிசை யிளம்பரிதி போல
வேரா ரடற்குமர நாயகனு வப்புட னிருந்தான். (உஉஉ)

மைந்துற்ற சேவலு மிருந்தகரு மொண்பணியை வவ்விச்
சேதும் றிடுந்திறன் மயூரமொடு வேலுமுயர் தேரு
மெந்தைக்கு நாடொறு மிடும்பணி புரித்தவ ணிருத்த
காதப் புராணச் சுருக்கமு நிறைந்தது களிப்பால். (உஉஉ)

வேறு.

வேல்வாழி மயில்வாழி சேவல்வாழி வேறுமுள படைவாழி வீள
ங்குதண்டைக், கால்வாழி யருள்பொழியும் விழிகளீழி கவின்
குலவு மீராறு கரங்கள்வாழி, மால்வாழி வாழியெனப் பணிந்து
வாழ்த்து மலைமாத தருமுருகன் மகிழ்ந்தவாறு, பால்வாழியுய
னையாளுந் கருணைவாழி பங்கிருந்தமங்கையர்தம்பதகைள்வந்.

வேறு.

ஆதி வாழிய வஞ்செழுத் தோடுவெண்
பூதி வாழிய புண்ணியர் வாழிய
நீதி வாழிய நீள்புவி வாழிய
கோதில் சைவக் குலமிக வாழியே. (உஉஈ)

மெத்து மின்பவி யாபக மாகிய
முத்தி தந்தெனை யாட்கொண்ட முன்னவன்
பத்தர் மொய்த்தசம் பந்தன் கமலைவா
ழத்தன் வாழி யடியவர் வாழியே. (உஉஎ)

வீர வேற்கை விமலன் மகிழ்த்திடப்
பாரி னோர்கள் பரிந்து புகழ்த்திடச்
செரு லாவிய செத்தி னகரிடை
யேரி னொடரங் கேற்றி யதித்தநூல். (உஉஅ)

வேறு.

தய்யதா மறைகளாலுத் துதித்திட வரியதான
செய்யவே ளடிகள் வாழ்க சேவலு மயிலும் வாழ்க
வெய்யரூர் மார்புகீண்ட வேற்படை வாழ்கவன்னான்
பொய்யிலச் சடியார் வாழ்க வாழ்கவிப் புவனமெல்லாம். (உஉக)

தஞ்சகாண்டமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௧௦௪௮.

கந்தபுராணச்சுருக்கமுற்றுப்பெற்றது.

